

ИЛИЈА БРАНКОВИЋ

***ТРГ ЖРТАВА
ПАТРИОТИЗМА***

Београд, 2020. године

У складу са првобитним наменом овога текста који је рађен као тзв. ДИАС свеске потребне браниоцима за поимање основних појмова из приручника за артиљеријског подофицира вођено је рачуна у прву руку и посебно о садржају.

Мукотрпни, коректорски, лекторски, рецензиони и редакцијски напор није завршен иако је сам материјал много пута дотериван, посебно са освртом на инпуте адекватне прорачуне и закључивање на основу њих, свуда где су базни проблеми могли бити математизовани.

Уколико неко буде настојао да ово преточи у књигу –сав поменути рад га тек чека.

Највероватније је да ће то као терет пасти на онога ко и сада носи трнову круну—можда ће му због тога бити нешто лакше.

ПРЕДГОВОР

» Ми смо томе незахвалнику многе тешке грехове опростили, и то што је одмах по рођењу на врлику скакао и што је мелека властите смрти на криву адресу упутио – али непризнавање Истине нашег Врховног, е, то му се опростити не може! «

Са дивљењем и дубоким поштовањем мора се гледати трпљење и грчевита одбрана оптуженог Новака Ђукића од неправедно му наметнуте тешке кривице.

Кажу да је подношење патњи ако не мајка а оно бар бабица свакојаким успеха. Али када се погледа како и зашто нам суде, ни максима наших предака да је такву правду боље жив не дочекати, није више тако далеко од схватања.

Заштићени леђима моћних ментора а саветовани од њихове предње подмукле стране, ови из БиХ су се осетили толико надмоћним и недодирљивим да су сматрали да могу за лично произведену трагедију осудити кога год хоће. По њима— све ће проћи као и толико пута раније; што год кажу биће као да је Он рекао.

Потсећање; Н. Ђукић је оптужен и осуђен да је је 25.05. 1995. наредио испаливање једне гранате од 130 мм М78 из топа 130 мм М46, при чему је на тргу »Капија« у Тузли убио 71 лице а ранио преко 150. Касније је број рањених надуван и данашње кантоналне власти баратају са 350 рањених. Како било да било – велики злочин се десио.

А трг »Капија« је мален, једва 200-тињак квадрата. Не би никако ваљало да је већи. Непојмљиво ужасно би било да је већи јер би то, сразмерно величини актуелне трагедије, било неподношљиво.

Ту су жртвована властита деца да би се театрално произвела масовна погибел привлачећи пажњу светске јавности насупрот спором почесном изгинућу које нико не уочава. То је злочин којим су Мустафа Церић и Алија Изетбеговић наумили да помогну отаџбини. **Као и више пута до тада. То је »патриотски« злочин.**

Тако ће при томе, али никако не случајно, бивша, Тузлацима толико омиљена Партизанска улица постати поприште трагедије и место рођења улице Прекинуте младости.

Уједно је то и најбољи пригодни начин да се реши терета назива улице Николе Тесле, перверзњака а каурина (по М.Церићу) и да јој се прида име Бошњацима напречац толико омиљене Јеврејске улице. Успут ће се додатно онда лако решити Мајевичке улице и оне Б. Аџије.

Успут, испољене убојне ефекте, као при томе догађају, не може да направи пројектил ни једног постојећег цевног артиљеријског оруђа – осим нуклеарног. Посебно таквога није било у БиХ. Како таквог оруђа тамо, у Босни и шире, није било тако се све десило другачије од приказаног.

Не би ништа од тога ни било да није »стручно« сведочио извесни за—све—намене—употребљиви—»шенћа ака шенћа¹ балистичар«—проф др Берко Зечевић којем је суд »поклонио« своје пуно поверење, како по питању правца (смера долета) пројектила, даљине (места) са које је испаљен, и падног угла који последично прати предметну путању.

Иако је други вештак, вештак одбране, пуковник Владо Костић, изнео посве опречне ставове како у погледу смера долета пројектила тако и у погледу броја губитака, Суд БиХ то није уважио – они који топ од општинске прангије не разликују једноставно су »поклонили« своје пуно поверење због »уверљивости« доказа и »високо прецизног, математичко-геодетски доказаног«, вештачења др Зечевића.

Тиме су тешко нарушили основно право оптуженог – нису тражили супервештачење – а експлицитно експериментало доказану истину једне светски познате институције – Техничког Опитног Центра-уследилу у законском жалбеном року, нису ни погледали.

У првостепеној пресуди веће суда БиХ закључује да нису успели да докжу да је Новак Ђукић издо наредбу за оредмно гађање, а у другостепеној пресуди Апелационог без икаквих накнадних доказа закључује да је је генерал Ђукић такву наредбу издао.

Уместо тога напунили су уста сувопарним констатацијама типа да су користили само:

(Shodno navedenom, vijeće je prilikom donošenja odluke kao u izreci rješenja imalo u vidu sljedeće kriterije:

1. Činjenica stvarno mora biti „činjenica“ koja:

I. jedovoljno određena, konkretna i prepoznatljiva;

II. nije zaključak, mišljenje ili usmeno svjedočenje;

¹ »шенћа ака шенћа« —санскрт, господар над господарима

III. nije karakterizacija pravne prirode.

2. Činjenica mora sadržavati bitna utvrđenja MKSJ-a i ne smije se značajno mijenjati.) – [Види првостепену пресуду, стана 16.]

Очигледно животно угрожени вештак др. Берко Зечевић за своје вајно Тужитељство после 12,5 година одмах налази такав положај са којег је наводно, «гађано» а крај пута у засеоку Пањик (усред тог места места код школе), а не у рејону тога места како на суду тврди, на удаљености од неких стотињак метара више од 26.500 м од места пада пројектила придаје му азимут гађања, $AzG=91,92^{\circ} \approx 92^{\circ}$ (обрнути азимут од 272°) и висину од 260 м, док путања завршава падним углом од 62° или са »пар степени више« – то је директна писана изјава предметног вештака оптужбе, готово без измене стављена како у оптужницу тако и у обе пресуде.

Ни један од наведених параметара није физикално могућ; пројектил под тим азимутом удара у леву (северозападну) фасаду зграде НИК и не може да дође до нареченог места пада у нетученом простору, висина од 260 м постоји само на нивоу воденог огледала унутар корита реке Косамац (уосталом он га је и сам нацртао на другом месту и на већој висини), а на даљини од $26\ 500 \pm 100$ м падни угао је мањи од 58° насупрот оном од 62° или са »пар степени више« па би граната, стварно, пре пада на калдрму експлодирала на возилу, а то се стварно није десило.

Вештак добро зна да је начинио огромно кривоклетство јер услови који је навео могу бити испуњени само ако је град Тузла на нивоу мора (надморска висина 0 м а планина Озрен на острву на надморској висини од 30 м). Гле мора, гле планинчине босанске!

Настојећи да удовољи својим насилним менторима а да сачува бар мало професионалног дигнитета, да би касније могао да се брани, он на месту које ментори не могу да прочитају јер формуле и таблице не читају и не умеју да читају, **сам доказује да је ова грозна лаж физикално немогућа.** (види Сл. 88. његове »Анализе...«)

Али на крају експертизе вештак мора додати закључак и мишљење, а у њему и даље стоји да је ватрени положај наводног топа на удаљености од 26.500 м од места пада пројектила придаје му азимут гађања, $AzG=92^{\circ}$ (обрнути азимут од 272°) и висину од 260 м, док путања завршава падним углом од 62° или са »пар степени више«, па је и

даље **оптужно истинито** да град Тузла на нивоу мора (надморска висина 0 м а планина Озрен на острву на надморској висини од 30 м).

И то је сада чињеница која је по Суду и Тужитељству БиХ:

{činjenica dovoljno određena, konkretna i prepoznatljiva; i

činjenica koja sadrži bitne odrednice koja je već ranije utvrdio MKSJ-a i koja ne smije se značajno mijenjati.}

Алал им вера! И једнима и другима и онима који су разумели и онима који су то већ раније знали!

Али намена ове свеске није првенствено посвећена обради и контрадоказима из домена просторно-топографске анализе којима би се доказала апсурдност оптужбе и обају пресуда па је овде стављена само зто што што је то еклатантан пример нефизикалног, измишљеног и човеку напакованог терета у виду кривице.

Зато ће то бити на почетку ове свеске само парцијално елаборисано као крунски мотив који је требао покренути хитну обуставу поступка уз инстантно ослобађање оптуженог, јер ако на овоме свету не постоји место на којем је тај топ био и са кога је пројектил долетео, а не постоји, онда је бесмислено тражити његове положаје, утврђивати одговорност команданта и хабитанта артиљерије, и тражити њихову кривицу.

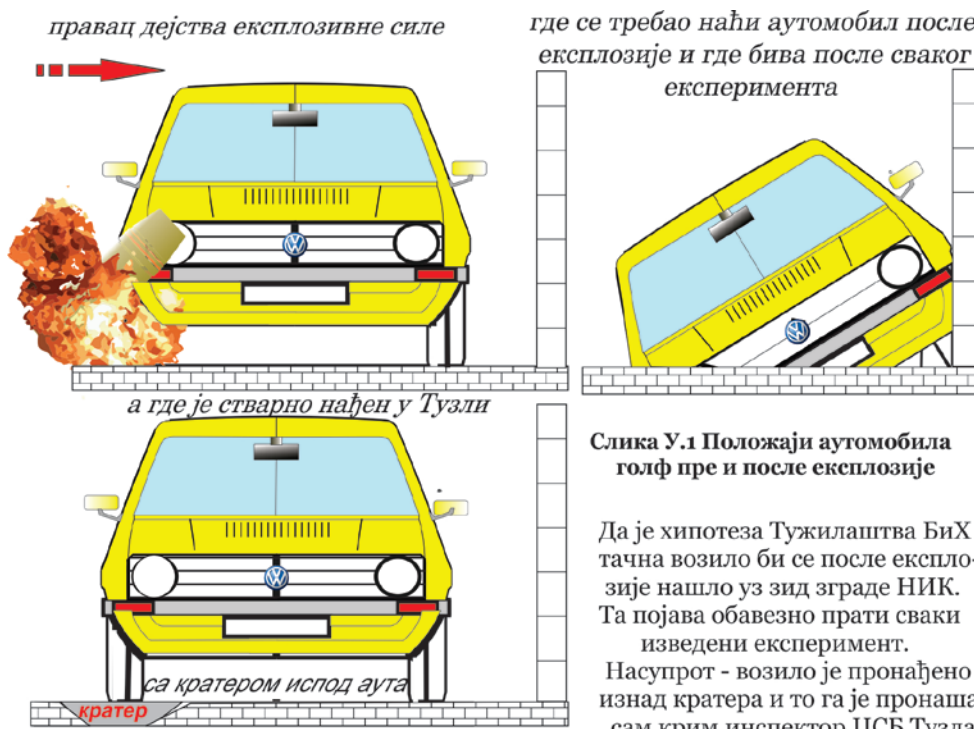
Друго је још горе; једнако апсурдне тврдње вештака оптужбе о жртвама које по сведочењу експерата из МО Чешке Републике може да произведе само неко *експлозивно средство које је бар 9 пута моћније од експлозивне количине тротила унутар пројектила 130 мм или чак неколико експлозивних направа*, при чему нагарављеност преко 20-еро погинулих показује на употребу нестандардног „*home made*“ АНФО (амонијум нитрат-лож уље), тј. експлозива којим се гранате никако не могу пунити.

Израелски форензичар, Јозеф Шарон, посебно напомиње да је предметна хипотеза о експлозији ма којег артиљеријског пројектила **»фундаментално погрешна, заснована на лажним, непровереним и недоказаним подацима«**, те да је на тргу »Капија« јасно испољена **очита двојност која се огледа у великој количини експлозива употребљеног за онеспособљавање људи а посве мала количина за оштећења зграда, а то само може да се деси на један начин више малих експлозија на разним местима.**

Ова свеска служи као приручник за одбрану, уједно обарајући сваку од хипотеза које је успоставило Тужитељства БиХ и њихов вештак оптужбе, у целини и разорно, и то методама које је немогуће оспорити, а најчешће и најуспешније управо онима које је та институција користила приликом своје обимне и безобзирне фабрикације већине суду представљених »доказа«.

Генерално, преко могућности погађања нареченог циља, са стране стране теорије и правила гађања артиљерије, геодетско-топографских могућности долета самог пројектила до наводног циља, преко терминално-балистичких последица (посебно у погледу људских губитака) које наступају пори експлозији инкриминисаног пројектила 130 мм М79 (ОФ-462М), сагледавала се могућност сваке од појединих хипотеза Тужитељства БиХ.

Њихова иманентна неприродност и зато и физичка немогућност егзистенције најбоље се испољавају кроз следеће- сликама укратко:

На горњој се слици види како се положаји аутомобила голф Мк1 на почетку и после експлозије наводног пројектила 130 мм (слика горе лево и доле лево) противе физици и основним Њутновим законима,

јер не сме да се заборави да експлозија 3,6 кг ТНТ ствара силу која 30 пута премашује тежину аутомобила.

Ова је хипотеза о положају аутомобила голф Мк1 прихваћена од Суда, Тужитељства БиХ и њиховог вештака проф др Берка Зечевића и жестоко је брањена од сва три ова ентитета током целог поступка иако су на суђењу изведена и дијаметрално другачија, реална, мишљења.

Природни физички доказ да крај (испред) зграде НИК није експлодирао пројектил 130 мм на што указује готово потпуно одсуство озбиљних оштећења чеоне фасаде зграде и садржаја предњег излога уз тешка оштећења бочних зидова који се природно налазе у мртвом углу (нетученом простору) – а то природно, представља немогућ догађај.

Суштина другачијих мишљења се огледала у томе да се аутомобил голф Мк1 после експлозије пројектила 130 мм морао налазити набачен на зид зграде НИК а не набачен на центар експлозије, али ови, у сваком погледу утемељени и природни аргументи, нису прихваћени од стране суда БиХ.

Наиме, дејство експлозивне силе, када се експлозија догоди на врху десне стране каросерије, настоји да одбаци аутомобил улево и уназад.

Да је возило било на месту које је приказао др Зечевић са суд БиХ оберучке прихватио као врховно доказану и непатворену изјаву, оно би морало бити набачено на зид зграде НИК (на северозападну ивицу трга »Капија«), а не УДЕСНО НА ЦЕНТАР ЕКСПЛОЗИЈЕ (а према центру трга).

У реално-десивим, дакле, условима, **било би апсолутно немогуће** да се последица тог предметног центра експлозије (нека врста кратера) нађе **испод возила** како је утврдио инспектор криминалистичке технике Недим Мутапчић из ЦСБ Тузла, а што се добро види на видеоснимку који је Тужитељство БиХ доставило одбрани оптуженог.

То нису само празна мишљења и шпекулације — то су чињенице потврђене десетинама реалних експлозија дотичне врсте пројектила проведене у симулирано највише приближној ситуацији. и у којима су учествовале десетине стручњака посебно оспособљених за тај посао уз асистенцију страних истражитеља.

Наредни је индикатор балистичко-аналитички:

Утврђен је од стране тима експерата чешког Министарства Одбране и показује како аутомобил голф Мк1 не може бити погођен за западне стране чак ни са посве неприродним падним углом који је немогуће достићи у пракси- гађањем, а посебно не са онима које је вештак оптужбе узео као референтне. Дакле, што се тиче балистике са рађавања техничког аспекта, прихваћен је доказ поменутог тима да су последице у Тузли изазване просечно бар 9 пута јачим експлозивним средством тротилског еквивалента, што би одговарало количини тротила којим је пуњена савремена авио бомба од 50 кг са око 30 кг експлозива. Такав закључак поментог тима професора из Брна посве је реалан а снажно га потврђују радови свих познатих експерата из домена физике експлозије, поготово делови експертизе из Зборника № 1 научно-истраживачких радова из области физике експлозије, Института за хемијску физику Академије Наука СССР-а, проф А.М. Садовског а који се позива на обилна ратна искуства нејкрвавијег рата у историји. Скалирана удаљеност на којој је ударни талас 100%-но смртоносан по људе, **R_{100}** , по Садовском, за овакву бомбу је од 50 кг масе са око 30 кг експлозива износи **6 m**, или:

$$R_{100} = 1,1 \cdot \sqrt[3]{30 m} \cong 6 m$$

Унутар пројектила 130 мм је $m_g=3,64$ кг тротила, па према томе:

$$\frac{R_{100}}{\sqrt[3]{m_g}} = 3,9 \quad \text{или:} \quad \frac{6}{\sqrt[3]{3,64}} = 3,9;$$

однос скалиране убојне моћи је око четири пута већи у корист бомбе, а однос некалиране моћи 1:8,24 у корист именоване бомбе, па се усваја максимални олакшавајући критеријум за предстојећу анализу са циљем да се критеријуму не може приписати никаква квантитативна ни квалитативна слабост, јер се оптужби нуди широко—племенита попустљивост у строгиости иницијалних услова.

Дакле; сваки погинули, потврђено УСМРЋЕН УДАРНИМ ТАЛАСОМ, а нађен изван критичне кружне површине, S_{kr} , на удаљености већој од нађеног R_{100} радијуса, $R_{100}=6m$, (радијуса смртоносног дејства ударног таласа авио—бомбе од 6м) биће онеспособљен (рањен, тешко рањен, или убијен) **неким другим експлозивним средством а не пројектилом од 130 мм.**

А шта је нађено? Унутар $R_{100}=6m$ радијуса он бласта није погинуо ама башНИКО,

Такав приступ је разоткрио и многе друге, манипулације, фалсификате и лажи, напаковане у оптужницу и пресуде Новаку Ђукићу , што ће овде и бити јасно показано и доказано у редовима који следе. Тако су

пропали и сви покушаји товарења кривице на невиног човека бар са становишта јавности, па иако теза Тужилаштва да је по Ђукићевој команди испалена смртоносна граната **није доказана ни у једном свом аспекту**, Суд БиХ налази кривицу овом човеку **у сваком од разматраних аспеката**, без обзира што:

- Нема предметног оруђа—средства којим је почињен злочин;
- Није ни рудиментарно утемељен правац долета наводно испаленог пројектила, ни даљина ни надморска висина оруђа,
- Сви ови параметри су грубо фалсификовани више од деценије после догађаја и као такви представљени суду БиХ, а од њега прихваћени као материјална истина.

Супервештачење није рађено иако су вештаци дали опречна мишљења, доказе који обарају оптужницу суд није ни погледао. Тиме је успешно спречио свако Новаково право на правично суђење, а да би фарса била потпуна у судском већу је седео странац без икаквог познавања домицилног језика и ни један му докуменат са суђења није преведен, нити је та особа била судија.

Био је то адвокат за разводе, без и једног јединог дана кривичне судске праксе.

Па једном се мора почети, а зар најбоље место за то није Балкан?

Да постоји Правилник за наказно суђење, у случају Новака Ђукића и Тузланске Капије ни један његов параграф не био прескочен, чак шта више, десетине би, таквих и сличних параграфа, додатно, *ad hoc*, биле оформљене и дописане.

Да све буде као лош водвиљ побринуо се накнадно и сам Суд БиХ, шаљући на оцену у Београд руком доцртаване судске фотографије као потврду о фер суђењу.

Заједно уз њих је, грешком, послао и првобитне а потпуно другачије.

Ни једна једина истина ма из којих метода потекла, није неоспорна, али ће ова изложена овде, допустити самој себи све могуће таштине; може бити до миле воље надмена, суверено недодирљива, може саму себе називати једином и општом само зато што је она — насупрот стојећа а основна хипотеза Тужитељства БиХ и њиховог вештака оптужбе лаж над лажима, измет људског ума и показатељ наказности неких карактера способних на свако нељудско чињење а за остваривање ниских, обично увелико упитних и бедних политичких циљева.

ПРВИ ДЕО

Закључци мишљења др Зечевића су испитани из скоро сваког могућег угла.

Резултати анализе сваке од карактеристика које је др Зечевић закључио у свом мишљењу указују недвосмислено и јасно да је мишљење др Зечевића фундаментално немогуће, засновано на лажним, недоказаним и непровереним подацима.

Чак ниједна од тачака, које су испитане за припрему овог Извештаја и подржане стварним теренским тестовима, не подржава шпекулације и закључке др Зечевића.

Sharon Joseph, Temech Consultans, Israel

АНАТОМИЈА ЈЕДНЕ ПРИМИТИВНЕ СУДСКЕ ПРЕВАРЕ

Наслов би некако додатно требао и да покаже како је та запрепашћујуће велика а безмерно дрска судска превара врло провидна и приземна што би је аутоматски оквалификовало као подлу и злонамерну.

Међутим анатомија те преваре и анализа њених елемената показује да је она била и остала колико неуобичајено ефикасна толико и загрижено брањена. Разлога за то има много. Ево тек неколико њих:

а.) Много је кругова у свету којима је баш »истина« из те и такве пресуде потребна. Па иако имају све податке о томе како је и колико је погрешно и нечовечно заснована нико се и не труди да је исправи;

б.) Дотична је судска превера изражена адекватим пресудама заснована на темељима наводно неумољивих природних наука –које су колективним наприма Тужитељства БиХ злоуптребљене преко сваке мере поставкама којих ни у најгорој квази интерпретацији истих нема и не може бити. Тако је постигнут вишестрани успех: они који знају, који су планирали, и чак учествовали у злочину неће никакву негацију ни да погледају, они који би хтели да схвате не разумеју а не могу да нађу ко би их подучио, они који би даље хтели хватају се недоказивих бизарности јер поставке истинске науке неће или не могу да бране. Са друге стране, проток времена је чак и научне категорије нпр. из тадашње балистике, теорије и технике гађања одавно положио у историју, а тешко оштећена родбина погинулих као и рањени су психолошки једва дочекали да било ко буде оглашен кривим да би осетили какво такво олакшање.

в.) Од догађаја је прошло више од четврт века и уобичајена биологија је учинила своје – многих који су некада могли да сведоче сада више нема. Али папери и записи су остали и ови ће остати, показујући нехајно лице нашег времена уз ликовање: »Једини смо ми и на почетку и на крају. Тек ће да се види колико дуго трају ваши крхки медији«!

Па је ред да са анатомијом најављене преваре почнемо:

Прво – анатомски примарни стуб је сведок оптужбе, дакле сведок Тужитељства и Суда БиХ, проф др Берко Зечевић, професор са Универзитета у Сарајеву. За Одбрамбене технологије.

На немало места може се у писаној форми пронаћи кукњава; као дотични се жали да му је наредбодавно наложено да се прихвати вештачења у предметном случају 12,5 година после његовог дешавања.

То је наравно прекомерно ноторна лаж јер је он и раније сведочио у многим случајевима и то свуда преварно, практично незасновано и фалсификовано док га тиме нису дефинитивно уценили.

Раније се он »истрчавао« и истицао градећи са својим незваним асистентима сајт на web-у о масакру на Тузланском тргу »Капија«. Па се човек, као прави стручњак и »професионалац« сам запутио на Озрен планину да тамо тражи трагове од ватрених положаја топова од пре 12,5 година.

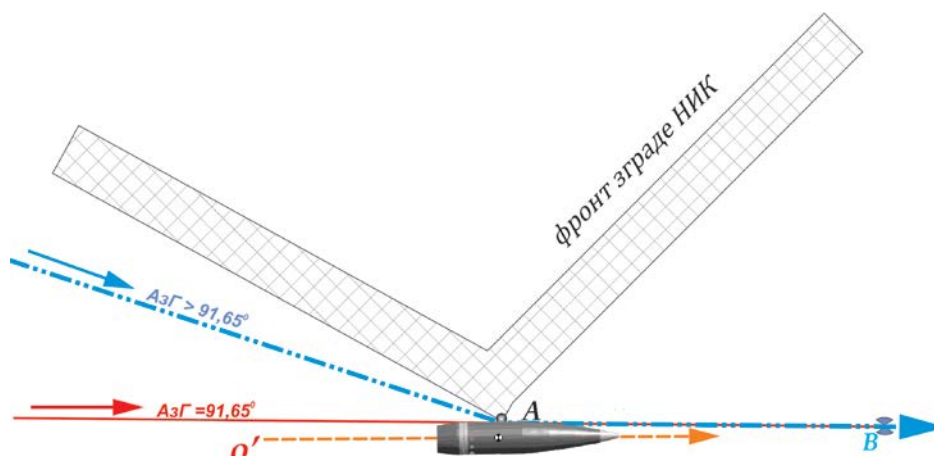
Запрешаштен, али »до бола усхићен«, он их је и нашао и то једино тамо где би неки положаји и могли да буду –крај доброг пута са чврстим тлом и добрим приступом које би нормално могло да буде поседнуто топом 130мм од ≈ 8 тона, (и друга, лакша оруђа), тј. у засеоку Пањик којег је он пригодно прогласио селом по његовим ново систематизованим етнографским критеријумима.

Па је одмах пожурио да то и објави. Знао је доктор да не постоји оно што није постављено на Интернет-у, укључивши и велике војне тајне малих народа. Када је дошло време за његово вештачење – ствар је била готова и назад се није много јер је он још раније сам нацртао место ватреног положаја који је пронашао нико други до он сам лично главом и брадом и то са »са великом вероватноћом«. Али где злог чуда – у лажи и превари, су свачије ноге кратке.

Са места где је он нацртао ватрени положај, аналитичко-просторни, односно топографско-геодетски прорачуни показују да је азимут гађања за пријављено место експлозије на тргу $\approx 92^{\circ}$ (272° када се положај гледа са места експлозије), удаљеност по топографској карти (топографска даљина) око 26 650 м и надвишање око 45 м.

Када је требало сведочити – испливала је ноторна лаж. Иначе, уобичајено непознату даљину гађања коју у предметном случају треба тражити преко падног угла, (а уствари је та даљина добро позната, унапред наредбодавно одређена на крају пута код тог истог »села« Пањика) али је »кобајаги« апострофирано гронзичаво тражена »преко тешко добијеног и мукотрпног истраживачког рада« на установљењу епохално откривеног падног угла.

Тај угао је он вештак фиксирао на минимално 62° (двоструко више од прве истраге)»али који је још највјеројатније пар степени већи« (због ротације пројектила).

Слика 1.1

Шта је ту кључно?

Маркер, **B**, - тачка која је по Берку индикатор смера долета пројектила гледа у тачку **A** (угао зграде НИК) по азимуту од $271,65^{\circ}$. Сходно томе за тачку **B** са ватреног положаја **O**, одговара обрнути азимут, односно азимут гађања, **AзГ = 91,65⁰**.

Сваки, па ма како био већи од тога морао би да се у лету оштро »ломи« (плава испрекидана линија) да би на углу **A**, зграде НИК скренуо у лево, што ни један пројектил на овом свету не може, чак ни када претпоставимо да исти нема димензија него га репрезентује тачка **A**.

Али пројектил је тело и да би долетео до тачке **B** то може само са знатно мањим азимуту од онога који му је са наводног положаја у Пањику или у рејону Пањика, доделио вештак др Зечевић. Значи:

1. – ПРОЈЕКТИЛ НЕ МОЖЕ ДА ДОЛЕТИ СА ОЗНАЧЕНОГ ВАТРЕНОГ ПОЛОЖАЈА;
2. – НАДВИШАВАЊЕ ВАТ. ПОЛОЖАЈА НАД ТРГОМ НИЈЕ 30 ВЕЋ 45 М;
- 3.- ПАДНОМ УГЛУ СА ТАКО ОЗНАЧЕНОГ ВАТРЕНОГ ПОЛОЖАЈА ОД $59,8^{\circ}$ МАЊКА БАР $2,2^{\circ}$ ДО МИНИМАЛНОГ ИЛИ БАР 6° ДО ПРВОГ ПРИХВАТЉИВОГ ПРЕМА УСЛОВИМА ДР ЗЕЧЕВИЋА.

Према томе, **ни један од три иницијална услова који је оптужба поставила као основне није испуњен ни делимично.**

Ако ни један постављени иницијални услов није испуњен никакава тражена хипотеза коју такви иницијални услови дефинишу – није постојећа;

Та базна хипотеза садржи суштинске елементе наводне кривице оптуженог;

Базна хипотеза не реално не постоји;

Суштинска кривица оптуженог не постоји.

Стекли су се сви услови да се оптужница одбаци бар као случај без довољно доказа како је то урадио Суд у Хагу, али прави лажови из Тужитељства БиХ и Суда БиХ, настављају да се уваљују у нове лажи да би опрали ове прве.

Зато др Зечевић на страни 74, своје срамотне анализе пише ово доле:

Radi sto potpunije definiranja što uže zone pozicije vatrenog položaja topa 130 mm M46 izvršene su sve potrebne pripreme za simulaciju mogućih trajektorija putanja projektila 130 mm.

M46 za puna punjenje i prikupljeni su dostupni meteo podaci (podaci o atmosferi).

Za simulaciju putanja projektila 130 mm M46 za puno punjenje ($V_0=930$ m/s) korišćen je softver 3-DOF sa originalnim balističkim koeficijentima prema tablicama gađanja za top 130 mm M46, usvojeni su normalni (tablični) uvjeti.

Za te uvjete su podaci o trajektoriji dobiveni softverom 3-DOF uspoređeni sa podacima iz tablica gađanja i razlike su bile 0,29 % pri maksimalnom dometu.

Ta razlika je potpuno zanemarljiva pri ovakvom tipu analize i u okviru je dopuštenog rasturanja dometa.

Određena je udaljenost topa 130 mm M46 je bio 26.500 m (na karti je to naznačeno kao minimalni domet) pri kojoj je ispunjen uvjet da je minimalni upadni ugao projektila u trenutku udara u tlo 62°, a koji je određen u ovoj analizi.

Да би оснажио дате тезе приложио је на следећој страници Таблицу у којој је помоћу горепоменутог софтвера срачунао податке који представљају елементе гађања за гранату 130 мм М79 у датим условима. Тако узете податке дотични је усвојио као табличне, што се види из из горњег и накнадног његовог текста.

Потом је то украсио закључком (дебљи и подвучени пасус са те исте 74 стране при дну).

Па ево истине казане речима (бројкама) др Зечевића:

Таблица број 1

Normalni uslovi, $Y_0 = 30$ m	Ugao lansiranja	Vrijeme leta	Padna brzina	Padni ugao	Domet	Tjeme
	38	76,941	341,32	-59,8205	26071,4	7476,4
	39	78,599	342,73	-60,608	26286,5	7779,4
	40	80,252	344,15	-61,3662	26487,9	8086,2
	41	81,889	345,58	-62,0935	26671,4	8395,2
	42	83,517	347,01	-62,7937	26838,7	8706,9
	43	85,132	348,47	-63,467	26989,1	9021,3
	44	86,734	349,93	-64,1121	27122,6	9337,4
	45	88,324	351,41	-64,7339	27237,7	9656,3
	Sl.88. Osnovni tablični podaci za projektil 130 mm M79 uz uvjet visinske razlike između vatrene položaja i mjesta eksplozije Krivotvoreni navodni »tablični uslovi gađanja« dr Zečevića					

Полазни услови: Ватрени положај 30 м над нивоом мора, што представља нормалне услове само је наводни циљ у Тузли на нивоу мора.

Гађа се у правцу севера па се поправка због ротације Земље изоставља јер ротација у том случају не утиче на домет.

Када се рачунар подеси на овакве иницијалне услове добијају се доњи резултати који уједно показују ко је и када крао софтвер из Војно-техничког Института, јер је то први и мериторни извор спољно-балистичких софтвера у целој тадашњој СФРЈ.

Да су горње констатације тачне показују последње колоне двају таблица где се види да се у једној ордината темена путање рачуна у односу на висину ватреног положаја од 30 м над морем, (па се то проглашава ни мање ни више него неким новим табличним условима) а друга у односу на нулту надморску висину.

Па ко каже да је све то тако? Каже Таблица број 2, урађена за потпуно исте почетне услове као претходна, овај путем заиста оригиналним софтвером на основу којег су дизајниране и урађене Таблице гађања за топ 130 мм и пројектил 130 м М79.

Основна хипотеза:

Ако су горње констатације тачне, 3-ДОФ софтвер ВТИ, даће:

Таблица број 2

Нормални услови, $Y_0 = 30$	Угао лансирања	Време лета	Падна брзина	Падни угао	Дошет	Ордината темена
	38	76,1	342	-59,7	26071	7442
	39	78,5	343	-60,5	26287	7748
	40	80,22	344	-61,3	26488	8057
	41	81,8	345	-62,1	26671	8366
	42	83,4	347	-62,8	26839	8674
	43	85,1	348	-63,5	26989	8997
	44	86,6	349	-64,1	27122	9307
	45	88,3	351	-64,7	27238	9639
	Рачунато по истоветним почетним условима гађања ка и за за горњу таблицу Тужитељства БиХ, али са рачунаром ВТИ					

за услове: Вп на висини од 30 м на планини Озрен, место експлозије на тргу »Капија« у Тузли која је на нивоу мора, гађа се строго на север а не на исток као што је очито по представљеној стварној оптужници, Земља не ротира и њезина површина није закривљена....

исте резултате што и даје и она Зечевићева претходна уз нормалне мере заокруживања бесмислених вишецифрених бројева. Јер такав је рачунар; када у њега убациш ђубре, то исто изиђе и ван рачунара само лепо запаковно.

Е сада, када се виде обе таблице, где је то падни угао од 62° пронађен на 26 500 м по овој (овим) Таблицама. Нема га и не може да га буде јер нема Тузле ни ове босанске ни оне турске на мору нити има Озрен-планине на 30 м над морем, да би негда нека тамо Котроманићка уживала у прекрасном »обазарју«. Нема таквог падног угла ни када се дебело лаже.

А зашто се лаже? Где је тај минимални дошет од 26 500 м?

Зато што су скоропронађени ватрени положаји, од стране баш дотичног доктора, односно остаци остатака њихових места, неопрезно и прерано публиковани као истина.

Нађени после 12,5 година, па траже да се докаже да су они били тамо а за то треба дебело **лажна аналитика. Претерано лажна аналитика. Бесмислена аналитика.** Јер ко погрешно у падном углу грешно по даљини, онда и по правцу, па потпун добије произвољну Зечевићевску истину. Није истина али све тумачи.

Тим одбране генерала Ђукића располаже са три оригиналне верзије Таблица гађања: руске, југословенске и једну британску компилацију не рачунајући египатске, индијске, пакистанске и кинеске дословне копије руских.

Таблица број 3

Дальност	Прицел	Угол		Окончателная скорость	Время полета
		возвышения	падения		
м	тыс.	°	°	м/сек	сек
26 000	633	37 58	60	340	77
200	648	38 53	60	341	78
400	664	39 52	61	343	80
600	682	40 56	62	344	81
800	702	42 08	63	346	83

Извор: »Таблицы стрельбы 130 мм пушки М-46«, ТС/ГАУ № 265, издание третье, Главное Артиллерийское Управление, Военное издательство Министерства обороны СССР, Москва 1961. стр 40-41.

Ево правих »табличних« Таблица гађања урађених од стране оних који су дизајнирали и произвели дотични топ, муницију, упаљаче, вучна возила. да и на крају Таблице гађања за сву расположиву муницију.

Зар се ту не види јасно и прегледно:

Када се гађа у табличним условима (на север, дакако), са нулте надморске висине, када Земља не ротира и њезина површина није закривљена, »циљ« је на нултој висини и у хоризонту оруђа, укртко – сви услови су таблични – **падни угао од 62° постиже се тек при домету од 26 600 м.**

Како је неко некада и било где смео ни могао да доказује и докаже да се у условима у којима је ватрени положај на већој висини, температура већа од табличне итд. добије **већи падни угао на мањој даљини.**

Када се већ усудио да то и ради како га није била срамота да то објави када се из тих података јасно види да: **НИЈЕ » испунjen uvjet da je minimalni upadni ugao projektila u trenutku udara u tlo 62°, a koji je određen u ovoj analizi«.**

тј, да се закључује да је у питању примарна најобичнија лаж.

Дакле, сада су у игри троје таблице а зна се коју су главне и најверодостојније.

Е сада, када се виде све три таблице, где је то падни угао од 62° пронађен на 26500 м по овој (овим) Таблицама.

И опет, нема га и не може да га буде јер неима Тузле ни ове босанске ни оне турске на мору нити има Озрен-планине на 30 м над морем, е да би нека тамо чупава деца каурска удицу са те планине у море забацивала.

Нема таквог падног угла ни када се када се дебље од дебелог лаже.

Ни када се на сваком углу фалсификује са циљем да се лажно и измишљено место нареченог ватреног положаја обуче у какав такав топографско-геодетски непоцепан и наизглед нов капут а уз обилну асистенцију спољне балистике за неписмене. Ни онда када тто ради ма које академско особље.

Да се поправи учињена штета која је, додуше, већ начињена јер је објављена лаж предстаљена као материјална истина, објавиће то др Берко као неки **минимални домет на 74. страни а ставити у закључке на 93. као материјалну истину првог реда произашлу из врхунског стручног вештачења (лагања)**, а одмах ће две стране после само две стране демантовати лаж коју је унео у закључке, објављујући слику 90.-таблицу са наводно срачунатим стварним (реалним) подацима као у Тузли (као они који су већ ушли у закључке били су таблични услови иако такви тада уопште нису владали).

Дакле, они горе, они претходни су потпуно лажни и невалидни јер од Тужитељства БиХ описаног места на овом свету нема. Само такво место ипак постоји овом свету ако случајно баш ту, на њега, треба поставити ту топ за који одговара Новак Ђукић. Нису подаци били таблични, били су никакви, али према њима је човек крив ма колико прав био, јер је био крив и пре но што је др Берко зачео да вештачи.

Како изгледа деманти првобитне лажи:

Таблица број 4

Meteo- uslovi, Y ₀ = 30 m	Ugao lansiranja	Vrijeme leta	Padna brzina	Padni ugao	Domet	Tјeme
	38	77.599	343,77	-59,8412	26507,0	7583,1
	39	79.274	345,97	-60,6238	26729,4	7892,0
	40	80,942	346.79	-61,3761	26937,8	8203,9
	41	82.594	348.31	62,0980	27128,2	8518,9
	42	84.236	349.85	-62,7924	27301,8	8836,2
	43	85.865	351.40	-63,4611	27458,0	9156,5
	44	87.482	352.97	-64,1013	27597,1	9478,8
	45	88.094	354.55	-64,7195	27717,4	9803,4
	Страна 76. »Analize« Sl.90. Osnovni proračunski podaci za projektil 130 mm M79 uz uvjet visinske razlike između vatrenog položaja i mjesta eksplozije, parameta atmosphere određeni su softverom 3-DOF (Uradio prof dr Beko Zečević)					

Гледати посебно 5. ред горње Таблице!

Пуј, пике више не важи, не добија се падни угао од 62° на домету од 26 500 м већ на домету од 27 128 м или 628 м већем.

Опет исти онај софтвер, нови услови, важно је да је Пањик као место убачен у игру сада може да се положи по вољи премешта по терену. Ако буде и у Завидовићима – нема везе, све је то у рејону Пањика и то и није нека разлика, па је'лте гос'н судија?

Али после виђеног, ко још верује у ове прорачуне? Је ли то опет гађање у север или југ и са свим упрошћењима, и је ли то балистички софтвер послужио за прорачун топогрфских елемената а остало ван тога додавано како ком падне?

На то питање ће бити дат квалификован одговор али не овде директно, већ у дигресији која следи и коју не треба да чита онак ко не разуме. Зато треба кренути у садржај I КОМЕНТАР-а. Касније, са спознајама и објашњењимаодатле вратићемо се по закључке који из тих објашњења прилазе.

Ко хоће и коме треба.

Било је довољно да неко рзуман узме у руке овакав трактат са анализом др Берка заједно достави ма којем суду на свету па да никаког суђења не буде ни тада ни касније. То није урађено а ни једног суда сем Суда БиХ и није било, нажалост.

Враћамо се после I КОМЕНТАР-а са новим подацима!

Таблица број 5

Компаративно - балистички ланчани прорачун елемената у реално најприближнијим условима какви су владали 25.05.1995. Са резултатима из њега, добије се Таблица број 5 која је доградња и провера оне Зечевићеве број 4, а у којој су неки параметри путање елиминисани.

Редни број	Домет		Елевација y^0		Падни угао y^0	
	за $z=260m$	за $z=330m$	за $z=260m$	за $z=330m$	за $z=260m$	за $z=330m$
1.	26 500		37,56	36,78	-59,1	-58,7
2.	550		37,74	36,96	-59,3	-58,9
3.	600		37,98	37,20	-59,5	-59,0
4.	650		38,16	37,38	-59,6	-59,2
5.	700		38,40	37,62	-59,8	-59,4
6.	750		38,64	37,80	-60,0	-59,6
7.	800		38,88	38,04	-60,2	-59,7
8.	850		39,12	38,28	-60,4	-59,9
9.	900		39,36	38,46	-60,5	-60,1
10.	950		39,60	38,70	-60,7	-60,3
11.	27 000		39,84	38,94	-60,9	-60,4
12.	050		40,08	39,18	-61,1	-60,6
13.	27 100		40,32	39,42	-61,3	60,8
Доња могућа граница топографског удаљења ватреног положаја по падацима вештака						
14.	150		40,62	39,66	-61,5	-61,0
15.	200		40,86	39,90	-61,7	-61,2
16.	250		41,16	40,14	-61,9	-61,4
Доња могућа граница топографског удаљења ватреног положаја коју је вештак Тужитељства тебаода добије да је провео балистички исправан прорачун						
17.	300		41,46	40,44	-62,1	-61,6
18.	350		41,76	40,68	-62,3	-61,8
19.	27 400		42,06	40,98	-62,5	-62,0
Доња могућа граница топографског удаљења ватреног положаја коју је вештак Тужитељства тебаода добије уз исправан балистички прорачун и неку најреалнију могућу висину ватреног положаја						
20.	450		42,36	41,28	-62,7	-62,2
21.	500		42,66	41,52	-62,9	-62,4
Изван оквира иницијално постављених услова						
22.	550		43,02	41,82	-63,2	-62,6
23.	600		43,38	42,12	-63,4	-62,8

ТАБЛИЧНИ ПОДАЦИ:

Домет: 27128 м; Елевација [хиљ.] = 7-46; Падни угао = $64,8^\circ$

Гађање са истока на запад

Елементи за гађање одређени балистичким рачунаром			
Д [m]	Елев. [хиљ.]	Падни угао [$^\circ$]	Δ Д [m]
27128	7-53	64,8	- 56

Гађање са запада на исток

Елементи за гађање одређени балистичким рачунаром			
Д [m]	Елев. [хиљ.]	Падни угао [$^\circ$]	Δ Д [m]
27128	7-39	64,2	56

Испаљење пројектила у потпуно истим осталим условима са табличним елементима, односно са елевацијом од 7-46 хиљадитин али сада са запада на исток резултира дометом од 27217 м и падним углом од $64,5^\circ$.

Дакле, разлика између табличних елемената оних којима се на исту даљину дејствује у истим условима на исток и на запад је 112 м. То вештак уопште није рачунао.

Помоћни прорачун урађен балистичким рачунаром показује горње податке потврђујући неоподобност хипотеза Тужитељства БиХ.

Ако би у осталим истим условима дејствовали елевацијом за погађање неког циља на западу али са запада на исток добили бисмо на терену домет од 27 217 м односно 145 м већи.

А треба упамтити: нема никаквог надвишавања ватреног положаја над »циљем« и мањка свих бар (по др Берку) додатних -3 мбара, односно, бар још -(-3x18,0 м) или још +54 м домета, а када се то дода на 27 217 м добија се домет од 27271 м а то даје и претходна таблица само мало тачније, наиме, баш негде на том домету при висини ватреног положаја од 260 м наступа падни угао од 62° .

Извор података:

»Таблицы стрельбы 130 мм пушки М-46«, ТС/ГАУ Но 265, издание третье, Главное артиллерийское управление, Военное издательство Министерства обороны СССР, Москва 1961, и балистички рачунар АРА-98 из формације некадашње СРЈ.

Таблица број 6

Deo podataka za elemente gađanja projektilom, M79 i OF-482M sa upaljačima RGM, UTIU M72, BU-130-M83 I V-429 prema Tablicama gađanja za 130 mm top M-46, VTI-a, Beograd, izdanje VIZ 1984. godine

Domet	Dar	Ugao			V _K	Ym
		M	Padni	Padni		
m	hilj.	m	hilj.	°	m/s	m
26 000	6-34	13	9-94	59,64	342	7422
200	6-49	12	10-06	60,36	343	7703
400	6-66	11	10-19	61-14	344	8007
600	6-84	10	10-33	61,98	345	8342
800	7-04	9	10-47	62,82	347	8718
27 000	7-28	8	10-63	63,78	348	9157

Због боље прегледности овог материјала је овде додана Таблица број 6 која садржи податке према Таблицама гађања ВТИ, Београд из 1984. године.

Пројектил је кован и обрађиван у фабрици »ПРЕТИС« у Вогишњи а пред пројектовање и израду постављени су тактичко-технички захтеви са тежиштем да подаци важе и за тј наш новоизрађени и за руски ОФ-482М за све горе наведене упаљаче који су се међусобно прилично разликовали и по габаритима и по маси а и по концепцији што се посебно односи на упаљач БУ-130-М83

За исте пројектиле и упаљач В-90 морају се радити засебне ТГ.

Због наведеног компромиса се подаци из руских и југословенских таблица незнатно разликују, а више на крају домета иако је крајњи таблични домет по руским таблицама већи за 9 м уз нешто мање елевације али само на оним даљинама где елевацију треба променити за неколико хиљадитих за промену домета од ±1 м, дакле на крају ефикасног домета, као што је и овде, у овом разматрању, случај.

Детаљнији увид у горње податке показује да се за по 200 м повећања домета падни угао мења од 0,74 до 0,96 степени или у средњем **0,83°** на сваких **200 м** повећања домета.

Због едиторског заокруживања, по руским Таблицама гађања (види Таблицу број 3) добија се повећање од 1^0 падног угла за сваких **200 м** повећања домета.

Ово су подаци за табличне услове и наравно, слажу се.

У стварним, реалним условима гађања какви су владали на Озрену тога 25. маја, а посебно због надвишавања ватреног положаја, ова разлика износи врло близу али увек преко 1^0 падног угла за повећање домета од **300 м**. (Види Таблицу број 5)

Сада треба погледати прорачун др Зечевића приказан овде у Таблици број 4.

Дошло је време да се све остало написано може заборавити. Све остало су само објашњења уз ДИАС свеске.

Јер лични подаци које је дао др Берко показују како вештак оптужбе постаје најбољи вештак одбране.

Јер Таблицу број 4 је срачунао и написао он сам, а одакле је вадио падни угао од преко $67,5^0$ за свој закључак то нико не зна па ни он сам. Само се зна да га је тамо ставио да би избегао властиту езекуцију. као и многи други који су видели истинито стање ствари.

Може се прихватити да је оригинални прорачун др Берка (Таблица број 4) бриљантно тачан (иако није, врло је груб и површан), нека је висина нареченог ватреног положаја уистину 260 м над морем (а није нема такве оперативне висине Вп у датом рејону), само једно остаје, и види се из прорачуна вештака оптужбе:

$$\text{Домент} = 27128,2 \quad \text{Падни угао} = 62,1^0$$

У овим условима сваких +300 м повећава падни угао за 1^0 ;

$$\text{Треба повећати домент за } 352 \text{ м, а падни угао за } \frac{352}{300} = 1,2^0$$

На максималном домету од 27 480 м падни ће угао бити тек око $63,3^0$ што је са 22 м разлике и $0,1^0$ падног доказао и сам вештак оптужбе својом Таблицом број 4 у 7. реду.

После прегледа ових података и њиховог упоређења, свако ко се упозна са овим текстом, уз кратка објашњења схватиће мото са почетка овог поглавља који је написао израелски пост-бласт истражитељ Јозеф Шарон:

Сада треба стати и поставити само једно питање, јер је ван сумње да су и страни стручњаци без оклевања рекли да је » *недвосмислено и јасно да је мишљење др Зечевића фундаментално немогуће, засновано на лажним, недоказаним и непровереним подацима.* «, и надаље да се » *чак ни једна од тачака, које су испитане за припрему овог извештаја и подржане стварним теренским тестовима, не подржава шпекулације и закључке др Зечевића.*«, при чему се посебно наглашава да је постекспериментално нађено стање у потпуној сагласности са чињеницама које су утврдили и српски експерти, а све према писаном извештају међународно познатог и искусног постблест истражитеља, *Sharon Joseph-a , Temech Consultants,* из Израела.

Дубоко изражена сумња и докази о немогућности хипотезе Тужитељства БиХ о дејству пројектила 130 мм како у погледу терминалних ефеката тако и у балистичким последицама таквог дејства, од стране стручњака из Брна и одбијање сваке могућности да последице експлозије једног пројектила 130 мм буду онакве као у Тузли 1995. године, од стране француског вештака, дозвољавају упит:

»Који то суд допушта себи да све до сада написано, а то је само мањи део, одбаци као непотребно и остане при свом инквизиционом мишљењу и веровању?«

И поред тога оваквом закључку треба додати:

а.) Суд БиХ је у пресуди изричито нагласио да је пресуђивао на „научно-високо заснованом и математички објашњеном сведочењу вештака проф др Берка Зечевића којем је поклонио своје поверење« иако је други вештак имао опречно мишљење:

б.) др Зечевић је сведочио кривоклетно, аргументима и закључцима дијаметрално супростављеним резултатима властите истраге;

в.) Исти вештак оптужбе није у главне закључке свога рада ставио податке и закључке до којих је дошао прорачуном и истрагом, већ податке који су му наредбодавно саопштени пре истраге;

г.) Посебно треба нагласити да је исти вештак изјавио да се његови налази у потпуности поклапају са налазима првобитне истраге коју је провео Унпрофор уз сарадњу власти БиХ, а без икакве је сумње доказано [и овај и наредни део текста] да је и сама локација извора трагедије (ни по опаљењу ни по месту експлозије) уопште није ни близу тамо где је наведено у резултатима те истраге.

[Анекс Ф документу снага Унпрофора који претендује на једну једину и апсолутно непорециву истину у коју нико не може ни да сумња],

д.) Вештак Тужитељства је на више места у својој анализи непобитно утврдио да је заступао ставове који су супротни његовим налазима, почев од податка да се наречени »глобално прецизни циљ« у виду трга »Капија « у Тузли налази нивоу мора (на нултој надморској висини),

е.) те да је сам нашао 12,5 година старе трагове бивших ватрених положаја на 30 м височијем месту, тамо одакле гађање није могуће јер се место експлозије налази у нетученој зони и по правцу и по висини и по могућности долета пројектила у наречену падну тачку, јер то на предметно описани начин Тужитељства БиХ не може да изврши било који жиростабилисани пројектил како то и примећује француски форензичар- цитат:

Током реконструкције лица места, није поставио аутомобил голф према мерењима, скицама, фотографијама и снимцима полиције.

Ово [такво постављање аутомобила, оп. аут.] би учинило долет далекометног пројектила 130мм са запада једноставно немогућим.

Pierre Luc Loran

Само је једно потребно додати:

СТРУЧНО СВЕДОЧЕЊЕ ДР ЗЕЧЕВИЋА ЈЕ ПО ЗАКЉУЧЦИМА У ЦЕЛИНИ ТЕМЕЉНО ПОГРЕШНО, ЛАЖНО, ПОТКРЕПЉЕНО НЕПРОВЕРЕНИМ ЧИЊЕНИЦАМА А ОСУДА БИЛО КОГА ПРЕМА ЊЕМУ ЈЕ ЗЛОЧИН.

ТУЖИТЕЉСТВО И СУД БиХ СУ БИЛИ У ЦЕЛОСТИ СВЕСНИ СВОЈЕГ ВИШЕСТРАНОГ ПРОТИВУПРАВНОГ ДЕЛОВАЊА.

СУД БиХ СЕ ПОСЛУЖИО БРОЈНИМ УСМЕНИМ И ПИСАНИМ ФАЛСИФИКАТИМА ДА БИ ОКРИВИО НЕВИНА ЧОВЕКА.

И ПОСЛЕ НАКНАДНЕ ПОТРАГЕ ЗА ПРАВИМ ДОКАЗИМА ИСТИ ЈЕ СУД НАСТАВИО ДА КРЕИРА И КРИВОТВОРЕ БАЗНЕ ПОДАТКЕ.

Повратак основном тексту

*После коментара којима се употпуњују потребни
подаци*

I КОМЕHTAP

ЗАБОРАВ, ЗАБРАНА И САХРАНА »КЛИКОВА«

»Клик« је једна честа реч из сленга, првенствено онога који користе нишанџије, и предствља име за ономапопеју звука који за упозорење производи нишански или осматрачки инструмент када се његов управљачки део закрене за извесну карактеристичну вредност. Сам звук и није увек нужан – може то да буде и светлосно-оптичка опомена.

Како било да било, нишанске справе примарне истраге у случају трга »Капија« биле су добано израсходоване, а доласком вештака Тужитељства проф др Берка Зечевића после 12,5 година и у потпуности лишене било каквог система упозорења или »клика«.

Уосталом, сви су значајнији »кликови« до тада незабележеном брзином »сахрањени« већ у времену од 20:05 па до 20:30 и додатно још током 25/26. маја 1995. године какда су покупљени и накнадно сахрањени у заједничку гробницу тако да их је једва и сам Емин Халичевић, истражни судија могао да види. Већину ни он није, па мора да је било више актера.

Оно што је, можебити чуо, или сам планирао, наравно није ни хтео да чује. Па је вежбао да ни оно најбучније и најошевидније не чује и не види јер је то било и још јесте јако важно.

Ко зна, можда би се човек и излајао. Онако случајно. Уместо тога сакупљене су личне карте убијених и усликане на једном месту као да то представља било какав доказ.

Самоуверено лишени сваког непосредног упозорења о властитом претеривању, само Тужитељство БиХ и његов вештак опружбе су олако закључили да ће као истина бити признато све што они утврде и више од тога, а да могу да склоне, »забораве« или забране све што њима не иде у прилог. Јер никаквих »кликова« да упозоре више бити неће.

Сви ће бити елиминисани.

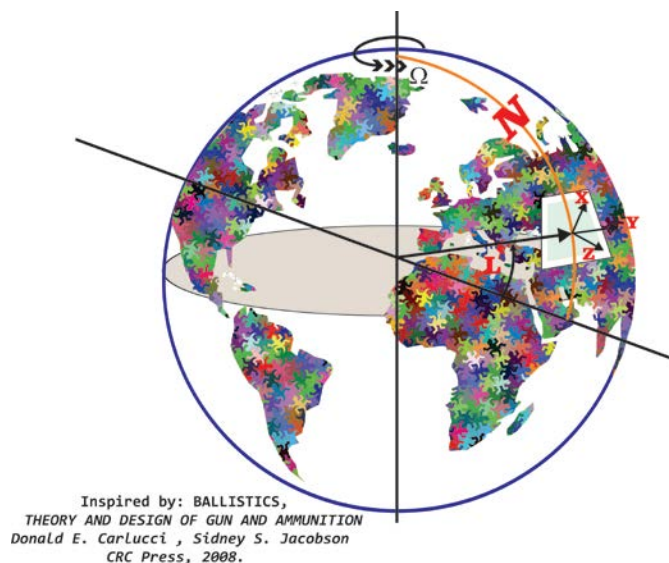
Па шта су то сахранили да би склонили, »заборавили« или забранили гомилу контрапродуктивних чињеница које би могле да ослободе оптуженога за којег се уопште и није знало ко ће да буде јер то тако и није планирано.

Битно је било да се инкриминише једна страна у сукобу, потом њени делови по својој географској локацији а после свега тога, унапред изабрани ентитет или више њих из намереног скупа.

Зато ни једно утилитарно средство које је водило према оваквом циљу није занемарено и обилато је коришћено без икаквог обзира на то поседује ли икакву природно-физикалну потпору и подлогу или не.

Посебно се то односи на вештака Тужитељсва БиХ.

Примарна је истрага оставила икако фундаментално погрешан и раније изабраном циљу подређен нацрт догађаја и закључака али у целини то био само груб обрис свега тога покривеном покривачем непринципијелне силе наметнутог ауторитета, али се тек др Зечевић као балистичар посебно »истакао«.

Слика I. 1

Два су клика: »Земља се окреће и генерално је округла!« и »Ни један постојећи пријемник глобалног позиционог система није у стању да мерењем покаже место на којем исти или његова антеница никада није била«, за горње су, поменуће назовибалистичаре сахрањени

дубоко, дубоко, још у ноћи 25. маја те 1995. године, док се тела унесрећених нису ни охладила, али најкасније 26. маја те године.

Али проф др Берко се »примио«. Итекако.

А добро се зна даје дро тога нетачно. Одавно су људи приметили да су на нашој северној полулопти десне обале река више подлокане.

Још су Наполеонови артиљерци приметили да ђулад у истим осталим условима лети даље према истоку него према западу.

Тек ће Кориолис поткрај прве половине 19. века детаљније описати преносно кретање - кретање једног материјалног тела унутар гравитационог поља у којем се креће неко друго тело. (види Сliku I.1).

Тада ће и железничарима постати јасно зашто много чешће морају да поправљају десне железничке шине на северној Земљиној полулопти и што их то ту јаче притиска.

На први поглед све изгледа схватљиво. На десној страни слике је парцијални део топографске карте из чијег се центра опаљује пројектил под извесним дирекционим углом у смеру X. По испаљењу Земља се и даље креће у уцртаном смеру (*epur si muove, doctore*) односећи циљ даље и на страну, али је врло лако извући погрешне и криве закључке ако се таква очигледност интерпретира сувише »графички«. Да би то избегао »професор« их је искључио.

Ту увелико помаже поједностаљен запис поправки по даљини и правцу гађања због ротације Земље услед Кориолисовог убрзања и ротационе поправки ради набрајања фигуришућих фактора (детаљнији опис излази из оквира овог разматрања иако је и поједностављен овде више него довољан):

$$\Delta D_{\text{рот}} = \Omega \cdot \cos\varphi \cdot \sin AzG \cdot C(\theta, \theta_1) \cdot \frac{gt^3}{6}, \text{ где је:}$$

Ω — угловна брзина ротације Земље, једнака $7,292 \cdot 10^{-6} \cdot \frac{1}{s}$;

φ — географска ширина у степенима;

AzG — дирекцини угао гађања;

$C(\theta, \theta_1)$ — константа која овиси о односу полазног и падног угла пројектила, овде је узимамо као $C(\theta, \theta_1) = -1,13$;

g — убрзање силе земљине теже од $9,81 \text{ м/с}^2$, и

t — време лета пројектила у секундама.

Из горњег обрасца се јасно види смисао Кориолисовог убрзања – уз $\cos\varphi (44,5^\circ) \approx 0,713 < 1$, синус дирекционог угла азимута гађања, AzG , који се креће у границама од 0° до 180° , — је у границама од 0 до 1 (1 за $AzG=90^\circ$, тј. **приликом гађања са запада на исток**), па је ту и тада утицај Кориолисовог убрзања највећи (повећање домета) а негативна поправка даљине највећа, **а предметном случају је баш тако.**

Поменути утицај делује тако да смањује утицај земљине силе теже g , [(смањени умножак $\cos\varphi \cdot AzG \cdot g$)] и пројектил спорије пада; боље држи брзину па лети даље пребацујући циљ,

Стога је потребно смањивати даљину гађања за добијење поготка.

За северну хемисферу Земље вреди обрнуто за дирекциони угао, AzG од 180° до 0° када пројектил подбацује.

Како је, у предметном случају ширина ватреног положаја $\varphi \approx 44^\circ 30''$, а азимут гађања врло близак 90° (15—00), горњи је израз могуће записати у облику:

$$\Delta L_{\text{рот}} = -\frac{5,2}{10^5} \cdot 1,13 \cdot \frac{9,81 \cdot 83^3}{6} = -55\text{м}$$

и добити готово идентично решење са оним из Таблица гађања.

Овде је, отприлике, крај првог деле дигресије.

Ако постоје ма какве индиције да ову поправку ни иначе ни у Таблици број 4 вештак није рачуао онда се са њом треба тамо и вратити и поправити постојеће податке.

Из истог разлога сви пројектили на северној Земљиној хемисфери скрећу у десно па је потребно вршити поправку у лево.

У предметним условима то скретање износи +5 хиљадитих што на 27,5 км износи 139м у десно (поправка је 139 м у лево) што је 12 пута већа вредност од ширине трга »Капија«.

Ето кратких артефаката из прве руке. Заборавио проф др Зечевић, Балистичар по вокацији. То њему не треба, јер он гађа на север – е па за азимут од нуле је и синус тог азимута једнак нули па никакве поправке нема по даљини.

Али по правцу има и опет је улево и опет се наслања на деривацију која је за проф Зечевића још један сахрањени балистички »клик« међу

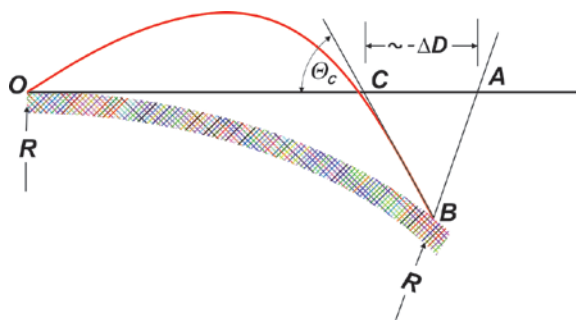
безбројним а сви они по, наводно, строгим и неумољивим законима физике.

Тако бар тврди он сам. Берко. И не без основа јер је ту 17-18 година научнозаблудљивачког обмањујућег рада у ЈНА а све то без изузетака по чистим законима физике. И ко зна још колико на Универзитету.

»Па шта сада тупе, ту им је равна мајка земља, ту нека и скачу!« – виче др Берко.

Па када већ тврди, ево му још једног » клика «.

Површина Земље је закривљена, а због те се закривљености узима додатна негативна поправка даљине $-\Delta D$, слажући се са оном од малопре.

Слика I. 2

Свашта се може рећи за менторе др Берка, али да се сетио да је Земља округла и да треба узети неку поправку даљине за то, не га би спалили као ономад Ђордана Бруна иако се ни то не може искључити јер данашња инквизиција има друге методе и не кука за општим јавним оправдањем оних до којих не мора да држи.

Код нас је основни спољно- балистички задатак решен уз допуштање да је Земља равна и непокретна и да се циљ налази у хоризонту оруђа. То нема особитог значења на малим даљинама гађања али изнад 10 км се осећа а данас се редовно урачунава и на мањим даљинама.

При гађању на веће даљине закривљеност површине Земље доводи до повећања домета – елевацију одређујемо за тачку С али је у стварности дуж ОВ већа од дужи ОС па пројектил пребацује приближно за величину једнаку одреску СА, или за ΔD .
па је:

$$\Delta Dz = -\frac{D_t^2}{2 \cdot R} * ctg\theta$$

ΔDz — поправка даљине гађања због закривљености Земље;

D_T —Топографска даљина гађања у км;

R — средњи радијус Земље, једнак $6,371 \times 10^3$ км;

Θ — падни угао пројектила.

За неке средње предметне услове:

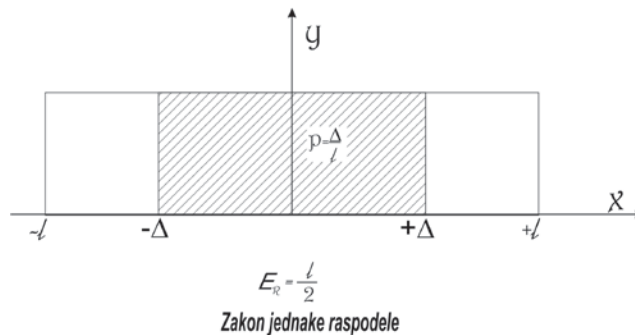
$$\Delta Dz = -\frac{27,5^2}{2 \cdot 6,371} * ctg62^\circ = 59,35 * 0,531 = -31,6 \text{ m}$$

Поправка је, разуме се, увек негативна и у конкретном се случају додаје на ранију негативну поправку због ротације Земље од -55 м. Ових негативних, 87 м је вештак оптужбе у целости занемарио, а како се то одразило на сумарни резултат - видеће се ускоро.

Зато се са бар ова два дигресиона, накнадна резултата треба вратити на Таблицу број 4.

До сада имамо две бочне поправке (поправке правца) због ротације Земље и због деривације.

Само да се потсетимо: Деривација то је оно када исплимо пројектил у једном смеру а он пристиже из другог смера.

Слика I.3

Из разумљивих разлога су поменуте поправке дате унутар Таблица гађања заокружене на 1 хиљадити (основна мера у артиљерији) чак и када су унапред додане у балистичке рачунаре. Заокружује се по

правилима заокруживања на мању или већу страну унутар интервала од 1 хиљадитог.

Средња вероватна грешка заокруживања унутар једног хиљадитог је 0,25 а како се ради о две заокружене величине (грешка збира), сумарна грешка износи $\sqrt{0,5} = 0,7$ хиљадитих, или око 20 м по правцу.

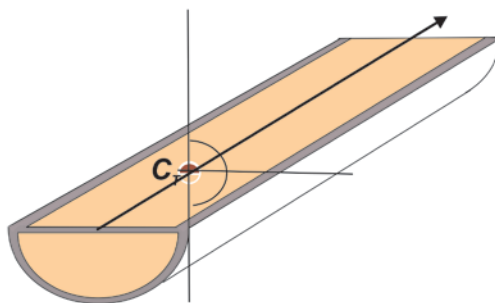
Током гађања немамо никакве информације како су та заокруживања вршена – ако су на горе узимамо већу поправку улево од потребне и ударамо у лево(сверозападни зид зграде НИК) и обрнуто; скретање у десно одбацује место пада удесно од наводне падне тачке у средњем за ок 20м не рачунајући природно растурање у десну страну.

Ето како истраге у предметном случају сакупљају доказе и краду најпре милиметре, па центиметре да би завршили са километрима и потпуно непредметним пројектилима (а посебно са код нас непостојећим упаљачима) који не фигуришу нигде у датом случају. О том потом.

И тако... клик по клик па оптужба, избаци два клика да би добио три нове оптужбе а све се надајући да то нико неће да погледа.

»Зими је свакако боље са цемпером него без бунде!«- мудро закључује учена камарила окупљена ок Суда и Тужитељства БиХ.

Radijalni ekcentricitet centra mase projektila i njegov uticaj na vektor početne brzine

Извор: Дмитриевский А. А, Лысенко Л. Н. Внешняя баллистика, Машиностроение, Москва, 2005, ИСБН 5-217-03252-9, 436. стр.

Да нису још нешто намерно заборавили?

Слика I.4

Горе је пресек пројектила са центром масе (центар тежишта популарно) на месту по цртежу. Сада замислимо масовну индустријску продукцију и шнековање (пуњење кошуљица пројектила експлозивом) и то од разних серија и партија челика као и експлозива а да тај C_T одтанде тамо где је по примарном цртежу смештен. То је готово немогућ задатак у серијској производњи и C_T мора да је померен. Нека буде померен само за 1 мм у односу на центар извирујући од 12 до 6 часова ван центра.

Разлика у домету, ΔD , у односу на идеални пројектил биће:

$$\Delta D = D_T * \frac{2 * \pi}{5850} * \delta = 29,5 \text{ м}$$

где је: D_T — топографска даљина гађања у метрима;
 $5850 = \eta * d = 45 * 130 \text{ м}$, тј. дужина у калибрима потребна за један обрт пројектила у цеви и калибар пројектила и калибар у мм .

Па сада где изрони тај C_T да изрони.

Толико је сахрањених или заборављених кликова да им се број не зна. Можда су се они и оглашавали понегде али справе или »устройства, которое позволяет глухим разговаривать по телефону«, није било.

Па сад, неке од тих величина се слажу, преплићу, могу и да се поништавају међусобно или бар у некој мери, али да сви наступе и уједно се апсолутно анулирају једнако је вероватно као и да не постоје.

Онда је боље узети да не постоје, папани то ионако неће разумети, ма не само папани него ни Серж Брамерц,

И ако буду размели, којим случајем, неће их бити брига. Важно је да не разумеју мантори који се радо машају за пиштољске футроле.

Генерално гледајући, чак и када су услови гађања строго таблични елементи гађања нису једнаки ни када се ради о истим даљинама гађања, и то мора да се узме у обзир.

То је и нормално, и регулисано је самим Таблицама гађања где стоје напомене што од додатних сила и момената као и параметара из стварности није обухваћено приликом планирања и израде Таблица гађања.

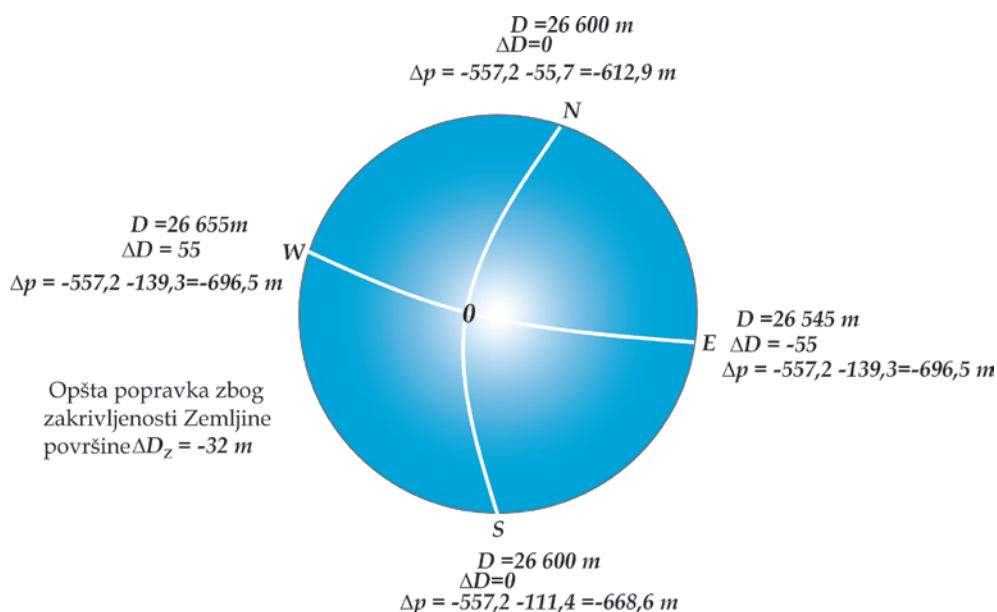
Исто тако је Таблицама гађања предвиђено када и како се те додатне поправке урачунавају у елементе гађања и када то има смисла.

При томе је пракса различита. Тамо где доминирају балистички рачунари нема потреба за поменутиим поједностављењима почетних услова, па је на пример поправка због закривљености Земљине површине урачуната на свим даљинама гађања већим од једне миље.

Тамо где се још користе Таблице гађања, та се поправка обавезно урачунава на даљинама гађања већим од 10 км, али никада и нигде није стајало да је та поправка непотребна на даљинама гађања преко 20 км па ни током 1. СР.

За неке од тих поравака (ротација Земље нпр.), где је услед тадашњих услова мерења и рачунања и самих величина добијених резултата, нека од граница поправака била 1972. на даљинама око 30 км, па за тактичке топове и хаубице нису ни рачунате, данас је, за савремену артиљерију чији домети прелазе и 50 км, спуштена на даљине испод 5 км.

Разлог за то нуди следећа илустрација:

Слика I.5 »Таблицы стрельбы 130 мм пушки М-46«, ТС/ГАУ No 265, издание третье, Главное артиллерийское управление, Военное издательство Министерства обороны СССР, Москва 1961.

Из приложене је слике видљиво:

За даљину гађања од 26 600 м која је средња предметна инкриминисана даљина за случај »Капија«, ако се гађа на исток (а гађа се према пресуђеним подацима обе судски валидно оцењене истражне комисије и по тврдњама Тужитељства БиХ) **добија се истим елементима даљина гађања већа за минимално око $55+32 = 87$ м** а све под претпоставком да се висина ватреног положаја не мења и да су **услови строго таблични.**

Услови су **строго декларисано нетаблични** према подацима Тужитељства БиХ и његовог стручног сведока - вештака, проф др Берка Зечевића а сви подаци указују да се у предметним условима добија адекватна путања **дометно већег потенцијала и преко 700 м.**

Из тога следствено произлазе **необходне коинциденције који без сваке сумње указују на потпуну неутемељеност физичко-математичких тврдњи Тужитељства БиХ и њиховог вештака.**

Учестаност **сукцесивне презентације неистина у виду величина улазних параметара и фреквенција таквих поступака указују на неслучајне карактеристике таквих назовипревида и сврстава их у злу намеру.**

Игнорисање често заступљених параметара у случају када се разматрају даљине гађања веће од 20 км резултирају **намерно кривим а оптужујућим закључцима.**

Додељени експертски задатак је вештак оптужбе сачинио изузетно **траљаво без доказа и уз мноштво преписивања трактата са Интернета које је приказивао као основицу на коју се касније у свом раду уопште није освртао.**

Кривица оптуженог је наручена.

Чињеница је да и базни нумерички подаци који је презентовао **дотични вештак указују, још током прелиминарног прегледа, да оптужени није крив по оптужници, и да су закључци вештачења дијаметрално супротни резултатима истраге.**

Резултати предметног стручног сведочења **ће још дуго бити гледни прецедент коим ће се указивати како се такав посао не сме обављати.**

I КОМЕНТАР -КРАЈ

II КОМЕНТАР

ТАБЛИЧНЕ И ПУТАЊЕ ДРУГАЧИЈИХ ПОТЕНЦИЈАЛА

Подаци из стандардних Таблица гађања важећи су само ако се гађање изводи у условима који су строго одређени, тј. у **табличним условима**.

Услови гађања су врло ретко или никада таблични али како све варијације могућности не можемо унапред предвидети и за њих урадити Таблице гађања, постојећеТаблице¹ нам служе за корекцију.

Тако на пример, Таблице гађања предвиђају одсуство било каквог уздужног ветра – сусретног или попутног. Исто тако предвиђају и одсуство било каквог бочног ветра.

Постојање било каквог ветра у реалним условима гађања мења путању пројектила.

Све даље констатације у овом тексту као и аксиоми односе се на цевно артиљеријско, удесно жљебљено оруђе, **при гађању доњом групом углова**, тј. односиће се на предметно артиљеријско оруђе топ

¹ Данас када рачунари рачунају путању за ма које задане услове гађања али само за једне конкретне услове у датом тренутку али не за све претпостављено могуће.

130 мм М46 и његов типични динамички нестабилан пројектил стабилизован ротацијом који се обрће за један круг на дужини од 45 калибара.

Дакле разматра се искључиво поменуто оруђе које се односи на предметни случај.

Претпоставимо сада да су сви остали услови времена и материјала као и таблични, осим ветра који по опаљењу дува у правцу циља. Ако смо по Таблицама гађања одредили елементе за опаљење, (заузели адекватну елевацију записану у Таблицама гађања) и испалили пројектил, занемарујући такав ветар, оруђе ће знатно пребацити циљ. (постићи већу даљину гађања).

Значи да смо мањом елевацијом Θ добили већи домет од табличног. а то је због тога што смо на располагању имали **путању већег потенцијала**.

Слично се понавља са температуром ваздуха, барута и почетном брзином.

Повећање ових вредности порађа **путању већег потенцијала** што указује да се **већи домет добија мањом елевацијом** (и падним углом, успут).

Један од првих поузданих показатеља, поред повећане почетне брзине пројектила, да се ближимо или располажемо **путањом већег потенцијала** је садржан у **надморској висини** на којој се налази ватрени положај (Вп).

Таблична је висина нула (0) метара над морем, а свака већа знатно повећава домет. Ако је Вп на Шавнику, таблични домет топа 130 мм је 31500 м а не 27480 м под претпоставком да се и циљ налази на истој висини као и Вп.

У предметном случају је (лажно представљена, утилитарно одређена а непостојећа) висина ватреног положаја $z_{Вп} = 260$ м али се иста креће и до $z_{Вп} = 406$ м.

»Циљ« је документовано нижи од Вп.

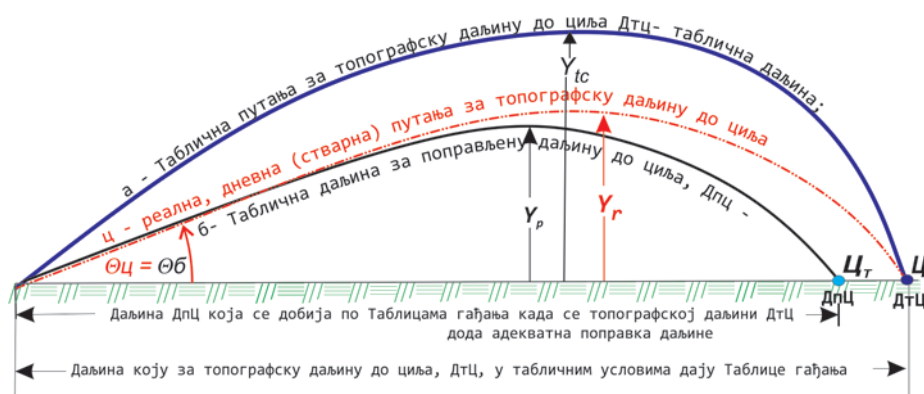
Температура ваздуха је на нивоу »циља« већа за 2^0 од табличне што вероватно важи за осредње чувану муницију при амбијенталној температури у очекивању опаљења, што, природно, повећава домет.

Барометарски притисак на нивоу V_p је за око 30 мбара мањи од табличног што смањује густину ваздуха (и чеоног отпора) и повећава домет у датим условима за више од 0,5 километара.

Дакле, у предметним условима који се односе на Тузланску трагедију, не постоји **путања мањег потенцијала** па надаље разматрамо само ону чији је потенцијал **већи**. (Слика П.1.)

Реална путања, $ц$, (обојена црвено) креће са полазним углом Θ_c за табличну даљину од 25 200 м. ($\Theta_c = \Theta_b$) али у стварним условима гађања достиже топографску даљину од 26 000 м.

У предметним условима, дакле, као и овде, ради се о типичној **путањи већег потенцијала**.

ц .. путања већег потенцијала у датим условима времена и материјала

Слика П. 1. Унапред предвиђена топографска даљина гађања, ДтЦ (путања a , на дљини од 26 000 м праћена по опаљењу попутним уздужним ветром од 10 м/с, захтева смањење елевације и испалење пројектила под углом Θ_c који по Таблицама гађања одговара даљини од 25 200 ($\Theta_c = \Theta_b$) елевацијом

Како се види из приложене слике, реална путања (црвена) полази са поправљене (мање) даљине, али се увек креће између табличне даљине за топографску даљину до циља и табличне путање за поправљену даљину при чему је знатно ближа поправљеној (25 200 м)

него табличној путањи приказаној за стварну топографску даљину до циља (26 000м).

Падни угао, $\Theta_{пц}$ добијен том знатно мањом поправљеном елевацијом $\Theta_{ц}$, близак је оном који се добија у табличним условима за исту ту елевацију (као и остали елементи путање) сем висине темена што се види из слике, што је уосталом карактеристика свих **путања већег потенцијала**, па је тако случај и са предметном.

Другим речима, када располажемо са **путањом већег потенцијала, увек се**, за било коју унапред предвиђену топографску даљину гађања, **добија мањи падни угао** од онога којага за ту исту даљину читавамо из Таблица гађања.

Тужитељство БиХ је потпуно свесно, као и његов вештак уосталом, да се у предметним условима ради о путањи већег потенцијала, али намерно у закључку оставља вештаково постављање максималног табличног падног угла уз дату табличну топографску даљину до циља.

Таблица П. 1. Таблица потребних домета да би се (према др Берку) у реалним условима од 25.маја 1995. добио падни угао $>$ од 64° и $\leq 68^{\circ}$ са припадајућим елевацијама, а не добијају се ни близу такви - никако

Ел ⁰	Тл /с	Вк [м/с]	θ°	Домер	Теме
38	77,599	343,77	-59,8412	26507,0	7583,1
39	79,274	345,27	-60,6238	26729,4	7892,0
40	80,942	346,79	-61,3761	26937,8	8203,9
41	82,594	348,31	-62,0980	27128,2	8518,
42	82,236	349,85	-62,7924	27301,8	8836,2
43	85,865	351,40	-63,4611	27458,0	9156,5
44	87,482	352,97	-64,1013	27597,1	9478,8
45	89,084	354,55	-64,7195	27717,4	9803,4

51			68	28198	
-----------	--	--	-----------	--------------	--

Ово горе (осим издвојеног реда) је лично срачунао др Зечевић под следећим условима; висина ватреног положаја 260 м над морем [такве висине нема на инкриминисаном ареату, осим на местма којима се и пешице тешко прилази.

Уствари једина могућност да се у заданом интервалу нађен Вп такве висине је да се на висини воденог огледала реке Буковице постави моћан понтонски мост и да се са њега дејствује топом.

На жалост др Зечевића, пројектил којим се према подацима др Берка са тог Вп гађа на север, где ротација Земље није урачуната и земљина површина није закривљена завршава свој убојни пут сваки пута обавезно на зиду зграда у улици Мајевичкој па до представљене тачке на тргу »Капија« стићи не може.

Тако за припадајуће падне углове у 4.-тој колони Таблице 1, свакој даљини у 5.-ој треба додати бар 100 м а због висина које су веће од Беркових висина могућег ватреног положаја бар још толико је је њему висина положаја 260 м ма где год тај положај био.

Дакле, бар **200** м.

Јасно је видљиво:

Са елевацијом од 43^0 добија се у „реалним“ условим даљина од 27458 м и падни угао од $63,4^0$ (али само под претпоставком да се ватрени положај налази на висини од 260 м а тог нема).

Потпунији прорачун у истим условима показује да је крајњи домет од 27480 м потребна елевација од $43,2^0$ и падни угао од $63,4^0$ (опет само под претпоставком да се ватрени положај налази на висини од 260 м, а са неком стварном висином пада испод 62^0).

Последњи додати ред исте Таблице показује стварне податке добијене балистичким рачунаром : или је максимална даљина гађања [дубина сектора] ≥ 28198 м (**718** м већи од представљеног у Закључку на 93. страни анализе др Берка) онда важи и податак о падном углу који је у закључку дао др Зечевић, а ако је даљина мања (а сам он тврди да је **718** м мања) падни угао не никако може бити такав каквог га је он дао у закључку и стручном експертском мишљењу на 93. станици.

Ако је дакле, падни угао такав каквим га је представио др Зечевић онда је сектор двоструко дубљи (за 718 м) од датог а ако није онда падни угао мора бити мањи а мањи у толикој мери да не задовољава ни минималне унапред постављене услове.

Из приложеног је јасно видљиво: Ако имамо **путању већег потенцијала** (а имамо) онда се уз максималну предвиђену топографску даљину гађања (овде 27 480 м) мора добити бар за 5^0 до 8^0 мањи падни угао од онога који се читава из Таблица гађања за ту исту максималну даљину (али све под претпоставком да је висина Вп 260 м над морем).

Таблица II. 2							
Z _{VP}	E[E	Dg	Padni ugao	Padni ugao	Napom.	
	hilj.]	[°]	[m]	[hilj]	[°]		
260	6-33	38,00	26500	9-48	59,9		B
260	6-50	39,00	26729	10-10	60,6	RASPON	B
260	6-84	41,00	27128	10-35	62,1		B
260	7-17	43,00	27457	10-53	63,2		B
260	720	43,20	27480	10-57	63,4		M95
Vatrenog položaja nad 260 m ima ali ovakvog od 260 m NEMA!							
260	8-24	49,44	27152	11-16	66,9		M95
360	8-23	49,56	28432	11-17	67,0		M95
500	8-24	49,44	28734	11-13	66,8		M95
1000	8-24	49,44	30058	11,05	66,3		M95
1500	8-24	49,44	31524	10-94	65,7		M95
2500	8-23	49,43	34812	10-66	64,0		X
3000	8-24	49,45	36580	10-57	63,4		X

Како је стварна могућа висина Вп над нивоом мора за 200м већа, то се уз максималну предвиђену топографску даљину гађања (овде 27 480 м) добија и падни угао бар 7⁰ мањи од вештаковог максималног од 68⁰ а такав падни угао не испуњава основне постављене критеријуме које је Тужитељство БиХ претходно постављене као базне параметре за инкриминацију предметног ентитета.

Да он Таблицу II.1 и II.2 (бар горњу плаву половину) није сам креирао могао би човек и да схвати.

Овако он таблицом доказује да оптужени не може бити крив и да његова лична теза о месту топа и паду његовог пројектила **просторно не постоји.**

Падног угла какав њему треба нема унутар максималног табличног домета од 27480 м, а испод тога нема траженог падног угла од бар 64⁰! Ма једва да има преко 63⁰!

У свом је закључку доктор написао »премисе« и премисе да олакша властиту загађену савест.

На 93. страни своје анализе он је дотрпао и даљине од 26720 и 26500 метара са падним угловима од 59^0 и мање и ту посвуда разместио топове ВРС само да задовољи могућност и да закључи да су то они учинили иако то сам није ни елементарно доказао јер је то немогуће.

Чак шта више, он је такву немогућност научно посве прихватљиво (уз мања допуштења) и сам довољно јасно доказао.

Оно у Таблици П.1 његови наоружани ментори, наравно, не разумеју и остављају му главу целом а оно што се мора решити, е то је нешто посве друго.

Све до сада узете податке у процес је увео сам вештак Тужилаштва проф др Берко Зечевић; подаци криминалистичког техничара са лица места се унеколико разликују због мање ширине зграде НИК за 5 цм и краће дужи АК за такођер 5 цм. Наизглед то је безначајно, али није тако јер су у игри стотине метара. За сада ће то бити занемарено.

Суд БиХ је пропустио да утврди елементарне чињенице. Он није судио ценећи узроке и последице већ је утврђивао максимални степен лажи и преваре који је ногуће имплементирати у оптужницу и пресуде а да то, бар по њиховим оценама, нико не примети.

Таблица садржи домете и падне углове пројектила 130 мм М78 или његовог руског аналога (ОФ-462М). Податке у прва четири реда срачунао је сам др Зечевић и они су означени са **В**.

Пети (плави) ред садржи резултате срачунате нашим балистичким рачунаром М95, као и наредних 5 (окер боје).

Последња 2 редова, због висина ватрених положаја z, од преко 2000 м срачунати су индијским балистичким рачунаром.

Сада сте ви главни истражитељ иако то нисте никада радили и нисте са Универзитета и његова Департамента за одбрамбене технорелигије и нисте уважени балистичар као др проф Зечевић.

Добили сте ову таблицу, ауто и траку за мерење, чак и ГПС. Кажу вам:» Пронађите тај ватрени положај!«

Угао којим је приземљио упаљач и детонирао експлозив при паду је у односу на хоризонт, теоријски минимално 62^0 али уствари, практично, најмање 64^0 или више, а то не постоји у датим условима што се могло

видети из свих примрра па и из оних кривотворених Зечевићевих, док је уважени вештак насукао то па све до $67,7^{\circ}$, негде до топографске даљине знатно веће од 28 000 м.

И најумнијима међу нама је ослонац на конкретано, ту и тамо, итекако пожељан.

Зато, поред претходног објашњења, најбољи увид и разумевање кретања пројектила у заданим условима и параметрима који то кретање карактеришу, показују подаци урађени балистичким рачунаром за посве различите услове гађања. Следи још један пример за путању већег потенцијала:

У једном случају имамо 100%-не табличне услове (Таблица број 3, нпр 6 ред).

У другом случају имамо надвишавање ватреног положаја над »циљем« од 30 м, надморску висину положаја од 260 м над морем, температуру већу од табличне итд. на пример, Таблица број 5, 10. ред).

Гађа се практично истом елевацијом (види Таблицу број 3, 6. ред од $38^{\circ} 53''$ или $38,833^{\circ}$), да би се постигао домет од 26 200 м у табличним условима.

Падни угао (заокружен на цео број је 61° , само зато јер је тако одредио некадашњи едитор дотичних Таблица.

У другом случају у посве различитим условима, практично једнаком елевацијом од $38,88^{\circ}$ или $38^{\circ} 52,8''$. као нпр. у 7. реду Таблице број 5. Том истом елевацијом добије се домет од 26 800 м, дакле свих 600 м више, док је срачунати падни угао је $61, 2^{\circ}$.

То потврђује једну од познатих а основних спољно- балистичких помоћних теза по којој падни угао следи елевацију којом је добијен готово без обзира који је домет том елевацијом постигнут, а у то се може директно уверити свако ко детаљније и мало пажљивије осмотри Таблице од броја 3 до броја 5.

Мучни задатак за вештака оптужбе садржан је у чињеници да он, према налазима свога стручног сведочења, треба пронаћи одакле је гађао наводни топ 130 мм М46 али строго у интервалу даљина унутар **26720** и **27480** м.

То су, према Тужитељству БиХ два нужна али не и довољна параметра.

Ако се на било којем месту унутар тога распона даљина пронађе неки од припадних падних углова који би био »пар степени већи« од минималног израченог величином од 620 — задатак би био извршен ако и само ако је то добијено оруђем (топом 130 ммМ46) који се налазило на **260 м** надморске висине.

Када би се потенцијално место неког ватреног положаја евентулно нашло на даљини **27 300 ≥ 26 720 м**, то никако није више у рејону засеока Пањик и тамо нигде нема висине од **260 м**, док после **27 300** наступа нагли пад земљишта где такав топ не може прићи нити се поставити за дејство.

Посебно треба нагласити кључну чињеницу да на дометима преко 27100 м надморска висина од 260 м постоји само на нивоу воденог огледала реке Буковица и потока Косамац тако да је таква висина као потенцијални Вп у потпуности елиминисана као реална могућност.

Приказивање и елаборација немогуће чињенице као реално постојећег и фигуришећег фактора који детерминише предметну ситуацију и доводи је одређено стање без икаквог физичког утемељења у стварности је фалсификат и типично кривично дело посебно када долази од стране стручног сведока.

Доктор је знао да таквог физички места са висином од **260 м** нема јер је то сам срачунао а ипак је налагао све одреда; нашао непостојеће место (чак лично трагањем после 13 година) и нашао ствари које не могу истовремено да коегзистирају а само зато да би сведочио криво на ближњега свога.

Успутно се он, вештак, многим боговима молио, не знам коме се сада клања али неко за њега треба уистину срдечно да се помоли.

Јер ко год да је до сада тражио није нашао такав ватрени положај.

Слободан је, праћен најбољим жељама, и сваки онај који жели да настави идући револуционарним путем вештака оптужбе проф др Берка Зечевића.

Нико не зна ко је помогао др Зечевићу у опсервацији тако силног знања, будући да на постојећим НАТО топографским картама (употреба другог референтног сфероида) југозападно од Пањика и не може да се нађе надморска висина мања од 275 м.

ЗАШТО БИ ТО НЕКО РАДИО ТАКО КАО ВЕШТАК ОПТУЖБЕ

Преглед безвредне и у целини наручене анализе др Зечевића убрзо показује метод рада који је он применио док је исту радио:

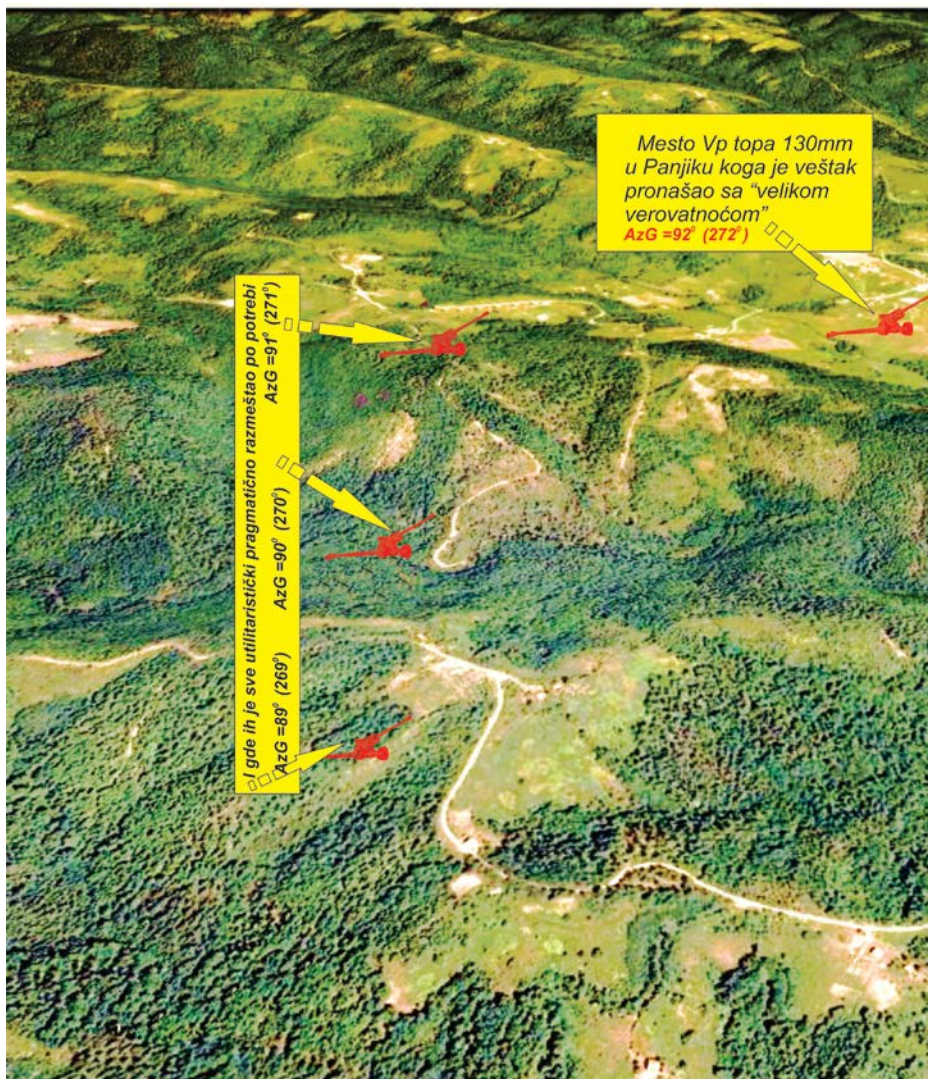
- Постави неку хипотезу и »доказима« потврди да је истинита;
- Унеси је у оптерећујуће закључке своје анализе као стручно мишљење;
- Обори је новим доказима и покажи да је таква хипотеза немогућа и у пракси непостојећа;
- Не мењај своје закључке ни стручно мишљење.

Индикативно је да су све његове хипотезе у маниру рекла-казала а докази који их у потпуности негирају и обезвређују су математичког типа.

То прилично јасно указује да је доктор очајнички тражио одступницу из клопке коју су му претходно, најнижом уценом, поставили његови ментори који се, углавном, у математичке методе не разумеју.

Једно питање на сваки начин остаје неразјашњено. зашто би то неко радио тако као вештак оптужбе. Првобитна истрага је у накнадној својој памети фиксирала наводни положај топа 130 мм у рејону Врбак - Церово Брдо. Овисно о тачној локацији у том рејону домет би био од 23,5 до 24 км, а падни угао око 52° .

То је 10° мањи падни угао од минималног који је потребан др Зећевићу да пројектил при паду пребаци возило голф а око 15° мањи од реално захтеваног.

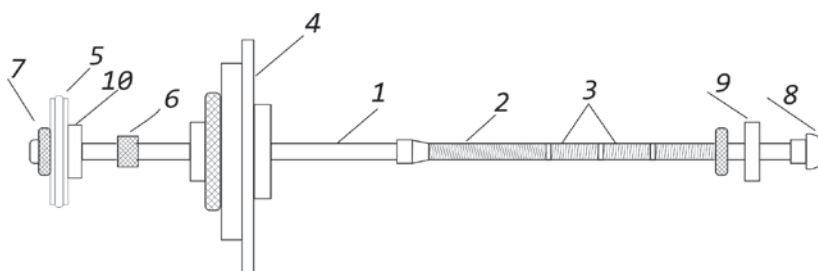

Слика П.2

Но препорука искусних људи из команде Унпрофор-а о положају у поменутом рејону је много једноставнија и доказљивија и захтева само једну једину лаж а та је да је предметни топ 130 мм М46 био стар и јако истрошен.

Само тако би се могло правдати енормно повећање падног угла.

То наравно није тачно; још у току суђења Новаку Ђукићу су две независне комисије једна из ВТИ у Београду, друга из Бања Луке биле у касарни »Козара« и прибором ПЗК мерили продужења барутних комора код свих тамо нађених оруђа – код једног оруђа због оштећења није било омогућено мерење – код свих осталих цеви су биле недавно замењене и практично нове.

1- основна полууга; 2- цев; 3 - продужеци навоја; 4-усмеравајући диск; 5-мерни прстен;
6- осигуравајући прстен; 7-причвршћивач; 8- дотезач; 9- тег; 10- ослони прстен

Слика П.3 Прибор за мерење продужетка барутне коморе (ПЗК) за топ 130 мм и адекватно опадање почетне брзине са диском усмеривача од 174,8 мм и мерним диском од 135,5 мм са мерном резолуцијом од 0,5 мм што обезбеђује тачност мерења почетне брзине довољну за потребе потпуне припреме почетних елемената као услужно мерење између два главна мерења помоћу балистичке станице. Оваквим су уређајем мерене барутне коморе топова у касарни »Козара«

То је знао и Берко Зечевић као што је знао да се у Тузли не налази топ тога типа већ онај од 122 мм и Другог светског рата али је могао да прогута ту лаж и баш тако потврди да је предметни топ уништен чиме истовремено нико ништа не би могао балистички супротно да докаже.

Овако – он је узимајући нов топ у обзир најпре обрукао са Вп у рејону Пањика. Када је видео да то не пролази и да се никако не може доказати то је ћутке прекорачио и померио га је на крајњи задњи нагиб платоа на Миљевом брду на обрнути азимут од 271° . То није било добро па га он помера у корито реке Буковице на обрнути азимут од 270° .

И виде он да ни то није добро па га, онда померио на дно свога сектора и на обрнути азимут од око 269° (»нема пута нема стазе свуда голи камен газе трудне ноге по пустињи«- о како пристаје Петар Прерадовић), јер да би се прешло са Миљева брда на тт. 460 треба мост бар као онај у Ђурђевића Тари.

А ту, јужно од реке Буковице, ни пристојних стаза а камо ли пута са запада нема а још и прилаз са истока контролише АБиХ.(Види Сliku II.2)

У једном ретком сателитском снимку из 2006. године са нешто израженијом повећаном висином а по тачним координатама боље се види где је све и на каква све недоступна и беспутна места несрећни предметни топ 130 мм »гурао« др Зечевић.

Слика II.3

Зашто би то неко радио тако као вештак оптужбе када је уместо стотину својих лажи у које је сукесивно упадао током израде своје анализе разбацајући 8-тонске топове по Озрену као омоте од бонбона, могао да лаже само једном и то о квалитету цеви преднетног топа за кога сада (и тада у току суданије) нико није знао где је и је ли уопште читав.

Да ствар буде још стотину пута боља по вештака оптужбе, у рејону Врбак - Церово Брдо средње надморске висине су заиста 260 м!

Не, свему је Берко хтео да дода лични печат и преовлађујућу заслугу и то је његов додатни грех од којег га нико и никада неће моћи опрати.

ОСОБИТО ВАЖНЕ НАПОМЕНЕ

Сви противници било какве апологије или другачијег виђења које се односи на случај трга »Капија« и сви они који сеиरे над местима својих мртвих окривљујући неке наметнуте им кривце, дочекали би овакав трактат, бар кратковремено, са изузетним расположењем.

Сви балистички прорачуни, све таблице и докази приказани горе представљају само једну од варијанти доследно срачунатих елемената гађања за почетне услове које је поставило Тужитељство БиХ и његов вештак оптужбе проф др Берко Зечевић. У том смислу ти резултати **не вреде много и не могу**, сами по себи, предсављати **било какав доказ**.

СУШТИНА ПРОБЛЕМА ЈЕ У ТОМЕ ДА СЕ НИ ПО ОВАКО НАКАЗНИМ РЕЗУЛТАТИМА АНАЛИТИКЕ ДР ЗЕЧЕВИЋА, МА КОЛИКО ДА ЈЕ ОНА БИЛА ПОВРШНА И ТЕНДЕНЦИОНО ПОГРЕШНА НЕ МОГУ ПОТВРДИТИ РЕЗУЛТАТИ КОЈЕ ЈЕ ДОТИЧНИ ДАО У СВОМ СТРУЧНОМ МИШЉЕЊУ И ЗАКЉУЧКУ — НАПРОТИВ —ТИ СУ ЗАКЉУЧЦИ ДИЈАМЕТРАЛНО СУПРОТНИ СВЕМУ ОНОМЕ ШТО ЈЕ ПОКАЗАЛА ИСТРАГА ЊЕГОВОГ ТИМА И ОН САМ.

Зато, група доказа којој је посвећен овај документ, представља истовремено групу **кључних чињеница** који показују на какав је **фалсификаторски начин злоупотребио балистику** као науку једа човек који је као балистичар по вокацији (тако се он представља) од себе намерно начинио балистичког игноранта најгоре врсте.

Јер горњи прорачуну показују како је лагао проф др Берко Зечевић и **како се никада, ама баш никада не сме рачунати**.

Желећи да докаже Новакову кривицу по сваку цену а да при томе буде још оригналан и проглашен непревазиђеним узором (што и јесте тада учињено) он се заплео преко сваке мере и сам себе распео на трокрако распело.

Ево шта о томе кажу експерти са Универзитета у Брну – цитат:

»25.05.1995., метеоролошка станица у Тузли регистровала је ведро и стабилно време, без падавина. Просечна дневна температура је била 18,9°C, а у 21 час температура ваздуха је била 17,2°C. Притисак је био у границама нормале, а у 21 час био је 980,3мб. Било је мирно – без ветра, а максимална брзина ветра забележена тог дана у 14 часова је била 2м/с (поветарац), југозападног смера.

Влажност ваздуха измерена у 8 часова ујутро била је 90%, а у 14 часова била је 60%. У 21 час влажност ваздуха није мерена, али према временским условима и дневној промени влажности из осталих метеоролошких станица била би приближно 60%.«

Ове информације о стању времена у рејону Тузле не садрже никакве информације о временским условима на различитим висинама изнад тла. Мора се узети у обзир да је према Таблицама гађања теме путање скоро 9500м за посматрани таблични домет гађања од 27100м.

Приземни временски услови не могу се применити на целу путању, поготово се ветар (смер и брзина) мења драстично са висином изнад тла. Ветар има знатан утицај на путању пројектила што се види из Таблица гађања, балистички ветар (ветар у леђа/ супротни ветар) од 10м/с може да промени домет гађања за 657м, а балистички ветар (бочни ветар) од 10м/с правац за 460м на даљини од 27100м (угаона поправка за овај ветар би била 17mils = 1,02°).

Без знања о правом стању атмосфере [вертикални профил ветра, температура, притисак-висине ВП (оп. аут)] у рејону Тузле 25.05.1995. **није могуће израчунати било коју стварну путању која би била макар слична путањи ВЕ пројектила 130мм наводно опаљеног из рејона Пањика ка Тузли.**

Путања право пројектила

Проф. Зечевић је у свом рачунању и анализи користио 3-DoF модел путање. Овај модел представља пројектил као масену тачку која се излаже само ефектима основних сила- гравитацији и отпору током лета. Аеродинамичке особине пројектила се карактеришу само балистичким коефицијентом.

Атмосферски услови, таблична атмосфера или право стање атмосфере, могу се унети у прорачун путање. Резултујућа путања пројектила не одговара стварној путањи јер пројектил није масена тачка, већ ротирајуће тело. Ефекат ротације пројектила удесно криви путању пројектила удесно – овај ефекат се зове занешење пројектила, и 3-DoF модел путање није у могућности да израчуна ово кретање постранце због прихваћених поједностављења.

Модел који даје комплексне информације о кретању пројектила у атмосфери је 6-DoF модел [8] узимајући у обзир пројектил као тело, у случају ротационо стабилизованог пројектила – као ротирајуће тело.

Такође узима у обзир већину сила и момената који делују на пројектил током његовог лета. Овај комплексни модел је стога врло захтеван по питању уноса физичких и аеродинамичких особина пројектила. Али, заузврат даје верну путању пројектила, укључујући занешење пројектила.

Израчунате особине путања датих у Таблицама гађања су добијене коришћењем 3-DoF модела, и занешење пројектила је одређено експериментално.

Таблице гађања садрже једну колону посвећену поправци угла гађања (азимута) због занешења пројектила, за поменути даљину гађања 27100м поправка за занешење износи 23mils = 1,38° улево од линије ватре због скретања пројектила у страну изазваног занешењем пројектила, према Таблицама гађања на удаљености 27100м је 623м удесно од линије ватре.

Ове чињенице нису уопште поменуте у извештају проф. Зечевића.

Истина је да оба модела захтевају тачне информације о вертикалном профилу атмосферских карактеристика. Без ових информација резултујућа израчуната путања пројектила ће се знатно разликовати од праве.

Треба поменути да проф. Зечевић није објавио унесене податке (балистичке особине, закон отпора, табличну атмосферу, употребљени спољни балистички модел), који су коришћени за израчунавање путање. Стога није могуће поново израчунати и проверити представљене путање.

(крај цитата)

На основу написаног је јасно да се може саставити (посебно када се ради напамет) произвољан број варијанти за постављање почетних услова гађања од којих ће свака од њих резултирати различитим елементима за гађање. **Он, вештак оптужбе, је поставио једну произвољну групу и према њој рачунао, занемарујући све што му није одговарало.**

Са једне стране је такво систематско игнорисање свих чињеница које не оснажују оптужбу указало на пуну свест једног балистичара да ради кривотворно, а са друге стране није испунио ни елементарне просторне услове које је поставио пре почетка прорачуна јер су ми и надморске висине и смер гађања драматично различити.

А.] Да би удовољио потреби за енормним (двоструко увећаним) падним углаом од минимално 62^0 , »а највероватније неколико степени већим«, треба стално и узастопно значајно повећавати даљину гађања;

Б.] Али он је већ ионако дошао опасно близу и табличном и реалном лимиту домета, због тога се домет више није смео повећавати;

В.] Зато је требало фалсификовати прорачуне тако да се домет што више умањи а падни угао повећа;

Г.] То се постиже произвољним постављањем почетних услова.

Фиктивно смањење домета постиже се на неколико начина и др Зечевић их је у својим прорачунима све применио:

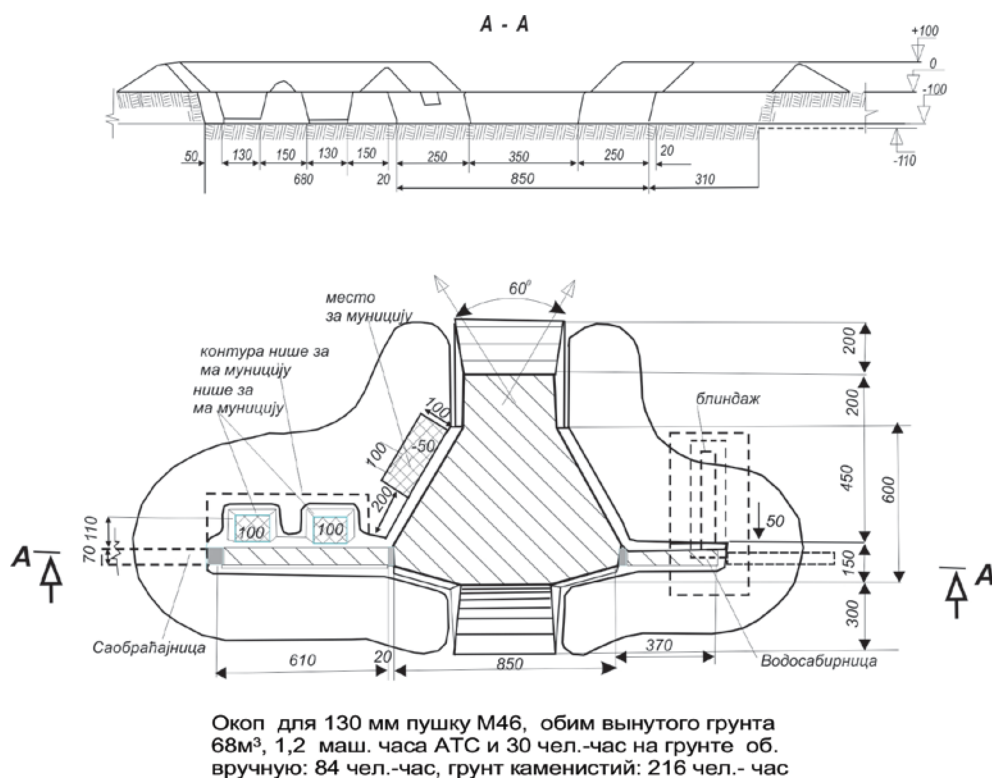
- игнорисати стварне услове времена и материјала и непостојеће, а од његове стране процењене, параметре атмосфере прогласити реално фигуришућим;
- гађати на север или југ (узео је прво) да би домет био што мањи;
- изабрати ненормално малену надморску висину ватреног положаја;
- занемарити закривљеност Земљине површине;
- подметнути физички немогућа места као потенцијала места са којих је наводни топ 130 мм отварао ватру.

Кључни је безобразлук садржан у чињеници да је део ареата централне Босне, од стране др Зечевића, сведен на нулту надморску висину – ниво мора, да би се доказало постојање фиктивних ватрених положаја старих 13 година.

У својој »Анализи...« вештак наводи »податке о атмосфери« које је наводно добио од ХМЗ али касније признаје да их је он сам таквим прогласио.

Сви подаци о атмосфери су апсолутно безвредни ако се не наведе висина **М**(етео) **С**(танице) која их је емитовала и могу се само грубо нагађати. О томе су Чеси све рекли. Он, Берко, није ништа од тога дао.

Шта значе његови приземни подаци? **Јесу ли то подаци за Тузлу у време морске плиме или за време осеке?** Да ли је ниже оруђе или метео-станица и који је то приземни слој за који важе подаци – онај од 0—200 м испод висине оруђа (које је по Берку на 260 м висине) или онај од 200—400 м изнад Берковог оруђа унутар којег слоја пројектил борави тек 1/7 секунде? Можда се то односи на 400—600 мсл?

Слика II.4

Када се у артиљерији од стране АМС добије брзина ветра и његов азимут за неку актуелну висину онда је то резултанта свеукупних утицаја од нивоа оруђа до дате висине а не за неки приземни слој.

При томе треба водити рачуна да предметни пројектил, по др Берку датим условима гађања, излази из наше атмосфере. А о томе код њега нема ни једне речи.

Али постоје ту и друге околности које ни мало не припомажу вештаку оптужбе. Прогласио је, наиме спољну температуру 17°C . Ако је то дала МС из Тузле, онда је тамо где би температура ваздуха требала бити $1,5^{\circ}$ мања, иста већа за 2° .

Једно је сигурно. ВРС није своје гранате чувала у формацијским бетонским складиштима него у месним условима, па је због тога и са темепературом барута морало бити тако. Природно, варирала је према амбијенталној температури јер су гранате морале раније бити припремљене.

Свако ко је видео монструозни закљон за оруђе 130 мм од $20\text{ м} \times 20\text{ м}$ са површином за пројектиле и нишама знао би да се такав драгоцен закљон под претећом ваздушном надмоћи непријатеља не напушта без преке нужде за једно опаљење. Посебно се не напушта да би се топ вукао далеко од сигурног положаја за то једно опаљење које се може обавити и без померања.

А таква разлика у температурама, што барута, што ваздуха, као ова што је навео Берко, **смањује домет најмање за 170 м . О томе вештак Тужитељства БиХ није написао ни једну једину реч, али није пропустио да на суду изјави да о »нема неку велику улогу« али је он, ето, као савестан вештак, и то искористио. (sic!)**

Анализа десетина балистичара показала је како. Ако се он ничега од онога што је игнорисао у својим шпекулацијама уистину не сећа – мора да је бежао са бар стотињак часова у школи.

Гађањем на север **краде се још 55 м домета а игорисање закривљености површине Земље још 32 м .**

Сада би се неки наљутили на нову таблицу па се овде из више пута помињаних руских Таблица гађања са стране 113. за пуно пуњење и даљинар $6-50$ (разумни неки људи и рачунају да други разумни корисници топа не гађају баш сваки пута са елевацијом већом од 39°) дају податак; **$0,5$** , са упутом да се помножи разлика висине неког другог топа са тим бројем и резултат подели са 10 . Ако имамо неки топ који 150 м надвишава неки други онда му треба смањити елевацију за $7,5 \times 12 = 88\text{ м}$ за погађање истог циља.

И ето, таквим поступцима је вештак оптужбе изводио смањење актуелног домета за преко **300** м уз истовремено повећање падног угла за минимално бар $(170+87+88)/300= +1,15^{\circ}$, према раније показаном), чиме се покушава импутирати нечија кривица а ни тим се свим кварним поступцима то не може постићи.

Примена једноставног а више пута у пракси провереног метода одређеног за употребу оваквим ситуацијама а при постојању поузданог балистичког рачунара проверног гађањима у пракси показује:

Према непобитно доказаном вештак оптужбе а према овдашњој Таблици II. 1, код Берка Зечевића [Слика 90 из његове експертизе » *Analiza uvjeta koji su doveli do masakra osoba na trgu „Kapija” dana 25.05.1995. god u 20:55 sati*»] са елевацијом од 41° се добија домет од 27 128 м и падни угао од $62,09^{\circ}$.

Са елевацијом од 43° је Зечевић добио домет од 27 458 м и $63,5^{\circ}$, и то је крајње што се добија што показује да ни прорачуни које је сам фалсификовао не потврђују његову хипотезу о месту ватреног положаја (тима ни хипотезу о артиљеријском оруђу као узроку трагедије), а посве их и у целости потиру и анулирају правилно срачунати подаци, а посебно они са реалним висинама ватреног положаја.

Брижљивији прорачуни показују да са реалним висинама могућих ватрених положаја које би ови имали да се поседну на местима које је нарекао вештак оптужбе нема НИ ТЕОРЕТСКИХ ШАНСИ да се пројектил 130 мм летом приземљи на место описано од стране Тужитељства БиХ.

Јер и фалсификовани прорачуни др Берка показују ДА СЕ РАДИ О НЕМОГУЋЕМ ДОГАЂАЈУ (свега **$63,46^{\circ}$** падног угла на крају домета) а то ни издалека не потврђује услове Тужитељства БиХ и његовог вештака.

Зато је овај трактат написан – да покаже како је енормно лагано и фалсификовано а да ни са таквим поступцима вештака оптужбе не може бити добијен инкриминишући резултат.

Не, он се мора октроисати без обзира на науку, Што се мање са њом слаже тим горе по науку.

ДРУГИ ДЕО

*O tempora! Omores! Senatus heac intellegit,
consul videt, hic tamen vivit. Vivit? Immo vero
etiam in senatum venit, fit publicii consili
particeps, notat et designat oculis ad caedem
unum quemque nostrum.*

Цицето против Каталине

*(Чудног ли времена и обичаја! Сенат то зна,
конзул види а овај човек живи! Ама да живи!
Он чак у сенат долази у јавним расправава
учествује, кружи и показује очима на смрт
свакога од нас.)*

***ПОДМЕТНИ, ОПТУЖИ, ОСУДИ-
АНАЛИЗА РЕПРЕЗЕНТАТИВНЕ ПОДВАЛЕ***

ПРОЛОГ

Правна стварност да чињенично стање не мора и не може увек да буде одраз реалитета и да формално-процесно може да добије и често добија приоритет на рачун материјалне истине – мање или више је познато свим суду иоле вичним људима па налазили се они или не као странка у парничном или кривичном процесу.

Већина учесника у таквим процесима добро зна да не могу да у своју одбрану уврсте целокупан сет доказа који обезбеђује алиби за прокламовану кривицу, јер се докази не могу прибављати насиљем, крађом, отимачином или другим кривично кажњивим делом.

То значи да су оптужени свесни, не увек, али углавном да у неком процесу могу бити осуђени ако им у корист иду само недозвољени докази.

Део доказа из целокупног скупа свих доказа који условно могу бити употребљени за одбрану може такође бити стриктно прописан законом.

То је ређи случај, али је присутан у светском законодавству. Тако на пример, ако је ширем скупу лица (рецимо војних) добро познат неки податак-чињеница – доказ, а непознат ван тога скупа и у јавности, суду је остављена могућност да унутар уског скупа лица који су упознати са тим податком употреби неко од тих условно дозвољених средстава као доказ, али ништа ван тога.

Насупрот томе, стоји тзв. законски затворени систем недозвољених доказа које закон изричито и искључиво набраја као такве. То су тзв. законом прописани (*ex lege*), недозвољени докази.

Друга средства за доказивање унутар скупа свих доказа могу бити неклассификована по закону *ex lege*, али могу бити заштићена од стране суда од употребе у поступку одбране. То су тзв. **докази забрањени по суду - *ex iudicio***- чије би коришћење могло да нанесе енормну штету држави или друштву или би грубо повредила базична људска права.

У том **слободном систему доказних средстава** суд може да се користи свим средствима подобним за сврсисходно доказивање, а да су при томе тако дозвољени докази деривирани у складу са правним кодексом и базичним моралним нормама датог друштва.

Који су докази подобни за то – одређује суд и то је искључиво његово дискреционо право, па иако он у њему није неограничен, начелно му се у то нико и не меша.

Суду је ипак остављен избор да неке доказе који нама личе на пове ваљане и неопасне по друге прогласи недозвољеним по свом нахођењу –(ex iudicio)

Дакле, суд, у сваком случају одлучује који ће докази бити изведени ради утврђивања битних чињеница ради установљења материјалне истине, али то никако и ни у којем случају не значи да тиме добија овлашћење да одређује, мења или чак „инфицира“ стварно чињенично стање.

Тако суд не сме и не може да одбије извођење неког одређеног дозвољеног доказа **ако је јасно да се круцијална мериторна чињеница у одсуству тога доказа не може са сигурношћу утврдити.**

Овде је пак пракса временски и просторно врло флукуабилна и судије понекад зажмуре на једно или оба ока у примени доказа јер се проласком времена мења и текући друштвени морал и систем апсолутно штићених доказа због проширења степена јавности узрокованог општим напретком друштва.

Таквом је поступању тешко приговорити ако се бар мало верује да је суд правичан бар по свом процедуралном поступку и у својој базној намени.

Али ако се, без сваке сумње докаже да је суд својеволно и без правне основе успостављао сет услова којима се потпуно дозвољени докази искључују из поступка, или још горе, ако је сам суд лично учествовао у фабриковању потпуно нереалних и материјално непостојећих доказа, онда се не може и не сме сматрати да је суђење унутар којег се овакво деловање одвијало било фер и правично.

Пример:

Идентитет фотографија који је само Суд и Тужитељство БиХ могло да инсертује у скуп окривљујућих доказа у предметном случају и њихова апсолутна димензионо-графичка истоветност по обиму, врсти и

местима оштећења зграда на тргу „Капија“ током False flag операције 1994. године са сликама које су накнадно, годину дана после, намерно уврштене у доказе из предметног случаја маја 1995. године са улогом да потврде да је дотично дело заиста починио Новак Ђукић својом гранатом, сама по себи су довољан круцијални доказ.

Зато је суд у Србији, у складу са таквом лако доказивом и материјално опширно поткрепљеном а неоспорном фабрикацијом доказа од стране предметног суда, дужан да по службеној дужности резолутно и са индигнацијом одбије захтев за признавање нечасне пресуде ген. Ђукића.

То није усамљен случај у датом предмету.

Стање на фотографијама и накнадно сада већ ноторно фалсификовање тражених доказа из чак и током 2018. године доводи у апсолутну сумњу до потпуног обарања употребљени доњи силогистички став суда БиХ, зван **premissa minor** који мисаоно цементира од стране самог суда фабриковано „чињенично“ стање према којем је оптужени генерал Новак Ђукић свеобухватно и доказано одговоран за чињенично последично стање у виду погибије, рањавања људи и настале штете у Тузли од 25. маја 1995. године.

Како је ван сваке сумње штета (погибија, рањавање од 25. маја 1995.) утврђено наступила, што је наступило апсолутно неоспорно и ван сваког утврђивања, према **premissa maior, или према горњем ставу судског силогизма, по судској супсумцији – правне последице треба да сноси онај ко је за такво стање одговоран (судски проглашен одговорним-судски пресуђено), тј. дотични Новак Ђукић.**

Сам вештак оптужбе, проф др Берко Зечевић, уосталом, после суђења је изјавио да је уверен да Новак Ђукић то испалење није ни урадио ни наредио, а да је знао ко је али је ћутао, те да суд није установио ни назначио правог кривца док с еистински кривац крије негде у врху естаблишмента у војсци или полицији или већ ко зна где.

Индикативно је да је у времену, када то проф др Берко Зечевић изјављује, војска већ преко 10 година у надлежности БиХ, што поставља јасно и отворено питање који то Србин седи у том естаблишменту заједничке војске већ преко 10 година после почињења овог стравичног злочина, па и указује ко је тај човек и одакле би исти

могао да потиче. Углавном не из првобитно прејудицираног етничког скупа.

Наведеним поступањима, уз летимичну компарацију предметних фотографија-доказа потврђује се потпуно и свеобухватно апсолутна произвољност и физикална неодрживост става Тужитељства и суда БиХ из доњег силогистичког става, и судске супсумције у целини.

Наиме, 1994. године дотични Новак Ђукић, у времену настанка предметних фотографија, није се налазио ни близу Тузле, нити је имао ма какву улогу у командовању 1. КК.

Посве је очигледно да је овде базна судска супсумција изведена уз искључиво коришћење наводног „силогистичког“ закључка изведеног недозвољено наказно и посве произвољно из става- чињенице да је злочин почињен експлозивом – према томе крив је онај кога одреди суд, то јест онај за којег исти суд утврди да је свеобухватно за штету одговоран.

А то је према суду БиХ – Новак Ђукић.

Дакле, крив је човек за којег тај исти суд, у простепеној пресуди, и вештак оптужбе накнадно по пресуди, тврде даму нису установили директну кривицу.

Када се у обзир узме и то које су законске норме примењене да произведу одређено правно дејство и како је исто правнички димензионисано, онда су даљње речи сувишне.

Надаље, ако може да се докаже, а безусловно може, да је суд БиХ креирао лажне доказе који су „инфицирали“ чињенично стање битно за доношење одлуке у предметном кривичном поступку, тада се такође, не може сматрати да је оптужени имао фер суђење па ма колико исто са формално – правне стране изгледа као такво.

Пример:

Наиме, Суд БиХ утврђује неопозиво предакциону намеру да оптужени Новак Ђукић намерно жели да дејствује артиљеријом по граду Тузла. Ту намеру Суд БиХ и његово Тужитељство доказују радном картом 1. КК, али је дотична карта копија грубо и неквалификовано мењана а то је радио нико други до високи службеник Унпрофора-а, заменик команданта Унпрофора-а за Североисток, пуковник Шарлеф Бранц, који је пред лицем суда по властитом отвореном признању радну карту фалсификовао а после употребе на суду уништио.

Упитан зашто је то радио, одговорио је: „Не морају сви све да знају!“ Тако, дакле, но истина је да и ми знамо: Quod licet Iovi non licet bovi!“ Има дакле суда и „судова“ и „кадија“ из сенке који не само да те туже и суде него и доказе за твоју оптужбу прикупљају и сређују.

Ми за сада имамо слова и речи које остају.

Упркос свему реченом, Суд БиХ тврди да је та очевидно и **јавно призната фалсификована карта јасан доказ намере и из које се касније, накнадно, изродила акција.**

И у горњој је чињеници садржан још један кључни доказ да суђење Новаку Ђукићу није било правично.

Али такав доказ није ни први ни последњи у дотичном процесу, напротив овај судски спор ће остати прецедент у погледу грубо наметнутог и судски, у току спора константно подржаног ограничавања права неког ентитета на одбрану.

У оквиру прописаног рока осуђени је уложио жалбу са дозвољеним доказом, изведеним из реално спроведеног експеримента, у симулираним условима од стране светски признате институције која је детонирала стварни пројектил 130 мм при чему је установила да при томе скупу околности **физички не могу да наступе последице које је презентовало Тужитељство БиХ** са својим вештаком оптужбе проф др Берком Зечевићем.

Насупрот томе, Суд БиХ није овај доказ ни погледао и у одговору наводи да има довољно тога и без овога доказа, иако никакве научне подлоге за то ни тада ни касније није имао..

Раније су, у току спора, постојала два посве опречна стручна вештачења спорне ситуације, али је суд, по властитом а недозвољеном избору, прихватио једну која му се, невероватно али истинито, лаички више свидела, не тражећи супервештачење.

Током читавог судског процеса суд је систематично пресецао сваки други поглед на узрок трагедије осим артиљеријског пројектила – при чему је дефинитивно доказано да ни једног валидног научног доказа за то нема:

- 1) Суд БиХ је одбрани оптуженог доставио ЦД бр. 4 на којем главни криминалистички инспектор ЦСБ Тузла Недим Мутапчић показује на снимку и потврђује гласом да је

- предметна експлозија, била испод возила, да би накнадно порекао постојање овог диска и тиме порекао и тај доказ;
- 2) Гелери од тела пројектила на суду нису показани, нити сада постоје, нити су добијени на увид после више пута поновљеног захтевања;
 - 3) Није пронађен ни делић водећих прстенова;
 - 4) Без присуства пројектилских остатака и врсте и установљене врсте експлозива није могла бити одређена продукцијска припадност пројектила, калибар ни његове перформансе;
 - 5) Инкриминисано оруђе које се показивало у Тузли у последњој деценији 20. века као наводно средство злочина уопште није топ 130 мм М46 из 1956. године већ топ 122 мм из 1937. године са 21 послужиоцем, а инкриминисана чаура не припада топу 130 мм ни пројектилу М79 (оФ482-М) јер нема на себи формацијску ознаку флегматизатора, али не припада ни топу 122 мм;
 - 6) Дистрибуција смртоносних и несмртоносних повреда код жртава на тргу „Капија“ у Тузли не припада, ни у једном истражном домену, последицама које би узроковала експлозија пројектила 130 мм;
 - 7) Број жртава и обим рањавања је обрнуто пропорционалан удаљењу људи од центра експлозије;
 - 8) Дистрибуција погодака не следи координатни закон уништења за пројектил 130 мм, али ни за неки мањи пројектил;
 - 9) I Полицијска станица у Тузли, 5-10 минута пре наводне експлозије пројектила 130 мм наводи број мртвих које ће важити у целости још 7 дана, док ће дефинитивно бити коначно познат тек 8 дана касније када су убројани накнадно преминули;
 - 10) У судском записнику под датумом 25.05 1995. се о сутрашњем дану говори у прошлом времену;
 - 11) Бројна оштећења зграда налазе се у мртвим угловима до којих фрагменти експлодираног пројектила 130 мм никако не би могли да допру у датим околностима;
 - 12) Снимљено је, према исказима сведока, 1500 фотографија, а на суду се нашло свега њих 75 или око 5% и то углавном неупотребљивих и оних који се не односе на предметно стање ствари;

- 13) Сlike, фотографије и видео снимке оштећења зграда после наводне експлозије пројектила 130 мм од 25. маја 1995. нико од оштећене родбине, рањених и погинулих у Тузли, нити од оптуженог и његове одбране или од посматрача судског процеса није видео и није могао да упореди са стварним стањем;
- 14) Фотографије оштећења зграда потичу од догађаја из 1994. године, из једне од ранијих неуспешних проба False flag операције. Накнадно су у међувремену изронили филмовани докази о томе, док су снимци оштећених зграда из маја 1994. укључени у доказно-оптужни материјал против Новака Ђукића;
- 15) Суд и Тужитељство БиХ (или бар Кантонални суд у Тузли и истражни судија Емин Халичевић) су очигледни сарадници у овом комплоту, јер су судско-тужитељски ауторитети (бар они из Тузланског кантона) могли на лицу места да се увере да чињенично стање после 25. маја 1995. године није у складу са снимцима уложеним у оптужни досије Новака Ђукића и насилно уврштени у »неспорне чињенице«;
- 16) Ангажовањем проф др Берка Зечевића као вештака оптужбе последовало је променом свих иницијалних параметара експлозије из првобитне истраге, што је очито како из оптужнице тако и из пресуде. Међутим, он у Хагу то негира тврдећи да се он „ни у једној тачци“ не разликује од тога пробитног налаза;
- 17) Противно томе, мало детаљнија истрага показује да је тај првобитни налаз о месту пада наводног пројектила 130 мм исфабрикован и грубо погрешан (CQ 152 344) и да одговара паду на удаљено место у кругу предузећа »Житопродукт« са сфером убојног утицаја на трг Слободе и на нову Градску пијачу, што такође одговара стању из 1994. године, а детаљно се описује и демаскира овом анализом;
- 18) Квантификација моћи средства (средстава) које је дејствовало на људе у Тузли 25. маја 1995. године, као средства бар девет пута моћнијег или више њих, а у укупности, девет пута јачег(их) доказана од стране тима чешког МО јасно исказује став који обеспредмећује и анулира у целости став Тужитељства БиХ;

- 19) Показане и документацијом доказане озледе сведока од термичког (пламеног дејства) експлозије на удаљености од 12 м од центра експлозије једноставно су искључене из сведочења, као да не постоје, иако директно оповргавају хипотезу Тужитељств БиХ о експлозији артиљеријског пројектила;
- 20) На 20 жртава је сакривено бар 15% повреда са једне стране тела, јер евидентно показују на присуство различитог експлозивног средства у односу на артиљеријски пројектил;
- 21) Више од 35 жртава је погођено из два и више смерова (једна из свих смерова осим са стране табана) што је посве несвојствено начину дејства артиљеријског пројектила;
- 22) Једна жртва је усмрћена тешким металним предметом који очигледно не припада ни околини ни кошуљици гранате;
- 23) Више од 15 жртава су усмрћене разарањем структуре тела до непрепознатљивости ударним таласом експлозије, на удаљењима од центра експлозије наводног пројектила, 8-10 пута већим од оних које ова експлозија може да оствари у оптималним условима својим максималним дејством;
- 24) Потпуно је игнорисана чињеница да је жртва бр. 39, по постојећој болничкој документацији, била 25. маја 1995. године на операцији абдомена после чега је и умрла, док су јој истовремено а током операције, биле експлозивно ампутиране обе ноге изнад колена без пружања стручне прве помоћи;
- 25) Оштро се уочава потпуно одсуство пратећих појава које изазива експлозија ове снаге унутар масе људи- привремена и трајна глувоћа у бар 5% случајева., затим контузије са привременим краћим или дужим губитком свести, које последују каснијој дезоријентацији, несигурности у ходу и стајању, зујању у ушима и поремећају равнотеже са мањим или незнатим ранама, нису пријављене ни у једном случају, а испитано је преко 300 људи искључујући погинуле;
- 26) Људство настрадало у ставичном људском „стампеду“ после експлозије није пријављено;
- 27) Нема ни једне поуздано забележене постексплозивно нестале или непрепознатљиве особе;
- 28) Све су жртве (наводно) макнуте са трга пре доласка истражног судије после пола сата од експлозије;

- 29) Ни једна обдукција није урађена, ни један рентгенски снимак сачињен;
- 30) Ни за једну жртву није убележено место страдања нити препознатљиво регистровано, фото-камером, видео-камером или неким другим методом;
- 31) Наводни кратер који се иначе на оваквој подлози (гранитна коцка) не формира, ископан је ручно и више пута затрпаван и откопаван, по потреби;
- 32) Изглед наводног кратера и његов обим који садржи далеко више материјала од самог волумена проглашеног кратера брани се апсолутним бесмислом, а прихвата од суда као егзистентна чињеница: “бежанија била, војска долазила, одлазила, неко је то камење односио, доносио...” (види изјаву вештака Тужитељства)
- 33) Лице места је контаминирано недозвољеним присуством некомпетентних особа током целе ноћи 25/26. мај, које полиција, по сопственом признању, није могла да спречи;
- 34) Прашина са трга „Капија“ у Тузли, која указују на дејство нестандардног АНФО експлозива, није узоркована;
- 35) Пресумпције о врсти, типу и припадности наводно експлодираног пројектила, исказују се писано у првобитном записнику од 25. маја без икакве истраге, упркос чињеници да се све десило ноћу када нема струје, нити (тада) мобилних веза осим војно-полицијских радио уређаја;

36. Ручно фалсификовање кључних фотографија са лица места на којима су у Сарајеву руком доцртвани ефекти дејста експлозије којих у оригиналу нема, а који се виде само на фотографијама експеримената које је 2 године (после 2014.) извео тим за одбрану генерала Ђукића, уз истовремено слање оригинала те исте фотографије (грешком) на којој таквих ознака фалсификовања нема. Све фотографије, послате на захтев из Београда, 2018. године, су репагиниране, оверене новоствореним печатом и материјално осиромашене (ресампловане), укратко-исфабриковане;

37.) Смер, даљина гађања и падни угао наводног пројектила у целости су фабрификовани без икакве реалне материјално-просторне подлоге, што је и главни предмет ове анализе;

38.) Суд БиХ се у својој пресуди посебно осврће на чињенице које су условиле његове силогизме, посебно се позивајући на „чињенице

кој је претходно признао МКСЈ“. Међутим, тј. исти суд је исти предмет вратио кантоналном Тужитељству Тузле као „С“ предмет без доказа;

39.) У првобитној судској пресуди Суд БиХ напомиње да није доказао ни намеру Новака Ђукића, нити издавање наређења за гађање трга “Капија“, да би у другостепеној пресуди без икаквих накнадних доказа доказа написао да је то утврдио;

40.) Посебно је идикативно да је у реалним условима гађања 25.05. 1995. године место једног од наводно могућих ватрених положаја доказивано под претпоставком да је град Тузла на надморској висини 0 м, а планина Озрен на 30 м надморске висине, да би то одмах страницу после било апсолутно одречено као немогуће, али је остављено у „Закључку“ анализе вештака Тужитељства као реална чињеница коју суд БиХ изричито прецизира и у првобитној пресуди;

41. Ни у целокупном сектору одређеном првобитном истрагом од 48-00±1-78 хиљадитих(270±10⁰), мрежно (264⁰-284⁰)ни у накнадно деривираним Зечевићевом (268,5⁰ до 273,5⁰), нема ватреног положаја који испуњава постављене захтеве. За сва могућа места предметног ватреног положаја, ма и милиметар севернија од запада укључивши ту и сам правац запада од 270⁰, референтно место долета правца се налази у мртвом углу и непогодиво је топом 130 мм са тих ватрених положаја. Сва места могућег ватреног положаја јужније од 270⁰ су двоструко немогућа –наиме топ је немогуће ту поставити на ватрени положај без енормних логистичких напора целокупног становништва, бесмислених за једно једино опаљење, нити се, што је још важније, може тим местима прићи са положаја ВРС. Сви путеви на те ватрене положаје искључиво излазе са територије коју изричито контролише АБиХ, јер нема ни моста ни пута којим би се топ са друге ВРС територије довео на предметно место.

Набројана 41. ставка грубих превида, судских пропуста, намерног тужилашног подметања, фабрикованих доказа и грубо поништавање права на фер суђење, а у склопу формално правно- наизглед нормалног система указује, најбоље на карактер овога процеса.

У нормалном и фер суђењу био би довољан само један једини од претходно набројаних факата, рецимо бр. 39. или нпр 23, или да се више не наводи, па да предметно суђење буде трајно прекинуто и проглашено невалидним, бар услед апсолутно недовољно доказа, као што је то урадио и Хашки суд, који је за многе од ових побројаних разлога-неправилности и пропуста добро знао, јер су му правовремено предочени као врео кестен који је требало да се вади из ватре у корист потреба неких кругова у БиХ.

Тешко да би и у једном непристрасном суду узастопно промакла два пропуста из горњег скупа.

Посебно не би могло да се деси да прође оволика количина лажних доказа.

КАКО СЕ У СУДУ ФАБРИКУЈУ ДОКАЗИ

Истраге оваквих случајева као што је случај Тузланске „Капије“ све више попримају вид у којем се основни алгоритми из базичних наука групишу у скупове формалних техника који омогућавају решавање основних проблема и односа у природи, друштву и односа унутар њих. Такав прилаз решавању друштвених и природних проблема назива се просторна(спацијална) анализа и данас се тај појам све чешће среће.

Тако посматрано, а према типу појава које се истражују, главна групација проблема може бити нпр. топографска, па уобичавамо рећи да се срећемо са просторно-топографским или просторно-геодетским истраживањем.

Ако саму просторну анализу схватимо у њеном ширем смислу као скуп формалних техника којима се проучавају различити ентитети и њихови међусобни односи унутар њихових својстава која могу бити тополошка, геометријска или географска, онда је кованица која ће

овде бити употребљена, тј. „просторно-топографско“, посве разумљива будући да је овде један од битних изучаваних ентитета артиљеријско оруђе и његова употреба са једне, а његов хабитант и корисник и жртва које не би требало да буде, са друге стране.

Како је оно артиљеријско битно и нераскидиво увезано са оним геодетско-географским (у класичној цевној артиљерији у целости), усвајање оваквог назива за овај тип анализе је посве оправдано.

Било каквом гађању артиљеријом претходе забележени подаци који су готово увек подаци тополошке природе подложни мапирању на површини или унутар ближег окружења планете Земље у датим координатним оквирима.

Квалитет гађања или репродуковања резултата сваког гађања овиси о квалитету тих података.

Цео случај „Капија“ је случај заснован на лажираним подацима, чији је крајњи циљ сада више него очигледан –обеда унапред изабраног.

Уколико неко из било којих разлога ненамерно или намерно доведе доведе оптуженог (оптужене) или сам суд у локацијску заблуду у погледу тих података, а да му (им)исти суд не омогући валидну и квалификовану проверу тих података **не може се сматрати да је (су) дотични имао (ли) поштено суђење.**

Под локацијском заблудом сматра се свака промена изворних података тополошке природе подложних мапирању као и промена осталих пратећих података.

Будући да је случај »Капија« случај заснован на вишеструко лажираним подацима, чији је крајњи циљ осуда по сваку цену без икакве доказане кривице а по унапред припремљеној намери, јасно показује досад набројано.

Вишеструка природа локацијске заблуде коју су у заједничком подухвату извели: истражна комисија Унпрофор-а и босанских власти непосредно по трагедији у Тузли, а професор др Берко Зечевић 12,5 година касније у заједничком деловању са Тужитељством и Судом БиХ. огледа се у следећим чињеницама које ће овде бити научно необориво доказане:

-тополошки врло грубо нетачно место пада наводног пројектила 130 мм;

-тополошки врло грубо нетачан правац долета истог пројектила;

-врло грубо нетачна даљина са које је долетео тај пројектил као и нетачни и непостојећи параметри који такав долет нужно прате;

-топо-геодетски непостојећи ватрени положај топа који је наводно испалио тај пројектил;

-одсуство попутних постексплозивних појава више врста.

Оваквих чињеница је много више у односу на ове наведене, али ће овде само ове наведене бити подвргнуте анализи.

У том смислу, на пример, унутар односа који владају међу наведеним ентитетима у датом времену и простору очекују се и процењују и постигнути резултати, па и људски губици, као типичан однос овладаних услова и резултата који отуда произлазе.

Нико не тврди да би неко од мериторног судског особља треба да се разуме у неке пројекционе координате а посебно да зна са које су карте скинуте.

Али могу да се рспитају. Нису.

За ма коју и највећу државу на свету, губитак једног насеља од 400 становника одједном представља разлог за вишедневну националну националну жалост и строгу истрагу, а такви губици аутоматски захтевају податак о тачном месту догађаја. И у Тузли су за то имали много времена.

Могли су то олако да учине. Али нису.

Нису зато јер тачна локација указује на огромну кривотворину па чак и на технику њезине изведбе. Не сам Тужитељство БиХ, већ и њихов вештак су се својски потрудили да свету представе примарну локцијску заблуду у погледу центра дешавања представљене трагедије.

Ако се било ко оптужује као кривац за тако велику трагедију каква је била та тузланска, онда опште-људско достојанство захтева да се докаже да је ти о било ту а не на неком другом месту.

ANNEX F . APPENDIX 1

G2 ARTY SECTOR NE
27 MAY 1995

FACTS FROM SHELLING INCIDENT 25 MAY 1995

1. Impact The incident took place when an Artillery shell landed in a square within Tuzla old town area Grid, CQ 152 344. (Tuzla is a UN declared safe area, (Annex A)). This area is a usual area where a lot of people gather on a Friday and Saturday night, with an average age of 20.

Grid CQ 152 344

NB: With the shell being of the higher charge variety the minimum range it could have been fired from is, 17 KM. Also find attached a map covering the impact area to the direction of the CL. (Annex D)

3. Details of the type of weapon involved are at Annex C.

CHESHIRE
SGT
G2 ARTY

Важна напомена: Оригинали документа у прилогу 1 на енглеском и српском!

Прва локацијска заблуда првобитне истраге

Слика бр.2.1 -Оригинал из првобитне истраге УНПРОФОР-а где специјалиста за артиљерију тврди да је „инцидент настао пошто је граната пала на трг у Тузланском старом граду на MGRS координате CQ 152 344 или (34T CQ 15200 34400, док су пуне UTM координате 34T 315200 4934400), координате а по тадашњем нашем DKS –у Тузла 3, Y=553954; X=4932973

Крећемо редом наведених потурених локацијских заблуда које одбрана није била у стању да провери током процеса.

Мерене координате CQ 152 344 су доказ инсајдера из прве руке после наводног мерења.

Али у кругу површине од чак 18 ха у односу на угао зграде НИК таквих координата апсолутно нема.

Оне постоје југозападно 50-так метара од данашњег трга Слободе, па ако је ту пала наводна граната 130 мм пала је у двориште тадашњег комбината „Житопродукт“ око 240 м даље проширивши свој убојни утицај на Градску улицу, Табашнице и трг Ослобођења, а успут наносећи смртне повреде на 240 м удаљеном тргу Капија.

Када се помену Табашнице и Градска нова пијаца, звучи познато, зар не, само не у случају Капија. Али о том потом.

Оправдано судско питање:

Зашто ове деинкриминишуће и ослобађајуће чињенице нису презентоване Суду БиХ у току судског процеса и по чему је ово, после свих ових година, нови доказ?

Одговор: 12 година по трагедији није постојала код осуђеног никаква свест о било каквој кривици. Он је потпуно неприпремљен и нема никаквих доказа за одбрану. Уосталом први судски поступак се и не води против њега.

После хапшења и затварања осуђеног сви судски документи достављани су му годинама у дигиталној форми без права да се користи рачунаром. То је формално кршење права на фер суђење.

НАТО карта је била недоступна као и двофреквентни ГПС уређај.¹ Двофреквентни ГПС уређај и данас је недоступан, али га је конкуренција руског GLONASS-а и европског EGNOS-а тек последњих неколико година учинила беспредметним омогућивши опскрбу сваког „паметног“ телефона модерним и за практичне потребе довољно тачним ГПС уређајем, па свако ко га поседује или поседује рачунар може да установи подвалу и превару века у случају Тузланска „Капија“.

Једноставно питање постављено GOOGLE-у “Where am I?”, или „ My coordinates“ или „Open Street Map” показале сваком да не постоји место пада 130 мм гранате на датим координатама којима оперише Тужитељство БиХ.

¹ Развој почео 1978.g., прва оперативна употреба са 16 од 24 сателита 1991, потпуна оперативност 1998. године у Заливском рату, пуштање у јавност за невојну употребу 1996. године са СА (тачност до 300 м за неповлашћене кориснике), док војни уређаји раде са тачношћу од 5 м (нпр. Лоран, Магелан, Тримбл).

Ко год хоће у Тузли и шире, нека се сам увери из прве руке. Ма неће, јер се нико не пита зашто већина људи тамо и не зна шта је то CQ 152 344, и зашто су оштећени ускраћени за праве податке о поводу и узроку смрти своје деце.

Често ће то бити координате у WGS систему и UTM пројекцији дакле баш они које је користио и наредник Чесајер 1995. годне.

Ако не буде тако и ако координате буду у лучном LLA (латитуда, лонгитуда, алтитуда) систему, имају они у Тузли свога дивног мерника-геометра Мирсада Ђедовића да то преведе (он ионако све преводи како му се нареди), а ако би био прескуп постоји добра геодетска књига др Бранка Борчића са Геодетског факултета у Загребу која ће то омогућити са мало труда. Уосталом и у Сарајеву постоји ГФ. Нека људи питају. Или је скупље питање и провера од живота и смрти вољеног детета? Или је оволико просуте мржње довољно и без питања? Чему тражење када су нам већ сервирани кривца, а тај је још при томе онај којег би ми, када већ морамо, највише желели?

CQ 152 344 чињеница постаје имподерабилна и постала је потпуно неважна и неподложна разматрању будући да у току процеса после 12,5 наступа вештак Тужитељства БиХ проф др Берко Зечевић који апсолутно мења све параметре пробитне истраге (падни угао са малог од $31,6^{\circ}$ на велики од минималних 62° до $67,7^{\circ}$, као и места дакле је наводни пројектил испаљен).

Суд БиХ у својим пресудама изричито признаје да је судио по научно утемељеним и убедљиво приказаним доказима Берка Зечевића без супервештачења чиме податак о месту пада пројектила (са великом прећутном помоћи и видно непристојно не професионалном, а префреквентном упадничком асистенцијом немушних унутар суда БиХ) - остаје неиспитана чињеница без тежине на коју се нико не ослања.

Сведочећи у судском процесу против бившег председника Републике Српске Радована Караџића пред ICTY у Хагу професор Зечевић, наизглед миран и сабран академски образован грађанин, пошто је претходно сам утврдио једнакости:

$21\ 000\ (17\ 000, 23\ 500, 27\ 000) = 27\ 480:$

$31,6^{\circ} = 62^{\circ} + 6^{\circ}$

$271 \pm 2,5 = 270^{\circ} \pm 1^{\circ}$

ту пред лицем света, безочно лажући изјављује:

Ни у једној тачци налаз који је вршила међународна организација, заправо комисија Унпрофор-а и оно што сам ја са својим тимом урадио ни у једној тачци се не искључује. Нигдје се не постоји супротност.“ – цитат.

Дакле, и по њему, вештаку Зечевићу је пројектил топа 130мм ОФ862 топа 130 мм М46 пао у Тузлу западни део трга „Капија“ а на координате СQ 152 344!

У то време Новак Ђукић је у затвору и нема појма о овом сведочењу првог реда којим др проф Зечевић сам изричито признаје пад пројектила 130 мм на место одређено координатама СQ 152 344. (НАТО карта, Тизла 1:50000 у Прилогу бр.2.3)

Током 2015. године, а са сазнањима која су уследила после горње изјаве вештака Тужитељства др Зечевића у Хагу и првихреалних практичних испитивања овај податак о падним координатама наводног пројектила 130 мм улази у **први ред сумњивих чињеница које подлежу изразито детаљној научној истрази у погледу свих последичних аспеката, која се, услед објективних материјално-финансијских и рестриктивно-мерних услова у граду Тузла а на тргу Капија, завршава у садашњем времену, како је то описано у редовима који следе.**

Ни један се суд овде не може да вади на забуне око карте јер су само у UTM пројекцији на WGS84 референтном сфероиду карте у попречној Гаус-Кригеровој (Меркаторовој) пројекцији тако означене, нпр Београд 1:100 000 носи изнаку DQ, Тузла СQ а суседна Грачаница-ВQ.(Прилог 2 .4).

Радећи WGS84 систем (1984. године на GRS80 сфероиду) као универзални систем за интервенцију по целом свету поделили су исти на 60 шестостепених зона по лонгитуди и за изван број зона по латитуди где наша територија (бивше СФРЈ) потпада под 33. и 34. лонгитудиналну зону са 15-тим и 21 пројекцијски централним меридијанима (и Т латитудну зону 40⁰-48⁰ N), у којој свака топографска карта на којој се петоцифрене координате понављају носи своје спецификоване ознаке, као нпр. СQ или EQ источно од Смередева.

Кратко спроведена провера показује да ни данас 2020. године 92% домицилних професионалних геодета не зна шта значи CQ 152 344 осим оних који се тиме засебно баве.

Већина њих редовито мисли да се ради о некој привременој кодној војној шифри намењеној за инетрну употребу.

Нико дакле у време суђења није био у стању да објасни ово оптуженом или његовој одбрани, осим самог суда који ове чињенице није ни тражио од било кога компетентног да објасни, а имао је и добар разлог да то не уради: подаци данас показују да је Суд БиХ био итекако свестан грубе нумеричко-просторне погрешности тога доказа.

Зато се дати доказ о непостојећем пресуђено приказаном месту пада наводног пројектила 130 мм мора посматрати као нов доказ и према њему поступати.

Специјалиста за артиљерију, наредник Чесајер мери координате тадашњим војним двофреквентним ГПС уређајем који није подлегао тадашњој америчкој селективном доступности (SA-300) којом су Американци и НАТО спречавали тачну употребу ГПС система противничким снагама.

У сваком случају, ма који тип уређаја поседовао наредник Чесајер он је давао тачност у оквиру од 5, па до највише 10м.

Цифре CQ 152 344 су тзв. MGRS (Military Grid Reference System), чије су координате непромењиве унутар површине од 0,7854 ха. То су такозване прописане НАТО артиљеријске координате за кружни стандардизовани персонални циљ, полупречника 50 м. Постоје и петоцигрене MGRS за другу употребу, али се оне горње изводе из њих јер ове друге, а за исту тачку гласе: CQ 15200 34400.

ГПС уређај не може да прикаже координате места на којем није његова антена (наравно у оквиру задане тачности), ако је уређај у мерном моду (POS) мод.

У супротном би софтвер ГПС уређаја морао да да одговор на питање: “Покажи ми сва места на којима (твоја антена) ниси био (није била)!", а како је таквих места бесконачно и на врло малој површини-то је немогуће.

Координате CQ 152 344 могу се ручно уписати у уређај са намером да нас исти на те координате доведе када се постави у навигациони NAV мод, а да би се податак CQ 152 344 унео у ГПС он мора да буде у моду путне тачке –WP.

Само је мерењем и само њиме могло бити добијено CQ 152 344 као координате на које је пао дотични „пројектил“.

Или је могло бити одређено напамет без икакве везе са стварношћу.

Али можда је и било у вези са стварношћу из 1994. године када се помињу Табашнице и Градска нова пијаца, зар не, само то се не односи на случај Капија, него на 1994. годину. Али о том потом.

Чак и да су дотичне координате производ грубе грешке, седамдесет и једно погинуло лице и више стотина рањених, заслужују тачан податак о месту пада пројектила и маству властите погибије..

Геодетски ауроритети у граду Тузла су (уз обавезну асистенцију Мирсада Ђедовића, геометра) то могли учинити врло брзо.

Индикативно, али вештак оптужбе нигде није изричито, просторно прихватљиво, навео место пада пројектила.

То му је дозволило да проводи наводну анализу, математички и геодетско-топографски потпуно неутемељену.

Јер када кажете: “Извор ватре је у том правцу и на тој и тој даљини!“ из такве изјаве проистиче нови параметар – природна алтерација (измена)надморске висине извора ватре врло променљива на маневарском земљишту која накнадно изнова мења све дотадашње параметре путање, што код вештака нигде није био случај.

То више од свега указује не на његов незнање, већ на потпуну свест о томе да стављање места пада на координате CQ 152 344 одводи наводни извор ватре на потпуно неприступачан терен до којег се, узгред, не може стићи из распореда ВРС већ се може стићи само са подручја које тада контролише Армија БиХ. Посебно је индикативно двоструко додавање тзв GM угла (поправке бусоле) од стране Унпрофора-а и то посве погрешно и то баш онда се та поправка те 1995. године налази на вишедеценијском максимуму од 4⁰. (70 хиљ (64).

Када се случај „Капија“ сада сагледава са просторног становишта онда и проблеми терминалне балистике бивају сагледавани у другачијем светлу-светлу просторних односа и лакше се схватају.

Свако такво сагледавање је у датом предметном случају веома отежано јер је случај режиран, кључни подаци фалсификовани, а првобитни факти скривени далеко од очију јавности или уништени. Али нека од докумената пропустима нису уништена.

Неприродна дистрибуција (просторна расподела или раздеоба) фрагмената, фалсификовани подаци о расподели у стварним условима, одсуство фрагмената тамо где би их требало бити највише, и *vice versa*, рањавање људи из више смерова, указује на темељне врло грубе грешке и заблуде [потекле из опште зле и подле намере] унутар основне хипотезе о могућности да је експлозија на тргу била последица дејства артиљеријског пројектила.

То су, уосталом и до сада, доказали многи стручни људи више пута.

Овде се наравно неће истраживати целокупни просторни односи унутар предметног судског случаја, већ само онај део њих који на сам исход случаја битно утичу. Ови односи нису блиску ширем кругу људи и захтевају минимална објашњења да би могли бити боље праћени.

Једно се овде не сме никако заобићи. Ко год је некада у школи учио латински, на почетку су га научили: “SI DUO FACIUNT IDEM NON EST IDEM“, што би значило да ако двојица чине исто није исто, или другим речима данема **идентитета на овоме свету**.

У предметном случају, теза Суда, Тужитељства БиХ и њиховог вештака проф др Зечевић Берка, не само да је успоставила до сада нечувен принцип идентитета у природи и њеним наукама, већ му је додала и потпуно нови физичко-филозофски аксиом **„апсолутног идентитета неједнакости“**.

Као доказ су донесенефотографије које су настале бар годину дана раније од трагедије у Тузли, ако не и много раније.

Да се ради о истом догађају, поступак би се могао назвати класичним подметањем доказа, јер пословица каже да две гранате у исти левак не падају.

Ако и не никада, а оно не бар у истој години или при истом гађању.

Али поменута жалосна постојања у виду и облику Суда, Тужитељства БиХ и његовог вештака проф др Зечевић Берка, доносе старе фотографије са којих је као дан јасно да су у размаку од годину дана пале две (2), two (2), zwei (2) гранате на два различита два (2), two (2), zwei (2), dos (2). dy (2), kaksi (2) различита места **а оставила идентичне трагове (genau die gleichen Markierungen) и то на два различита међусобно удаљена зида (dos paredes diferentes), а затим прилажу исте фотографије те доказ последица предметног криминалног чина** и сада нове кривице свога оптуженика.

Што је превише, превише је. Толико потцењивање људи, вређање њихове елементарне интелигенције и њихово инкриминисање са овако фабрикованим доказима одавно је прешло ону највишу Орвеловску границу до које се људи бране иронијом и презиром.

Ако се оваквима допусти да даље некажњено делују, судиће нам доносећи као доказе фотографије са бомбардовања Хирошимае и Нагасакија као доказе да смо ми чинили иста криминална дела још пре властитог рођења.

Може се разумети да се удаљеност, рецимо центра експлозије од неке фиксне тачке разликује и буде 265 цм уместо 260 цм, или 650 уместо 655 цм, посебно ако су то мерила двојица или више људи различитим инструментима, иако је за те величине 2% (2,6 м) грешка мерења прилично велика.

Није нормална, већ је врло груба грешка којом се тротоар од 115-120 цм ширине своди на 47 цм. Грубе се грешке искључују из мерења док суд БиХ само такве мере које су грубо погрешне (наказно створене) узима као мериторне и истините.

Ни случајна грешка ни базично незнање не може да оправда јавно баратање и доказивање **да нумерички већи азимут линије** [који се договорно, у целом свету мери у смислу кретања казаљке на сату, тј. удесно] **смешта ту линију улево у односу на претходну са већим азимутом.**

Могла би се прихватити (иако тешко) као случајна грешка у правцу долета пројектила од једног лучног степена (са места удаљеног бочно

око 480 м у односу на потенцијални ватрени положај), али се не може прихватити грешка од 20^0 или преко 30^0 (10,0 или 15,8 километара).

Шта ређиза сектор могућег ватреног положаја Унпрофор-а, од 20^0 са средишњим азимутом од 270^0 , при чему се са таквим централним азимутом физички не може прићи дефисаној падној тачки или за падни угао из тог истог Унпрофор-овог сектора од $31,16^0$ који не може да пребаци околне зграде а да их, претходно, не удари?

А шта ређи за накнадно поништавање свих налаза Унпрофор-ове комисије после 12,5 година и дописивања нових фалсификованих података пред лицем суда БиХ, а без икакве реакције тога института и како оправдати одбацивање два накнадна стручна вештачења и између та 4 стручна вештачења избрати произвољно оно најгоре, а без икаквог супервештачења?

Исто питање али у још оштријој форми може се поставити за скривање правих снимака и фотографија са лица места из 1995. године и подметање видео-материјала од пре годину дана (1994.г.) у циљу обезбеђења наводних оптужних доказа за догађај из 1995. године.

Да ли је могуће оправдати слободном руком и фломастером фалсификоване фотографије у циљу доцртавања оштећења на зидовима који у стварном догађају нису постојали, и сме ли то да ради неки државни орган?

Како год било, **по сазнању да сада и др Зечевић тврди да координате SQ 152 344 и по њему представљају падно место пројектила** што се, према њему, наводно, ни у једној тачки не разликује од првобитне истраге Унпрофор-а, (Прилог 2.4.а) у Тузлу је, у мају месецу 2017. послан један од геодета, мерник Б.Ј.М. опремљен кинеским, тада најновијим ласерским даљиномером до 1500 јарди (1380м) са тачношћу од $\pm 1\text{м}$ са редукијом мерења, обезбедивши по пристизању у Босну, из домицилног рата заосталу руску артиљеријску бусолу ПАБ-2 без трипода, али са усадним вратом и завртњем за фиксацију на дрвету.

На позицији тт. 383, по новој реамбулацији на карти Тузлаз 1:50 000, тачки 214. по називу Брдо, поред ТВ антене, а на старој тачки 222. које тадашња ГУ БиХ у Сарајеву води под бројем 468. мерник је, после фиксирања бусоле ПАБ-2 на пању и њене оријентације измерио на

леви угао НИК-а дирекциони угао, који после више пута изведених мерења осредњује на тачно $\angle Y = 5 - 60$ у подели 1:60 – 00. Заокружено на једну децималу то износи $33,6^0$ што је посве довољно за ову намену, јер је даљина до угла зграде НИК невелика пошто је мерник је измерио косу даљину до тог угла зграде од 864 м.

Пошто нешто није било у реду са редукијом мерник је то обавио ручно: $\cos [\arcsin (383-229)/864] \cdot 864 = 850$ м, а према тим подацима је:

$$N_{NIK} = X = 4932192 + \cos \angle Y * 850 \cong 4932192 + 708 \text{ m} = \mathbf{4932900}$$

и:

$$E_{NIK} = Y = 6553707,5 + \sin \angle Y * 850 \cong 6553707,5 + 470,4 \text{ m} = \mathbf{6554178}$$

што су координате тог угла зграде у тадашњем (и садашњем) државном координатном систему.

По првом слању координате и мерења Б.Ј.М. нису опште прихваћени и публиковани, јер су ранији подаци о координатама НИК-а од **4932860** и **6554200** показивали превелике разлике.

Додуше, и сам Б.Ј.М. је признао да је цео дан провео у фиксирању бусоле на пању и да није био посве сигуран ни да ли даљиномер исправно ради, посебно део за хоризонталну редукију измерене даљине.

Зато је он после дуже и теже болести, сада 2020. године са најновијим кинеским ласерским геодиметром FM-1500 упућен на тт. 305. на православном гробљу н Трновцу, стотињак метара северно од гробљанске црквице Св. Ђорђа, где је измерио $\angle Y1 = 266,93^0$ и хоризонталну даљину до НИК-а од 950 м. Ова мерења, су изненађујуће тачно, до у метар потврдила његова мерења из маја 2017. године.

Када се ове координате конвертују из ДКС Гаус-Кригеровог тростепеног система са 18^0 -ским као централним меридијаном са фактором размере од 0,9999 и са шестом зоном (6 500 000) у WGS систем и UTM пројекцију са централним 21^0 -ским меридијаном, фактором размере 0,9996 и у 34Т зону са тзв. False Eastings-om од 500 000, добија се: **34Т 315422 4934319** или **CQ 154 343**, а то ни у којем случају нису координате забележене мерењем после трагедије у Тузли.

Зато су дефинитивно поткрај фебруара 2020. године поновно упућена два мерника сада са набављеним војним TRIMPACK III ГПС-ом

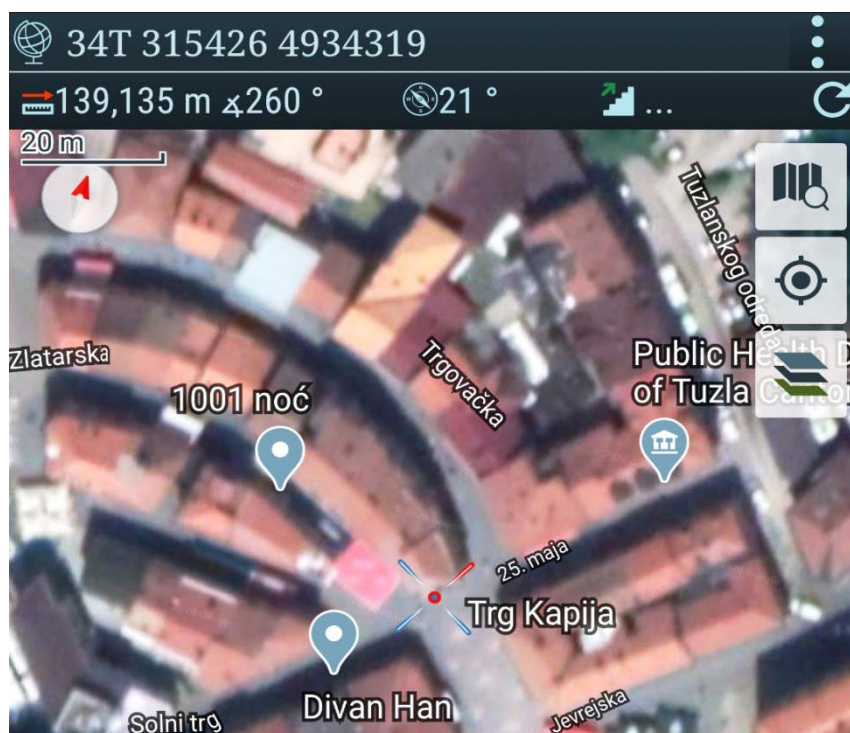

Слика број 2: Приказ тачака на којима је у Тузли обављено мерење ГПС уређајем 29.02.2020. године (горе) - на тргу «Кашија» тачка А и на тргу Слободе - тачка В

Доња слика: Приказ директног мерног резултата на тачки А (четвороцифрене MGRS координате SQ154|22 343|23 сувишне цифре оградио аутор црвеним цртицама). Очигледна је груба грешка која указује на резултат одређен 1995. напамет или по узорку.

фирме Trimble,какав се оперативно широко користио (поред LOWRANCE-а и MAGELAN-а) уређаја тих година (последња деценија 20. века). Без селективне доступности (SA- Selective Availability) коју су САД укунуле почетком овог миленијума, уређај TRIMPACK III дао је исте резултате какве би морао да да и евентуални војни ГПС наредника Чесајера да је он заиста мерио падну тачку пројектила.

Слика 2.3 Мернички приказ места где је извођено мерење 29.02. 2020 године: трг Капија црвена тачка, податак са мобилног телефона Sony Xperia у Open Street-у са координатама кратера (меморијалне плоче) одређеним на Капији док се на доњој слици налазе подаци за сам леви угао зграде НИК одређено програмом Google Earth (резултати унутар 4 м) што је узроковано самим физичким одстојањем мерника и уређаја од угла зида, али је у целости и потпуно јасно да се мерени подаци односе на претходно описане објекте, указујући на базну превару Суда и Тужитељства БиХ.

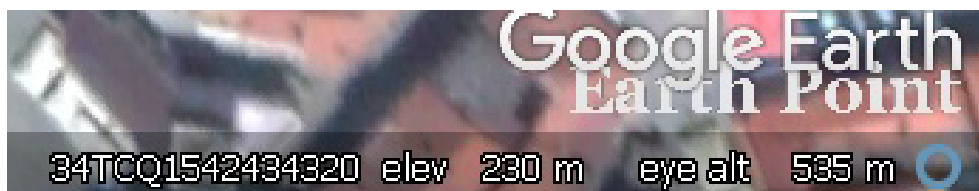

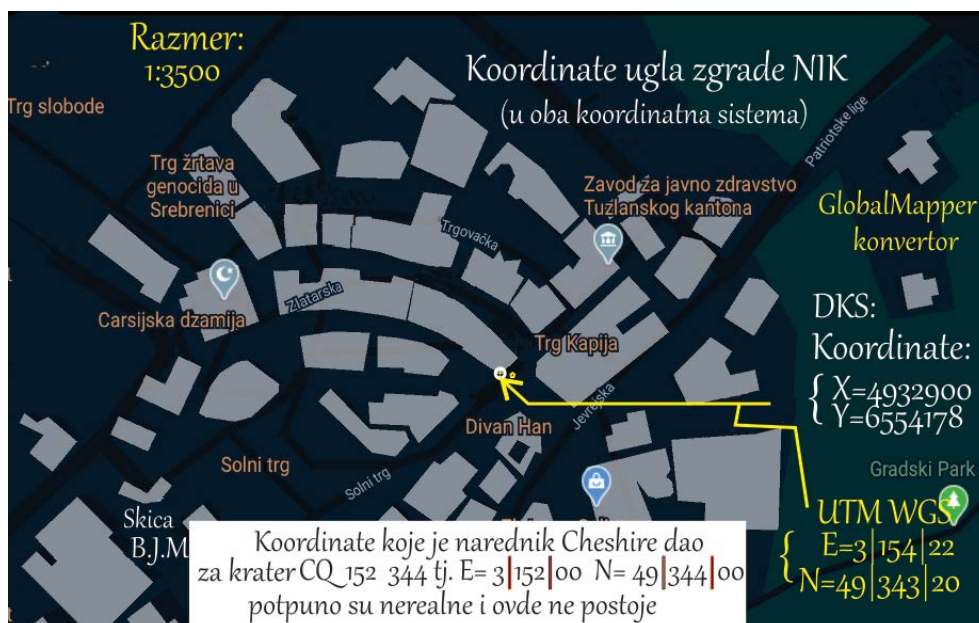
Слика 2. 4: Да евентуалне цепидлаке не би замерале да се ту не види сама зграда НИК, на овој слици (доњи њезин део) показан је мерник на углу зграде НИК са новинама од 29.02. 2020 године и координатама које је у моду POS где је ГПС уређај забележио координате CQ 154|22 343|23 (на пет децимала) са разликом у N од 4 м са претходне стране. Доле –иста слика на којој се види и зграда НИК.(доле видљиве препознатљиве фуге зида зграде и новине Дневни аваз приде.

Следи приказ податка (координата) које за исто место даје компјутер, што је готово у метар једнако конвертованим подацима добијених после мерења Б.Ј.М.

После завршених мерења Б.Ј.М. је доставио кратку скицу трга Капија у размери 1:3500 где је приказао координате левог угла зграде НИК у оба координатна система, (нашем ДКС-у и WGS систему и UTM пројекцији) после конвертовања у програму GlobalMapper, чиме је указао на недопустиве махинације и подметање базичних просторних података како од стране првобитне тако и од стране накнадних истрага.

Слика 2.5. Скица трга Капија у размери 1:3500 са координатама добијеним мерењем на терену уз помоћ ДТМ тачака 3. реда које служе за израду градског премера у размери 1:1 000 и 1:500, затим су дате и конвертоване UTM координате и њихово упоређење са наводним мерењем на лицу места непосредно по трагедији у Тузли 1995, године.

То првобитно мерење је, како је већ написано, одређено од стране истражне комисије Унпрофор-а. Разлика у координатама износи до 240 метара што је апсолутно недозвољено за било који ГПС уређај. При томе, треба да се зна, сваки ГПС уређај поседује функцију FOM (Figure of Merit) или EPE (Estimated Position Error) која служи да запречи издавање (испис) координата ако су ове вредности овако високе (непоуздане).

Како се види на ранијим снимцима FOM на ГПС уређају је у позицији 1 која означава максималну тачност.

Базична скица трка Капија и околних зграда потиче из програма Open Street Map.

Мерење на другој тачки (тачка Б), односно двориште некадашњег комбината „Житопродукт“ унутар којег су дотичне координате, није сада отворено двориште већ низ приватних зграда у власништву или закупу, закључаних и без засебне дозволе им се није могло приступити. Зато су мерења изведена посредно на две тачке које су удаљене од претпостављене тачке коју је својевремено „одредио“ наредник Чесајер око 50 м, јер су мерења показала да се Чесајерове „координате“ наводног угла зграде НИК на тргу Капија налазе на западном делу дворишта комбината Житопродукт.

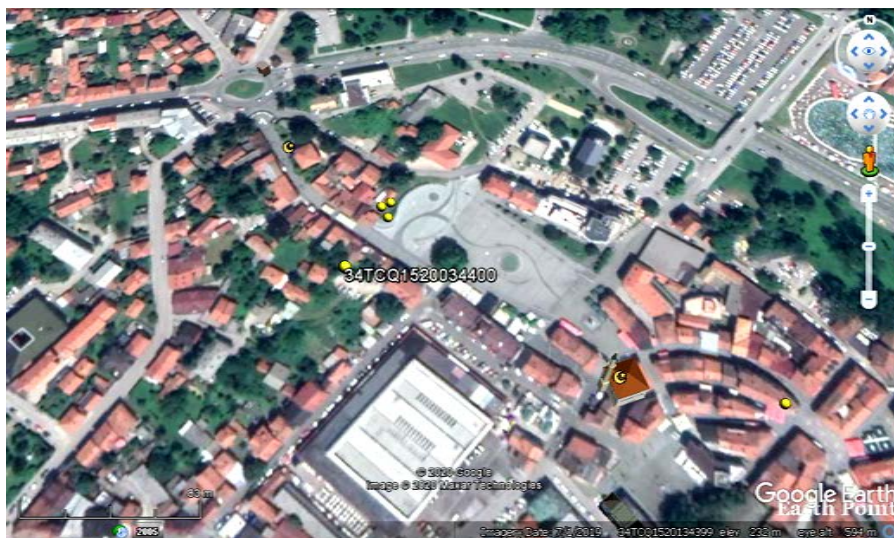
Сваке, дакле координате којима завршне 3 нумеричке (црвене)цифре петоцифрених координата 15**2|50** и 34**4|50** буду у оквиру од -100м па до црвених вредности, удовољиће траженим критеријумима.

Тако је и урађено, а резултати су приказани на наредној слици бр. 6. Координате добијене помоћу других програма и оне добијене употребом TRIMPSK III ГПС пријемника су готово идентичне.

Ради конзистенције мерења извођени су и додатни експерименти – први од оних који би, даје све нормално, били непотребни- то су фотографије које показују да су снимци начињени тог дотичног дана у Тузли на датим локацијама, иако се то и посредно види. Оне су додатно информативно приказане.

Слика бр. 2.6. Подаци које је одредио ГПС уређај на датој локацији на западном рубу трга Слобода

Слика број 2.7 Координате које је одредио наредник Чесајер као место пада пројектила 130 мм на тргу Капија, а које је уствари у дворишту комбината Житопродукт, и додатне мерне тачке северно на западном ободу трга са укупном максималном мерном грешком од 9 м. Величином те грешке је хипотеза о лажном представљању места пада пројектилау целости доказана.

Слика 2,8 Мерења на тргу Слобода

УМЕСТО ЗАКЉУЧКА

Гледајући уопштено, али не без основе, слободно се може рећи да је основа Новакове оптужнице базирана на реченицама из првобитне истраге, а цементирана накнадним фалсификатима.

Та фамозна реченица гласи (није ни нужан тачан навод): „**Догађај се десио када је високоексплозивна граната пала на западни део старог трга у Тузли мрежа SQ 152 344 –дакле не на Капију).....при чему је (на удаљености од 250 м) а на тргу Капија погинуло 71 а рањено преко 350 лица“... (Унпрофор 1995. године)**

„... Тај део простора дворишта комбината „Житопродукт“ је уобичајено место где се петком и суботом сакупљају млади људи а овај пут је просечна старост била 20 година..... (Унпрофор 1995. године)

Као што је и било за очекивати ту у самом дворишту није било мртвих ни рањених а запослени и не знају да је ту нешто пало на ивицу тога дворишта а уз башту Смајловић Сузанае, јер дотични „ракетизирани“

пројектил , како је то према суду БиХ већ раније утврдио МКСЈ а што овај претходни само и искључујуће признаје, постпонира своје дејство и по дизајну га пројектује на даљину од 240 метара повећавајући фрагментациони ефекат 9 пута, пламени ефекат 5 пута уз истовремено потпуно пригушење звучних и контузионо-заглушујућих ефеката.

Несрећу је, дакле, узроковао „ракетизирани“ пројектил вучне хаубице средњег калибра 130 М46 који се уобичајено опаљује са максималним пуњењем, чија муниција постпонирано „препуцава“ током лета што су и лично и више пута чули полицајци тада на дужности у Тузли. Само нешто касније нису тога могли да се сете.

Ретко је у којем документу нанизано волико елементарних глупости, игноранције и намерне произвољности, како у овим наведеним.

»Пројектил је долетео са минималне даљине од 17 км мада је могуће и нешто више јер то јасно показује фрагментационо ширење гелера на тлу у виду „крилаца“ која неоториво доказују падни угао од 31,6°.« (тврдња Унпрофора-а из првобитне истраге). Овде заиста треба престати са набрајањима глупости које су чиниле основу за базу осуду Новака Ђукића, предочавајући један од кључних доказа –не постоји ватрени положај топа 130 мм са кога би долетео инкриминисани пројектил, ни по првобитној ни по накнадној истрази и то овај материјал у целости и потпуно доказује. (види Прилог 2.5 и 2.6).

Сваки ће судија када остане сам са собом пребрајати своје доказе, јер када се узму аналитичке вредности и све срачуна прописно, правац долета би одговарао брду Мрамор на дохват Завидовића (према Прилогу бр.2. 5), а ако се узму стварне слике којима расплолаже и суд и одбрана, а на којима се виде међусобни положаји наводне »бразде« и кратера, онда би пројектил требао а дође из рејона Сребрника на планини Мајевици. (Прилог бр.2.6)

Ово је чињенички пледоаје који показује дасе срамна пресуда суда БиХ не може признати у Србији као меродаван судски процес и поштено суђење, јер је свака процедура формално спровођена, а успут при свакој реченици брутално компромитована без прецедента у стварности.

Овај део материјала се односи на грубо погрешне координате наводне падне тачке (Прилог бр. 4а) као један од основних аргумената пресуде донесене на произвољним основама. Доказани су и други елементи фалсификовања доказа из домена просторне анализе, спољње и терминалне балистике, као и из правног домена и могу се по потреби пружити на увид.

G2 ARTILJERIJA SEKTOR SJEVERO-ISTOK
27 MAJ 1995

Прилог бр. 1

ČINJENICE O GRANATIRANJU 25 MAJA 1995

1. Udar Događaj se desio kada je artiljerska granata pala na trg u Tuzli, starom dijelu grada Koordinata CQ 152 344. (Tuzla je od strane UN proglašena za zaštićenu zonu, (Anex A)). Ovo je područje u kome se obično okuplja veliki broj ljudi, prosječne starosti od 20 godina, petkom i subotom uveče.

2. Analiza kratera/identifikacija gelera Sprovedena je istraga i dokazane su sljedeće činjenice. Artiljerijska granata eksplodirala je na zapadnoj ivici trga prouzročivši da se većina gelera rasprska naprijed i na sve strane unaokolo popunjavajući tako trg sa stotinama komadića metalnih fragmenata. Pokusno je izračunato da je pravac ispaljenja 270 stepeni Mag (4800 mils), nakon što su ovome dodane lokalne ispravke, to je 4870 mils koordinata (postoji i granica pogreške na analizi kratera od 100 mils). Vrsta municije je sljedeća:

a. kalibar	-	130 mm
b. tip	-	HE Frag
c. identificirano oružje	-	OF-482 M (upotrijebljen za jače naboje)
d. oružje	-	M 46 vučna haubica srednje veličine

O ovim pojedinostima vidi Anex B.

NB: Zbog tipa granate sa pojačanim punjenjem minimalno odstojanje sa koga je mogla biti ispaljena je 17 km. Priložena je mapa koja pokazuje područje gdje je granata pala u odnosu na smjer linije konfrontacije. (Anex D).

3. Detalji o tipu oružja su u Anexu C.

CHESHIRE
NAREDNIK
G2 ARTILJERIJA

ANNEX F . APPENDIX 1

G2 ARTY SECTOR NE
27 MAY 1995

FACTS FROM SHELLING INCIDENT 25 MAY 1995

1. Impact The incident took place when an Artillery shell landed in a square within Tuzla old town area Grid, CQ 152 344. (Tuzla is a UN declared safe area, (Annex A)). This area is a usual area where a lot of people gather on a Friday and Saturday night, with an average age of 20.

2. Crater Analysis/Frag ID An examination was completed and the following facts were proved . An Artillery Shell impacted in the Western edge of the square causing the majority of the fragments to be thrown forwards and outwards thus filling the square with hundreds of pieces of metal fragments. The backbearing was worked out to be 270 deg Mag (4800 mils) when the local corrections are added to this, it is 4870 mils Grid. (there is a margin of error on crater analysis of 100 mils). The type of ammunition was as follows:

- a. calibre - 130 mm
- b. type - HE Frag
- c. Ident - OF-482 M (used for higher charges)
- d. weapon - M 46 towed Medium Howitzer

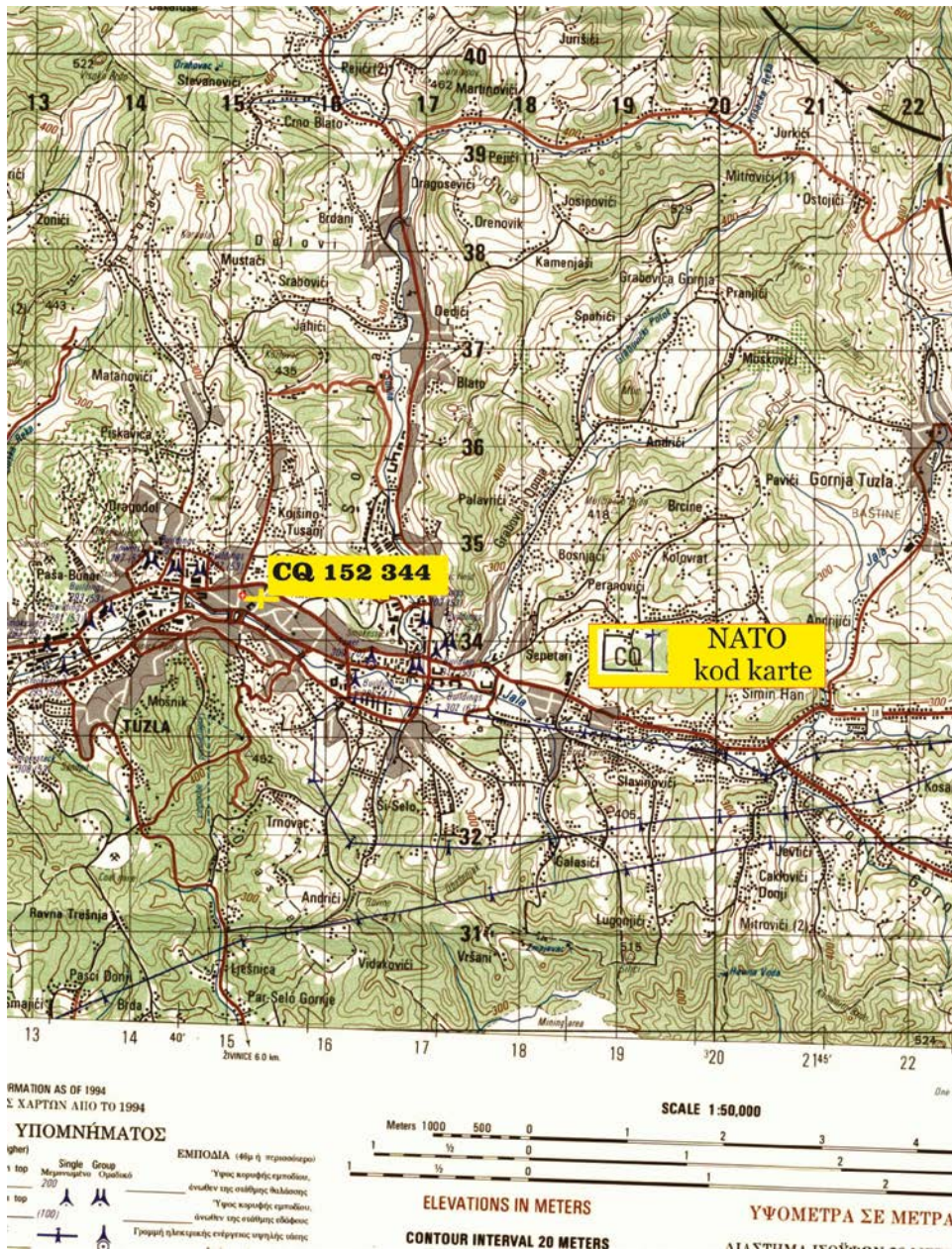
For these details see Annex B.

NB: With the shell being of the higher charge variety the minimum range it could have been fired from is, 17 KM. Also find attached a map covering the impact area to the direction of the CL. (Annex D)

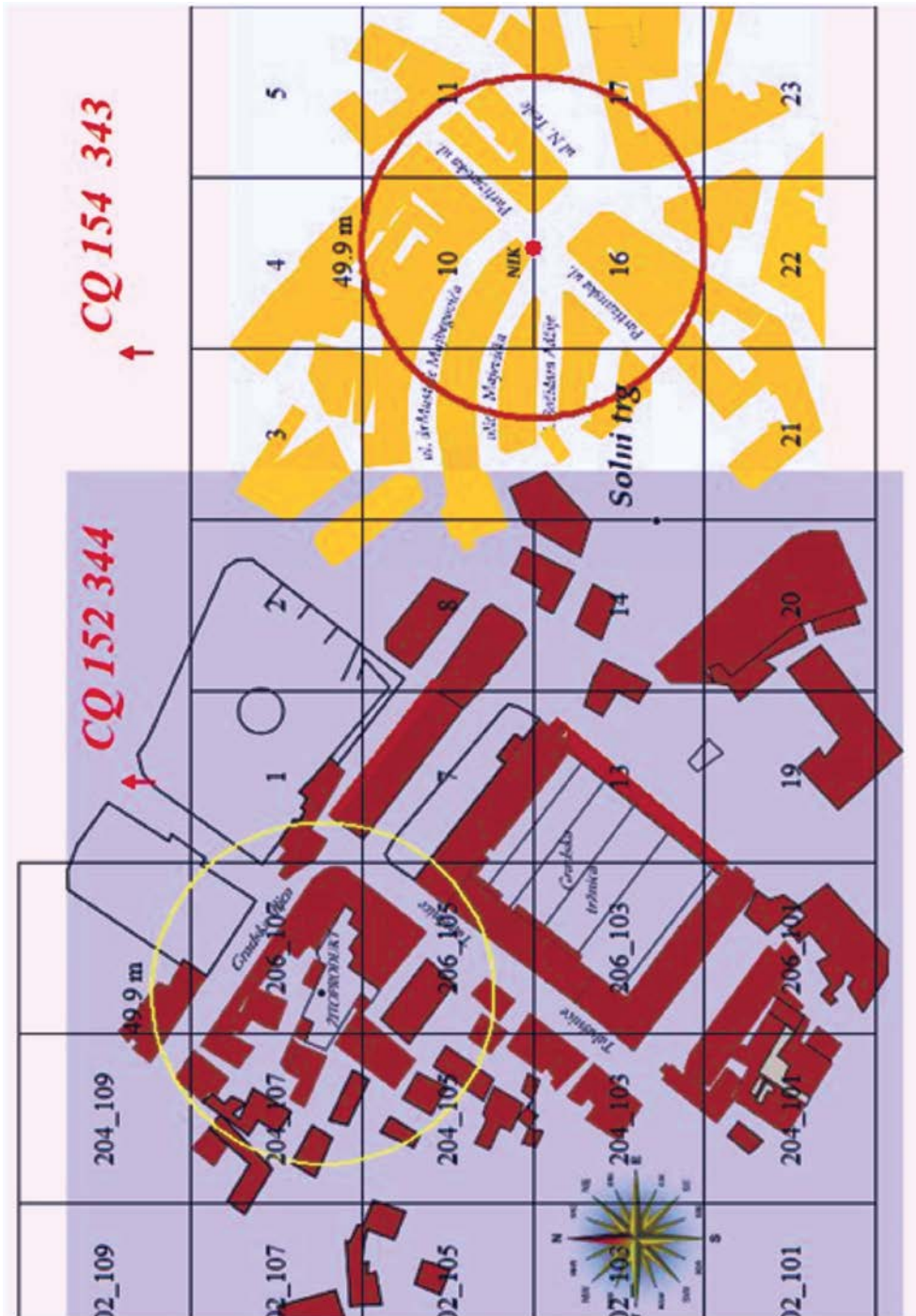
3. Details of the type of weapon involved are at Annex C.

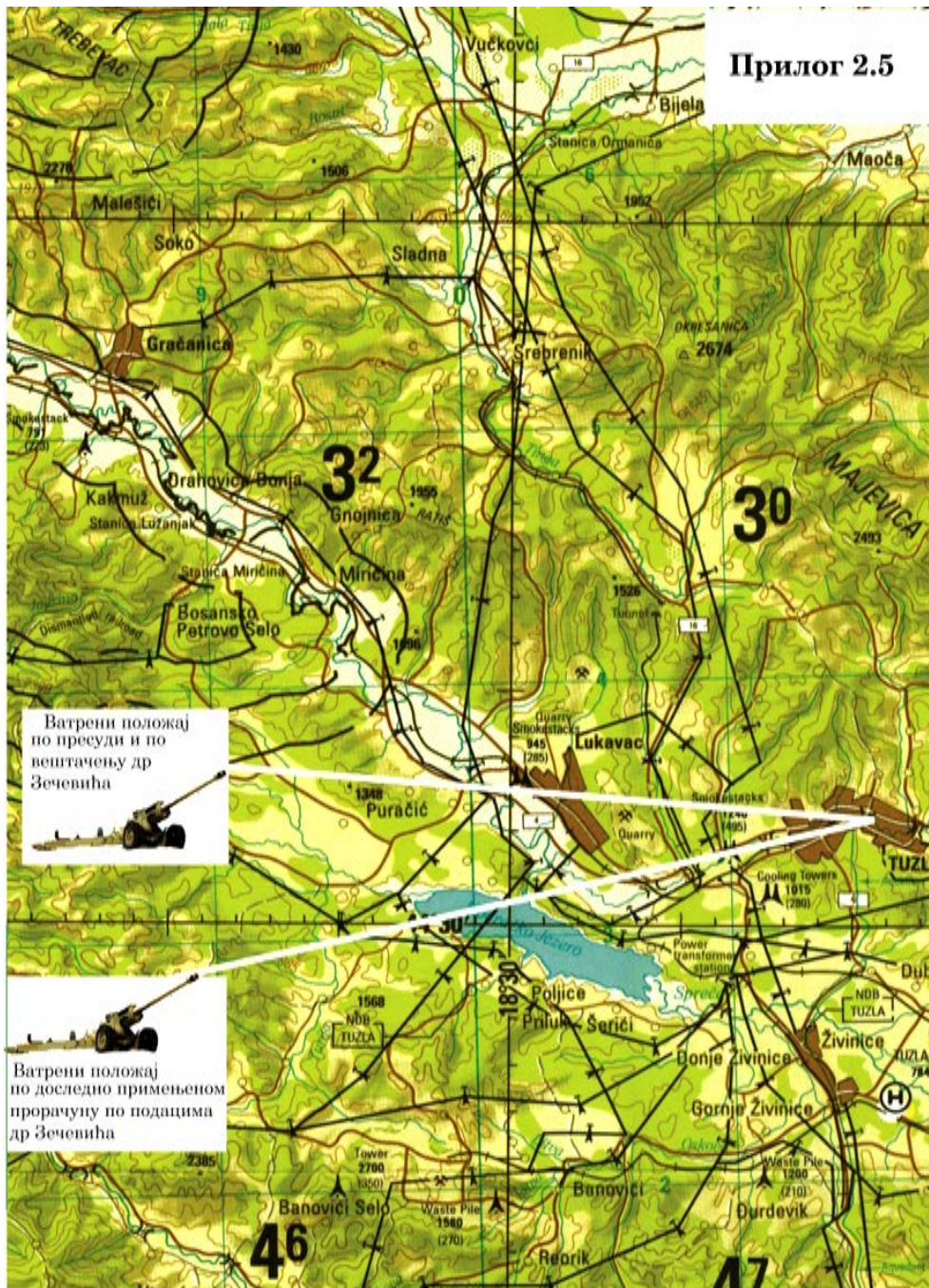
CESHIRE
SGT
G2 ARTY

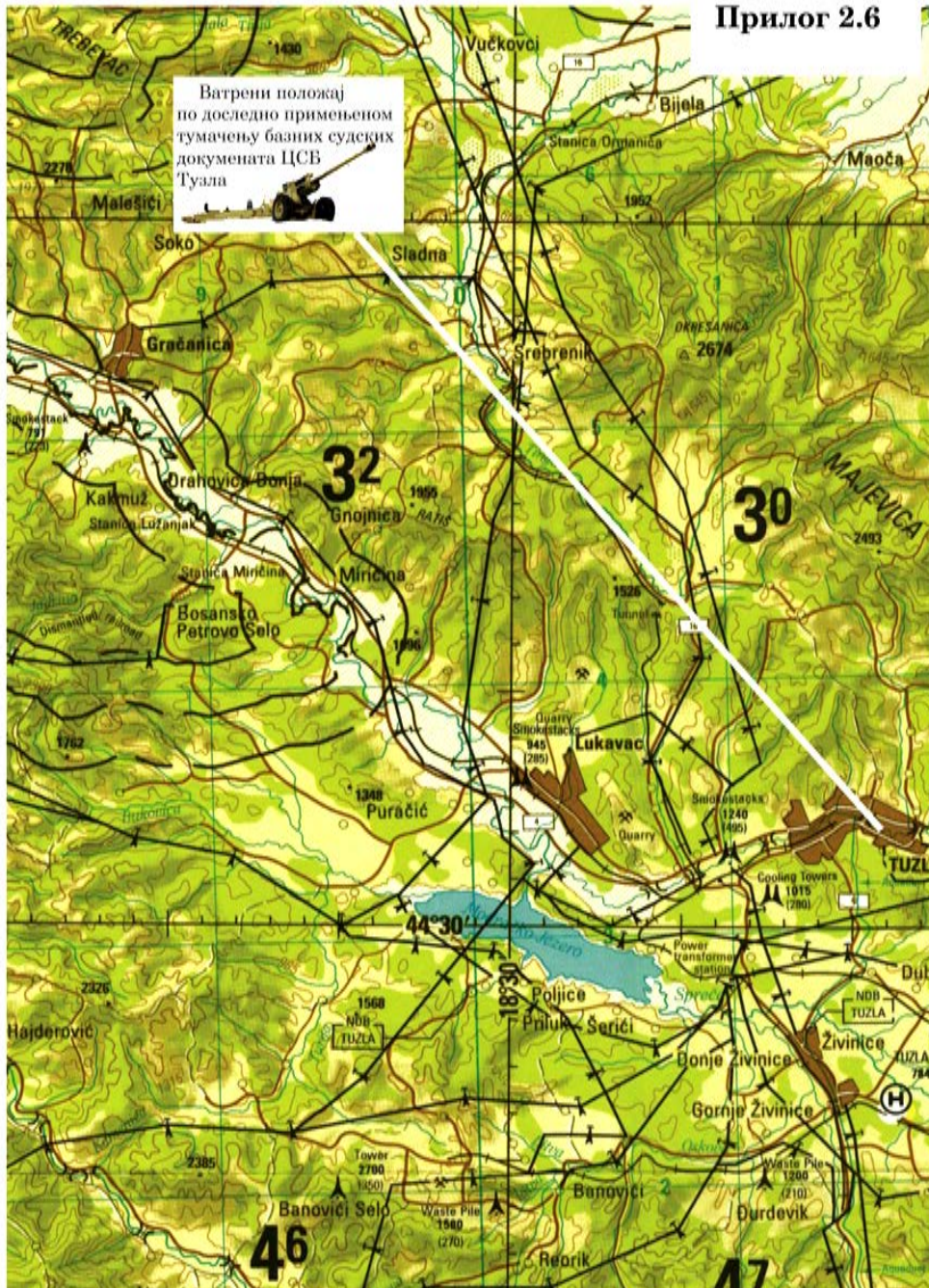
У овом се прилогу јасно види НАТО номенклатура дате карте, координате наредника Чесајера, наводно за трг »Капија«, док ситни црвени круг лево од ознаке жуте подлоге за CQ 152 344 показује којем месту на терену ове координате припадају.

Прилог број 2.4.а.

Прилог 2.6

ТРЕЋИ ДЕО

Дајте ми шест сати да срушим дрво и ја ћу провести првих четири оштрећи секиру.

Абрахам Линколн

Текст који следи показује да Суд, Тужилаштво БиХ и њихов вештак оптужбе при заједничком тражењу секиру за оштрење нису могли да пронађу; ходили су зато у круг око елементарне истине трубећи у Јерихонске трубе лажи и преваре у очекивању да дрво само падне, а оно неће па неће. Ни када га Серж Брамерц свим силама гура!

**СПОЉНО-БАЛИСТИЧКА АНАЛИЗА СЛУЧАЈА
»КАПИЈА« У ТУЗЛИ СА ЕЛЕМЕНТИМА
ПРОСТОРНЕ АНАЛИЗЕ**

ИСТИНЕ И ПРЕОСТАЛЕ ЛАЖИ ТУЖИЛАШТВА БИХ

У случају »Тузланска Капија« наводне је »доказе« прикупљала и првобитно обрађивала Мешовита комисија Унпрофор-а и владе БиХ, да би се после 12,5 година тих истих и својих »новопронађених доказа« латио именовани стручни сведок—вештак Тужилаштва—(вештак оптужбе) —проф др Берко Зечевић.

Суд БиХ би тако препуњен тужитељима руку под руку са наметнутим бранитељем да је то одмах постало сумњиво, па да би се поштовала спољна форма исконструисаног, а наводно брижно негованог фер, суђења позван је и други стручни сведок одбране – вештак пуковник Владо Костић, чије се вештачење, по суштини и форми, дијаметрално разликовало од оба претходна.

Супервештачења није било.

Није га хтео ни требао дотични »суд«.

Тај се није обазирао ви на прво ни на последње стручно сведочење већ је по својој вољи изабрао оно наручено које је по писаном и усменом наређењу тумачио стручни сведок-вештак Тужилаштва проф др Берко Зечевић, али са једном огромном разликом— прво вештачење није дезавуисано у целости као треће већ је остављено као »помоћни штап« ако нешто пође по злу.

Тако је суђено по кадијском волунтаристичком а нарученом средњем. То посебно апострофира и сам суд БиХ у обе своје пресуде, облачећи те констатације у бљештаву научну одежду за др Берка од чијег се сјаја ни Коперник не би постидео.

А шта је пронашао, небориво научно доказао и написао у закључку своје анализе, проф др Берко Зечевић?

Ту у његовом стручном вештачењу - анализи са називом:

3. Vjerovatni pravac doleta projektila je bio $Az=271^{0\pm 2,5}$.

»Analiza uvjeta koji su doveli do masakra osoba na trgu „Kapija“ dana 25.05.1995. god u 20:55 sati«—а у њеном стручном закључку на страни 93-ој у 11-том реду, стоји црно на бело:

и тако је дотични стручни сведок опширно описао а исто је тако на суду и усмено образлагао констатацију која је један од крунских доказа против оптуженог.

Суштински опружни параметар је одредио балистичар, декларисани стручњак посебно за терминалну балистику, професор Универзитета у Сарајеву проф др Берко Зечевић као неоспорну чињеницу а суд БиХ је исту прихватио као оптужујући доказ и подвео под адекватне правне норме.

Констатације које аменују такву хипотезу Тужитељства БиХ под 3. потврдише и сви учени и најумнији расположиви ахбаби- како њене полазне основе тако и резултате. Према врховној истини овога високо ученог друштва а све и заједници са Тужитељством и Судом БиХ:

- пројектил 130 мм је бездимензионалан – он је чиста, замишљена материјална тачка коју репрезентује његов центар тежишта;

- Деривација (дрифт) не постоји нити је углавно и посредно линеарно димензионисана поправка због њега;

- Просечан и најтипичнији динамички нестабилан артиљеријски пројектил 130 мм није стабилан ротацијом и не трпи никакве силе током лета према циљу – креће се линеарно;

- Поправка због ротације Земље не постоји и такође није углавно и посредно линеарно димензионисана поправка због ње;

- Природно, поводом претходно наведеног става ни Земља не ротира.

Кориштени су овде горе и неки други иницијални ванпланетарни услови али ће они бити поменути и образложени накнадно.

Следи, међутим, необориви доказ- теза:

НИ СА ЈЕДНИМ ОД АЗИМУТА КОЈИ ЈЕ ВЕЋИ $\geq 270^0$ ПРОЈЕКТИЛ НЕ МОЖЕ ДА ПАДНЕ НА ОПИСАНО МЕСТО А ДА ПРЕТХОДНО НЕ ЕКСПЛОДИРА НА ЗИДУ ЗГРАДЕ НИК.

»Или, другим речима, »извор (би) ватре требао бити нађен у северозападном правцу насупрот фасаде суседне зграде НИК, а не у правцу запада како је др Зечевић нагласио. Другим речима, пројектил је требао да пробије зид зграде НИК пре експлодирања.«

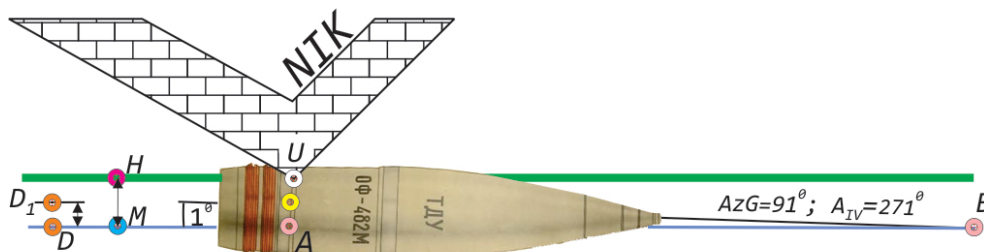
Јозеф Шарон: »Преглед закључака извештаја експертског мишљења др Зечевића који се тичу узрока и резултата експлозије која се десила на тргу „Капија“ у граду Тузли 25.05.1995.«

Веома је лако доказати да је и под претпоставком да је целокупно аеробалистичко окружење такво да делује искључиво линеарно а да су таква и сва кретања приликом гађања олученом артиљеријом у реалним условима времена и материјала – Тврдња 3. о **вероватном правцу пројектила бесмислена, физикално неутемељна, немогућа изведбено и у целости одређена напамет без икакве анализе.**

»Зашто онда доказивати уопште било што, ако то за за то дати случај није релевантно ни могуће?« – нормално је питање.

»Зато што је **такво дешавање немогуће у било којим условима** који је могу претпоставити, а камо ли у условима стварног кретања пројектила у ма којим условима«.

То делимично лимитира одговорност вештака оптужбе – ту је толико лажи и фалсификата да одговорност једнако сноси Тужилаштво и Суд БиХ (ако не и у већој мери) јер се свака од бесмислица може проверити на парчету шрафираног папира и без базних помагала и то од стране човека који не поседује специфично образовање из познавања основних машинских елемената. Следећа скица то јасно показује без сувишног математизирања. Ту је пројектил на 91° [6,8 цм подигнуте осе над хоризонтом, тј. $\text{tg}(1^{\circ}) \cdot 390$] и додатних 7 цм пречника пројектила у простору од 11,2 цм са гарантованим ударом у зграду »НИК«.

Слика 3.1. Илустрација потпуно безвредне констатације Тужилаштва и Суда БиХ и њиховог вештака о средини сектора из којег је дошао наводни пројектил на трг „Капија“ у Тузли

- тачка В .. маркер или „бразда“ која индицира смер долета према вештаку;
- тачка U .. угао зграде НИК;
- дуж UB .. 390 цм;
- дуж НМ.. 11,2 цм, удаљење „поготка“ по ординати од тачке U;
- дуж DD1.. 6,8 цм – померање осе пројектила са 270° на 271° на 390 цм.

Слика 3.1 веома пригодно и уверљиво тумачи више ствари:

1. Сваки пројектил испаљен са Вп са којег је азимут гађања $\geq 91^{\circ}$ (или азимут извора ватре $\geq 271^{\circ}$) експлодира на зиду зграде НИК;
2. Азимут извора ватре са Вп који је вештак оптужбе наводно пронашао у засеоку Пањик већи је од 271° ($271,8^{\circ}$ или 372 м северније) па је долазак (долет) пројектила са њега а унутар нетучене зоне, посве немогућ;
3. Све речено важи још више за вештакову десну (или леву зависно од погледа) границу сектора од $273,5^{\circ}$, а посебно је апсурдна тврдња првобитне истраге о 280° (или чак 284°) јер је за те азимуте предвиђена падна тачка у нетученом простору;
4. Наравно, произлазећа флоскула у горњој тврдњи 3. вештака Тужитељства о могућа + $2,5^{\circ}$ већем азимуту у складу са 1. је обична бесмислица.

Треба ли сада икога да зачуди вештачење садржано у делу унутар резимеа израелског форензичара Јозефа Шарон-а, стр 19. из његове експертизе:

»Преглед закључака извештаја експертског мишљења др Зечевића који се тичу узрока и резултата експлозије која седесила на тргу »Капија« у граду Тузли 25.05.1995.«

Др. Зечевић је користио мерење које је контрадикторно чак и методама назначеним у његовом мишљењу.

»Анализа правца гађања, према опште прихваћеним методама, указује да би извор ватре требао бити нађен у северозападном правцу насупрот фасаде суседне зграде НИК, а не у правцу запада како је др Зечевић нагласио. Другим речима, пројектил је требао да пробије зид зграде „НИК“ пре експлодирања, а ово потпуно поништава такву могућност.«

Овај део парцијалног мишљења израелског пост-бласт истражитеља односи се на правац долета који се природно завршава падом и експлозијом у заданој тачки.

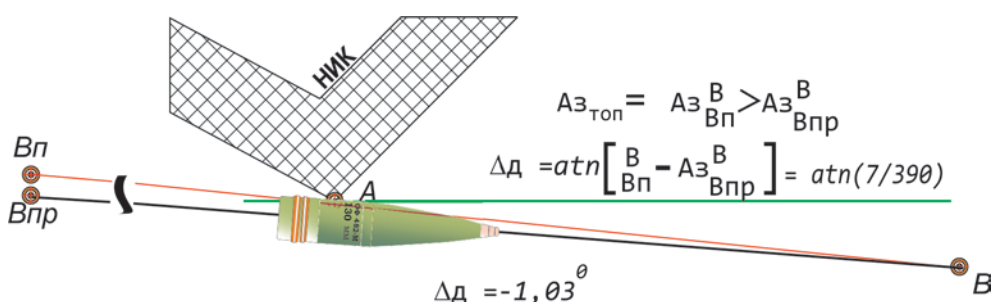
П оводом те експлозије француски вештак-стручни експерт при Апелационом Суду у Паризу, Интернационалном Криминалном Суду за оружје, муницију, балистику, пиротехнику инжењер Института за политехнику у Греноблу, мр., пост-дипломске студије енергетике и бизниса, неопозиво тврди:

»Мерења, фотографије и снимци су ту да потврде да је положај аутомобила голф дат од стране проф Зечевића нетачан. Ако је аутомобил правилно постављен као према фотографијама, пројектил би морао да долети вертикално, што ниједан жирокопски стабилисан пројектил не може.«

»Пјер Лик Лоран, 2016. година: ТЕХНИЧКА ПРОЦЕНА ЕКСПЛОЗИЈЕ У ТУЗЛИ 25. МАЈА 1995.«

Горе набројане консеквенце су тек бледе реминисценције, јер долазак пројектила под азимутом мањим од 270^0 тек треба да се покаже, што ће овде бити учињено.

Не постоји ни оруђе ни пројектил који би се у реалним временњским условима и условима материјала понашали као онај на Слици 3.1. Ако је раније поменути а високо учени колегијум а све у заједници са Тужитељством и Судом БиХ заборавио онда га треба подсетити на истине које тај исти не признаје.

Слика 3.2. Општа разлика између Az_{top} за бездимензионалну тачку А и истог азимута који се односи на сам пројектил а овде важи само за случај да је његов полупречник, у предметним условима 7 цм, при чему се исти пројектил креће линеарно и без ротације. Деривација није урачуната. Падна тачка или маркер В, који индицира правац долета (према др Берку) је ту где јесте. Из тога места као центра ротације се помера реални нови ватрени положај Впр на ново јужније место. У конкретним условима сваки дециметар помера Впр за 704,6 м јужно. То је нужна разлика у азимутима узрокована физичким полупречником пројектила. Никакав зазор није урачунаван. Дакле, стварни би положај, Впр требао да буде јужније за $7 \cdot 70,46 = 493$ м да би добачај могао да реализује са азимутом од 271^0 .

Чланови ученог друштва најбољих и најумнијих ахбаба у савезу Емина Халичевића и Туркушића а уз помоћ анализе њиховог придруженог вештака оптужбе Суда и Тужитељства БиХ проф др Берка Зечевића ће у његовој анализи пронаћи и мере предметног пројектила, на жалост у инчима које је благоизволео од Американаца преписати, али ће он то исправити конвертујући те мере у неке нове разумљиве том окружењу. Како било да било пројектил не стиже пред зграду већ експлодира у Мајевичкој улици.

Овде ће касније бити обављена анализа кретања истог пројектила са урачунатом деривацијом само као додатни информациони прилог.

Најједноставнија механичка интерпретација која описује кретања пројектила у вакууму, без ротације и без прецесионо-нутационог кретања, без отпора ваздуха и урачунавања физичких димензија пројектила, а коју показују деци у првом гимназије, очигледно показује да:

А.) Пројектил 130 мм испален са ватреног положаја под азимутом који се са тачке-маркера долета, Б (по др Зечевићу), осматра под азимутом од 271° (Азимут гађања са ватреног положаја 91°) не може да приспе у дату тачку без удара у северозападну фасаду НИК-а, ни у најједноставнијим сценарију који занемарује све услове кретања пројектила у датим условима времена и материјала;

Б.) Због тога је долет са сваког другог азимута извора ватре (већег од 271° , или азимута гађања већег од 91° , апсолутно немогућ у свим условима времена и материјала са било којег ватреног положаја који је могуће поставити како у сектору који је одредио др Зечевић, тако и у сектору који је дефинисала првобитна истрага (272° , $273,5^{\circ}$, 275° , 280° , 284° итд.) или који се из ових истрага може деривирати;

В.) Услед горе написаног цела десна (или лева) зависно од погледа, али генерално северна половина сектора је као површина извора ватре физикално неутемељена и непостојећа, јер пројектил може да стигне до трга »Капија« како тако само из неког југозападног сектора а не са запада како то фундаментално погрешно тврде претходно изведене истраге, али само ако могу да поставе оруђе у тај сектор где ни стазе а камо ли било каквог пута нема;

Г.) Чак шта више, закључци др Зечевића су контрадикторни готово у свакој тачки његовог тумачења где он експлицира једно неосновано теретећи наводног кривца, а закључује нешто посве друго; јер ако се правилно протумаче слике са лица места пројектил би чак требао да дође са **серозапада негде из рејона Сребрника**, а не са запада, или пак са Мајевице, како је то правилно приметио и нотирао израелски истраживач Јозеф Шарон. Кад би и допустили да буде са северо-запада, опет је долет и пад гранате 130 мм на наводно место, у пракси, немогућ **због опструкције високих околних зграда које пројектил не може да пребаци** у датим условима са једне стране – са друге над алтернативним подручјима која би могла да постану извор оправдане сумње као место где је био наводни ватрени положај **никакве ингеренције у датом временском периоду није имао дотични оптужени**. И ово ће накнадно бити посебно дефинисано.

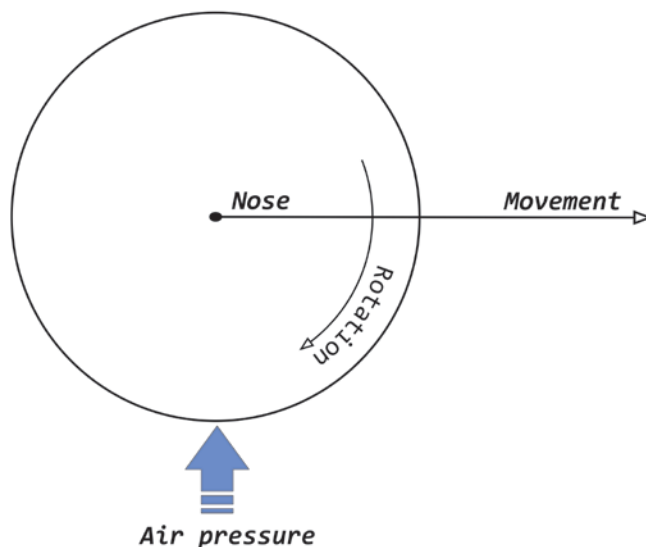
**» ИСТИНА« ТУЖИЛАШТВА БИХ:
ДЕРИВАЦИЈА – КАУРСКА ИЗМИШЉОТИНА**

Брзо ротационо кретање артиљеријског пројектила које му је саопштено испљивањем има за последицу реакцију прецесионе силе усмерену на одржавање иницијалног кретања у датим условима.

Дејство прецесионе силе је варијабилно у сваком посматраном временском тренутку јер се, услед отпора ваздуха, брзина и угао у вертикалној равни истог мењају у сваком од тиг временских интервала; прецесионо кретање пројектила узрокује његово конусно кретање а стална промена количине тог истог кретања и нутацно кретање што резултује епицикличним кретањем које се препознаје по специфичном розетном изгледом.

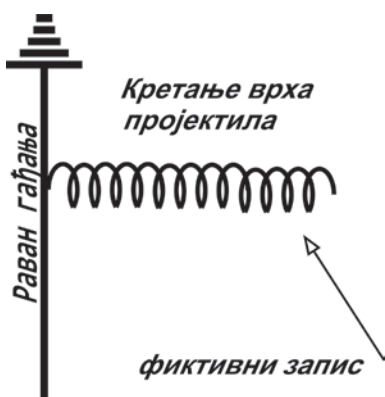
Промене у кретању су постепене, али услед сталног »пропадања« путање због дејства силе земљине теже изражено додатни утицај на крећући пројектил долази одоздо на горе, а то, како је познато, отклања нос пројектила удесно и то што више што је време лета већа и додатно а још знатно више услед дужег »пропадања« путање пропорционалног њеној висини која је опет функционално везана са дометом.

Source: Military Ballistics A Batterfield Weapons Systems,
CL Farrar & Royal Military College of Science, DW Leeming
Shrivenham, UK

Слика 3.3 Отклон тангенте на путању пројектила удесно услед појачаног притиска на пројектил одоздо -деривација

У складу са поменутиим скретање путање удесно много је веће код оруђа са горњом групом углова, а предметна се путања, наводног пројектила 130 мм, која карактерише овај случај, на размеђи.

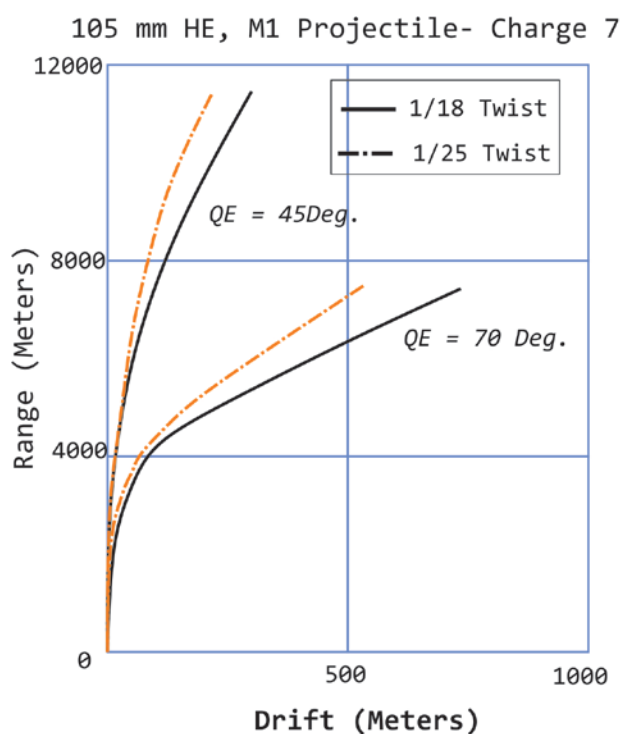

Ако се замисли бесконачна папирна трака која се константно креће унапред са упаљачем пројектила а уз смицање, на крају би лета пронашли запис као на слици 3.4. Скретање путање (удесно олученог) удесно је значајано и артиљеријско гађање се не може озбиљно разматрати без узимања у обзир бочне поправке због **деривације**. (engl. nem.drift)

Слика 3.4 Скретање пројектила удесно услед деривације. Треба знати да је свака петља са горње слике у једном од облика са Сlike 3.11.

Овакво стање има за последицу да се свако опаљење при сваком посредном артиљеријском гађању обавља узимањем у обзир ове поправке.

Наредна слика из једне од последњих класичних балистика XX. века то показује то графички за хаубицу 105 мм:

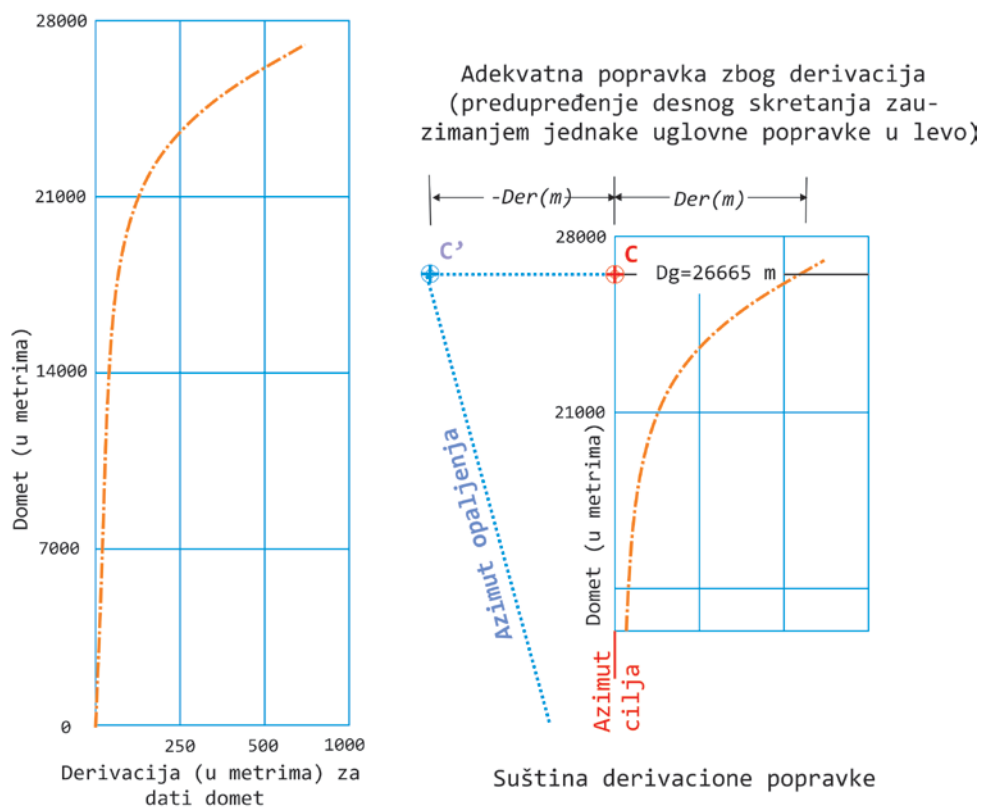
Source:

Robert L. McCoy: „Modern Exterior Ballistic, The Launch and Flight Dynamics of Symetric Projectiles“, Schiffer Military History, Atglen, Pa. 1998; Figure 9.20 Drift versus Range fo Charge 7

Слика 3.5. Приказ вредности деривационог скретања удесно (243 м или 22 хиљадита поделе 64-00 на 11,5 км) даје неверујућима бар оријентирну вредност деривације да би могли да појме ону код топа 130 мм М-46 са готово троструким дометом и са елевацијом изнад 51°.

Значај те поправке суштински мења предметни случај јер онемогућава у целости – како теоретски тако и практично нека од најзначајнијих дешавања која су, по суду БиХ, узета као суштински оптужни показатељи.

Top 130 mm M46, 45 kalibara
 Punjenje Puno, projektil, OF482M

Izvor: „Таблицы стрельбы 130 мм пушки М-46“, ТС/ГАН No 265, издание третье, Главное артиллерийское управление, Военное издательство Министерства обороны СССР, Москва 1961.

Слика 3.6 Приказ вредности деривације код топа 130 мм М46 за пројектил ОФ482-М са принципијелним показатељем суштине поправке због деривације, која у »Анализи...« др Зечевића није ни поменута

То наравно није промакло страним стручњацима (као ни нашим, природно) па је тим истраживача чешког МО из Брна на страни 89. и 90. своје експертизе. дословно написао:

»Таблице гађања садрже једну колону посвећену поправци угла гађања (азимута) због заносења пројектила, за поменути даљину гађања 27100 м поправка за заносење износи 23 mils = 1,38° (у подели 1:60-00 или 25 mils поделе 1:64-00) улево од линије ватре због скретања пројектила у страну изазваног тим заносењем.

Такво скретање, а према Таблицама гађања на удаљености 27100м износи 623 м удесно од линије гађања, што проф Зечевић није ни споменуо... « [стр 89.] и:

»Представљање величина показаних у Табели Слика 104 из експертског извештаја проф. Зечевића доказује погрешно схватање прорачунских грешака података за артиљеријску ватру и принципе поправке угла нишањења. « (sic!)

Није само погрешно- за Универзитет је срамно погрешно!

И на самом крају на 90-тој страни су додали да је професор др Берко Зечевић у свом разматрању и анализи није обрађивао предметни пројектил него још и горе — онај опремљен старим темпирним упаљачем који су Руси избацили из комплета за топ 130 мм далеке 1961. године, дакле 34 године пре немилог догађаја у Тузли.

Украко – ако се гађа циљ С са слике 3.6 оруђе се не усмерава у азимут тачке С већ у азимут тачке С' у лево а за угловну вредност деривације које одређују Таблице гађања.

Азимут у који је усмерена цев пре опаљења је **увек мањи** од онога који одговара азимуту циља С, и то за угловну вредност деривације.

За разлику од тога –пројектил на циљ С пристиже са прилазном угловном вредношћу која је **увек већа** од азимута циља С која је понекад и већи од деривационог угла, тј. оног угла за који је цев скренута улево пре гађања а због деривационе поправке..

Амплитуде тих скретања су илустроване на сликама **3.11. 3.12** а општепозната је чињеница да је слика растурања погодака цевне артиљерије, генерално закошена у десно за око **3°**, баш услед прилаза пројектила циљу и под одређеним хоризонталним углом.

Три или четири претходне стране личе на обичну и неоправдану дигресију али то није никаква дигресија већ изостављена базна чињеница која мења стварност и помера описана догађања везана уз предметну трагедију на тргу »Капија« у Тузли, из домена реалности у домен метафизике.

Претпоставимо за тренутак, да је управо у складу са првостепеном истрагом пројектил долетео са запада, али баш са запада, дакле из смера који дефинише азимут гађања од **90°** (азимут извора ватре од **270°**).

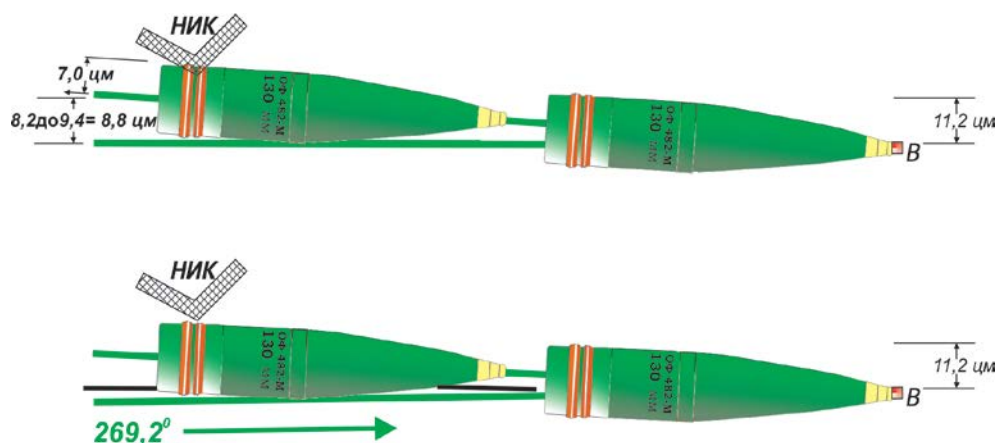
Да би га са положаја испалили у 90° заузима се азимут опаљења од $88,8^\circ$ дакле улево $1,2^\circ$ колико налажу предметне Таблице гађања.

Тај се пројектил креће својом путањом и у непосредној близини циља „држи“ свој нос бар под азимутом од $91,2^\circ$ ако не и чак нешто већим. (мало пре написана вредност према Чесима је $1,38^\circ + 90^\circ = 91,38^\circ$.)

На углу зграде ник је централна оса пројектила уздигнута за $390 * tg * 1,2^\circ = 8,2 \text{ cm}$; или $390 * tg * 1,38^\circ = 9,4 \text{ cm}$. (средина износи $8,8 \text{ cm}$).

Изнад центра је још 7 cm шистог физичког пречника, дакле укупно $15,8 \text{ cm}$ или $16,4 \text{ cm}$.

Да би се избегао ударац пројектила у зграду треба путању пројектила фиксирану у тачки В, повлачити на доле па се ни са 270° (90°) не може избећи колизија пројектила и зида зграде НИК.

Слика 3.7 Графички приказ који апсолутно оповргава све налазе како примарне тако и накнадне Зечевићевске истраге. Није потребна замршена аналитика јер је графички САД приказ без сваке сумње показује – узимањем у обзир поправки због деривације први могући азимут извора ватре који обезбеђује да пројектил 130 mm мимоиђе угао зграде НИК је $269,2^\circ$. Сваки иоле већи удара у зид зграде НИК, а сваки једнак $269,2^\circ$ или мањи лоцира извор ватре на ветрометине Маглајске Рудине где никаквог пута, прелаза, моста или нечег сличног нема а надморске висине прелазе 450 m .

Међутим, досадашње тумачење је недовољно и непотпуно.

По усменој а вишекратно поновљеној, али и писаној хипотези др Зечевића. ватрени положај је могао да буде и на удаљењу од 27480 м од тачке на тргу у Тузли.

Заједно са поправком због ротације Земље и са деривационом поправком лево скретање при опаљењу у тим условима износи и преко 2°, што се, наравно, одражава и на припадајући деривациони угао приласка путање „циљу“.

У случају гађања са такве даљине, ни са обрнутим азимутом од **268,6°** (стварни азимут гађања од **88,6°** ,не може се избећи удар пројектила у севрозападни зид зграде НИК.

То потпуно поништава све тезе Тужитељства БиХ и њиховог вештака оптужбе о наведеним моћућим северозападним смеровима доласка инкриминисаног пројектила на трг »Капија« у Тузли, а у целости дезавуише сектор из анализе проф др Зечевића, успутно потпуно онемогућујући, због карактера терена и и инграструктуре у виду путева, насеља и мостова у околини ареата Маглајске Рудине, све преостале тезе о месту наводног ватреног положаја са којег је наводно дејствовано на град.

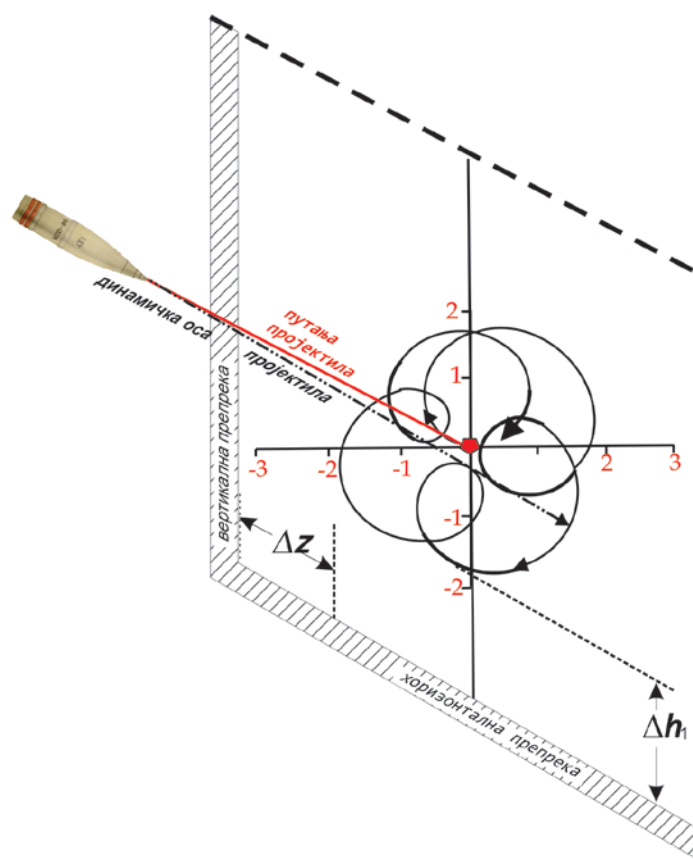
Међутим, постојање деривације као природне појаве није препознато као део физикално—балистичке реалности унутар догматског »учено универзитетског« друштва којему припада и др Зечевић.

Зато се та појава прећуткује и ћутањем брани – о њој се не говори јер она темељно руши све поставке оптужбе.

У грчевитом настојању усмереном према одбрани властитих метафизичких ставова иста ће оптужна камарила заборавити и на основни принцип кретања жиростабилисаног пројектила и последице које из тога произлазе.

У пракси не постоји иоле озбиљнији примерак приручника из спољне балистике који се таквим кретањем не бави, па се они који то не признају и занемарују, они који тако нешто не препознају као аксиоматску материјалну стварност могу информисати о чињеницама које прате кретање жиростабилисаног пројектила.

Извадак из књига: Robert L. McCoy:»Modern Exterior Ballistic, The Launch and Flight Dynamics of Symetric Projectiles«, Schiffer Military History, Atglen, Pa. 1998, као и, Дмитриевский А. А, Лысенко Л. Н. »Внешняя баллистика«,Машиностроение, Москва, 2005, ИСБН 5-217-03252-9, 49. стр. или Military Ballistics, A battlefield weapons system, Volume K, CL Farrar&Royal Military College of Science, DW, Leaning Shrivenham, UK нека послужи за уверавање.

Слика 3.8.

Дорађена основна скица из књиге Роберта Меккоја којој је додана хоризонтална и вертикална преграда да би показала да без одређених зазора величине Δz као и Δh врх пројектила удара у препреку (овде је релевантна само бочна преграда) јер је виртуелни пречник пројектила у кретању (брзотационог тела) и до 20% већи од статичног, што додатно умањује азимут приспећа пројектила на одређено место у односу на запад,

НОТОРНА ЈЕ ЛАЖ СВЕТА— ИСТИНА И ОБРНУТО

У основи оптужног поступка Тужилаштва БиХ централни и изразито препознатљиви мото је био: »Бити резолутно против било чега што смо претходно радили!«

Посебно треба елиминисати и одстранити сваки траг чињеницама које упућују на »false flag« операцију, у целости или само у најави.

Такав принцип захтева да свака досадашња, доказана и проверена истина из материјалног света који нас окружује прогласи за ноторну лаж и обрнуто.

То је уједно био и основни методолошки поступак током целе предметне суданије

Зато, на жалост, ова партиција метеријала, раније именована како „ДИАС“ (Да И Адвокати Схвате) папири, мора бити оптрећена многобројним илустрацијама које доказују карактер кретања пројектила у реалним условима времена и материјала а узгред упућују на места где је то и доказано на нивоима од базичног до академског.

Уобичајени пројектил удесно лучене цевне артиљерије стабилизovan ротацијом се у току кретања систематски отклања у десно за разлику од оруђа које је олучено улево где се дешава обрнут процес. По излетању из цеви 99% и више опаљења се обавља под неком елевацијом па се по напуштању цеви пројектил првотно сусереће са спољном средом тако да га ова удара одозго на горе, што скреће пројектил удесно што се може проверити обичном чигром или зврком. Разлог је познат: брза ротација порађа прецесиону силу која настоји задржати већ постојеће кретање опирајући се спољним утицајима.

У константном понављању описаног кретања, а имајући у виду да пројектил од момента испаливања стално пада према тлу и онда када се по одашиљању пење увис, јавља се једна доминантна сила – сила земљине теже која узрокује да падајући пројектил трпи стално још и додатну силу притиска одоздо према горе а поред оне редовне када се у току ротације нађе у тој позицији. То узрокује скретање пројектила у десно и не само линеарно —величина скретања очито је овисна о времену лета (трајања) са једне, а са друге стране то бочно заносење убрзава као што убрзава и сила гравитације.

При већим елевацијама и времену лета деривација нагло пораста.

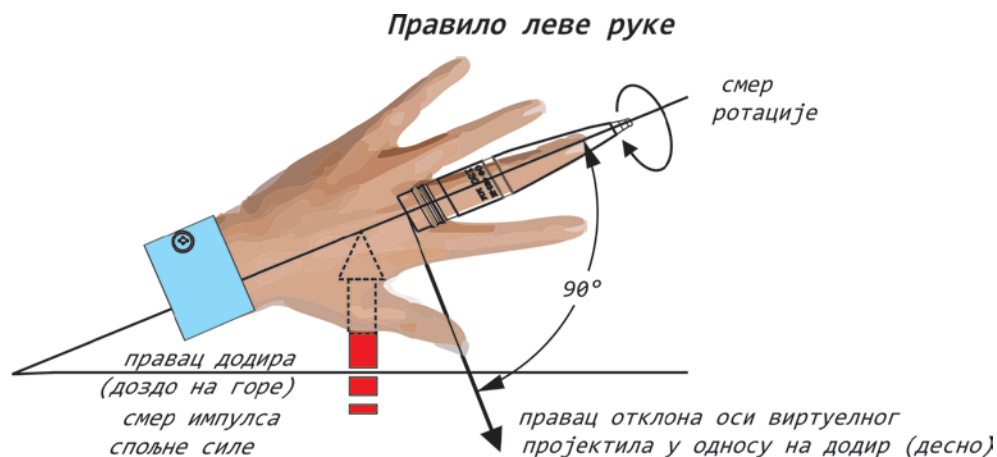
Слика 3.9 Реакција прецесионе силе на испољени додир повећање силе отпора одоздо према горе - црвена стрелица . Сам процес је описан уз сл. 3.9 Даље кретање одређује се тзв. правилом леве руке. (Слика 3.10).

При додиру (сили) доздо пројектил скреће у десно а после реакције прецесионе силе на доле, потом у лево па на горе, понављајући то кретање чија се количина мења сваког посматраног тренутка – и по брзини кретања пројектила и по углу нагиба и по интензитету скретања.

Како год он сво време лета пада—последница је преодминантно десно скретање тангенте на путању а са њоме и скретање пројектила који ротира око ње. Тако имамо двоструко кретање; пројектила око тангенте на путању и саме тангенте на путању.

Услед сталне промене колишине кретања јавља се и прецесиона сила која заједно са провобитном прецесионом узрокује ложено епивиблично кретање. (розетног изгледа – биће показано касније.)

Последница таквог кретања код свих жиростабилисаних пројектила је деривација. За балистичаре оптужбе и његове мецене те силе нема.

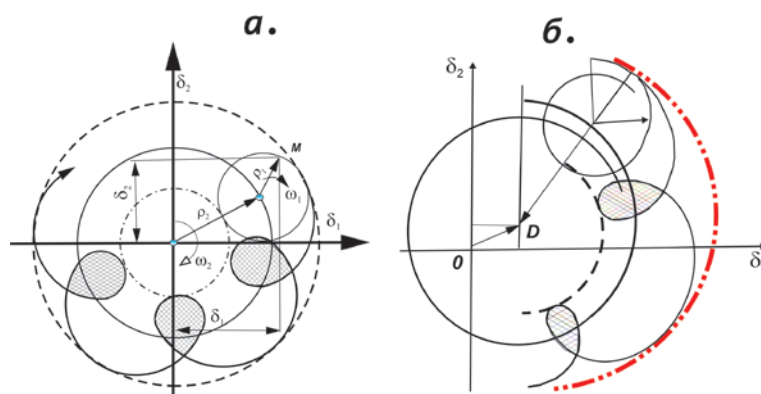
Слика 3.10 Одређивање смера отклона пројектила у реалном атмосферском окружењу коришћењем правила леве руке.

Будући да пројектил описује конусно кретање око тангенте да путању, конус настао ротацијом око тангенте знатно је већи од стварног пречника пројектила, чинећи тако ротационо тело чији је средњи радијусвектор значајно већи од стварног пречника пројектила у мировању.

Ако се у пракси добија знатно већи виртуелни пречник пројектила у лету од оног у мировању она се још више повећава разлику у углу између азимута бездимензионалне тачке и азимута изводнице пројектила са слике 3.2.

Феномен кретања брзоротирајућег артиљеријског пројектила приликом кретања кроз спољну средину, добро је познат и често описван и доказиван и није га могла да мимоиђе ни једна савремена спољна балистика.

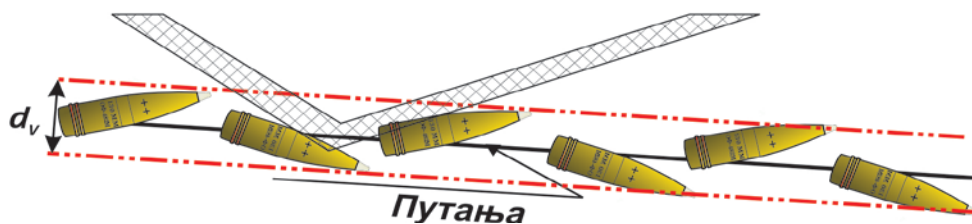
У врло озбиљној књизи о спољној балистици, Дмитриевский А. А., Лысенко Л. Н. »Внешняя баллистика«, Машиностроение, Москва, 2005, показан је и објашњен начин кретања таквог пројектила.

Слика 3.11 Кретање брзоротирајућег пројектила у ваздуху – а. –на праволинијском и б. – на криволинијском делу путање.

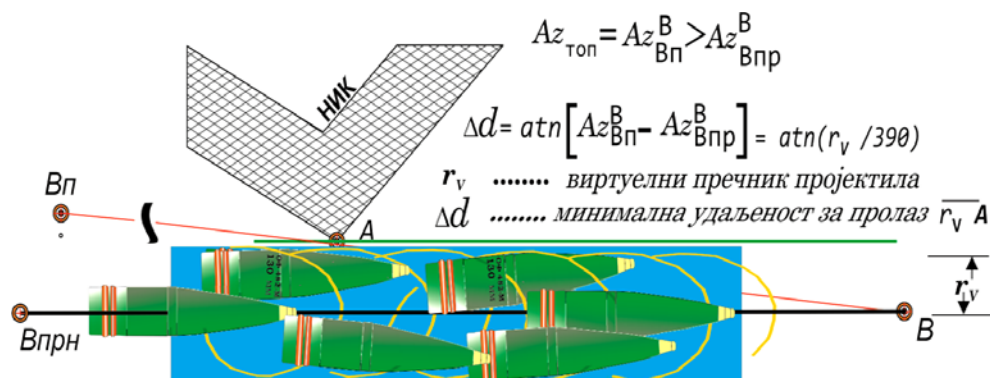
Овде није ни време ни место да се то датаљније елаборише али се јасно виде две врсте кретања нутациона (брза –унакрст шрафирана) и прецесина (спора), при чему се јасно види да је на криволинијском делу путање процес премештен из центра координатног система и да га сада презентује нека новостворена динамичка оса пројектила добијена комбинацијом кетања око тангенте и кретањем саме тангенте на путању у простору. У сваком случају је пречник насталог ротационог тела неупоредиво већи од »чистог« физичког пречника пројектила у одсуству оваквог кретања.

У једној савременој, стручно-балистичкој књизи са краја прве десеније 21. века [23] је то врло лепо приказано *Fig. 12.2.* (овде Слика 3.12.)

Слика 3.12 Кретање динамички нестабилног пројектила око тангенте на путању указући на стварни пречник пројектила као ротационог тела које се приближава циљу. Истина је да амплитуда овог кретања опада и оно нутационо кретање се амортизује највише, али је виртуелни пречник долећућег пројектила бар до 20% већи од стварног. Гледајући страга је очигледан виртуелни пречник, d_v , ротирајућег пројектила који је већи од статичног.

Са друге стране, тангента на путању од испалења до пада на циљ »пропада« услед гравитације, па према сликама 3.9 и 3.10 као уосталом и у стварности доминантни притисак долази одоздо што и саму тангенту на путању скреће у десно и то више што је време лета дуже, по једној основи и додатно убрзава као што и падање путање убрзава.

Слика 3.13 Поређење са сликом 3.2. Овде се јасно види разлика у азимутима проласка и разлика у пречницима тела које представља линеарно крећући пројектил и азимута када »циљу« пролази ротационо тело које се огледа у конусно крећућем пројектилу, радијуса, r_v .

Такво кретање порађа деривацију (drift), изражену снажним скретањем пројектила у десно од равни гађања коју смо му одредили у неком од координатних система, најчешће у геоцентричном систему и у Гаусовој (Меркатор-овој) пројекцији.

Погледајмо сада слику 3.2. по новим условима, под којима стварно, у пракси, а у реалним условима времена и материјала пристиже ротирајући пројектил.

Горње чињенице су наведене само ради информације. У доказивању ће оне бити занемарене као посве непотребне јер и без њих се јасно показује сва природна неутемељеност оптужних хипотеза Тужилаштва БиХ и његовог вештака, проф доктора Берка Зечевића, »специјалисте« за свеколику а посебно—терминалну балистику.

Дакле пречник d , пројектила 130 мм М78 (ОФ 482М) преко водећег прстена остаће цца 14, а полупречник $r=7$ центиметара.

Међутим, наредна се појава, споменута горе, а то је деривација не може и не сме занемарити а она у предметној анализи Тужилаштва БиХ није уопште поменута.

У досадашњим разматрањима, овако повећан ротациони пречник није узиман у обзир.

Када би се такав пречник узео у обзир, могући азимут приспећа инкриминисаног артиљеријског пројектила на трг »Капија« у Тузли би био неупоредиво мањи од изнесеног.

Али првобитна истрага није ни споменула никакву урачунату физичку димензију таквог пројектила, док је, напротив, вештак оптужбе јасно преписао те димензије од Американаца у инчима.

Зашто то ради када је фабрику »ПРЕТИС« у Вогошћи имао пред носом као и мноштво материјала из свога 17-18 годишњег плодног научноистраживачког а оштролажуњавог рада у ЈНА, где је и када могао те податке слободно преузети. Вештаку оптужбе дакле требају мере пројектила да би тиме нешто некоме објаснио.

Али надање, исти те мере уопште не користи и понаша се као да их нема већ пројектил од 34 кг посматра као тачку.

Иако је дакле третирао пројектил као димензионо тело узимајући му мере и објављујући те мере—вештак оптужбе га је представио **као бездимензионалну тачку**, која ма откуда ила испалењена или пролази кроз зидове или их мимоилази не тангирајући ништа на свом путу.

Ако узмемо само чист пречник пројектила преко водећег прстена од **139^{+0.25}** мм, или полупречник од цца 7 цм онда та физичка чиста и постојеће потпуно непорецива мера у свом линеарном кретању спречава пролаз од угла зграде а без колизије са истим за најмање **1,3⁰** без икаквог даљег разумног зазора.

Да би прошао поред угла зграде пројектил мора да га прође целим пречником без икаквог запињања. Треба му и додатни зазор због раније приказаног начина кретања. (Слике 3.9 до 3.13) .

Са друге стране да би се реализовао такав азимут (на пример испалење гранате у смеру који би био одређен азимутом гађања од $91^{\circ}-1,3^{\circ}=89,7^{\circ}$ (повратни азимут или азимут извора ватре од $271^{\circ}-1,3^{\circ}=269,7^{\circ}$) треба да се помери ватрени положај за 493 м јужније од места на којем га је представио вештак оптужбе проф др Берко Зечевић. За свако место, каква су ту на у могућем рејону ВП-а, такво минимално померање од око 25 ха, измешта ватрени положај потпуно ван рејона у којем се он појмовно смешта. Само због тога што је пречник пројектила тумачен као да је без димензија, резултат је , како видимо, нереалан и погрешан у целости.

Тек сада треба да се узме у обзир кратки трактат о стварном преченику ротационог тела које пристиже наводном циљу обављајући своје кратање у складу са правилима овоземаљске и много векова дооплемењиване Њутоvsке механике.

Слика 3.13 нуди добар увид уз испомоћ у схватању стварног кретања пројектила према циљу са нужним мнемотехничким помагалом у виду пројектила који своје кретање обавља унутар заданих димензија и не креће се линеарно.

То не сме да се схвати буквално, односно да се пројектил креће као кроз неку опругу. То је мнемотехничко правило које нам одмах убедљиво показује да се то кретање, по својој суштини, битно разликује од линеарног.

Стварно доказивање је на спољној балистици и неки од тих доказа се и овде налазе са позивом на адекватну литературу.

Уједно је могуће извести дефинитиван закључак у погледу марљивости и професионалног достојанства са којим је у анализу случаја »Капија« у Тузли ушао сведок оптужбе проф др Берко Зечевић, оказујући како је дотични стручни сведок обављао своје истраге и чиме се при томе руководио. јер темељне, овде изнесене материјалне чињенице, би знао и онај човек који је пролазио поред неке техничке школе извесно време.

Бездимензионални а линеарно крећући брзоротирајући пројектил који не подлеже ротацији, довољан је да обори сваку људску пресуду. Треба свакако да се напомене да је базних принципа кретања тела при отпору спољне средине био свестан још и (Leonard Euler) Леонард Ојлер (1707-1783) или (Николай Владимирович Маиевский) Н.В. Мејевски (1823-1892), што смешта та знања у XVIII. и XIX. век, иако последње савремене спознаје потичу, природно, из XX. и XXI. века. Данас су те спознаје знатно проширене асистенцијом савремених мерних уређаја и применом рачунара у обради аналитичких података.

Кључна је чињеница да предметни судско спор обухвата средину последње деценије XX-тог века и прве деценије XXI-ог века и да неких темељнијих непознаница о поменутом кретању пројектила, после напуштања цеви оруђа, не би смело да буде. Бар код балистичара или оних који себе сами тако називају.

Али доктор зна да постоји и нутационо и прецесионо кретање дотичног пројектила али оно одсуствује **само онда и увек онда** када он нешто из балистике истражује. Аферим, докторе!

ОДАКЛЕ ОНО БЕШЕ ДОЛЕТЕО ТАЈ ПРОЈЕКТИЛ, ПОКАЖИТЕ?

Према тумачењу др Зечевића, са стране 93. његове „Анализе...:

5. Na osnovu upadnog ugla izvršena je procjena zone mogućih vatrenih položaja oružja, odnosno minimalnog odstojanje od mjesta pada projektila. Iz Tablica gađanja za top 130 mm M46 za navedene upadne uglove i za tablične uvjete udaljenost je bila:

$$26.500 \text{ m} \leq X_{\text{VP}} \leq 27.480 \text{ m}$$

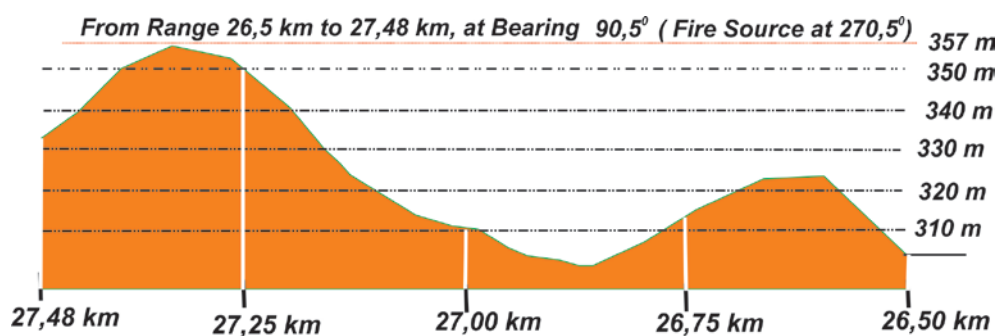
Размотримо сада тврдње из става бр. 5. вештака оптужбе.

При томе треба имати на уму две ствари:

1. Надморска висина ватреног положаја је увек **260** м;
2. Падни угао на »циљу« је минимално **62°** али »највјеројатније неколико степени више« по тумачењу самог вештака оптужбе.

Показано је како не може да дође из правца одређеног азимутом **271°** са наводне падне тачке, па чак ни са **270°**.

Користећи исту карту као и др Зечевић, прилаже се профил са ње. Спустимо мало азимут – ако не може да стигне са извора под **271°** можда може са **270,5°**:

Слика 3.14 Профил земљишта на датом смеру са даљинама гађања и адекватним надморским висинама, према НАТО НИМА карти 1:50 000. Посебно обратити пажњу на задњи нагиб на којем би требало бити оруђе када дејствује према граду и тргу а са даљина већих од **27 300** м.

Питања су јасна:

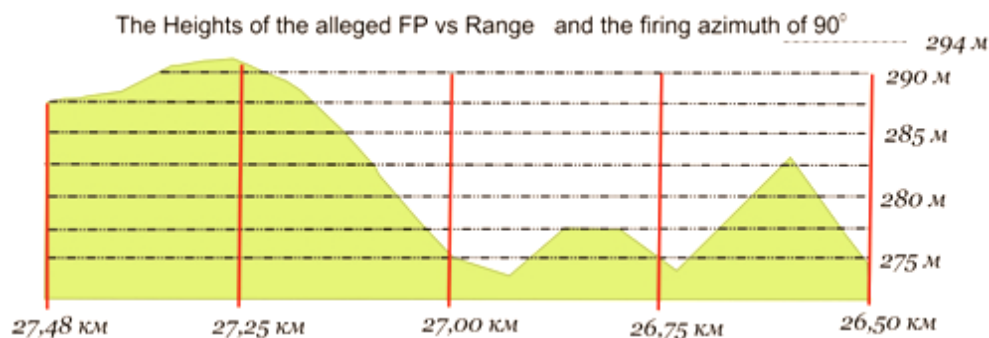
а.) Где је на овом приказаном правцу а на даљини од **27 000** м па надаље према **27 480** м могуће поставити топ од 8 тона без икаквог прилазног пута и под некрченим шумским покривачем?

б.) Где је са могућих даљина гађања могуће добити падни угао од минимално 62° када је на 76. страни своје експертизе сам записао да се такав минимални падни угао добија тек на 27128 м, док је на даљини од 26 500 тек $59,8^{\circ}$!

Па он је сам ово написао, људи! **Сам је наводно мучно рачунајући са свима му доступним подацима о оруђу и атмосфери све ово доле прорачунао. Ту сумње не може бити ни за јоту, то се не обара јер иза тога резултата стоји 17-18 година НИР-а у ЈНА!**

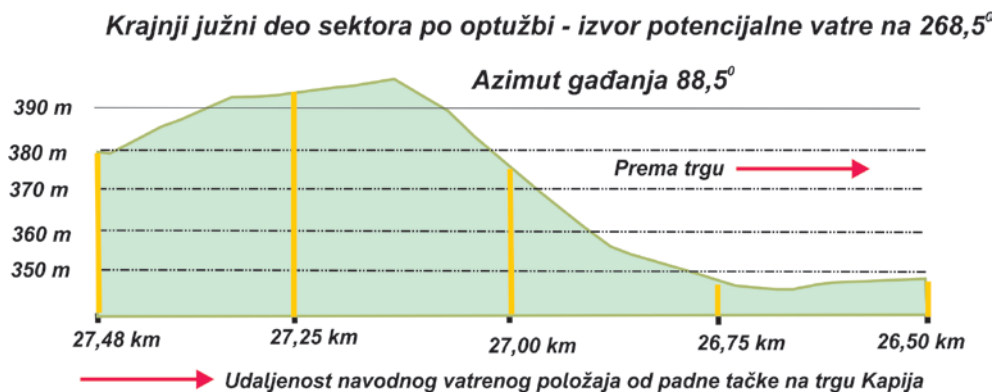
	Ugao lansiranja	Vrijeme leta	Padna brzina	Padni ugao	Domet	Tjeme
Meteo- uslovi, $Y_0=30$ m	38	77.599	343,77	-59,8412	26507,0	7583,1
	39	79.274	345,97	-60,6238	26729,4	7892,0
	40	80,942	346,79	-61,3761	26937,8	8203,9
	41	82.594	348.31	-62,0980	27128,2	8518,9
	42	84.236	349,85	-62,7924	27301,8	8836,2
	43	85.865	351,40	-63,4611	27458,0	9156,5
	44	87.482	352,97	-64,1013	27597,1	9478,8
	45	88.094	354,55	-64,7195	27717,4	9803,4
	Страна 76. »Analize« Sl.90. Osnovni proračunski podaci za projektil 130 mm M79 uz uvjet visinske razlike između vatrenog položaja i mjesta eksplozije, parameta atmosfere određeni su softverom 3-DOF (Uradio prof dr Beko Zečević)					

Спустимо се по азимуту за још $0,5^{\circ}$!

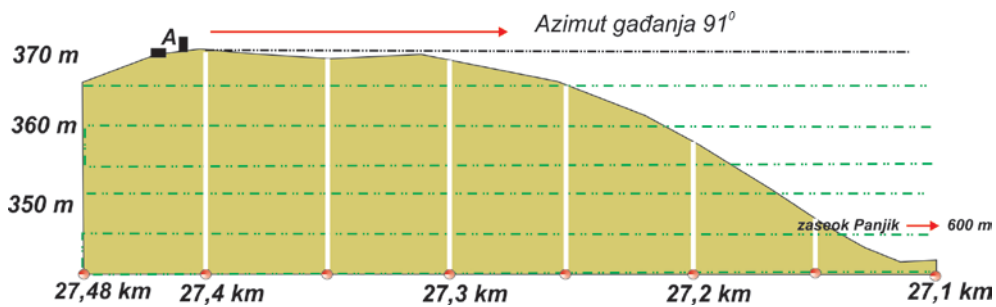
Слика 3.15 Профил са адекватним даљинама и надморским висинама. Нигде нема надморске висине ватреног положаја од 260 м чак ни тамо на најнижим местима где је профил испресецан реком Буковица. Иста се питања постављају а одговори сами долазе; нема места за ватрени положај на висини од 260м а нарочито нема на даљинама на којима би падни угао и приближно досегао минимално 62⁰! Од 27 000 надаље је велики задњи нагиб а такав и после 27 300 и притом са већом надморском висином.

После свега преостаје да се прикаже још и профил са јужног дела сектора који је благоизволео дефинисати и именовати вештак др Зечевић од 268,5⁰!

Слика 3.1.6 Будући да сва тадашња техника Унпрофор-а у БиХ не може да смести топ и послугу у овај сектор јер нема никаквог моста нити пута ова слика служи само да подвуче сву срамоту енормних и измишљених лажи којима је набеђен оптужени Новак Ђукић. Треба посебно уочити терен који се налази на даљини већој од 27 300 м од наводног места пада пројектила.

Иако је раније доказано да је долет са правца 271⁰ немогућ, ево и профила у том смеру.

Слика 3.17. Профил од 27,1 км (испод којег нема потребног падног угла по др Зечевићу) па до крајњег домета. Постојеће развалине (тачка А) и данас стоје, а Вп сигурно није био иза њих на задњем нагибу са зидовима испред већ је могао да буде само на мањој даљини па нема ни минималног падног угла који би задовољио примарне услове оптижбе. Настрану то, право је питање ко је како и када пентрао топ по беспућу а за једно једино опаљење.

Са овим је, у целости, показано и доказано, да је оптужба лагала где год је стигла. Првобитна се уздржала са скромнијим изјавама а тек се ова Зечевићевска након 12,5 година распламсала – лагала је и кад то нико није тражио ни испитивао. Треба ли онда да некога чуди наредни резиме који је дао изрелски форензичар?

Резиме:

»Закључци мишљења Др. Зечевића су испитани из скоро сваког могућег угла.

Резултати анализе сваке од карактеристика које је Др. Зечевић закључио у свом мишљењу указују недвосмислено и јасно *да је мишљење др. Зечевића фундаментално немогуће, засновано на лажним, недоказаним и непровереним подацима.*

Чак ниједна од тачака, које су испитане за припрему овог Извештаја и подржане стварним теренским тестовима, не подржава шпекулације и закључке Др. Зечевића.

— Закључак овог писаног експертског мишљења је недвосмислен; н штета на возилу »голф« и фасади зграде »НИК« **у к а з у ј е** да нема мо гућности да је ТФ пројект ил 13 омм експлодирао на удаљености од око 2м од зида и 40цм од аутомобила »голф« без значајних оштећења, као што се десило у том случају—.

Уствари, када се ствар мало боље размотри, тешко је написати мање а рећи више, јер је запрепашћујућа лаж и намерно провоцирана и глумљена некомпетенција покривена покривачем наводне науке (а касније и тако брањена и усмено писано) на скоро свакој од страница овог срамотног документа који је продуковало Тужитељства БиХ а у пуној заједници са својим вештаком.

ТРАКТАТ О ДОЛЕТУ — ГОМИЛАЊЕ ФАЛСИФИКАТА

Унпрофор-ова комисија током првобитне истраге није поменула никакву бразду, ни ма какав маркер који би показивао смер долета пројектила или га бар индицирао. Они су то одредили одокативно – рема нарудбеници.

Власти БиХ, такође.

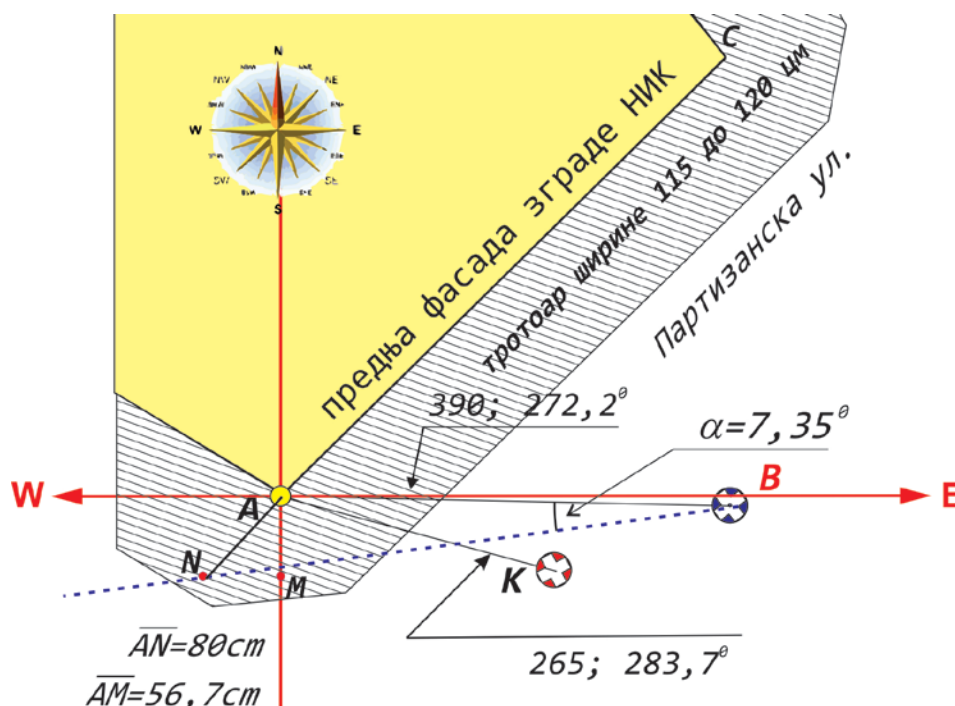
Криминалистички техничар Ирфан Џиновић, који је, у ноћи трагедије, тај феномен на тлу испред НИК-а сам нацртао- исто тако.

Проф др Берка Зечевића нигде није било; он ће измилети, зван или незван (највероватније ултимативно прозван) 12,5 година касније и примити Ирфанову скицу у размеру 1:50 и на њој уочити »бразду« коју само он види и нико осим њега како то тврди француски експерт Пјер Лоран.

Са Мутапчићеве слике то није могао да скине јер тога тамо нема а и његова се скица јавно користити нијее смела јер је он због свога налаза проскрибован. Измерити нигде на другом месту није могао.

Кључно је питање – **зашто је мењао 2 (две) од 3 (три) димензије које је само са једне скице могао да узме и зашто бразду ни једном није нацртао својом руком?**

Али вредан је доктор Берко, ако рука није радила фотоапарат јесте па он прилаже добијену фотографију. О њој потом. Овде је за сада аналитичка представа решења које је вештак оптужбе дао у својој експертизи.

Слика 3.18

Црна линија показује овде ту »бразду« и смер којим она дошла по др Берку. Дошло је дакле нешто што нико осим њега није видео.

То нешто сада, после мукотрпног рачуна од 57. до 59. стране укључно постаје вектор – сада му је познат правац и смер – $271,11^\circ$ до $272,11^\circ$ или како то у средњем износи $271^{\pm 2,5}$, док пролази 80 цм од левог, А, угла зграде НИК.

То је та разрока »бразда« што сада има два смера; са оним мањим ($272,11^\circ$) пролази поред зграде на готово један метар док је са другим већим ($272,24^\circ$) тангира.

Све су ово подаци др Зечевића из мора у Тузли кога нема а само га вештак Тужитељства види и из њега вади бисере.

То су прави правцати слани бисери од којих се твори нова наука – овде се деле аксиоми за нове односе међу стварима и људима у простору и времену, а изгледа да то важи и за неке друге, нама непознате планете.

То су нови аксиоми, нова планиметрија нова основна геометрија, јер Еуклид је давно умро, живео проф др Б.З. нови Еуклид!

То је до неба вапијућа срамота до које себе могу довести креатуре који сами себе називају људима и који одевени у судијске тоге ходају »усмеравајући« остале будале:

»Црно је бело, нудо је покривено, бојено је безбојно, узрочници су аболирани, само су истински кривци права невинашца!

И на приложеној графичкој илустрацији ситуације - Слици 3,18 јасно се виде међусобни односи позиција кратера и »бразде«, како их је аналитички третирао вештак Тужитељства БиХ проф др Берко Зечевић.

Али то није слика по виђењу и никаква фотографија нити видео запис стоји иза ње као потврда.

То је уствари графичка скица урађена према аналитичким подацима које је сервирао вештак оптужбе.

Али то нема никакве везе са истином и стварним стањем и дубоко је лажирано и то дрско и безобзирно до крајњих граница и са људске стране дубоко непоштено, што се види и са следеће фотографије.

Половина »експертизе« др Зечевића показује и рачуна са азимутом »бразде« од $272,24^{\circ}$ а кратера са $283,7^{\circ}$.

Азимут (овде очито дирекциони угао) се рачуна по смеру кретања сатне казаљке од севера као референце.

Према томе, »бразда« има мањи азимут од кратера (за $11,46^{\circ}$ мањи);

Кратер има већи азимут ($283,7^{\circ}$ у односу на онај од $272,24^{\circ}$).

Шта је онда Слика 30 – фотографија са лица места, судски призната?

Шта приказује Слика 30 (овде у тексту) – фотографија са лица места, приказана и пројављена ни од кога другог до вештака оптужбе проф. др Берка Зечевића, званом Свемоћни Лагатор.?

ОВА СЛИКА И ТЕКСТ ОКО ЊЕ ЈЕ КЉУЧНИ ДОКАЗ ОРДИНАРНОГ ФАЛСИФИКОВАЊА У СУДСКОМ ПРЕДМЕТУ ПРОТИВ НОВАКА ЂУКИЋА.

Слика 3.19

Ово је оригинал који је приложио вештак оптужбе. И гле – сада је бразда лево а кратер десно а тај кратер десно сада има већи азимут од тзв. бразде и то за више од 11° .

Треба добро погледати ову Зечевићевску скицу кратера да би се видела подметнута кукавичја јаја у виду »показујем десно а рачунам као да је лево«. Јер како објаснити да унесрећени Тузлаци нису на том Зечевићевом кратеру подигли меморијалну металну плочу а посред среде некадашњег излога? Зашто је та плоча тамо на левом углу зграде НИК а не пред излогом?

Са којег је она света када је јасно да на њој кратер има мањи азимут од бразде и да је све рађено тако да је заротирано у Берковом огледалцету, односно у новом, »оптужнум« координатном систему.

Што то доказују изведени прорачуни који су тешко оптужили Новака Ђукића? Само лаж, фалсификат и злу намеру једне варошке битанге најнижег реда.

Јер да није о бразди торокао нико га ништа не би питао нити би проверавао зашто је обртао стварност наопако и потурао небулозну тригонометрију који је морао да савлада у 2. разреду средње да би уопште продужио школовање. Значи да је знао да лаже и фалсификује али је то радио свесно и намерно јер овако конзистентно и упорно нико други осим њега лагати не може.

Зато ће овде просторне лажи др Зечевића бити раскринкаване корак по корак.

Приступ

- Приступ оцени експертизе вештака Тужитељства БиХ мора бити веома опрезан.

Мноштво се узрока побринуло за то; писао је то човек неопрезан, склон свакој врсти лажи у циљу испуњења добијеног задатка у виду наређења и веома вешт у томе, без икаквих скрупула у монтажи неутемељених премиса и силогизама која се позива на познату литературу али тврди, и оперише без икакве везе потпуно супротно од онога на што та, наведено ослона, базна литература обавезује.

- **Тако су код др Зечевића сви**

- Основни појмови,
- Дефиниције,
- Аксиоми,
- Логичка правила извођења закључака,
- Теореме, ставови, тврђења,
- Докази,
- Математичко закључивање ,

невалидни, полуистинити и ли потпуно неистинити, логички безвредни и у целости деинкриминишући у датом судском случају али их је вештак својима поступцима, а Суд БиХ својим нечињењем и крајње игнорантском небригом претварао у доказе.

Све горе речено биће доказано корак по корак.

Сада да се крене редом:

Математичке величине и њихове вредности у предметном случају:

После експлозије у Тузли 1995. На лице места су изашли истражни органи; истражни судија са полицијским тимом у којем су се налазили, пре свега, инспектор криминалистичке технике Недим Мутапчић и криминалистички техничар Ирфан Џиновић.

Потом се, накнадно, истражи придружила истражна екипа власти БиХ а после тога и Унпрофор-а.

Сви кључни елементи-подаци првог реда, место наводног извора извора ватре, смер долета, наводна даљина гађања и потребни балистички елементи проглашени су исте ноћи, без светла и без минималног увида са вишеструкум презатрпавањем и потоњим откопавањем неког кратера код фасаде зграде НИК.

Сви мртви су однесени у првох пола сата након трагедије како тврди и у писаној форми изјављује окружни тужилац.

Већ сутрадан су прилазне улице и трг »Капија« детаљно чишћени и прани шмрковима а комисија Унпрофора је стигла после 13 часова 26. маја 1995. године.

Шта је мерено о одакле потичу подаци – и то у ноћи трагедије? Ко је и на основу којих параметара закључио да је граната руска, да је од топа 130 мм М46 а са планине Озрен?

Да је мерена постојећа стварност и односи унутар ње никада не би бригадни генерал Јуп Хокланд, командант за Североисток написао да пише овај извештај о догађају на Тузланском тргу »Капија« који је као такав тако квалитетан, тачан и детаљан, а публикује се као једна једина истина у коју не »може бити никакве сумње«.

Само се велика лаж и тешка неистина бране оваквим аргументима. Са друге, психолошке стране треба посебно осмотрити профил човека који је у стању да својој изјави прида овакве квалификације.

Нека експлозија је оставила одређене трагове: кратер, наводну предњу фрагментну бразду коју генеришу делови кошуљице у блиском контакту са упаљачем и сам упаљач, и мноштво других трагова експлозије на разним правцима, удаљеностима и висинама од центра експлозије.

Мерењем је сваки од тих трагова представља математички дефинисану величину (вредност) у виду правца, удаљења и надвишавања у односу на неки објекат који је непокретан (или више њих) и који је задржао своје непромењено место у простору после наводне експлозије.

Тако је добијено више сетова параметара- података о исом догађају:

- Подаци (параметри) које је измерио и забележио инспектор криминалистичке технике Недим Мутапчић;
- Подаци (параметри) које је измерио и забележио криминалистички техничар Ирфан Џиновић;
- Подаци који су креирани посредством мерења које је обавило особље Унпрофор-а;
- Подаци које су забележиле посредством мерења које је обавило особље истражна екипа власти БиХ.

Наравно, у то време, нигде није било проф др Берке Зечевића да било шта забележи. Он је лагао и кривотворио у другим случајевима у којима је могао да има неку виднију улогу, а ове се појавио после 12, 5 година да би постојечим лажима додао своја сновиђења.

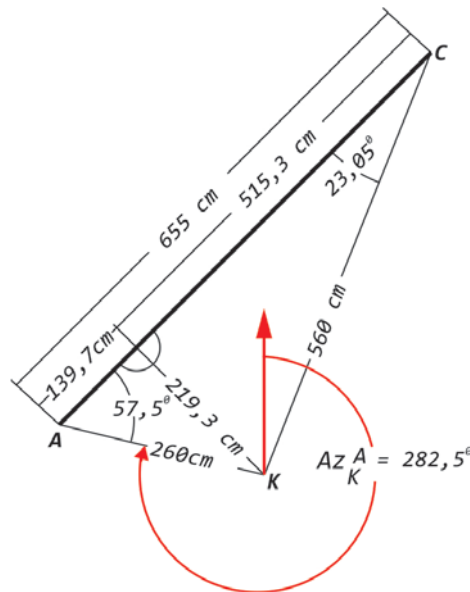
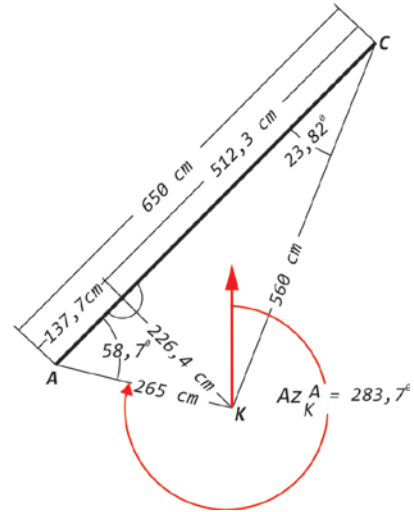
Он је, дакле, све ове податке и фото записе разних врсти примио 12,5 година касније.

- При томе је добио и оне податке које је забележио сам и искључиво инспектор криминалистичке технике Недим Мутапчић.

Али њих није више смео да употребљава јавно јер је дотични инспектор одавно био јавно проскрибован због дисидентске изјаве (дате у ноћи одмах и непосредно после експлозије) **да је експлозија била испод ауга**. Зато ће те податке др Зечевић користити тајно али се нигде на њих неће позивати већ ће то представљати као податке криминалистичког техничара Ирфана Џиновића)

Слика 3.20 Позиционе мере заосталих трагова н тргу »Капија« накнадно проглашене од стране проф др Зечевића, вештака Тужилаштва

- Уз те податке је добио и оне податке које је са лица места дао само и искључиво Ирфан Џиновић, а инспектор криминалистичке технике Недим Мутапчић их није забележио;
- Потом следи група података које је из две претходне по својој вољи и нахођењу комбиновао сам др Зечевић из ове две прве групе;
- И на крају – група података коју је др Берко Зечевић сам измислио.

Слика 3.21 Теренске мере истих позиција према крим. техничару Ирфану. Џиновићу које је он у ноћи трагедије забележио а касније и лично нацртао

По природи ствари неке величине нису могле бити једнозначно одређене, па су дате као интервал, на пример;

Према подацима Тузланског катастра предња фасада зграде НИК се протеже под азимутом од 44° до 46° .

Избор средњих вредности (на пример: фасада зграде НИК се протеже под азимутом од 45°) је често немогућ јер их најчешће треба тек израчунати после иницијалних претпоставки.

Пример – Разлика од та два лучна степена (44° до 46°) помера потенцијални ватрени положај за 959 м, северно или јужно-респективно, а и грешка од $0,5^{\circ}$ је велика – 245 м.

Очито је потребно изабрати неку оптималну вредност инкремента или декремента са којом ће се улазити у прорачуне да са једне стране буду довољно тачни и репрезентативни а са друге највероватнији.

Подаци које је за међусобни положај зграде НИК и положај кратера дао инспектор криминалистичке технике ЦСБ Тузла, Недим Мутапчић.

Од левог угла зграде НИК, према њега је удаљеност и центра кратера, једнака 265 цм а између центра кратера и десног угла зграде НИК – 560 цм.

Ширина зграде је 650 цм.

Остале величине добију се прорачуном – аналитички, пресеком двају кружница са полупречницима од 265 и 560 цм (показано) и према Хероновом обрацу (такођер показано) и износе:

У координатном систему са исходиштем у тачки А (леви угао зграде НИК) ротираном улево за 45° , центар кратера је удаљен од исходишта за:

$$\Delta N = 137,7 \text{ м } [(265 \times \cos(58,7^{\circ}))] \text{ и } \Delta E = 226,4 \text{ цм } [265 \times \sin(58,7^{\circ})].$$

На наредној слици су подаци са вредностима које је забележио Ирфан Џиновић, криминалистички техничар ЦСБ Тузла.

Ни једна од величина са горње слике није идентична.

Ширина зграде је различита за 5 цм, удаљеност од левог угла зграде НИК до центра кратера је такође 5 цм.

Наравно, све из ових полазних услова, остале произлазеће величине су различите.

Ово личи на цепидлачење али није јер је, како се из слика види разлика у азимуту са кратера на тачку А је $1,2^{\circ}$, што у рејону ватреног положаја износи разлику од 575 метара.

То јест значајна али није критично значајна разлика све док она остаје појединачна и не почне да се гомила сукцесивним повећавањем и уношењем таквих нетачних или фалсификованих података и њиховим накнадним процесуирањем.

Дакле, на овом нивоу, грешка од 575 м се не може прогласити критичном, али сада наступају подаци које је дао само један или није није дао ни један од поменутих криминалистичара, већ само др Зечевић, комбинујући по својој вољи и нахођењу а пре свега по потреби изазваној наредбом.

Слика 3.23 показује основне податке за неки траг на калдрми испред зграде НИК који је забележио Ирфан Џиновић, криминалистички техничар ЦСБ Тузла. Он лично, тај артефакт није именовоа а нарочито га није назвао браздом, н ити му је придавао нарочити значај.

Инспектор криминалистичке технике ЦСБ Тузла, Недим Мутапчић није овај траг ни споменуо ни приметио ни забележио.

Ни мешовита комисија Унпрофора га, такође, није ни забележила ни поменула.

То није омело др Зечевића да ове податке користи не позивајући се на извор а да их уствари нико није дао у овом обиму и облику док је само део њих дао инспектор Недим Мутапчић.

Ни ово није критично. Критично тек наступа.

Према овим горњим подацима азимут са „бразде“ на леви угао зграде НИК је у границама од **$272,24^{\circ}$** (слика а), до **$271,65^{\circ}$** , слика б), или у средњем **$271,95^{\circ}$** .

Поред зграде НИК-а, тачка А не пролеће замишљена бездимензионална материјална тачка већ физичко тело тело пројектила које се креће епициклично а са реалним пречником од 14 а виртуелно и са преко 20 центиметара.

Tabela 4. Ugao doleta projektila, azimut ugla

	Određivanje ugla (α) kojeg zaklapa pravac doleta projektila (oznaka „1“) sa pravcem podnožja zida zgrade (oznaka „2“), ugla γ i azimuta pravca doleta projektila		
	Udaljenost a=700 mm	Udaljenost a=800 mm	Udaljenost a=900 mm
$tg\alpha = \frac{a+b}{h}$	1,0895091	1,0394857	0,0038545
Ugao α	47,45 ^o	46,11 ^o	44,82 ^o
Ugao γ ($\beta = 44^o$)	88,55 ^o	89,89 ^o	91,18 ^o
Ugao γ ($\beta = 46^o$)	86,55 ^o	87,89 ^o	89,18 ^o
Azimut Az (stepeni)	271,45 ^o -273,45 ^o	270,11 ^o -272,11 ^o	268,82 ^o -270,82 ^o
Raspon azimuta Az (stepeni)	268,82 ^o -273,45 ^o		

Na osnovu ove analize može se zaključiti da je vjerovatni pravac doleta projektila bio Az= 271^o^{+2,5}.

Слика 3.22

Зато са обрнутим азимутом ма и мало већим од **270°** (90° полазни) никакво пројектилско тело не може да падне у тачку Б а да не експлодира на зиду зграде НИК, или да, ако не експлодира, буде ту заустављено.

Ова чињеница анулира 70% сектора др Зечевића јер не задовољавају ну минималне услове да су унутар тих 70% постави неки потенцијални ватрени положај топа 130 мм. (од 270° па до 273,5^o).

То наравно аутоматски искључује средину његовог сектора од 271°, па и од 270°, како је раније показано.

Оно што је најгоре и најсрамотније - то потпуно искључује његов наводни ватрени положај са азимутом гађања од 92,04^o, (повратни 292,04^o) који је наведени вештак Тужитељства проф др Берка Зечевић, након мукотрпног научно-истраживачког рада, пронашао у рејону засеока Пањик.

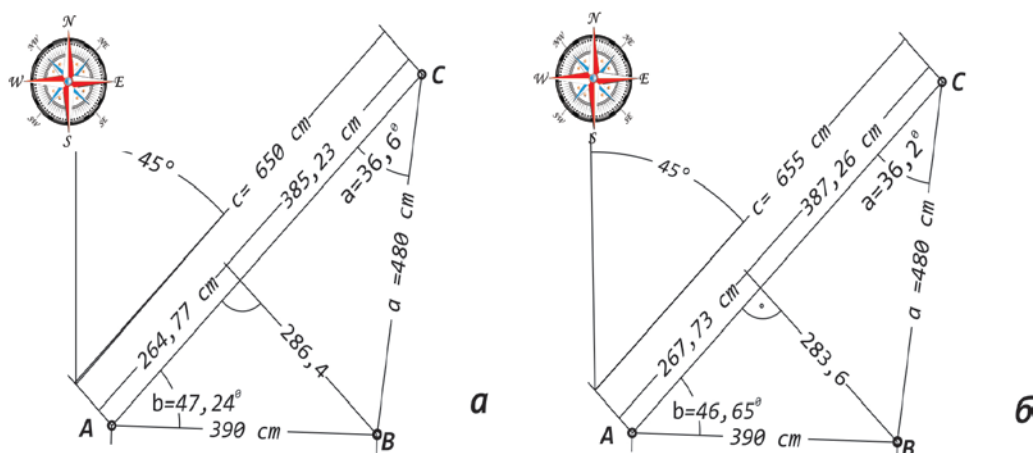
Он не каже **засеока** Пањик, него **села** Пањик али ту села нема. Први локалитет са таквим именом је 20-так километара даље а село Пањик свих 120 км даље.

Нашао све, замислите а после после 13 пуних година и то све са некадашњим заклонима и са траговима гума од камиона.

Ретко је који налаз неког артефакта придобио толико верника.

А они са тог места ни са те висине ни са тим падним углом не могу да гађају јер таквог места физички нема!

А на другим местима, топови прићи не могу, не могу се довести, пута нема, по Road, Keine Weg, нет дороги, nessuna strada, sin camino, yol yok, ska rruga, др Берко!

Само због разлике у дужини странице с од 5 цм разлика у азимуту са тачке В на тачку А, износи $0,6^\circ$ што на даљини од 27,48 км износи 278 м

а) Компилација вештака др Зечевића

б) Деривати из основног записа

Слика 3.23

Речено је да вештак Тужитељства рачуна домете елевацијама са резолуцијом од 1^0 , да избегне оне незгодне и деинкриминишуће (уосталом тај његов програм другачије и не може) због чега овде треба приказати и максимално могуће, под датим условима, резултате који би се лако добили прорачуном, што је др Берко и учинио али имплиците јер је са једне стране чувао своју репутацију а са друге удовољавао присилним менторима.

Узимајући произвољне податке вештак Тужитељства проф др Берко Зечевић рачуна свој »смер долета«.

Рачуна га на основу »бразде« коју је само он видео и то даје у облику таблице у својој експертизи, закључујући тако из овог невероватно запетљаног калкулативног галиматијаса, да дотична »бразда« има азимут од $268,82^0$ до $273,45^0$ или у средњем као $271^{0\pm 0,25}$. (нацртао га је сам као азимут од 270^0)

Ако се израчуна азимут за падну тачку пројектила коју је утврдио ЦСБ Тузла, а на начин како је то урадио вештак тужилаштва добијају се следећи резултати наведени у Табели 1.

Табела 1 - Азимут правца долета пројектила према прорачуну ТОЦ-а

	Одређивање угла (α) којег заклапа правац долета пројектила (ознака „1“) са правицем подножја зида зграде (ознака „2“), угла γ и азимута правца долета пројектила		
	Удаљеност $a=700$ mm	Удаљеност $a=800$ mm	Удаљеност $a=900$ mm
$tg \alpha = \frac{h}{a+b}$	0,839799	0,815646	0,792843
Угао α	40,04°	39,22°	38,43°
Угао γ ($\beta=44^\circ$)	95,96°	96,78°	97,57°
Угао γ ($\beta=46^\circ$)	93,96°	94,78°	95,57°
Азимут Az (степени)	264,04°-266,04°	263,22°-265,22°	262,43°-264,43°
Распон азимута Az (степени)	262,43°-266,04°		

Разлика између вредности азимута који је утврдио вештак тужилаштва и вредности азимута који је израчунао радни тим ТОЦ-а је око 7° . Угао азимута који је одредио вештак тужилаштва није у границама азимута који је одредио радни тим ТОЦ-а. Угао који одредила мешовита комисија МУП Сарајево и УНПРОФОР-а делимично се налази у границама азимута који је одредио радни тим ТОЦ-а.

Слика 3.24

Узимајући посве произвољно и напамет а без икаквог физикалног утемељења удаљености a , b и c у тој таблицу он посве непотребно заплиће један од најједноставнијих тригонометријских задатака дајући му потпуно непотребну комплексност са очитим циљем да одврати било кога ко би то покушао да реплицира.

При томе намерно бира величине какве њему требају али са наказном резолуцијом од 10 цм (70,80,90 цм).

У предметним условима таква резолуција на наводном ватреном положају износи 705 м (за »бразду«) а 1037 м (за кратер), а уствари помераватрени положај у смеру север-југ за толико да би могли да такву »бразду« или кратер остваре ада би резултат био исти или врло сличан.

Како год било, још док је важио жалбени рок, ТОЦ ВС је урадио експертизу са стварном експлозијом на реплицираном месту.

Схвативши одмах највећу лаж, бар у смислу правца долета пројектила, инжењери из ТОЦ су репродуковали прорачун др Берка Зечевића према подацима које је сам презентовао суду БиХ као истину и добили резултате као оне приказане на слици 3.24,

Из тога се види да је иницијална претпоста вка др Зечевића, чиста спекулација неутемељена у стварности и тиме нереална.

Из ових података је видљиво да ТОЦ још у жалбеном року упозорава да је правац долета Тужилаштва већи за око **7°** од онога правца долета који се добија из података самог проф др Берка Зечевића.

Али и важи само то само под једном претпоставком а то је да су бразда и кратер међусобно положени на истом или **врло блиском азимуту, што уопште није случај, већ напротив.**

Наиме, њихов међусобни положај не личи ни близу ма којом забележеном у историји.

Из ових података које је добио ТОЦ-а, а које је суд БиХ са индигнацијом одбацио са изјавом да га нису ни гледали јер имају довољно доказа за осуду види се да је грешка вештака оптужбе неутемељена чак иако овај акт ТОЦ-а носи ослобађајуће податке, јасно је такођер да је средњи азимут овако одређеног „смера долета“ једнак **264,24°. (262,43+266,04)/2=264,24°.**

Смер долета пролази, у средњем, на око 80 цм од левог доњег угла зграде НИК према подацима са страна 57 и 58. експертизе вештака Тужитељства.

Ни једнима ни другима није било потребно мрчење оволиког папира за рачунање.

ТОЦ је могуће разумети- понављали су поступак да установе његову тачност.

Др Берка се не може разумети никако; није му та »бразда« ни требала ни помогла и само му је наметнула непотребан рачун који ће ефектно разоткрити његову лаж.

Није им било потребно посебног рачуна.

Сви подаци које је дао сам др Зечевић су овде.

Из троугла ABH се види да је, према аналитици Тужилаштва БиХ азимут долета наводног пројектила $84,71^\circ$, одакле произлази да је азимут извора ватре (обрнути азимут) једнак $264,71^\circ$, дакле, заиста за око 7° мањи од онога који је пријавио проф Зечевић, што чини разлику у месту могућег ватреног положаја од 3601 метар у смеру југа.

Ова и оваква величина грешке важи само ако су и наводна бразда и сам кратер положени на овом азимуту, (а то ни издалека није случај).

Напротив, разлика између азимута бразде и кратера је више од 11° ($11,46^\circ$) па је грешка др Берка (када би то био случај, а треба да буде) $2\cdot 5460$ метара ($10,92$ км) у оба смеру како ће бити и доказано у следећим редовима.

Цртеж је најбољи лак за скидање маски фалсификаторима.

Проф др Берко Зечевић тврди да је пројектил долетео из смера који је тај исти пројектил »провео« на удаљењу од, у средњем, 80 цм од левог угла зграде НИК.

Летимичан увид показује на непатворену лоповску тригонometriју;

$$\sin^{-1}\left(\frac{-80}{390}\right) = \sin^{-1}(-0.2,05 \cong -11.84^\circ) = -1^\circ$$

Дакле свеједно је да ли пројектил 130 мм при доласку »чеше« угао згрде НИК или је »мимоилази« за 80 цм

Ту мора да се упали лампица свакоме ко чита Беркове доказе. Када је пројектил врхом у висини такле L сл. 3.25), он није дошао до левог угла зграде НИК, а проћи ће је када водећим прстеном дође у тачку (L_2 са исте слике).

Табела 5 Правци долета израчунати за азимут зида продавнице "НИК" од 45°				
Варијанта прорачуна азимута правца	Ширина зграде продавнице "НИК"	Азимут Аз (степени)		
	m	Удаљеност a=700mm	Удаљеност a=800 mm	Удаљеност a=900 mm
Др Берко Зечевић	6,50	272,45°	271,11°	269,92°
Са стварном ширином зграде "НИК"	6,55	271,60°	270,28	269,02°
Са трагом на гранитним коцкама из стварног исходишта	6,50	256,54°	264,71°	263,91°

У овом прегледу уочавасе да према резултатима све три варијанте прорачуна постоји само један правац који задовољава азимут правца ватреног положаја којег је др Берко Зечевић пронашао на Пањику и то је правац који се добија по прорачуну који је извршио др Берко Зечевић за случај када је величина a=700 mm и ширини зграде продавнице "НИК" 6,50 m.

Слика 3.26

У томе моменту пројектил се налази на само око 2,8 дужина од кратера и тамо стиже за $\frac{6}{1000}$ делова секунде. Кретање је готово завршено, нема више флукуација и скретања. Где је био усмерен врх пројектила?

У кратер није.

Није ни у »бразду«.

Како је скренуо одједном, где је претходно ударио?

Нигде наравно!

Не може се доказати и то је нормално јер се ради о непостојећем догађају и међусобним односима између објеката у времену који не могу истовремену да наступе у дефинисаним а јединичним условима.

Проверавајући још једном у својој анализи случаја »Капија« правац долета, инж. Попарић М. рачунајући на исти начин али за азимут фасаде НИК од **45°** као и Тужитељство БиХ, а за »удаљеност« пројектила при пролету поред левог угла НИК-а добија азимут извора ватре од **264,71°**.

(Није урачунавао сам кратер што је тек требало да се накнадно уради а вештак то није урадио никада).

Дакле, добио је у десетину лучног степена исту вредност а без свих запетљаних и непотребних прорачуна, а опет потпуно залудну и непотребну јер је грубо погрешна, а са становишта оптужнице, потпуно деинкриминишућа вредност.

Добијена се вредност јавља као величина која без икакве оправдане сумње скида наречену кривицу са оптуженог.

Очито је из приложенога да је вештак самовољно или по јасном претходном диктату, најпре одредио правац долета према вољи ментора.

Онда се силно обрадовао нашавши на фотографијама које му у Тужитељству БиХ нису изволели сакрити (што иначе не раде), један артефакт који је нацртао криминалистички техничар Ирфан Џиновић те трагичне ноћи у мају 1995. године, а који случајно (према Ирфановим подацима) »гледа« у леви угао зграде НИК по азимутом од 271,65° што је усмерено према Озрен планини [33:27], што је сматрао божјим даром јер то нико није уочио па је он могао да испредњачи.

Одмах је пожурио на Пањик да после 13 година нађе те некадашње ватрене положаје по траговима камиона.

Није проверио ни висину места ни да ли са места које је »пронашао са великом вероватноћом«, по његовом личном запису, може да се гађа а да пројектил претходно не запне за угао зграде НИК.

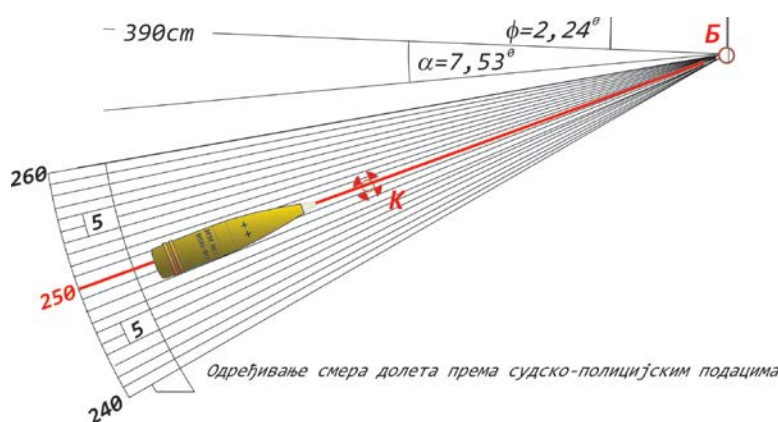
Када је открио властиту велику грешку било је касно за одступање али је то присиљавало на нове лажи и обмане ради оправдања, јер се, познато је, клин клином избија.

Или је можда никада и није открио и још увек живи у уверењу да је он још увек један и богомдани срећни археолог-аматер који је пронашао те положаје.

Једно је јасно. Он је добро знао да са тог положаја није била гађана Тузла тога дана, да то Новак није ни наредио ни урадио на било који начин, јер добро зна које је све лажне просторне параметре подметнуо да би доказао што су му наредили.

Па да је и другачије, Тужитељство БиХ мора да призна да свој доказ о правцу долета није довело до краја не поштујући тако методу коју је, за те потребе, одредила као референтну.

Слика 3.27

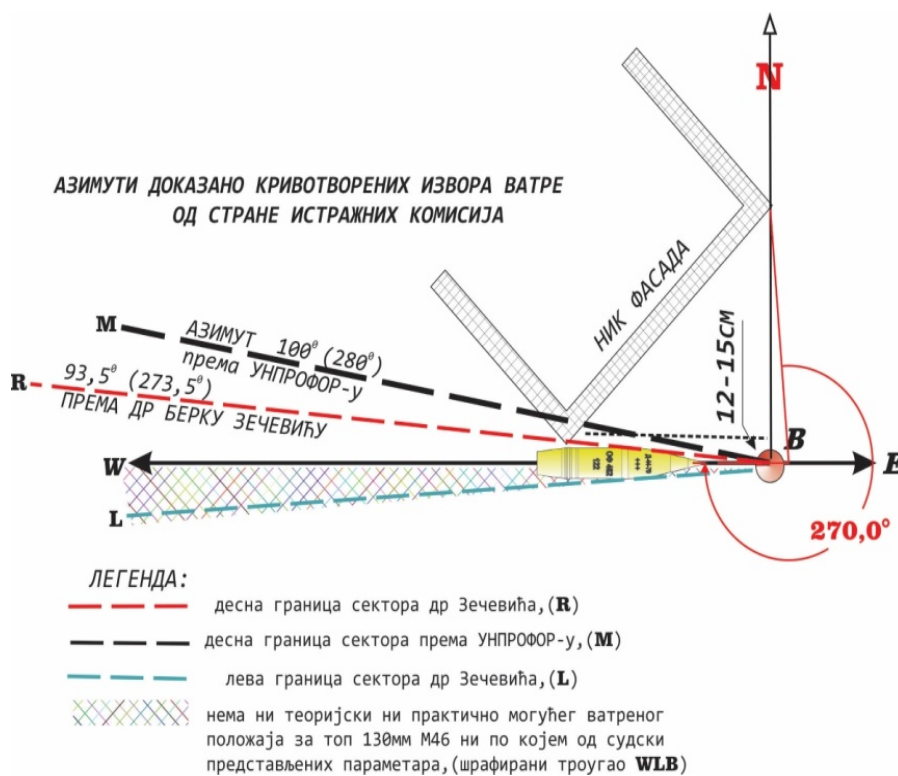
Додатно је морало да се уради следеће:

- На центар бразде поставити инструменат за мерење угла, пошто је претходно преко визирног центра кратера постављен пикет;
- Усмерити инструменат тако да се поравна центар бразде са пикетом и тако,
- одредити смер долета пројектила (азимут извора ватре).

У конкретном случају, инструмент ће да покаће тај смер као величину од $250,24^\circ$. То је резултат који се за $19,76^\circ$ ($22^\circ-2,24^\circ$) разликује од онога који је одредио др Зечевић напамет не поштујући ни једну од прописаних процедура познатих дуже од једног века.

Правац наводног извора ватре, дакле, допире са Подсјелова, са Мрамор брда, са 543 м надморске висине из правца Завидовића. Пута нема ни за лек- некако се и може до Сеоне а одатле би топове од 8 т требало узбрдо вући на рукама или уз помоћ волова. А што је најгоре том месту се са топом 130 мм М46 може прићи путем само из Тузле.

То отприлике изгледа овако:

Слика 3.28

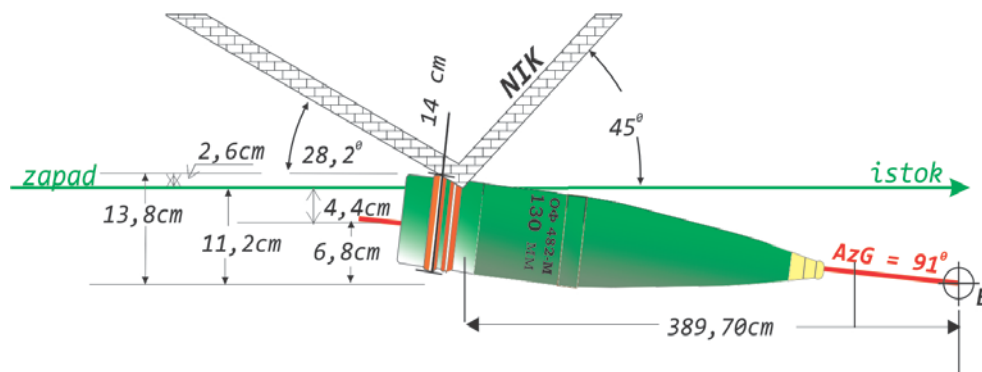
Инструмент је сада ваљано постављен и смер долета је визуализован на терену поравнавањем ознака *B* и *K*.

Посматрач помоћу инструмента тада »гледа« у врх упаљача, дотичног, долазећег пројектила а у азимут 250° (тачније $250,24^{\circ}$).

Из полазних података дефинисаних од стране Тужитељства БиХ и њиховог вештака, произлази једно и и то горње решење.

Али Слика, пак, 3.29 показује да средина сектора де Зечевића који представља место могућег а највероватнијег извора ватре пружа нулту вероватноћу за реално дешавање представљеног јер у најидеалнијим условима са тога места пројектил не може доспети на »циљ«. Како је онда са осталим удаљенијим местима истог сектора, на то мора да одговори вештак оптужбе.

*Geometrijski prikaz doleta projektila pod $AzG=91^{\circ}$
iz centra sektora veštaka optužbe od $271 \pm 2,5^{\circ}$*

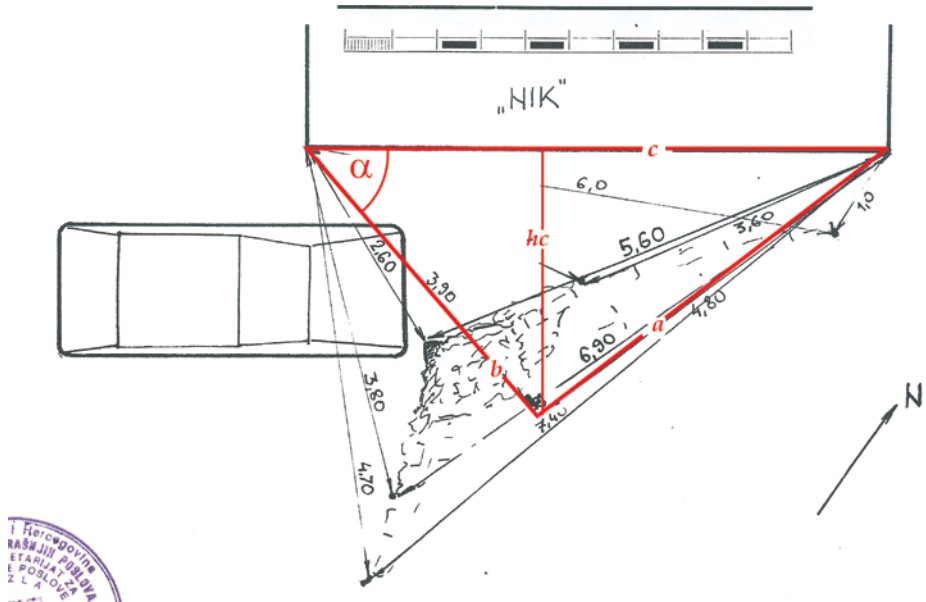

Слика 3.29

Графучки приказ: Како год да се узме, слика 3.29 показује да се ни линеарно крећући пројектил 130 мм, без урачунате деривације, прецесионог и нутационог кретања, не може »провући« поред угла зграде без удара у њу а камо ли долетети природним путем.

Стандардне топо-карте размере 1:100 000, у Гаус -Кригеровој пројекцији било оне од НАТО-аили ВГИ-а показују исте превар за око 11 км у наводном месту ватреног положаја у смеру север – југ.

Јужно од могућег азимута извора ватре од 271° ни пута стазе нема којом би се могло допремити ни неко лакше хаубичко оруђе. Али да и има путева они су залудни; само се од Тузле може како тако прићи до под Сеону – одатле треба на Мрамор пешице. Да ли то др Берко сугерише да су овде Тузлаци довукли топове 130 мм из састава ВРС-е да са њима гађа трг »Капија«?

Слика 3.30 Супозиција на основи скице И.Џиновића

Контролне провере

Прорачун правца долета, тј. »бразде« према подацима које је изворно дао криминлистички техничар Ирфан Џиновић, чак ни он сам није назвао подацима за било какву »бразду«, нити је ту ознаку на тлу коју је нотирао назвао било каквим именом док их, у том контексту, нико сем вештака Тужитељства проф др Берка Зечевића, није ни поменуо.

При томе са исти на аутора ове скице не позива. Он користи друге податке које је сам смешпао а нигде није навео одкле су они, иако неки од њих воде порекло од инспектора криминалистичке технике Недима Мутапчића. Међутим, на њега се вештак Тужитељства др Зечевић не сме позвати јер је овај, у доба Зечевићевог вештачења, био прокаже и најурен из полиције због првобитне изјаве да је експлозив био испод аута.

При томе је, као и увек, додао мало својих података тек толико да зачини.

После збира свих страница, према почетним условима и слици, $a=390$, $b=480$ $c=655$ s_1, s_2, s_3 , добија се обим s , и полуобим $s/2$ као $(a+b+c)/2$, и вредности s_1, s_2, s_3 , као разлике полуобима и појединих страница, респективно.

Како је $s/2 = 7,625$ м, онда је површина истог троугла, према Хероновом обрасцу:

$$P = \sqrt{s \cdot s_1 \cdot s_2 \cdot s_3} = 9,28745 \text{ m}^2$$

$$h_c = \frac{2 \cdot P}{c} = 2,8359 \text{ m},$$

док је:

$$\beta = \arcsin\left(\frac{h_c}{a}\right) = \arcsin(0,591) = 36,214 \cong 36,214^\circ$$

Надаље је:

$$\alpha = \arcsin\left(\frac{h_c}{b}\right) = 46,648 \cong 46,648^\circ$$

Надаље директно следи:

$$Az_A^B = Az_A^C + \beta = 45^\circ + 46,648^\circ = 91,648^\circ$$

Због тога је:

$$Az_B^A = 180^\circ + Az_A^B = 271,648^\circ \approx 271,65^\circ$$

Из ове последње констатације – обрасца произлази једна од кључних чињеница првог реда, *consitio sine qua non*. Када се било какав инструмент постави на бразду и усмери на леви угао зграде НИК, добија се азимут од $271,65^\circ$ под којим се осматра наведени угао. То су две тачке на истом правцу.

Зграда је висока преко 10 м па је само минобацачи могу да пребаце и да при томе падну 2,2 м покрај предње фасаде, али и они тешко и ретко ил чак никако.

Но минобацачи немају домет 27 и више километара а и наводна муниција није њихова. И не сме бити њихова јер су домети минобацача такви да би оштећени морали сами себе да гађају.

Дакле, **не постоји ватрени положај који се може наћи на азимуту ма и мало већем од 271,65°, када се посматра са »бразде«** нити 91,65°, када се посматра са извора ватре (ватреног положаја). Али ни тај не може да буде актуелан са чистим полупречеником предметног пројектила од 7 цм већ мањи за минимално 1,03°, дакле 270,25°, како је показано и доказано раније!

Постоји овде и елегантније решење услед тога што је једна кружница централна. Погодним постављањем координатног система који ће касније бити ротирана вредност азимута фасаде зграде НИК, пресек двају кружница може да се сведе на линерну једначину. За $r_1 = 3,9$ м и $r_2 = 4,8$ м, добија се:

$$x = \frac{q^2 + r_1^2 - r_2^2}{2q} \quad (1)$$

где је:

q удаљеност центра друге кружнице од центра прве ;

r_1^2 квадрат полупречника прве кружнице;

r_2^2 квадрат полупречника друге кружнице.

Уврштавањем се добија:

$$x = c_1 + \frac{42,25 + 15,21 - 23,04}{13} = 2,648 \dots \approx 2,65 \text{ m} \quad (2)$$

Надаље:

$$\beta = 90^\circ - \sin^{-1}\left(\frac{x}{b}\right) = 90^\circ - \sin^{-1}(0,679) = 90^\circ - 42,76 \approx 47,24^\circ$$

Према томе, азимут са тачке која означава »бразду«, B , и потенцијалног ватреног положаја O , је:

$$Az_O^B = Az_{NIK} + \beta = 45^\circ + 47,24^\circ = 92,24^\circ \quad (3)$$

Одакле директно произлази:

$$Az_B^O = Az_O^B + 180^\circ = 272,24^\circ \quad (4)$$

$$x_1 = c_1 = 2,6477 \text{ m} = E$$

$$y_1 = 2,8635 \text{ m} = -N$$

Аналогним поступком за место кратера, K , са $r_1 = 2,65 \text{ m}$ и $r_2 = 5,6 \text{ m}$ се добија:

$$x = c_2 = 1,378 \text{ m} = E_1;$$

$$y = v_{c2} = 2,264 \text{ m} = -N_1.$$

$$\beta_1 = 58,^\circ 6677 \simeq 58,7^\circ$$

Па је:

$$Az_O^K = Az_{NIK} + \beta = 45^\circ + 58,7^\circ = 103,7^\circ \quad (5)$$

$$Az_K^O = Az_O^K + 180^\circ = 283,7^\circ \quad (6)$$

Очигледно је, како са цртежа тако и из нумеричких података, да се правци долета за »бразду« и кратер разликују за неки угао $\sphericalangle \Delta$;

$$\sphericalangle \Delta = Az_K^O - Az_B^O = 11,46^\circ \quad (7)$$

Вредности; E , $-N$, као и E_1 , $-N_1$ представљају координате »бразде« и кратера, респективно, али у координатном систему зграде која је »нагнута« према истоку за угао од 45° .

Азимут »бразде« у апсолутном координатном систему са исходиштем на левом углу зграде НИК износи (према обрасцу бр.5), $Az_O^K = 92,24^\circ$, па је нови угао »бразде« φ једнак, $\varphi = 90^\circ - 92,24^\circ = -2,24^\circ$.

Аналогно, нови угао кратера, у апсолутном координатном систему са исходиштем на левом углу зграде НИК, једнак је $\varphi_1 = 90^\circ - 92,24^\circ = -13,7^\circ$.

На основу ових података добија се директно:

За кратер,

$$N_K = \sin\varphi_1 * 2,65 = -0,628$$

$$E_K = \cos\varphi_1 * 2,65 = 2,575$$

За »бразду«,

$$N_B = \sin\varphi * 3,9 = -0,152$$

$$E_B = \cos\varphi * 3,9 = 3,897$$

где ознаке N , N , и $E1$, $N1$, означавају координате кратера N_K , и E_K и »бразде«, N_B , и E_B респективно, али сада у апсолутном координатном систему, писане у нешто савременијој нотацији као ознаке за померање по северу (N) и истоку (E) у неком картезијском систему у равни или у пројекционом (Гаусовом или Меркаторовом), а да би се избегле конфузије узроковане заменама координатних оса x и y у приликом математичке и геодезијске (код нас) анализе.

Одале су координатне разлике између кратера и »бразде«, једнаке:

$$\Delta N_B^K = N_K - N_B = -0,476$$

$$\Delta E_B^K = E_K - E_B = -1.322$$

На основу обрасца познатог још пре 18. века а сигурно обилно коришћеног у нешто измењеној нотацији још за време премера Хановерског кнежевства, под руководством Гаусовог помоћника Шмита, а по од стране Фридрих-а Гаус-а лично диктираним обрасцима, лако се срачунава азимут са наводне бразде на кратер, а то треба да буде суштина методе за коју се залаже и само Тужитељство БиХ, све заједно са својим вештаком проф др Берком Зечевићем, прогалашавајући једну другу методу са краја 18. века као референтну (а за коју се у тој форми и раније чуло а поводом других рачунских проблема) и доказујући, следеће:

$$Az_B^K = \left\{ \operatorname{arctg} \left(\frac{\Delta E_B^K}{\Delta N_B^K} \right) + \frac{\pi}{2} \cdot [1 - \operatorname{sgn} \Delta N_B^K] \right\} \quad \Delta N \neq 0$$

$$Az_B^K = \left\{ \operatorname{arctg}(2,777) + \frac{\pi}{2} \cdot [1 - (-1)] \right\} =$$

$$70,198^\circ + 180^\circ = 250,198^\circ \approx 250,2^\circ$$

срачунавајући како је посматрач могао да уочи долет пројектила само ако је гледао у азимут од **250,2°**, после чега одмах са индигнацијом, одбијају сами властите прорачуне пишућу у »стручним« закључцима нешто дијаметрално супротно.

ДОКАЗИВАЊЕ ДРУГИМ СРЕДСТВИМА

И још једном разлика између кратера какав је био у Тузли 1995 (десно) и оног каквог је истумачио др Зечевић, који је најпре резолутно одбацио идеју о малом падном углу од 31,6°, из првобитне истраге Умпрофор-а, претворио га у двоструко већи од 62°, а потом истим тумачио западни смер долета али са углом од 31,6° иако су трагови на тлу показивали апсолутно супротно наводећи форензичаре да раде вишеструке поновљене опите са активирањем правог пројектила 130 мм за источне стране.

Познато је како су ти опити завршили, на велику жалост вештака Тужилаштва.

Експлозија пројектила артиљеријског на заданом месту, поред убојних и рушећих последица, оставља мањи или већи кратер у зависности од услова под којима се експлозија десила.

Ако је то још била и експлозија непосредно пре које је пројектил долетео под великим падним углом (50° или више) веома је тешко па чак и немогуће одредити правац (смер) из којег је је исти долетео.

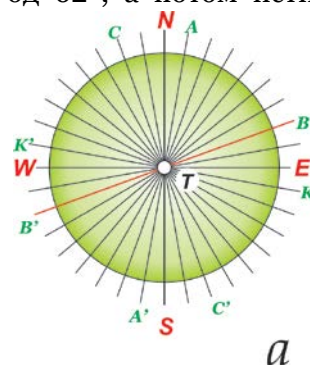
Центар кратера је условно једна тачка.

Кроз једну је тачку, како нас уче у првим годинама основне школе, могуће провући безброј праваца, при чему сваки од њих има по два смера, AA' и A'A, или BB' и B'B, CC' или обрнуто и тако даље. (Слика а)

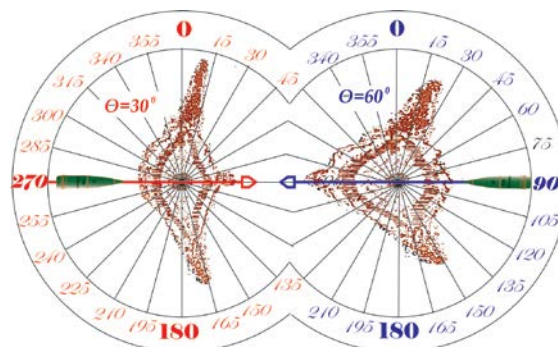
У том смислу, у максимално пежоративно тумачењу конкретног предметног случаја, завежљај експлозива је могао бити „руком бачен“ на људе и возила са крова зграде НИК а да нико не био био у стању да одреди смер долета.

И још једном разлика између кратера какав је био у Тузли 1995 (десно) и оног каквог је истумачио др Зечевић, који је најпре резолутно одбацио идеју о малом падном углу од $31,6^\circ$, из првобитне истраге

Унпрофор-а, претворио га у двоструко већи од 62° , а потом истим тумачио западни смер долета али са углом од $31,6^\circ$ иако су трагови на тлу показивали апсолутно супротно наводећи форензичаре да раде вишеструке поновљене опите са активирањем правог пројектила 130 мм са источне стране.

Слика 3.31

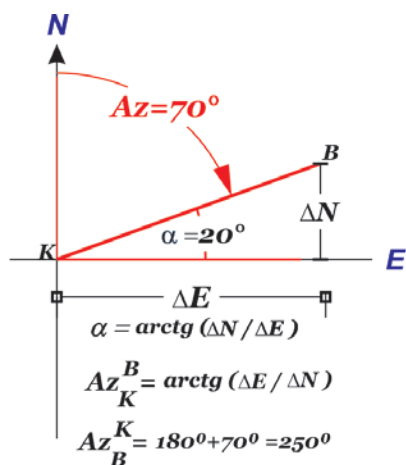

Познато је како су ти опити заврчили, на велику жалост вештака Тужилаштва.

Експлозија пројектила артиљеријског на заданом месту, поред убојних и рушећих последица, оставља мањи или већи кратер у зависности од услова под којима се експлозија десила.

Ако је то још била и експлозија непосредно пре које је пројектил долетео под великим падним углом (50° или више) веома је тешко па чак и немогуће одредити правац (смер) из којег је исти долетео.

Центар кратера је условно једна тачка. Кроз једну је тачку, како нас уче у првим годинама основне школе, могуће провући безброј праваца, при чему сваки од њих има по два смера, АА' и А'А, или ВВ' и В'В, СС' или обрнуто и тако даље. (Слика а)

б

У том смислу, у максимално пежоративно тумачењу конкретног предметног случаја, завежљај експлозива је могао бити „руком бачен“ на људе и возила са крова зграде НИК а да нико не био био у стању да одреди смер долета.

Зато фрагментационо ширење (расипање парчади по тлу и расипање околних парчадних оштећења) може помоћи али само у случају ако је фрагментационо ширење остало релативно неизмењено после експлозије и ако се одиграло на хомогеном тлу средње чврстоће а све без накнадне људске интервенције.

У предметном случају тога није било; непосредно над кратером се налазио аутомобил а свуда околу људи. Тако је порођен додатни феномен, до тада непознат у пракси; нико од блиских људи у периметру од 1,4 м није разнесен, а из вековне је калдрме експлозијом исчупано преко 1,5 пута већи број калдрмских коцки него што их стане у исти дотични кратер.

Али то је овде неважно (сем начина на који вештак Тужитељства др Берко Зечевић тумачи тај феномен у стилу »бежанија била, војска, долазили, камење односили и доносили....итд.«).

Исто таква поука из школе као ова горе је поука да се кроз две тачке може провући само један правац док се смер мора накнадно одредити неким методом.

Дословце, то значи, да је, у случају нејасног или контаминираниог постексплозивног фрагментационог отиска на тлу, екстремно важно да постоји друга тачка помоћу које би се могао одредити смер долета пројектила.

То је такозвана бразда, најчешће траг од упаљача и неколицине блиских фрагмената око њему блиског навоја на тело-кушуљицу пројектила, остављен у виртуелном иницијалном “продужетку” путање.

Дакле тако, али уз примарни услов да то буде увек и баш увек, макар и на минималној али већој удаљености од извора ватре у односу на кратер.

Наравно та бразда је ретка а при угловима већим од 50^0 а посебно на веома тврдом или чак каменитом тлу, као што је то трг »Капија« у Тузли, изузетно редак, уствари готово потпуно немогућ догађај.

Али допустимо да је у конкретном случају таква бразда постојала.

Ако је постојала, а др Зечевић један и једини и нико више тврди да јесте, онда је она, та несрећна »бразда« и само она једини регулаторни фактор за одређивање смера долета пројектила а никако не кратер како то изразито тврди проф др Берко Зечевић на страни 45. своје анализе под насловом »Анализа кратера«, јер се његовом тврдњом раде 3 процесиона корака више уз дуплирање почетне грешке.

Нека је као на слици 3.18 тачка **B** центар »бразде« а тачка **K**, центар кратера.

Одређењем азимута са бразде на кратер, тј. азимута са тачке **B** на тачку **K**, односно:

$$Az_B^K = \arctg\left(\frac{\Delta E}{\Delta N}\right) + \frac{\pi}{2}$$

директно се одређује и правац и смер на оруђе-извор ватре.

То је уједно и суштина метода за одређивање смера извора ватре коју је проф др Зечевоћ на суду БиХ, представио као свој обимни и незаобилазни физикални апарат којим се у овом, предметном, поступку на суду користио.

Бар је јавно прокламовао да га је дословце следио и да се њиме служио, те да је зато постигао ванредно добре и истините резултате у виду беспрекорних нумеричких величина а све по законима физике.

Које физике?

Чије – е то се не зна!

Све што је могао да учини човек др Берко је учинио да заобиђе све постулате алгоритма који је управо сам прогласио правим и јединим.

Описао га је исто толико детаљно као и инструменте од пре I CP (ручни компас а на триподу) са обележених сваких 200 хиљадитих у подели 1:64000.

Како га је, дакле, одредио? Тај поменути а критично кључни смер долета.

Тако да није применио ни један једини корак поступка унутар свог прокламованог метода који је добрано старији од њега самог (поред свих могућих направа и техничких помагала као и обиља доушника његових ментора и пријатеља у улози Савла прогонитеља).

Он, вештак оптужбе се заиста својски потрудио да у својим истражним поступцима не примени ни један једини алгоритам или поступак у оквиру тог алгоритма који је изволео благонаклоно препоручити Суду БиХ да би се тај исти уверио у његову врхунску научну истину.

Није он ни тражио истине но путеве до оправдања ненађеног а наређеног стања.

И нормално је по вештаку оптужбе, и по његовом схватању, не радити у корист одбране. Па њега одбрана ни не плаћа.

Смешно би било радити за њу.

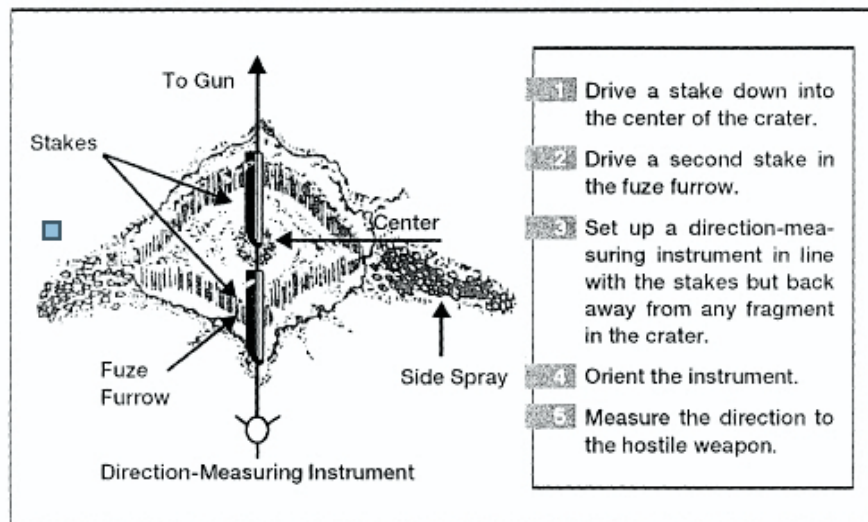
Тек тада би све било крајње сумњиво.

Он треба да ради у корист Тужитељства и Суда БиХ, а не за друге.

Најмање треба да ради за истину, а можда још мање за нас.

Да би се и ми други могли да уверимо.

Metoda bazirana na korištenju brazde upaljača i centra kratera. Kod ove metode, kočići se postavljaju u centre kratera i unutar brazde upaljača. Izmjereni pravac ukazuje na položaj neprijateljskog oružja. Postoji mogućnost varijacija metode u smislu određivanja mjesta za kočić gdje je projektil ušao u zemlju umjesto na brazdu upaljača i određivanje pravca. Ova metoda je moguća, ali je obično tačka ulaska uništena tokom eksplozije projektila. Postoji pet koraka na kojima se zasniva ova metoda.

Sl. 49. Metoda bazirana na korištenju brazde upaljača i centra kratera

Procedura u slučaju da su jasno odvojene tačke pronalaska ostataka upaljača i centar kratera:

- Postavljanje kočića unutar centra kratera.
- Postavljanje drugog kočića unutar otvora gdje su pronađeni dijelovi upaljača ili gdje postoji brazda upaljača.
- Postavljanje pravca mjernog instrumenta u liniju koja povezuje kočiće unutar kratera i izvan područja djelovanja fragmenata.
- Orijentiranje instrumenta.
- Mjerenje pravca do neprijateljskog oružja.

Метод је описао и он преписао, односно дословце копиран, следи. Уствари, њега је вештак Тужитељства проф др Берко Зечевић преписао са Интернета а потоме га тешко злоупотребио градећи се да га није у потпуности разумео или бар тако показујући током своје целокупне експертизе.

Овде вештак поставља као критеријум пет корака од којих ни један није провео у дело.

Преузимајући наредбодавно одређен смер долета, па чак и даљину гађања као улазне параметре, добијене у мрклој ноћи без електричне расвете који не садрже смо ове базичне податке већ и врсту и тип и калибар па чак и етничко порекло произвођача пројектила, ствари

коју нико није видео на попришту нити је прикупио ма и један недвојбено препознатљив детаљ-остатак – е то је била суштина метода којом се дотични вештак служио после неких 12,5 година од трагичног догађаја.

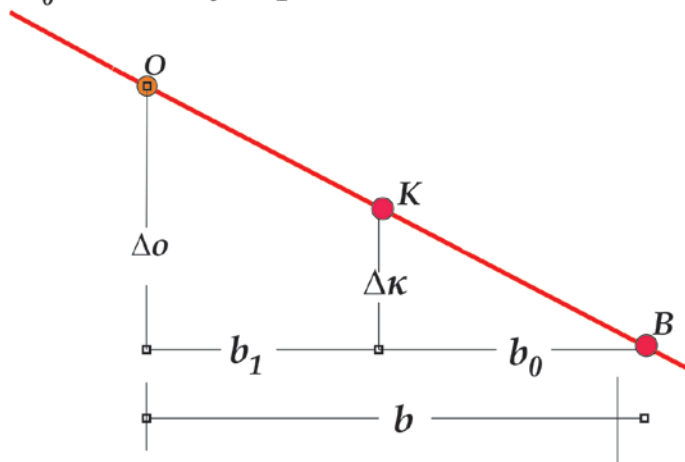
На фотокопираној слици (горе) јасно се види да су инструменти мерења поређани овако; оптички инструмент за мерење азимута, пикет преко центра бразде, пикет из центра кратера према извору ватре, поравнање и мерење.

Нажалост – ово није предметни кратер већ кратер ког би направио пројектил долетивши са падним углом од 30° (а баш то вештак изричито и резолутно одбија јер не одговара Таблицама гађања за дотично оруђе – и заиста не одговара-и јер тако долазећи пројектил не може да пребаци околне зграде).

Да би правац прошао кроз 3 тачке потребан је додатни услов:

Трећа је тачка тачка O , тј, конкреттно, тражено оруђе артиљерије

$$\frac{\Delta\kappa}{b_0} = \frac{\Delta o}{b} = \frac{\Delta o}{b_0 + b_1} \quad \text{Тј.} \quad AzG_O^K = AzG_K^B = AzG_O^B$$

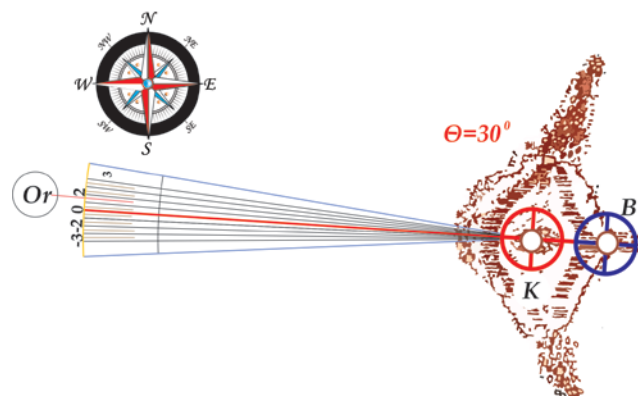

Правац и смер тачке O у простору проналазиморотацијом дужи \overline{BK} око тачке B . Када се центар тачке B , поклопи са центром кратера K , пронађен је тражени правац и смер тачке O - оруђа које је извор ватре.

Дијаметрално супротно, дакле!

Својевремено су за то одређење смера извора ватре, рађени и алати.

Они се користе и данас у ери компјутера јер аналогно дају решење пре но што се компјутеру подигне систем и унесу улазни нумерички подаци у дугачком и досадном дијалогу. Где он још постоји, јер су поред других убојних направа и оружја произведени и други далеко напреднији начини лоцирања непријатељске артиљерије.

Слика 3.32

Посебно је интересантно да су све ове савремене светлосне, звуковне, радарске, ласерске и сателитско-фотограметријске апарате за лоцирање артиљерије поседовали ментори др Зечевића у изобиљу које превазилази потребе али да ни један од њих није употребљен у поменуте сврхе.

Ово прастаро мерило још ради.

Са центра бразде на центар кратера, па када се поравна добија се и трећа тачка – извор ватре. Са коликом грешком то је друго питање.

На конкретној слици грешка је $1,5^{\circ}$ или линеарно око 720 м у смеру југ-север, на предметној даљини од око 27,5 км.

Стари добри снопар је још увек употребљив али је др Зечевић резолутно одбио да га употреби јер је пореклом српски иако су Србији није произвођен а ни по пореклу није одатле.

Уствари он је понајвише америчка ствар редирајнирана према посебним захтевима. Custom design- како би то бошњачки рекао дотични професор а вештак суда и Тужитељства БиХ, др Берко Зечевић.

Али и тај снопар, као и све друге невине а сврсисходне справе све једнако показију: свакако је могло бити само онако како је то престабио дотични вештак никако ије могло да буде.

Подробна анализа следи.

Када се траже центри кратера и бразде – подразумева се да то нису чисти геометријски облици из разумљивих разлога.

На месту је дејствовала јача или слабија експлозија која је рушила и ратресала и презатрпавала околину. Ако је околина кратера раније контаминирана проласком људи а кратер један једини мора се употребити неки други прикладан метод.

И поред тога центри поменутих места се проналазе али се унапред рачуна са тачношћу са којом је то могуће урадити у пракси.

Предметна тачност је одређена давно, пре једног века у Француској и није мењана од 1911. године.

Одступање центра бразде од центра кратера се карактерише средњом вероватном угловном грешком $E_M = 0,7^\circ$.

То генерише сумарну средњу веровтну грешку од $8 \times 0,7^\circ$ или $5,6^\circ$ тј. блиско 100 хиљадитих у подели 1:6400, око 95 хиљадитих у подели 1:6000 или 97,8 милирадијана.

Одступање центра бразде од центра кратера у конкретном случају износи $11,46^\circ$ или око 16 средњих вероватних грешака.

Ошито се ради о абнормалном одступању које не може да уђе у било какав озбиљан прорачун као улазни параметар.

То је др Берко добро знао, па бразду није ни користио нити је приказивао као појаву каја садржи битне нумеричке податке, већ ју је само споменуо и „заборавио“.

Ту ознаку на каменим коцкама ни сам Ирфан Џиновић који је исту забележио и измерио није именовао браздом а првобитна истрага то није ни поменула.

Зашто је др Зечевић користио ту »бразду« кагда би му било неупоредиво лакше без ње – то нико не зна. Вероватно ни он сам.

Ваљда да буде уверљивији и да тиме допринесе „видоко научном“ привиду.

О бразди су све остало рекли и други експерти.

Овде ће бити показано како њезино постојање, ако се разматра, треба тумачити и како не треба и никако не сме, а како је то радио др Берко вештак Тужитељства и Суда БиХ.

Надаље се представља његов оригинални доказ – скица на слици 69. из његове анализе која треба да представља доказ за поступке око одређења смера долета пројектила.

Да се избегну непотребни описи, на његов сртеж су додане словне ознаке изразито љубичастом бојом.

Поређење ове скице са стварношћу показује све.

На страницама 44. Па све до 51. укључно, вештак Тужитељства БиХ др проф Берко Зечевић, под насловима, »Анализа кратера ХЕ пројектила“, »Истраживање локације кратера«,»Одређивање правца«, Анализа кратера“, »Кратер код артиљеријских (топовских) пројектила са предњим ударним упалачем«, »Анализа фрагмената пројектила« и »Уређај за одређивање правца долета пројектила«, на пуних 8 страница показује и доказује бесомучно преписујући трактате са Интернета, како би неки други људи требали да поступају у оваквим прилика да би одредили ко је и одакле је гађао.

Дакле 8,6% од целокупне експертизе.

Где и како су деца гинула није ни споменуто осим у флоскулама како је због много људи много мрало и да буде погинулих и рањених, и како је једно једино парче могло убити више људи и како су гарантовано убојна и она парчад за коју се сматра да је неубојна.

Додајмо томе наредне 4 или чак пет страница којима објашњава како би сви други људи, сем њега и суда БиХ (наравно и припадајућег Тужитељства), требали да схвате шта је то тачност а шта прецизност када се говори о артиљеријским гађањима, то износи већ више од 13% експертизе која би требала да буде анализа масакра младих људи на тргу Капија у Тузли, 25.05. 1995. године.

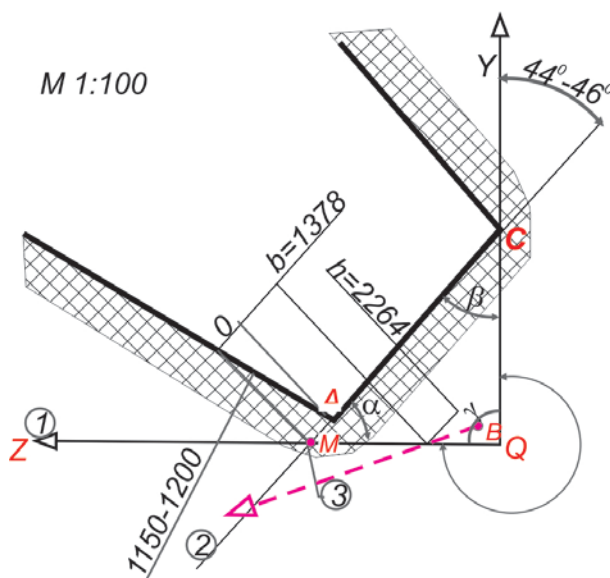
Одмах потом, на странама 57. и 58.-ој, показујући како ће рачунати, он један једноставан метод заснован још крајем 19. века претвара у ретко виђени циркус, показујући јасно да ни једне ставке, ни једног ретка од написаног на горњих 12-13 страна намерно неће да се придржава. Он има боље методе.

Најпре тврдња да је „ удаљеност пресјечне тачке [3] од ћошка зграде усвојена кап $800^{\pm 100\text{мм}}$, као ознака [a].

При томе на скици (слика 69) на његовој страни 58, исти јасно показује да његов прави угао означен према западу са ① пролази кратером, што се види на наредној, мало прилагођеној а лично његовој слици.

Овде је дописано још неколико вредности другом бојом да се избегну непотребна дугачка описивања.

Слика 3.33

Ово је та предметна слика – скица. На њој вештак Тужитељства БиХ, проф др Берко Зечевић твори на ни по чему заснованој картезијској мрежи чему нови истокраки троугао YQM, и изводи translацију на кратер.

Лишивши тако сваке везе бразду од осталих елемената система он и добија оно што се таквим поступком може добити – односно, дуж QZ показује наводни смер извора ватре тачно са запада са азимута 270° . Како та дуж више није ни у каквим релацијама са правцем, смером ни апсолутном величином било које по-јаве у овом систему она је иста на било којем крају света где вреди нека правоугла, нормална или трансверзална Гаусова (Меркаторова) пројекција, као у Тбилисију тако и у Ливорну, Бизерти или у Нант-у.

(Измене начињене љубичастом бојом су унете ради бољег разумевања.)

У сваком случају треба запамтити ознаке са ове слике о којима ће бити још говора – онај Y са врха. Ону ③, која наводно заклапа дуж AM од 80 цм, као и дуж QZ, јер су то параметри од суштинског значаја и којима се заснива невероватна лаж, кривоклетство и силовање геометрије.

Не показује апсолутно ништа друго до смера исток-запад и ван сваког реалног контекста. При томе се више ни један угао не подударе.

Само мало пажљивији поглед показује као се срачунатим величинама перфидно додано неколико лажних и измишљених да се не распознају и да се олакотно прихвате као истините и поуздане.

На пример, нови угао, који је ко зна због чега увео др Зечевић, је „абортирао“ бразду ван система (овде је доцртана) док је дуж AM приказана као да има средњу вредност од 80 цм, док дуж Q① пролази кратером.

Природно, то није тачно па је чак и имплиците приказано као нетачно на истој овој слици. Коју је дао сам вештак Тужитељства БиХ. хтео да демантује сам себе.

Посебно ће бити разматрана ординарна лаж како пројектил пристижући пролази поред левог угла зграде НИК, 70, 80 или 90 цм, или у средњем кроз (љубичасту) тачку M, због којег је фалсификата цело доказивање аранжирано на овај фалсификовано преварни „ништа не показује нит доказује“ начин.

Где су описани поступци од стране самог вештака у његовој експертизи или на било којем другом месту који доказују да је ове поступке доле, на лицу места, овако обавио проф др Берко Зечевић, пажљива особа од посебног поверења Суда БиХ и његовог Тужитељства;

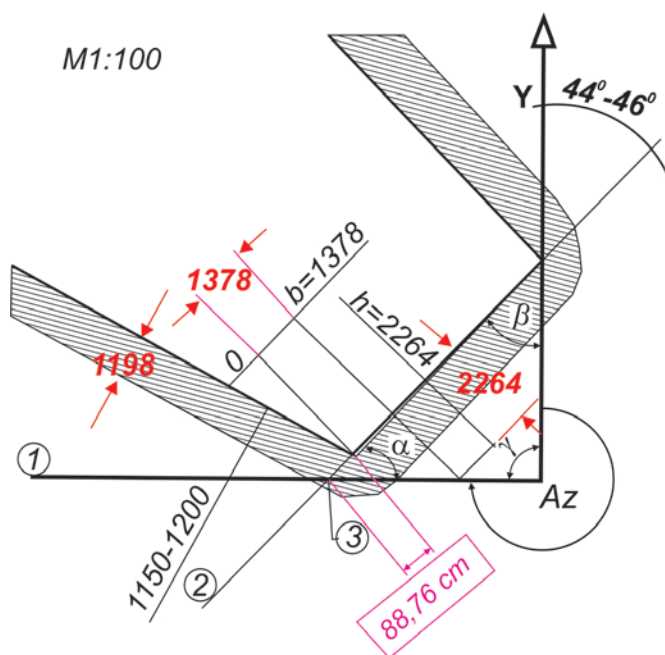
- Postavljanje kočića unutar centra kratera.
- Postavljanje drugog kočića unutar otvora gdje su pronađeni dijelovi upaljača ili gdje postoji brazda upaljača.
- Postavljanje pravca mjernog instrumenta u liniju koja povezuje kočice unutar kratera i izvan područja djelovanja fragmenata.
- Orijehtiranje instrumenta.
- Mjerenje pravca do neprijateljskog oružja.

Вештакова скица (Слика 69.) је релативно добро прилагођена размери, па ће у Auto Cad-у бити урађена мерења директно на њој где се види да се све мере углавном уклапају.

Само што се тиче линије- правца запад-исток ((①), где вештак тврди да је удаљеност од левог угла зграде до ознаке ③ 80 цм и да та линија ((①) пролази кратером - ординарна је лаж.

Као прво, у координатном систему са почетком на доњем левом углу зграде НИК удаљеност кратера од тог координатног почетка (помак по северу, ΔN), износи:

$$\Delta N = -\sin 13,7^\circ * 265 \text{ cm} = -62,762 \text{ cm}$$

Слика 3.34

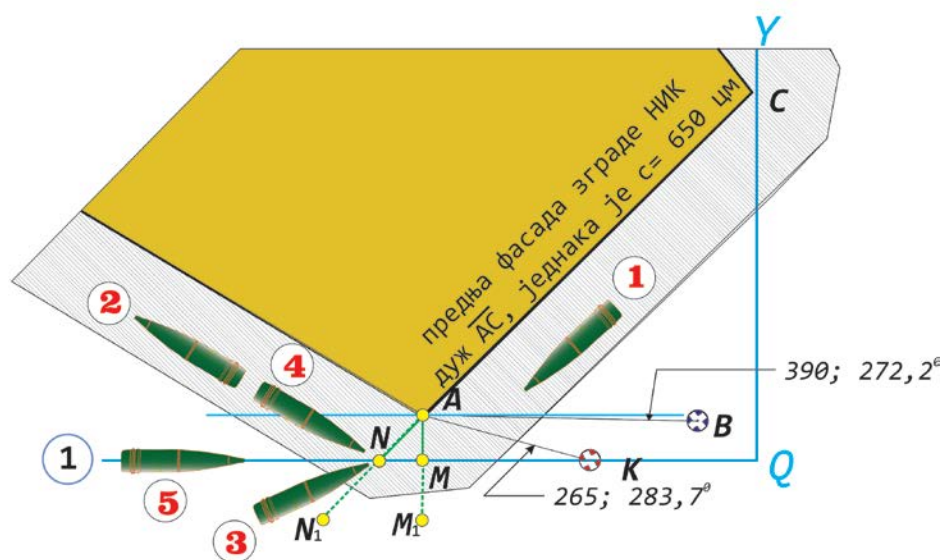
Будући да се дуж која има исходиште на левом углу зграде НИК:пружа се према југозападу (азимуту 225°) – ознака ②, иста удаљеност од левог угла зграде у том правцу (угао зграде ознака - ③ а по азимуту 225°), износи:

$$\Delta N_k = - \frac{\sin 13,7^\circ * 265 \text{ cm}}{\cos 45^\circ} = - \frac{62,762 \text{ cm}}{0,7071} = -88,76 \text{ cm}$$

Да би удаљеност од левог угла зграде до ознаке ① била 80 цм али по дужи ②, те да би та иста линија запада прошла центром кратера, удаљеност левог угла зграде (помак по северу, - ΔN) биће:

$$\Delta N_1 = -80 * \cos 45^\circ = 56,57 \text{ cm}$$

Више је дакле него очито да Зечевићева линија запада ① иде северно од кратера. То је учињено намерно, што ће се касније јасно показати, заједно са разлозима који су на овакву превару приморали вештака Тужитељства БиХ.

Слика 3.35

Размотримо сада флоскулу „80 цм од левог угла зграде НИК“ .

Види се из оригинала са стране 59 Зечевићеве анализе, да је за то, а по њему $270,11^\circ$ и то $272,11^\circ$, за удаљеност од 80 цм.

Шта то уопште значи и како доприноси извршењу експертског задатка који је трабао да реши др Зечевић?

Изгледа да је уважени вештак Тужитељства, проф, др Б.З. некако заборавио о чему је писао на оним силним страницама које је платио 9\$ на Интернету, а нама представио као врхунску велику војну тајну малих народа.

Не може се провлачењем произвољног правца, на пример Q①, ни кроз шта, ни кроз једну тачку одредити смер долета и утврдити као $270,11^{\circ} - 272,11^{\circ}$, за удаљеност од 80 цм. (горе дуж AN.)

Не може се то ни када би се тај исти правац провукао центром кратера, К, јер је и малим основцима познато да се кроз 1 тачку може провући безброј праваца.

Зар сваки од горњих (1,2,3,4,5) пројектила не пролази 80 цм од левог угла зграде НИК?

Али куда су усмерени, куда ће стићи и где експлодирати? Можда вештак зна.

Само он и нико више.

Ваљда зато и јесте вештак, да магијом створи привид онога чега нема и не може га бити.

Када, на пример, пројектил означен бројем 5 стигне у тачку N, он није прошао поред зграде НИК (левог угла) на 80 цм удаљености.

Он није ни дошао до угла зграде а проћи ће тек онда када задњим делом (пречником водећег прстена) прође тачку M.

Горе је показано како исти пројектил означен бројем 5 не гледа ни у кратер ни у бразду, и како је 80 цм једна апсолутно измишљена категорија. Напротив, правац са смером ①Q дели удаљеност кратера и „бразде“ на пола што изазива грешку од око свега 6 цм али на удаљености од 2,65 м.

Чистунци могу да приговарају:

»Стварно је превише тражити од некога да на тлу после експлозије мери у 6 цм!«

Па тако би и било да је др Зечевић нешто мерио на тлу. Али он је то радио намерно, на папиру а то даје грешку од $1,3^{\circ}$ за податке о

извору ватре а на даљини ватреног положаја то износи 623 м у правцу север-југ.

Додатно, угао $\textcircled{1}QY$, др Зечевића погрешан је додатно за $8,4^\circ$ или, за ватрени положај, додатно 3967 м у правцу север-југ.

При томе, ни један од приказаних 5 пројектила такође, не »гледа« ни у кратер ни у »бразду«, а то је пресудно условна чињеница по принципу »за минималну могућност треба да гледа бар у један од тих трагова«.

Не сме се заборавити ноторна чињеница.

Када пројектил означен бројем 5, задњим пречником прође тачку М, он ће од центра кратера бити удаљен за вредност l :

$$l = \frac{265 * \cos 13,7^\circ - lp}{lp} = \frac{257,46 - lp}{71} = 2,63l * p = 186,5 \text{ cm}$$

где је lp дужина пројектила у центиметрима. Обављено је више од 99,99% кретања пројектила, све реметилачке контрибуције путањи су угасле или се мере десетинама милиметара а удар пројектила у тло и експлозија следе за 5 хиљадитих делова секунде.

Наредни редови су пресудни за овај проблем.

Да би експертски задатак (овде долазак пројектила из неког непознатог смера) био правилно решен компарацијом са његовом тренуном удаљеношћу од неког познатог објекта, треба да буду испуњени следећи услови:

А.) Долазећи пројектил треба да мине зграду НИК-а (леви угао) али у том тренутку треба да је стриктно усмерен на центар кратера, K ;

Б.) Исти треба истовремено да буде усмерен и на наводну бразду, B , и то у оној мери у којој је то нама могуће измерити датим прибором, чија је грешка позната па ће бити накнадно елаборисана, а за сада је узимамо као нулту – дакле пројектил треба да је усмерен и на центар бразде:

В.) На замишљеној дужи AN_1 постоји само једна тачка која задовољава дате услове и кроз коју треба да прође динамичка оса пројектила у кретању, и исто тако једна и само једна тачка на дужи AM_1 , да би пројектил био усмерен и на тачку K и на тачку B ;

Г.) Познавање дужи AN₁ и AM₁ је апсолутно сувишно јер су познате мере за тачку К и тачку В посве довољне, али се овде даје тачно поређење да се утврде и виде све намерне инсинуације вештак Тужитељства.

Према подацима др Зечевића (додуше не изворним већ према онима које је он произвољно комбиновао према изворним подацима), азимут са левог угла зграде НИК на наводну бразду је **92,24° (272,24°)**, (зато што не узима изворну ширину зграде НИК од **655** цм већ **650** цм) а све то у координатном систему који има исходиште на истом том левом углу зграде.

По том његовом податку тачка В понире јужно од апсцисе (истока Е) за ΔN једнако:

$$\Delta N = \cos 92,24^\circ * 390 \text{ cm} = -0,039085 * 390 = -15,243313 \\ \cong -15,24 \text{ cm}$$

По раније утврђеном углу, $\alpha_{rot} = 22,005^\circ$, а према азимуту $92,24^\circ$, угао ξ је једнак $-2,24^\circ$. $|92,24^\circ - 90^\circ|$, одакле је угао ϕ , једнак:

$$\phi = \alpha_{rot} + \xi = 19,76^\circ$$

чији је тангенс (кофицијент смера) једнак, $\kappa(\phi) = \kappa = 0,359332$

До ове вредности могло се доћи и брже и лакше и непосредно. Наиме спуштајући угао YQ^①, др Зечевић греша у углу γ , за $\Delta\gamma = 8,3^\circ$.

Према подацима др Зечевића азимут за „бразду“ износи $272,24^\circ$ а за кратер $283,7^\circ$. Разлика:

$$\Delta\gamma_1 = 283,7^\circ - 272,24^\circ = 11,46^\circ$$

Надаље:

$$\Delta\gamma + \Delta\gamma_1 = 8,3^\circ + 11,46^\circ = 19,76^\circ$$

а:

$$\text{tg}(\Delta\gamma + \Delta\gamma_1) = \kappa = 0,359234$$

па је разлика само у заокруживању резултата у четвртој децимали.

У координатном систему који има исходиште на истом, левом углу зграде, једина тачка (једна једина за овако задане услове како су представљени од стране вештака Тужитељства), која задовољава постављене услове а коју треба да прође динамичка оса пројектила током његовог кретања према кратеру и бразди одређује се (у овим Зечевићевским околностима овако а иначе много једноставније):

Удаљеност »бразде«, **B** од центра координатног система је 390 цм али на апсцисној оси (оси истока E) то је:

$$\Delta E_1 = 390 * \cos \xi = 390 * \cos 2,24^\circ = 389,702 \text{ cm.}$$

Сада је удаљеност тачке M1 од координатног почетка, ΔN_1 , једнака:

$$\begin{aligned} \Delta N_1 &= -(\Delta E_1 * k + \Delta N) = -(140,03 + \Delta N) = -140,03 - 15,24 \\ &= -155,27 \text{ cm} \end{aligned}$$

Природно, ово горе може се добити једноставније. Будући да нас занима само дужина AM1 а не и њен смер (који је, у картезијском систему договорно негативан), а опет само ради поређења са поменутом дужином од 80 цм као референцом за „пролазак пројектила поред левог угла зграде НИК“, коју је дао др Зечевић, може се написати:

$$\begin{aligned} \Delta N_1 &= |\Delta E_1 * k + \Delta N| = |140,03 + \Delta N| = 140,03 + 15,24 \\ &= 155,27 \text{ cm} \end{aligned}$$

Дакле, дуж AM1 = ΔN_1 , мора да буде 155,27 цм. Само та вредност задовољава постављене услове, само при тој вредности је пројектил усмерен према обе преостале тачке, кратеру K и бразди, B.

Нормално према овако добијеној вредности ΔN_1 може се добити припадајућа вредност удаљења по дужи AN1 паралелном са фасадом дотичне зграде, али то овде није ни од каквог интереса.

Непотребна, потпуно непотребна додатна рачунања, изведена су овде да се покаже колико су оцене и калкулације вештака Тужитељства БиХ биле незасноване на стварности, што је било нужно да их нико не би разумео те да би могле бити проглашене као научно високовредне. Овде су приликом доказивања мешани приступи – математички и геодезијски.

Њих разликује геодезијски угао који се, супротно математичком, ротира у смеру казаљке на сату, а и главне су оси ротиране. То понекад код људи изазива потешкоће у схватању и када су фамилијарни са обичним математичким записом.

Већини људи је овај први више фамилијаран због школе, раста угла у смислу супротног смеру кретања казаљки на часовнику, прираштаја по X и Y , ΔX и ΔY и слично.

Зато је једноставније, а и у складу је са кретањима у свету да се геодезијски координатни прираштаји ΔX и ΔY који се користе код нас означе са ΔN и ΔE за север и исток респективно, дакле обрнуто од нашег геодезијског координатног система.

Истовремено, уместо рада са мање фамилијарним азимутима, лакше се послужити угловима, заменом односа $\Delta E / \Delta N$ са $\Delta N / \Delta E$ свођењем припадајућег угла на октант, односно $\pi/4$.

Тако је за трећи квадрант, адекватни коефицијент смера:

$$k(\phi) = k = \Delta N / \Delta E = 0,359332 = \operatorname{tg}(\phi),$$

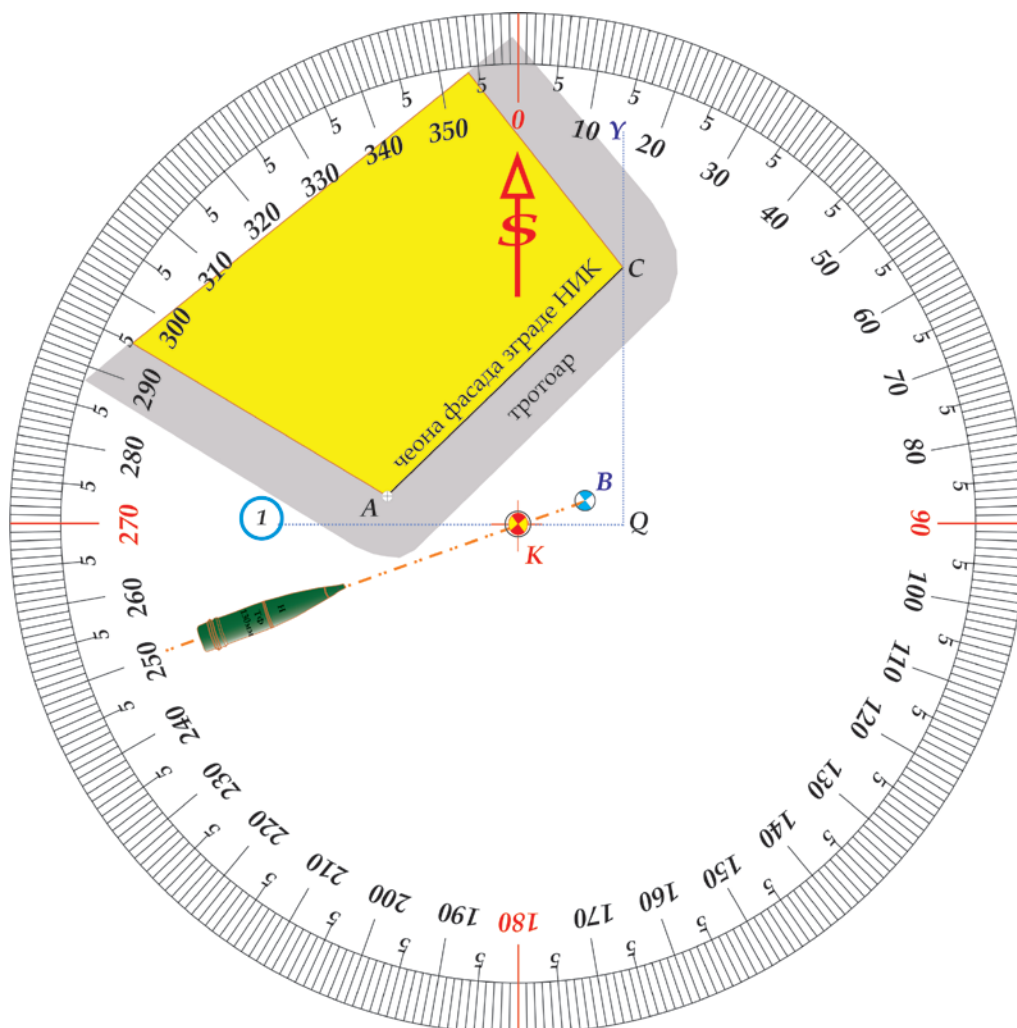
$\operatorname{arctg}(\phi) = 19,765^\circ$, па је азимут извора ватре, A_{IV} једнак:

$$A_{IV} = 270^\circ - \operatorname{arctg}(\phi) = 270^\circ - 19,765^\circ = 250,24^\circ$$

Наравно, снопаром је све далеко једноставније и брже, брже чак и од рачунара у којем, евентуално, такав програм обзиром на данашње стање, још постоји.

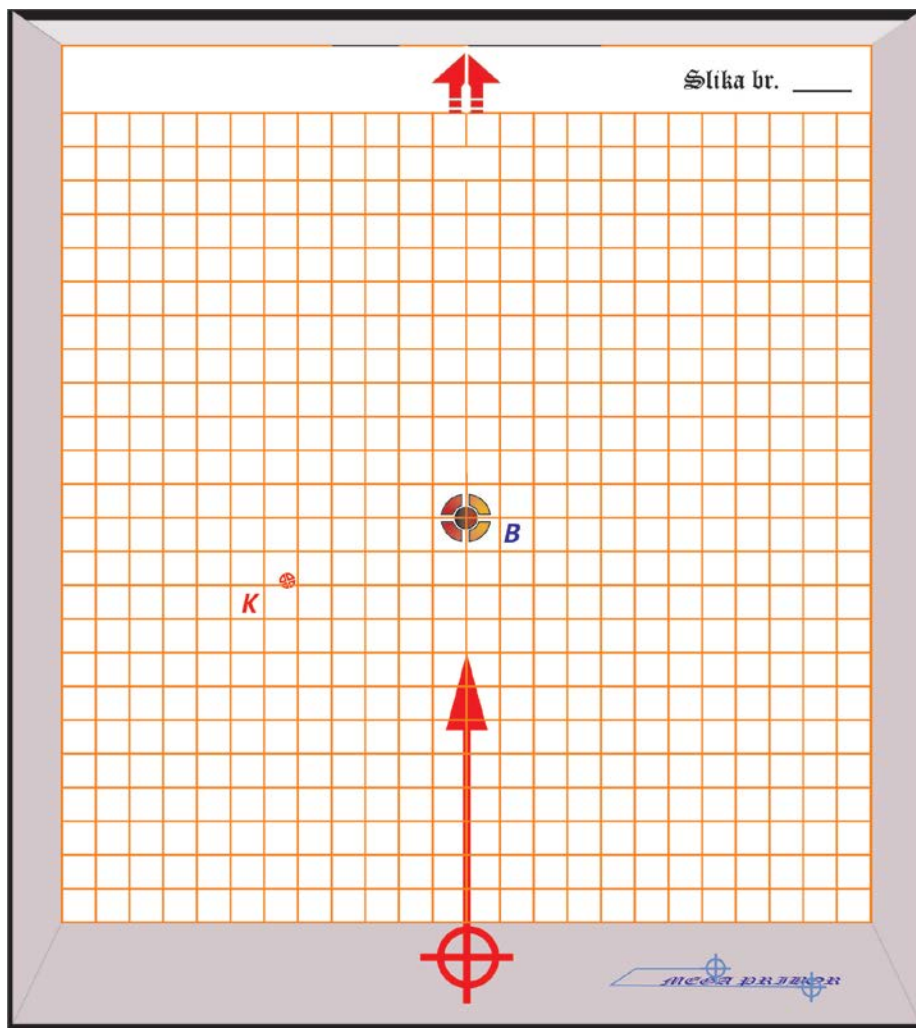
Стари, добри снопар ће све ово и да покаже.

Прорачун снопаром се најчешће завршава пре него што се у рачунар ручно унесу потребне, а обимне, полазне вредности праметара.

Слика 3.36

Метод који је вештак Тужилаштва прогласио референтним, овако се решава снопаром:

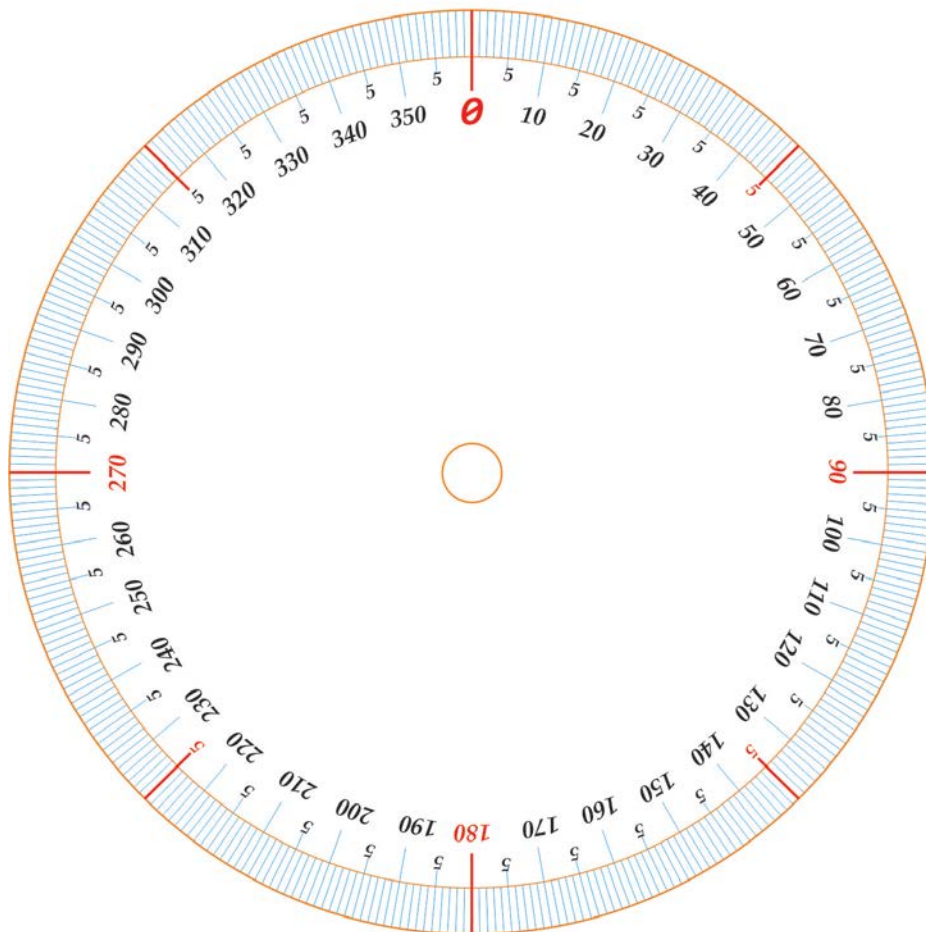
Слика 3.37

На основну плочу снопара пажљиво се, у одговарајућој размери, нанесе кружић који представља кратер и означи се, овде са К. Због димензија штампе коцкице су нешто редуковане. У центру плоче снопара (централни стубић) опишемо круг и упишемо В за бразду. Доњи црвени прекрштени круг означава инструмент усмерен стрелицом у север. Тиме је плоча припремљена за рад. Круг снопара који се центром постаља на централни стубић промењен је делимично

јер су му поделе у степеним уместо у хиљадитима са којима многи људи нису фамилијарни.

Степени расту у смеру казаљке на сату, Резолуција је 1° што је посве довољно. Сваких 5 степени обележено је мањим бројем “5”.

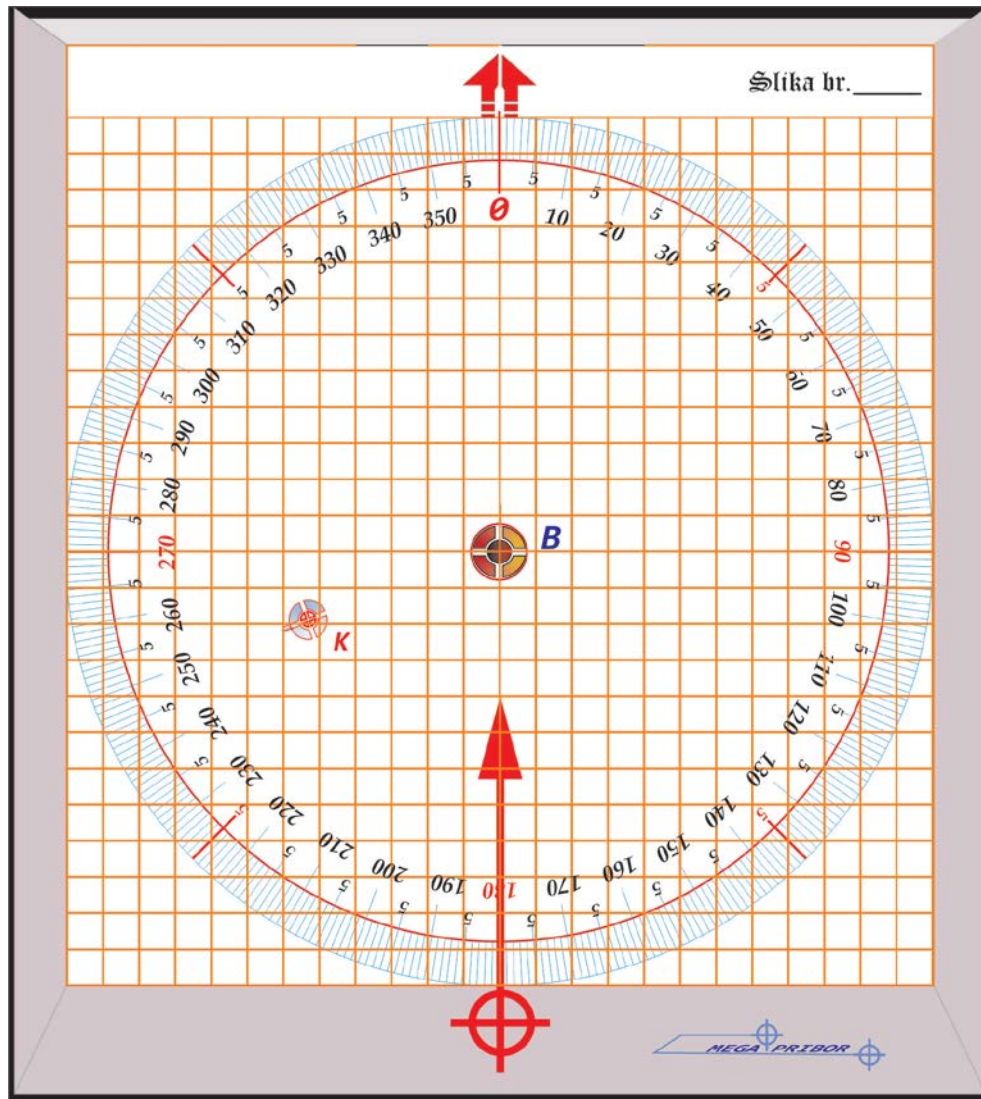
Слика —

Слика 3.38

Централна рупа је подешена да се постави на централни стубић основне плоче снопара, Цео круг је провидан да са кроз њега виде подаци са основне плоче, заједно са квадратном мрежом којом се одабере погодна размера већ према типу задатка. Што је размера крупнија то су резултати тачнији али због малих удаљености то овде нема значаја.

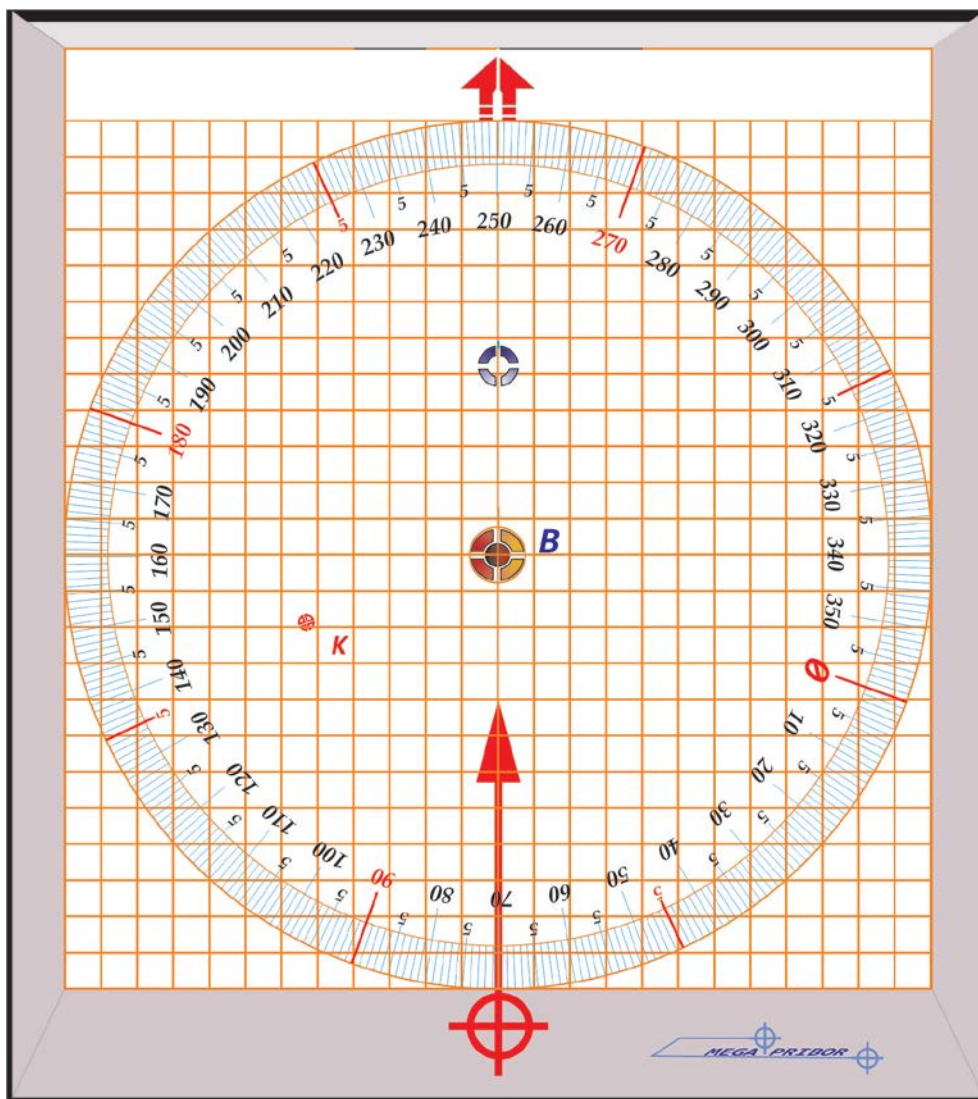
Следи постављање круга снопара на основну плочу и оријентисање.

Слика 3.39

Фломасером или погодном оловком се око ознаке за кратер на основној плочи црта кружић и тако се преноси на круг снопара. Тиме се добија дефинитивни изглед снопара који је сада припремљен за рад на одређивању правца долета пројектила према подацима који су добијени за међусобни однос кратера и бразде на земљишту.

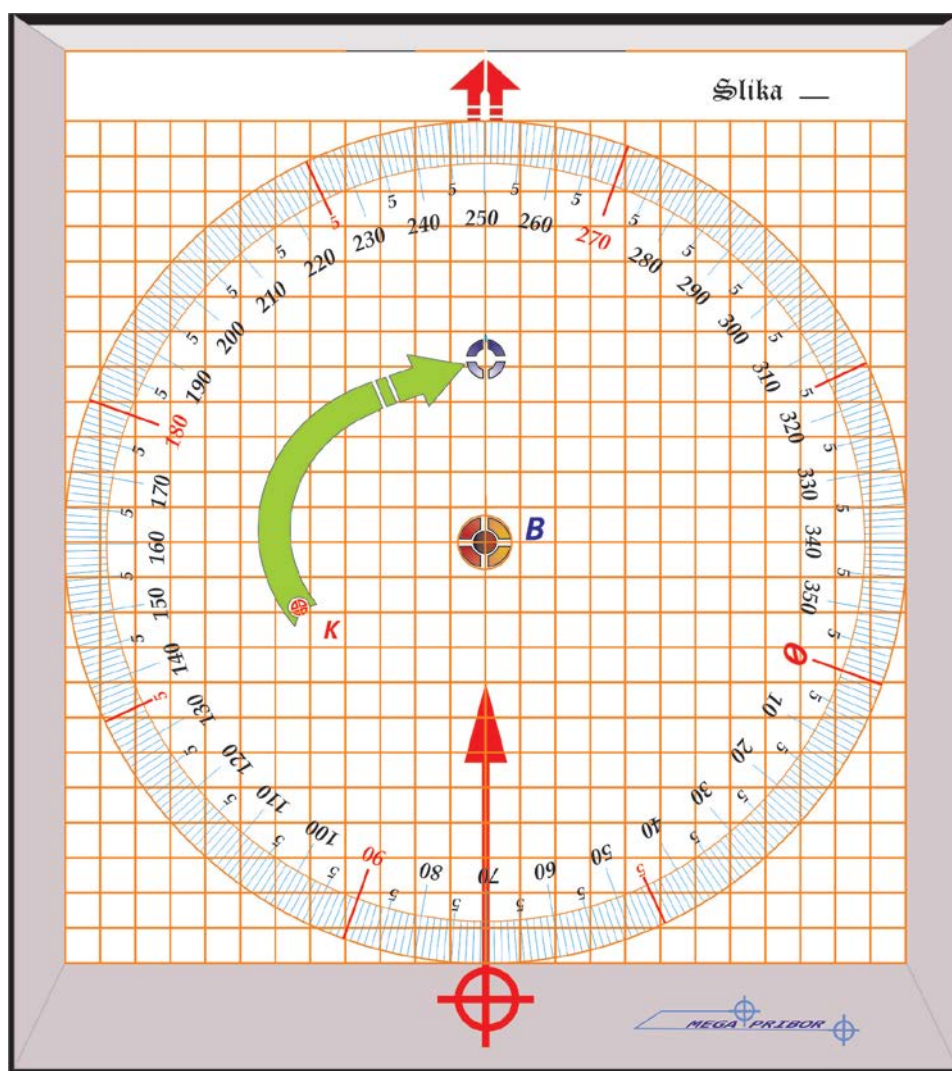
Маркер кратера (мали црвени) остаје на основној плочи а онај пренесени ће се сада окретати заједно са кругом снопара све док се „кончаница“ инструмента бразда и кратер не поклопе.

Слика 3.40

Мерни обод круга снопара се по поравнању поменутих ознака зауставља на 250° (аналитички на $250,24^{\circ}$), што показује смер долета који једнозначно произлази из заданих нумеричких параметара.

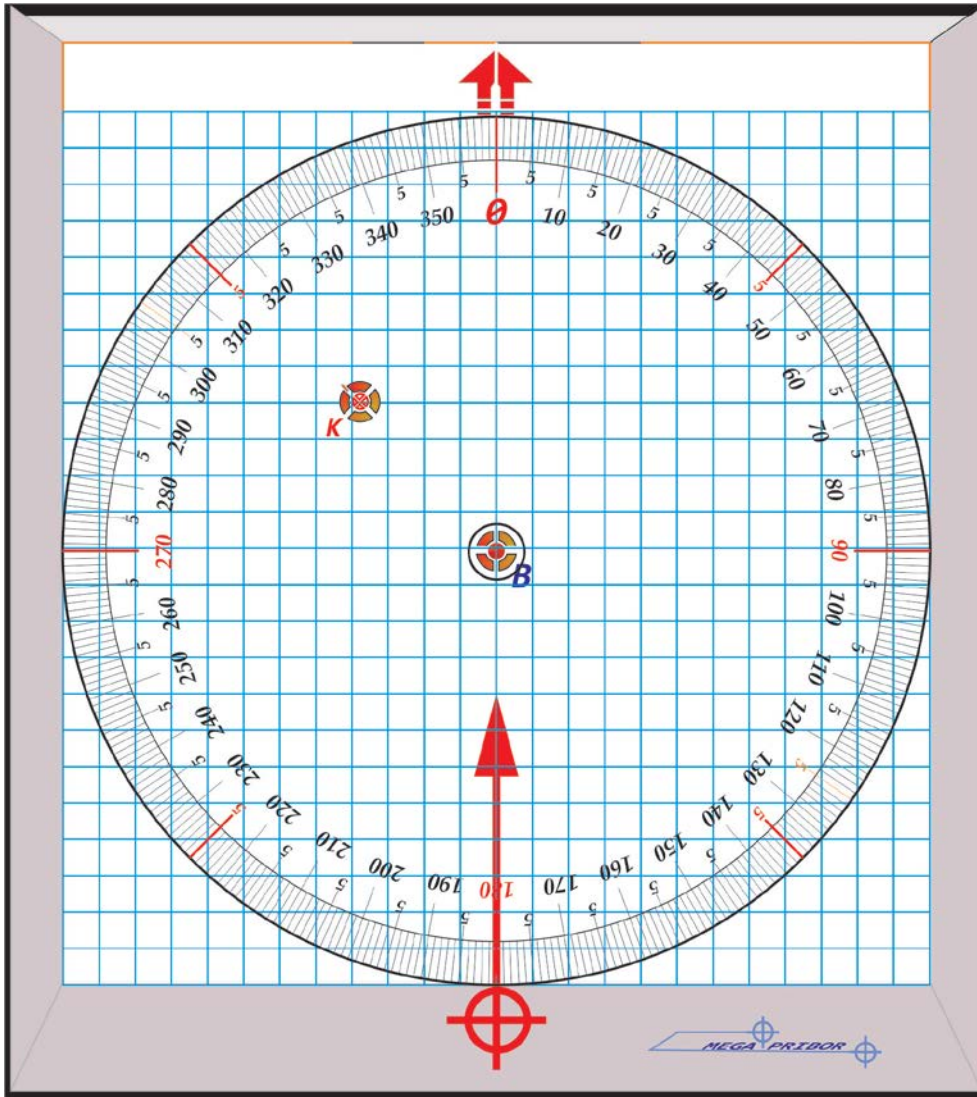
Нормално је да се тај смер долета мења за неки други сет нумеричких података, али је према онима које је сванично рачунао вештак ово једино исправно решење.

Слика 3.41

На овој је слици приказано колико је ознака за кратер скренула из почетне позиције да би била доведена у један правац и тиме означила смер ватре а такође и исправан поступак за методу коју је сам вештак Тужитељства проф др Берко Зечевић прогласио референтном пред

судом али је уопште није практикурао а зашто то он никоме није објаснио иако је отприлике одавно све јасно.

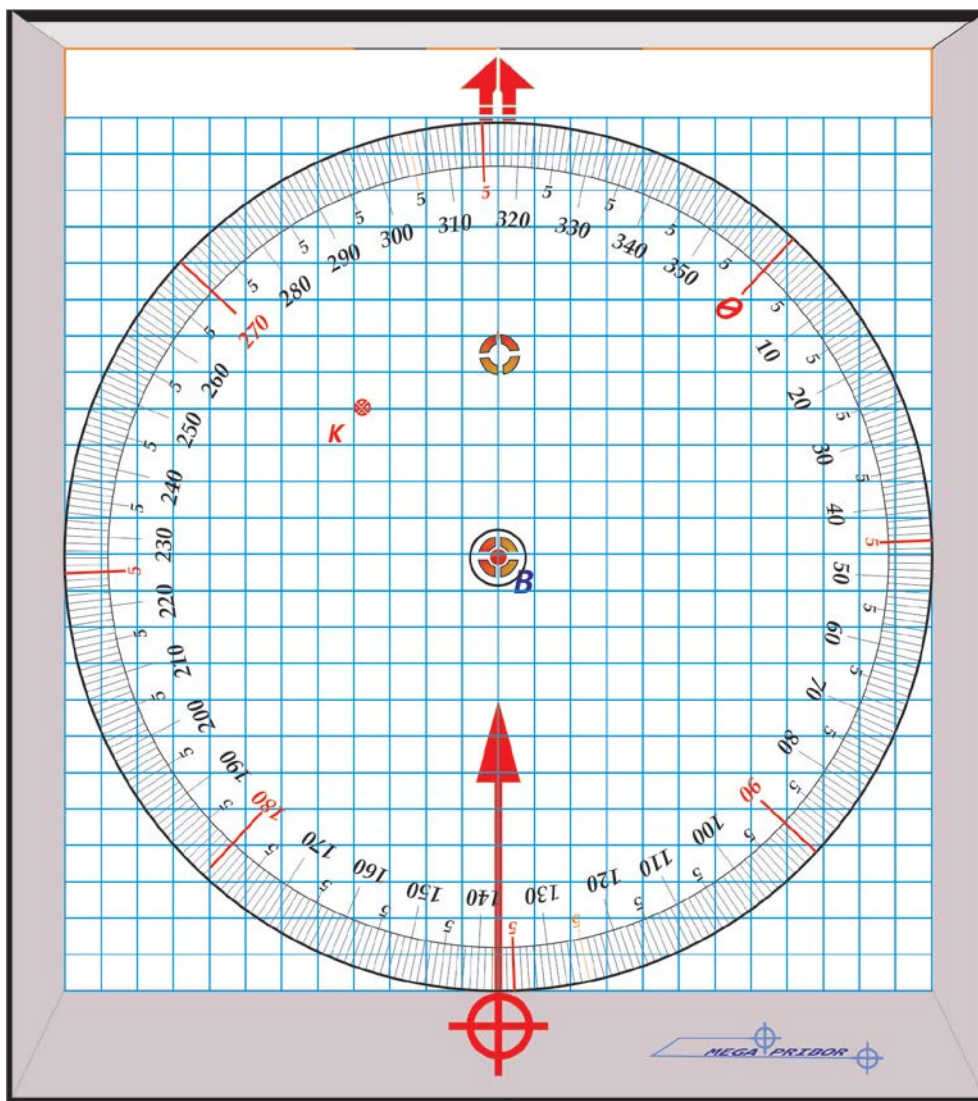

Слика 3.42

Онда се срамота разоткрива. Све што је рачунато чисто је смеће јер полазне бројке немају никакву везу са стварним стањем.

Напротив, Беркова „бразда“ и кратер стоје у односу како се види овде на припремљеном спонару и на свим судско-истражним фотографијама.

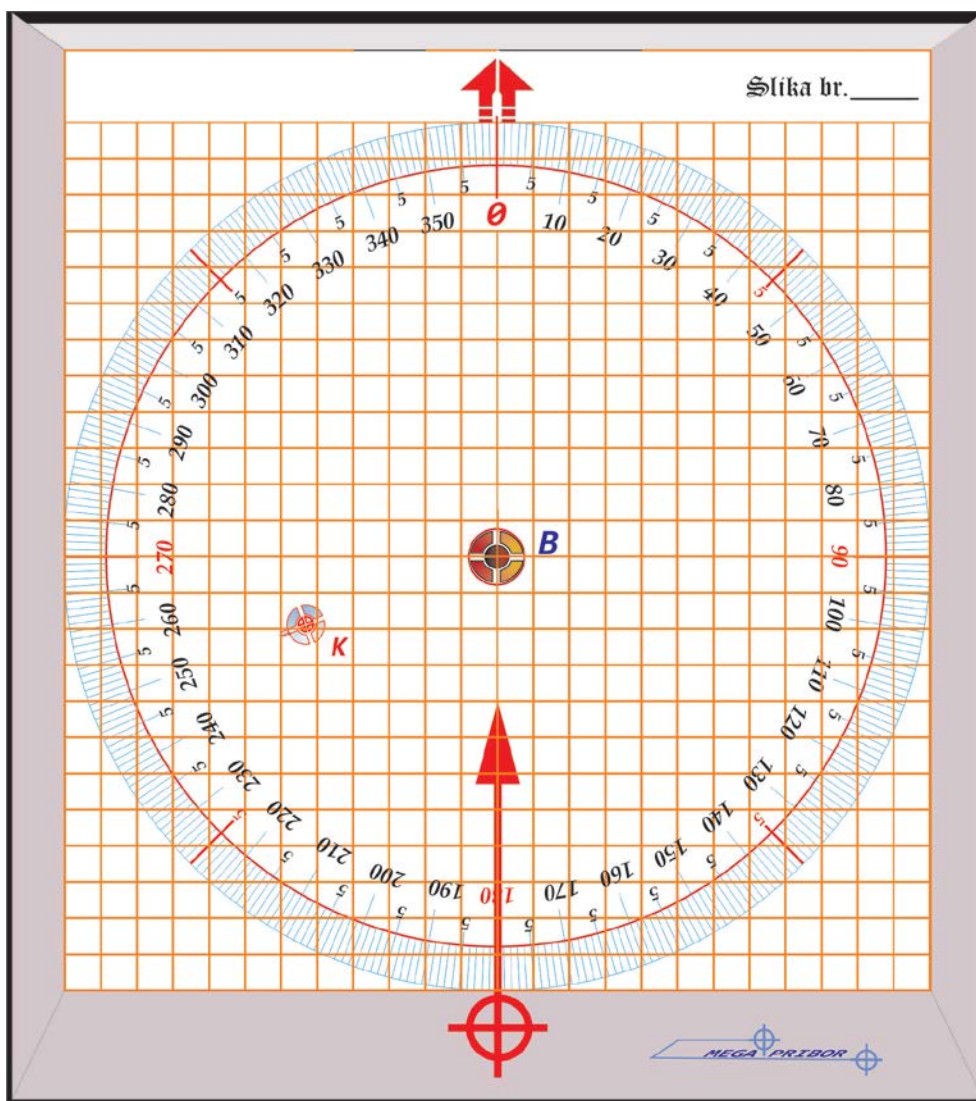
Најбољи је доказ слика самог вештака Тужитељства др Зечевића овде нумерисана као слика 29, а уствари је то једна од основних оптужних фотографија на којој је он лично дописао тумачење.

Слика 3.43

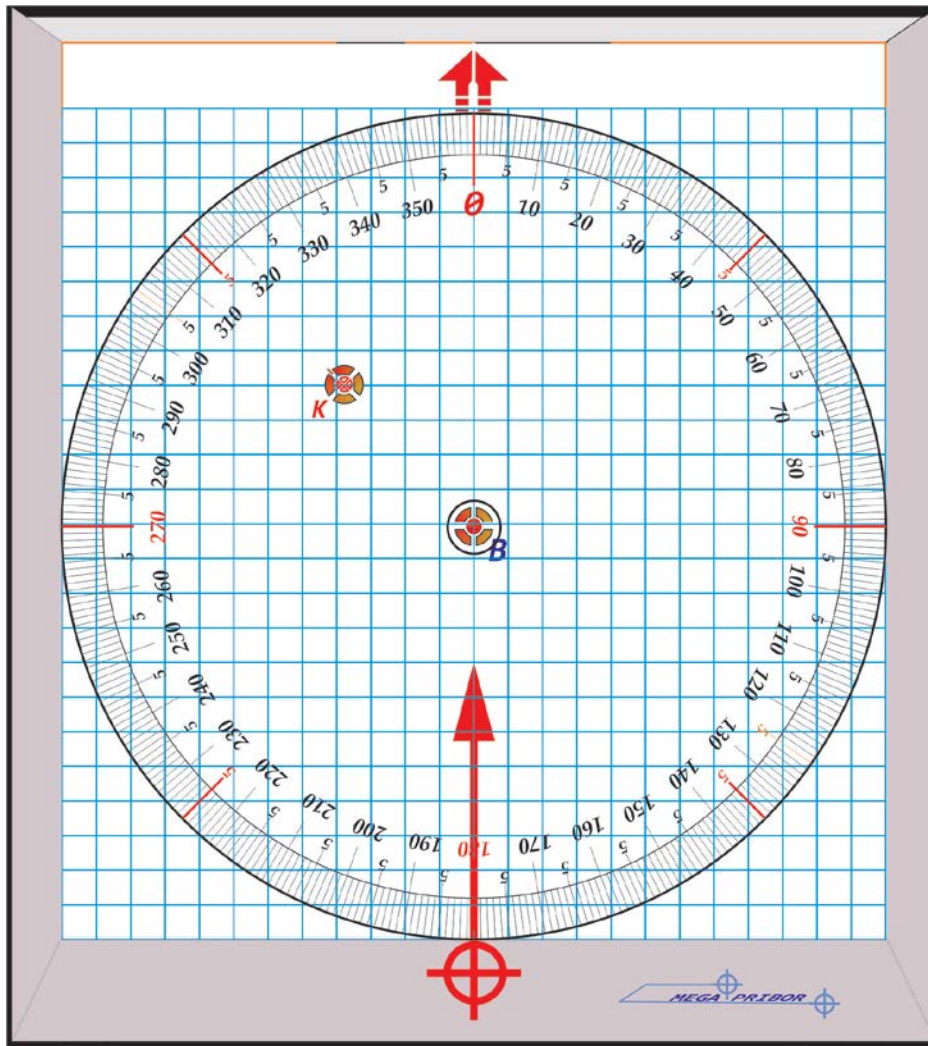
Када се проведе правилан поступак по методу равнања бразде и кратера добије се:

Правац долета према овој слици (и осталима јер сличних има много међу осталим фотографијама усвојеним у списе) износи 317° (аналитички $317,16^{\circ}$) Па, могуће је да је то исто на Озрену али ће на следећој страни бити показано то место топа 130 мм.

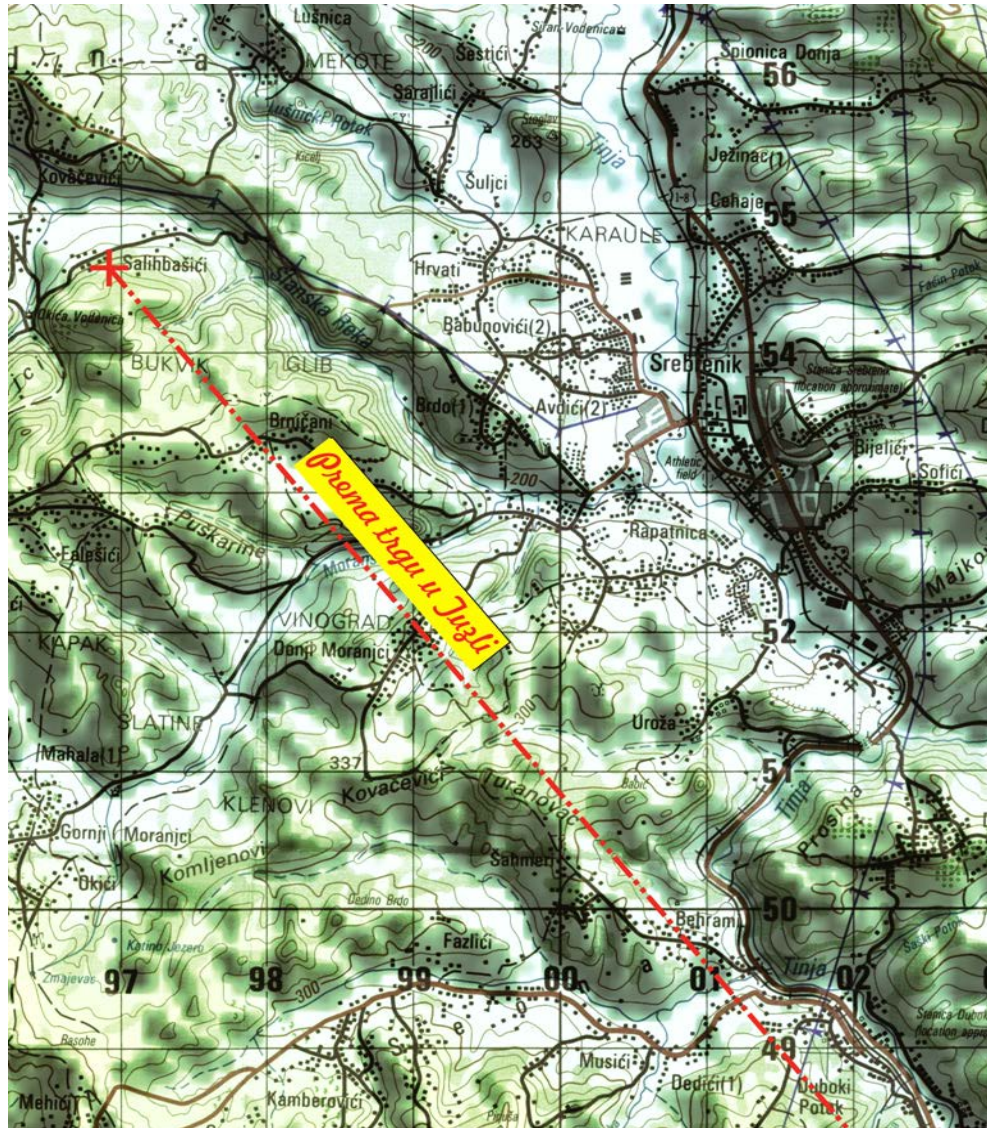
Слика 3.44

показује смер долета који једнозначно произлази из заданих нумеричких параметара.

Слика 3.45

Нормално је да се тај смер долета мења за неки други сет нумеричких података, али је према онима које је сванично рачунао вештак ово једино исправно решење.

Слика 3.46

Када се прорачун правилно одради а узимањем у обзир добро видљивих и доступних података који фигуришу у примарним судским документима урађеним од стране полиције ЦСБ Тузла, онда је наводни ватрени положај као на овој слици, негде западније од Сребрника. Није баш по азимуту најегзактније али и не може бити када се са Беркове »бразде« гледа.

И ту се срамота разоткрива дефинитивно.

Све што је рачунато чисто је смеће јер полазне бројке немају никакву везу са стварним стањем. Напротив, Беркова»бразда« и кратер стоје у односу како се види овде на припремљеном снопару и на свим судско-истражним фотографијама.

Најбољи је доказ слика самог вештака Тужитељства др Зечевића овде нумерисана као оригинална слика 29, а уствари је то једна од основних оптужних фотографија на којој је он лично дописао тумачење.

Када се проведе правилан поступак по методу равнања бразде и кратера добије се према горњој слици северозападни азимут од преко 317°.

Правац долета према овој слици (и осталима јер сличних има много међу осталим фотографијама усвојеним у списе) износи 317° (аналитички 317,16°)

Па, могуће је да је то исто на Озрену али ће на следећој страни бити показано то место топа 130 мм.

Др Берко ће већ наћи начина да и ово објасни.

Иако је познато да они из Сребрника себе зову Мајевичанима а не Озренцима али пројектилу је свеједно одакле су они јер пројектил рода нема.

Зар исти нису били и на Мајевници и на Озрену? Па све је то једна те иста дружина, па јел'те гос'н судија?

Укратко- ни једна претпоставка како о смеру долета тако и о даљини са које је, сада поуздано само наводни, пројектил долетео и са којим падним углом није ни најмање утемељена у простору и представља само пуку измишљотину.

Теза о долету и експлозији пројектила 130 мм је најобичнија фарса Тужитељства која је кривотворењем и лажима подржана од стране многих људи из круга Тужитељства и Суда БиХ, прихваћена као материјална истина, насупрот стању свести.

Јер одакле год да је пројектил испаљен не пита се – испалио га је непријатељ могао он то или не.

То није питање – то је аксиом суда БиХ и његовог Тужитељства.

ЛАЖИ ВИДЉИВЕ СВИМА

Па ако још нисте чули –ономад је под диригентском палицом вештака Зешевића измишљена разрока »бразда« у Тузли. Долетео пројектил са места кога нема и ударио у калдрму у гранитне коцке веж раније оилато почупане.

При томе му јеотпао му упаљач и задерао бразду на тлу (иако је долетео надоље са падним углом од $> 62^{\circ}$) што је нацртао гдин. Ифран Џинових, криминалистички техничар ЦСБ Тузла на лицу места. Када се све срачуна, азимут са те бразде на леви угао зграде НИК износи $271,65^{\circ}$.

Тако је волшебно добијена ова посебна Тузланска разрока »бразда« др Берка која гледа и ту и истовремено 80 цм од зграде НИК улево, односно у азимут од $264,7^{\circ}$! »Кратера« она не види, како би то и могла!

Па, бар до сада овакви »разроки« артефакти нису били сретнути у струци ни у науци. Аи је само високоучено-научни вештак оптужбе видео неку »бразду«.

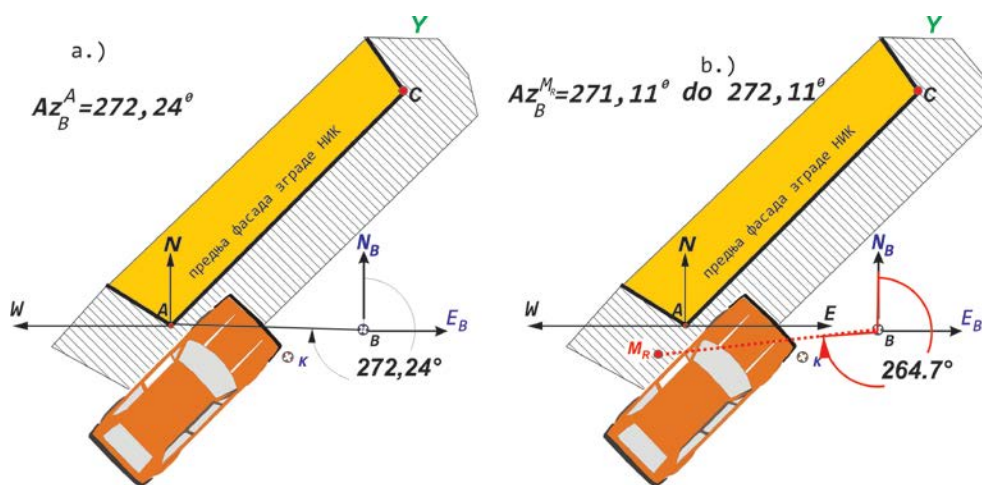
Контрибуција др Зеечевића мора некако да буде испоштована јер је то велико наднаучно откриће када једна те иста линија има истовремено два, за **$11,48^{\circ}$** различита смера у простору! Еуклид је умро, живео Еуклид!

Други јој је посебно опасан јер тај други маскира овај први где се крије убитачно оруђе које долеће из једног од њих два а где је не зна се. Нико не зна одакле се то просипа!

Па као да наградимо бриљантног специмена др Берка?

Да одеремо Новака Ђукића, па да све коцке у калдрми остану недирнуте вековима, јер —људска је кожа лепак непревазиђени!

Какав скроман човек! Какво епохално откриће а како малену награду захтева! Па то нико не може да обори то је тако утемељено у 18 година научно- истраживачког рада у ЈНА и у базним закоима физике, благош нама који о томе сведочисмо!

Слика 3.47

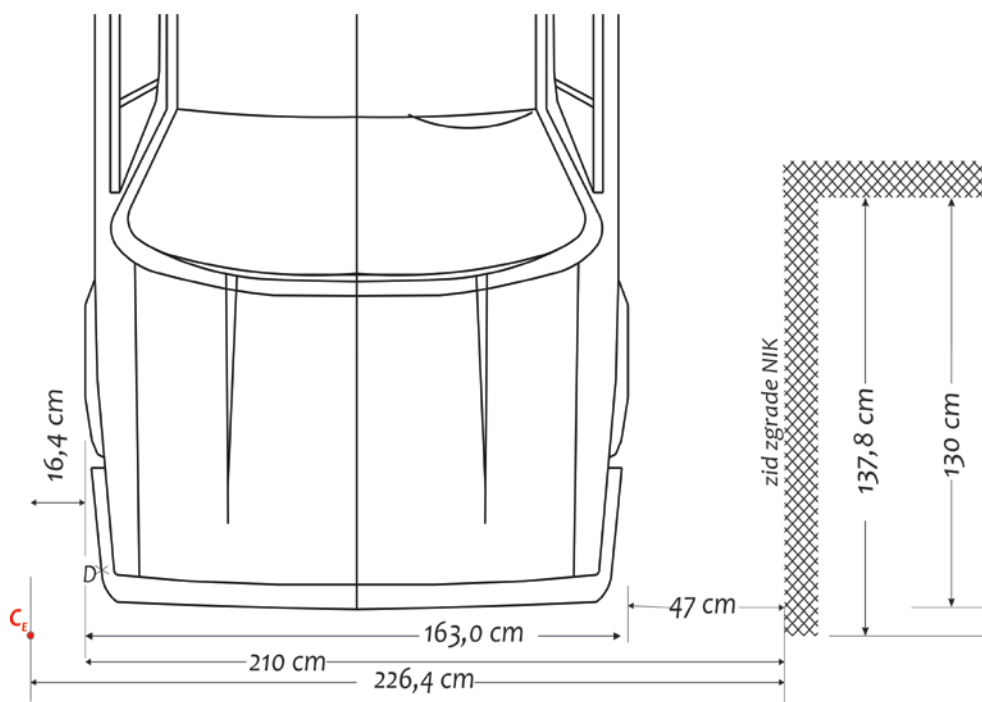
Гле »бразда« а разрока, види ти шта све неће да измисле, сада могу касније да је мењају како хоће, скривају-показују, по пољу да је шеткају нико никада неће моћи да сазна где јој је право место!

Овде се јасно види како је озбиљно схваћен и измерен просторни однос између зграде и возила током испитивања у марту 2010. на реплици у трга, када је утемељено указано да је основни угао за дефиницију смера долета пројектила 130 мм, који је дао др Зечевић, иницијално погрешан за 7 лучних степени ($272^\circ-265^\circ$) а тиме и наводно место ватреног положаја за почетних минимално **3,37** км, а у крајњем исходу и за свих **11, 1** км —или за **22°**!

Овде се још неколико елементарних просторних подметања доказа мора поменути! Ради се о основном просторном односу презентованом суду БиХ од стране Тужитељства и његовог вештака.

Пад пројектила пријављен је и протумачен на начин који је у пракси немогућ. Не обазирати се на чињеницу да је мноштво озбиљних доказа

указивало да је такав однос падне тачке и аутомобила немогућ у простору, наведени суд је намерно и тврдоглаво усвојио намање могућу од свих варијанти; избор долета пројектила 130 мм М79 (ОФ482М) у доласку под углом $>$ од 62° , који у пракси, у датим условима времена и материјала, не постоји нити се икако може остварити при регуларном артиљеријском гађању, али ни са каквим ирегуларним поступцима који се могу применити над једним артиљеријским пројектилом са циљем да се он злоупотреби.

Слика 3.48 Пресуђена позиција возила пре експлозије по суду БиХ.

Суд је прихватио пад пројектила у приказану тачку C_E . Ту пројектил пречника 14 цм једва стаје вертикално а физички долетети никако не може јер му треба падни угао од преко 82° уз одсуство било каквог епицикличног кретања.

На удаљености од зида од **226** цм (**179,4** цм од леве ивице возила), пројектил је могао да падне само ако је био испред аутомобила а не бочно поред точка, како је пријављено од стране Тужитељства БиХ и његовог вештака.

Да је био у том положају возило би било бачено уназад преко 1,4 м како показују сви експерименти а то се није десило нити постоје било који други показатељи који би такву тезу могли подупрети.

Разлог што се ово приказује овде по ко зна који пут је тај, што су у обиљу кривотворених мера форензичари пренебрегли чињеницу да граната има пречник а да се поред тога још креће »конусно се ваљајући« што је овде занемарено јер су друге грешке биле далеко веће.

Слика 3.49

Пресуђени однос возила и пројектила— бочни поглед

Уствари, они су на први поглед увидели да овакав просторни однос природи не може да постоји па се нису ни трудили да истерују центиметре тамо где је вештак неометано и комотно лагао у метрима.

Облик хаубе, гледан одозго и изглед возила спреда дозвољавао је да се мере параметри у разним тачкама па су добијани нијансирано различити резултати.

Проф др Берко Зечевић, на пример, да би добио како тако падни угао од 62°, обара пројектил уназад уз каросерију а би повећао тај угао. Касније ће ово бити детаљније елаборисано.

И тако др проф, вештак Берко Зечевић намешта на крају и свој ауто и свој пројектила (позајмљен из Пакистана као део државног пројекта је армија БиХ наводно нема такав. (овај овде није пакистански).

Сада само треба да преузме Берков падни угао са ове слике горе и да се запути према Озрену да негде код Завидовића, Маглаја, Коњуха или Сребрника на Мајевици нађе даљину којој тај свемирски рукомношени падни угао одговара.

Ево шта о експертском раду др Зечевића каже француски истражитељ Пјер Лик Лоран са униветитеа у Греноблу иначе судски вештак при Апелационом суду у Паризу и Интернационалном Криминалном Суду за оружје, муницију, балистику, пиротехнику, у својој експертизи;» Техничка процена експлозија у Тузли 25. маја 1995.«

Забринут сам око начина на који је проф Берко Зечевић извршио свој експертски задатак.

Током реконструкције лица места, није поставио аутомобил голф према мерењима, скицама, фотографијама и снимцима полиције.

Ово би учинило долет далекометног пројектила 130мм са запада једноставно немогућим.

Стога, нема разлога нити доказа због којих би проф Берко Зечевић требао поставити аутомобил голф на пола тротоара, као што је урадио у свом извештају и током реконструкције.

Али се примећује да је постављање аутомобила на начин на који је он то урадио једини начин да се добије падни угао мање или више компатибилан са пристизањем далекометног пројектила 130мм са запада.

Осим тога, проф. Берко Зечевић користи координате кратера да израчуна азимут од његове »бразде«, што није исправно са математичке тачке гледишта.

У реконструкцији случаја у Тузли, да би пројектил могао да долети са падним углом од 62° изнад голфа, проф Зечевић мора да помери тај аутомобил у страну макар пола метра према згради НИК. Стога, примећујем да проф Зечевић изводи закључак о положају аутомобила од намереног падног угла, уместо да рачуна минимални падни угао из познатог положаја аутомобила.

Не могу се усагласити да је било могуће одредити икакав правац долета. Фотографије су лошег квалитета и не-изометријске. Трагови на гранитним коцкама су у више смерова. »Бразда« није поравната са центром кратера, што значи да уопште није »бразда« (чак претпостављајући да пројектил са падним углом оштрим 62° и даље прави бразду).

»и ако је пројектил коришћен као импровизирана експлозивна направа. И чак и тада, и даље нема објашњења о малој штети на аутомобилу голф у Тузли и о неким погоцима у мртве углове који требају даљу истрагу«.

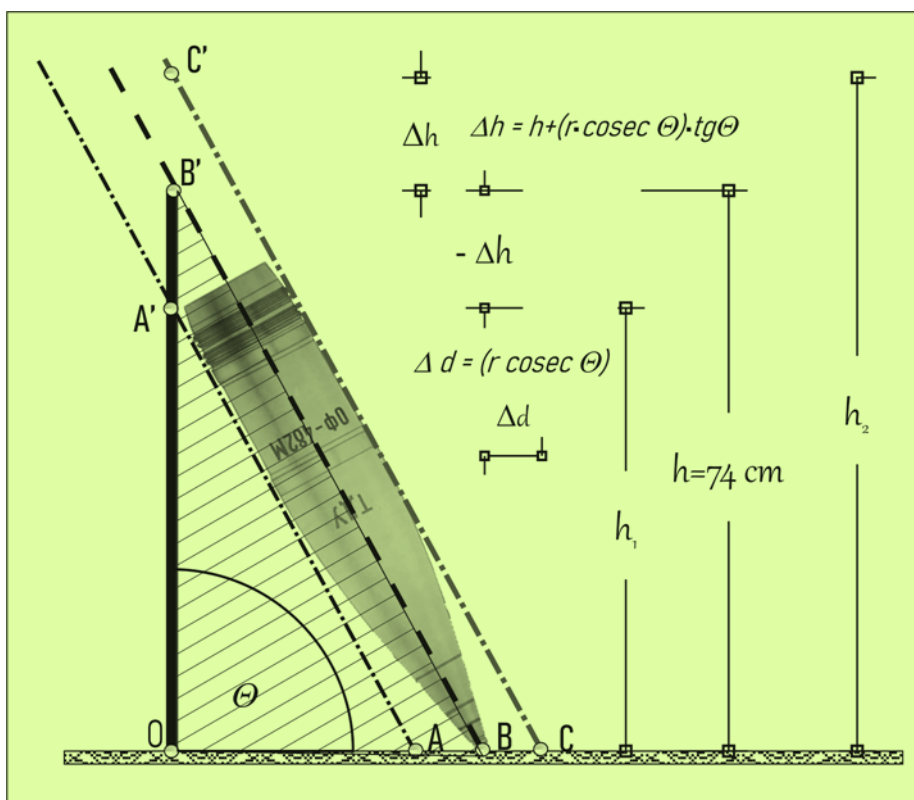
» Експериментално је доказано да фрагменти пројектила не иду тамо где би требали да би изазвали жртве и уништење као у Тузли«,

Па, тешко да се унутар краћег текста може рећи већа истина о стручном сведочењу вештака оптужбе проф др Берка Зечевића.

Додатну тежину овок кратком резимеу даје полиса осигурања француске осигуравајуће куће на 2 милиона US\$ онеме ко овакве тврдње поменутог вештака побије.

ПРЕЛЕТНА ВИСИНА

Код разматрања прелета пројектила преко и поред неке физичке препреке барата се, поред узимања у обзир карактера самог кретања, и тзв. **прелетна висина**. Ми немамо адекватан термин у нашој војној технологији али се ова висина у енгл. често зове „*grazing height*“ или буквално „пасућа“ висина, тј. тангирајућа висина.

Слика 3.50

Претпоставимо да на путањи лета пројектила који пада под падним углом од 62° , постоји вертикална препрека, дуж OB' , и нека је та дуж, нпр. h , $h=74$ цм. Тригонометријски дуж OB (до упаљача) је једнака:

$$OB = OB' \cdot ctg\theta = h \cdot ctg62^\circ = 74 \cdot ctg\theta = 39,346 \approx 39,5 \text{ cm}$$

У стварности код реалног пројектила то није тако и површина OBV' (шрафирано) представља типичан мртав (нетучен) простор у који пројектил не може да падне, јер би приликом лета својом доњом изводницом ударио у препреку (види тачку A').

Тиме би аутоматски и и скренуо са путање или експлодирао уколико би регуларно „одрадио“ (контактни) тренутно-инерцијални упаљач.

Са слике се јасно види да је прва могућа тачка коју може да додирне врх упаљача пројектила тачка C а пројектил у ту тачку може стићи само ако му се динамичка оса нађе на линији $C'C$, када ће доња изводница пројектила као физичког тела „насући“ прећи тачку V' , откуда и потиче енглески назив за такву путању.

Када је прва могућа тачка коју може да додирне врх упаљача пројектила тачка C , онда је дуж OC једнака:

$$OC = OB + \Delta d = 39,35 + r \cdot csc\theta;$$

где је r једнак једној пловини калибра пројектила преко водећег прстена или $r=7$ цм.

Дакле:

$$OC = 39,35 + 7 \cdot 1,11326 = 47,278 \approx 47 \text{ cm}.$$

Природно, у овом случају ће оса симетрије пројектила проћи тачку C' , а када је који део буде прелазео наћи ће се на висини која не одговара висини препреке $h=74$ cm већ на некој већој висини h_2 , која ће сада бити:

$$h_2 = OC \cdot tg\theta = 47,278 \cdot 1,881 = 88,91 \text{ cm}.$$

Посве је разумљиво да се говори о идеализованом линерном кретању без ротације и других балистичких феномена који прате кретање реалног пројектила.

Чак и у томе случају, а то зна свако ко се икада бавио металом и кога одавно више не морају да уверавају да цилиндрични клин пречника 47 цм не може у рупу прешника 47 цм, тј да мора да постоји неки бар минимални зазор, због којег дуж ОС и зовемо минималним могућим удаљењем од неке препреке при постојању заданог падног угла.

О зазору који доноси карактер кретања пројектила сам по себи, да не говоримо.

Већина људи, па чак и лаика, упознат је да ротационо крећуће тело има засебне особености које га прате у види више сила које на њега утичу у току лета у већој или мањој мери.

Посебно се то односи на брзоротирајуће тело са којим су се људи срели још у детињству или у основној школи (неки и касније) а које је оваплоћено у обичној чигри или зврку.

Само балистичари врсни окупљени око свога свезнајућег шефа проф др Берка Зечевића то не прихватају.

Не прихватају или не смеју да прихвате и напишу, бар у овом случају, то је већ друго питање.

Основни и центални проблем овде је таквог типа да га се, у нормалним условима, не би требало доказивати.

Такав поступак је резервисан само за проверено недоказане.

Ти недоказани су они који су сведочили да се артиљеријски тренутно-фугасни пројектил испаљен пуним пуњењем на максималном домету у непосредној близини неког тела понаша као бездимензионална материјална тачка, која у свом кретању обилази без додира све предмете које на свом путу среће или их тангира..

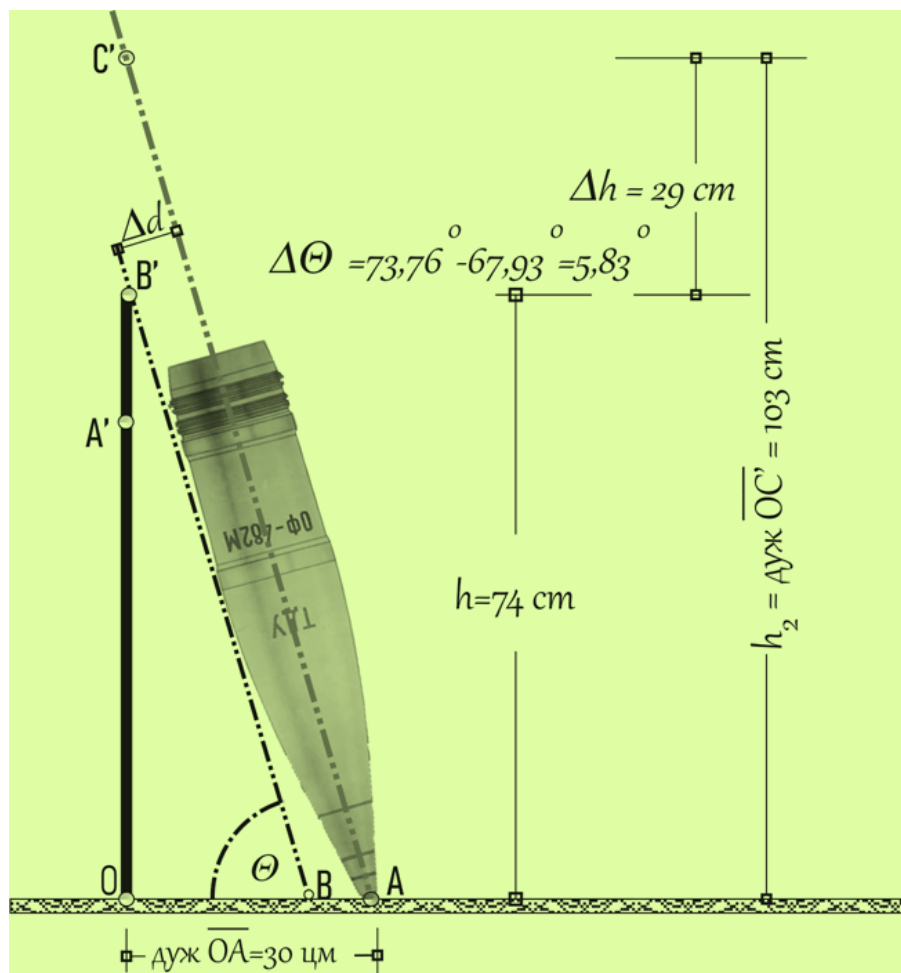
Од овога места па надаље није крив само вештак оптужбе већ и, по природи ствари, сам Суд БиХ и његово Тужитељство које треба располоаже минималном количином логичког опреза ако већ не жели да се бакће комадићима шрафираног папира и оловке, којима би лако доказали сву не утемељеност овакве тврдње.

Само поменути суд БиХ и и његово Тужитељство то добро знају а зна и њихов вештак оптужбе.

Али они то **неће да знају**.

Али хоће да сведоче на ближње своје.

Поменута прелетна висина (и коса удаљеност) детаљније је објашњена на следећој слици са графичким решењем:

Слика 3.51

Претпоставимо да је тачка контакта пројектила са тлом удаљена од верикалне препреке, дуж $OA'B'$ за 30 цм (тачка А, дуж OA).

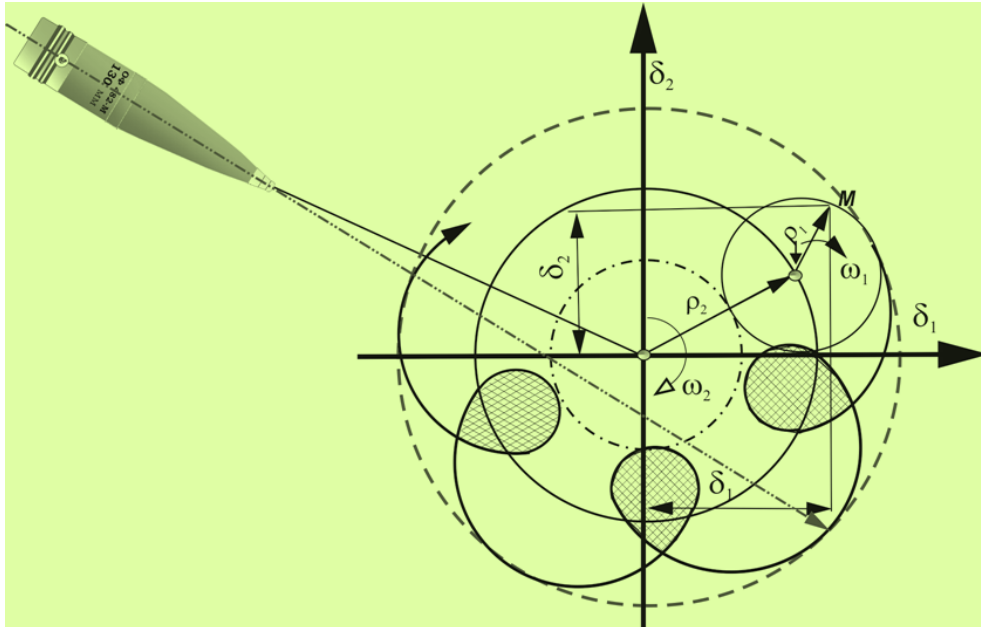
Пројектил не може пристићи упаљчем у тачку А све док се било која тачка на највећем му пречнику (водећи прстенови) налази улево од линије $B'B$, јер би иначе пројектил ударио у препреку. Склањање пројектила удесно, у страну, за вредност Δd од вертикалне препреке може само повећањем прелетне висине Δh , тј. падног угла за $\Delta\Theta$, који је сада:

$$\Delta\theta = \tan^{-1}\left(\frac{OB' + \Delta h}{OA}\right) - \tan^{-1}\left(\frac{OB'}{OA}\right) = 5,83^\circ$$

Тих неких тричавих Δd од 7,03 до 7,93 цм бочног померања масе на терену услед њеног стварног физичког волумена изгледа тривијално и недостојно трошења папира, али није тако, јер у најмањој од ових супозиција значајно мења стварност:

$$\tan^{-1}\frac{74}{47,3} = \tan^{-1}(1,565) = 57,41^\circ, \text{ а}$$

$$\tan^{-1}\frac{74}{39,346} = \tan^{-1}(1,881) = 62^\circ$$

Слика 3.52

што јасно указује како ових 7,93 цм значи разлику између немогућег и могућег, ослобађајућег и инкриминишућег, између дугогодишње робије и слободе, те уместо вечне срамоте и кривице и недужности.

Приликом приласка, када је путања пројектила усмерена на циљ (пуна црна линија) динамичка оса пројектила (испрекидана) услед прецесионог и нутационог кретања исписује сложена епицикличну криву приказану орјентирно на горњој слици. Она може од случаја до

случаја имати амплитуду и до неколико степени али неовисно о њеној актуелној величини она »ваља« најосетљивију тачку пројектила-упаљач у простору, повећавајући његов реални пречник на неки виртуални увек већи бар за неколико цм од овога првог.

То индицира да првобитно роменуте величине Δh и Δd , требају бити додатно повећане за нове вредности правца и висине, Δz и Δh_i да би пројектил прошао препреку без додиривања које може да буде фатално.

А како су се припремале преваре?

У предметном судском случају као да је све ово гурнуто у страну; као да никога није занимало нити је ико водио рачуна о стварним могућностима и законитостима кретања пројектила.

Уствари, др Берко је итекако водио рачуна о сваком детаљу да би могао да манипулише параметрима потребним за локацију наводног оруђа; правца долета, домета и висине како би ове параметре замуљуио да се нико не досети мењајући положај возила голф Мк1, мењајући падни угао, мењајући и укрштајући азимуте предмета у простору да би смер ватре довео са Мајевице од Сребрника на Озрен или од Завидовића а опет на исто место. Постоје појаве које нико не зове случајночћу сем др Берка Зечевића.

Према изводу из Урбанистичког плана града Тузла, тротоар испред зграде НИК је широк 115-до 120 цм. То је чињеница.

Ко вози више од три године неригистрован ауто никада неће пред очима многих униформисаних полицајаца и оних маскираних цивилном одећом попети возило на тротоар и притом га оставити на улици у дужини од 2,7 м, али нека му буде. Општепознат заслужни човек зван Џафер за којег нико не зна ко је али се зна да поклања возила за инсценације и перформансе.

Тај је ауто, према подацима ауторитетима у БиХ, широк, 163 цм. Компанија Volkswagen, каже у смом памфлету 161, али можда су овом конкретном стављали нешто шире гуме или што друго.

Са свих полицијских и истражних фофографија се види да је возило било левом страном каросерије до ивичњака тротоара, односно 115 до 120 цм од зида зграде НИК.

Види се то и по траговима накнадног вучења возила и по траговима просутог уља из картера тог возила.

После 12,5 година долази чувени истраживач проф др Берко Зечевић, уцењени форензичар са 17-18 година научно-истраживачко-лажуће-обмањујућег рада у ЈНА и прима документе које су му добрано пробрали у ту сврху одбацујући све што указује на праву истину. Критичне слике су избачене, док су оне остале рекадриране, садржајно осиромашене, а посебно и додатно су проскрибоване и ускраћене оне где у болници ваде матице и завртње из људских тела.

Податке где је ко погинуо то му нису дали – то су сахранили без озбиљнијег прегледа што пре су могли. О томе нико спољни не сме да има неке спознаје, јер је разарајуће по лажну тезу..

Да би се упознао са оштећењима које је Новак узроковао својом гранатом, дали су му слике које потичу од 13,5 година раније – слике рушења трга „Капија“ од стране ко зна кога, годину дана раније пре предметног догађаја у Тузли. Прилепили су годину дана старије слике и приписали их актуелном догађају.

Преварили се па са сликама дотурили и оне на којима је аутор јасно означио датум – 12. мај 1994. године. Дакле не 1995. већ годину раније!

Мало га притисли, мало инструисали мало му испрали мозак и наредили шта да докаже а можда и нису то требали; он је већ раније био пун мржње у рату морао да глуми заменика заменика неког високог официта лошијег од њега за пет класа, који не зна да извади корен из два. А, он је чак и из четири знао.

Зато је Беркан одлучио да се истакне.

ВРС и АБиХ су се раније разграничиле на 20 км. Једино место одакле ВРС може да дејствује а са преко 20 км је са Озрена од засеока Пањик до којег води асфалтни пут. Али то је преко 26 км, ту нема падног угла од 31,6⁰ како је одредила комисија Унпрофора. Не помаже ни два пута већи, али помаже како тако онај од 62⁰ или неколико степени већи.

Но како год да се уради граната удара тај невољни голф пре но што падне поред точка а то ни не може. Експлозија је била ту где је била, одавно људи поставили људи меморијалну плочу нема се куда – треба ауто гурати што ближе да се нађе у заклону зида па да пројектил не може ударити одозго. И тако га приказати жедном суду БиХ -зградом НИК-а заклоњеним! Да му пројектил са леве стране ништа не може јер ничега ту и није било од пројектила. О, ту је вешт др Берко! А што тек воли падне углове од 60° до 62° , па то је за причу. Све постојеће о чему он стручно сведочи има баш такве падне углове.

Експлозија је пријављена на 226,4 цм од зида зграде НИК.

И сада наступа професор Берко, са својим манипулативним размишљањем:

Слика 3.53

»Немам појма одакле је долетео пројектил, али нека буде најгоре, нека је долетео бочно на ауто а преко 163 цм широког аута. Мени треба бар 62° падног угла. Ако не и неколико степени више!«

Сада се види да он добро зна оно горе:

$OC = 39,35 + 7 \cdot 1,11326 = 47,278 \approx 47 \text{ cm}$.тј. ако пројектил дође бочно, прво место где може пасти је 47 цм од десне стране каросерије.

Нико није професору рекао колико је ауто био померен од зида.

Сам је он то закључио али не напамет и не случајно већ са врло утемељеним али кварним предумишљајем – у најгорем случају упаљач удара на 47 цм+ 163 цм ширине возила, то је десна страна голфа 210 од зида а лева баш 47 цм, не 25, не 35 не 17 или 56, не него баш 47.

То обезбеђује какав такав пролаз. И гле сада чуда! Професор зна да за пролаз треба зазор, јер клин од 10 мм не иду у рупу од 10 мм, зазор тражи! Па се он позива на брзо прецесионо и нутационо кретање пројектила због чега је падни угао највероватније за пар степени већи од 62° . А неколико није један, ни $1,9^{\circ}$!

А чудо, где је чудо!

Па пројектил чеше угао зграде НИК, тангира сам угао или чак удара дубоко бочно у Мајевичку улици. То је чудо! Ротира а треба само горњи зазор – бочни му не треба!

Никада професор није ни рекао колико је далеко од аута пао пројектил, битно је да је он довољно склонио ауто од зида, а ако би рекао мангупи би се досетила.

И сада би сви требали са слепо верују да је то случајно испало – и лево и десно 47 цм, тј возило целих 68 до 73 цм на тротоару а точкови се вуку по калдрми.

Ово је направљено да буде комотно ако пројектил долази од зида зграде НИК, односно са десна на лево, уколико би долазило косо, нпр. страга преко каросерије било би само повољније.

Па нека му се и опрости овај плочник од 47 цм, зашто онда прорачуски испада да је пројектил морао да дође са северозапада и да пробије зид зграде НИК пре експлозије.

Ништа од овога није вештак Тужитељства БиХ требао да ради. Прошло је 12,5 година, није више било калдрме, тротоар је био симболичан, Унпрофор је наводно доказао да је пао пројектил са Церовог брда, није му требало тражити никакве бразде којој ће давати лажни манипулативни азимут, мртвима се не зна место погибије.

Ко га је гонио да по Пањику тражи ватрене положаје од пре више од деценије који ће га, наводно нађени, горко обавезати да би се на крају доказало да са њих нема никакве шансе да пројектил према прорачуну смера долета, урађеног од самог тог истог др проф Берка, падне на инкриминисано место јер је то место у мртвом углу, заклоњено зградом НИК у односу на тај ватрени положај који је др Берко, у рејону Пањика, по властитим речима пронашао „са великом вероватноћом“.

Куд пројектил не може да стигне до инкриминисаног места он нема ни довољну удаљеност од наводног циља на којој би могао да продукује падни угао који би Берку дефинисао и потврдио балистичку даљину коју је сам нашао и истовремено могао да пребаци пројектил преко возила.

Лоше су биле припремљене те преваре, али су оне, за потребе ове срамне пресуде(а), постигле свој циљ.

Подржане од оних којима таква превара једнако толико, ако не и више, вреди- преваре се одржавају и још и данас се огорчно бране.

Ако сви аргументи указују на супротно – то горе по њих – то су дела злих сихирбаза који све на овом свету наопачке обрћу.

Најгори је онај који указује на недоследности; он је ту да замаже очи осталима.

Неки други мајстори превара којима Берко није до глежања играли су овде своју игру; све што би могло да послужи као контрадоказ је сахрањено пре да је било ко могао да погледа, све су фотографије брижљиво прегледан и прошле строги тријаж, приступи стварном стању су онемогућени а прави документи уништени.

Они само нису рачунали на аматере који ће помешати слике од ко зна када и доставити их одбрани. Ко им је крив?

Неупамћена брзина којом су склањани материјални остаци са трга после експлозије (експлозија) говори сама за себе показујући прстом на оно скривано.

Је ли икада, раније или касније, Бешлагих Тузлу чистио и прао експедитивније и организовање него те ноћи 25/26 маја? Није!

Добро, ако су се људи бојли новог напада, шта их је гонило да тако промптно сахрањују материјалне остатке?

Како су успели да очисте највећи део око експлозије одбиолошких трагова?

Супротни докази

Слика 3.54

Припремајући експеримент 2016. године, француски експерт Пјер Лоран је инсистирао да се пројектил постави у центиметар премамерама које је дао вештак Тужитељства БиХ. При томе је приметио да је то немогуће извести јер пројектил готово целом својом доњом пројекцијом пролази кроз каросерију возила Мк1 а то се у стварности није десило. Ту чињеницу он поткрепљује са 2 фотографије.

Око међусобних позиција возила голф Мк1 и пројектила 130 мм било је до сада највише неразумевања и питања, па то заслужује да буде подробније објашњено а посебно још и за то што је од пресудног значења за предметни случај.

Раније је већ речено да су експерти првобитно прихватили тврдњу др Зећевића о просторном односу возила Мк1 и наводног пројектила 130 мм, тј. да је пројектил пао под падним углом од 62° , или цца 40 цм бочно од дњсне стране каросерије голфа Мк1 (тачније 39,346 цм), што је може прихватити јер углавном одговара позицији на Слици 3.55а,

Исто је приметио и стручни тим из МО Чешке, 2015. године:

Слика 3.55

Просторна ситуација једноставно не дозвољава да се бок возила, пројектил и пресуђени димензиони параметри истовремено поставе у позицију у којој их је пресудом поставио и потврдио суд БиХ који при томе није извршио ни најелементарније провере изнесених материјалних му чињеница али је према њима судио, иако тврдње које је изнео у пресуди не постоје у реалној стварности.

Сматрајући ове просторне несагласности кључним доказима који су изнети још у току судског процеса али их суд није прихватио безобразно јасно истакавши свој став да му нису потребне старне чињенице неко „докази“ за најгору пресуду, Чеси су детаљисали:

„The projectile was placed on 1” wooden board and placed next to the car. It was not physically possible (due to presence of the car VW Golf Mk I) to place the projectile into position defined in the prof. Berko Zečević’s expert report (angle between projectile’s longitudinal axis and ground 62°, distances of the projectile’s nose from the corners of NIK store building 2.65 meters and 5.60 meters - [Figure 2.14](#)). The angle between projectile’s longitudinal axis and the ground was about 74° in this case.“

Therefore the projectile was placed into as close as possible position, nose of the projectile was placed into new point – 14 cm to the left corner of the NIK store building (in parallel direction with the building’s facade) and 23 cm perpendicularly from the facade of the NIK store building, then the angle of projectile’s longitudinal axis and ground was 62°, see [Figure 2.16](#) and [Figure 2.17](#). (Page 23,24)

Превод:

Пројектил је постављен на дрвену даску од 1 цола и постављен поред аутомобила. Није било физички могуће (због присуства аута Голф Мк I) поставити пројектил у позицију дефинисану у експертском извештају проф. Берка Зечевића (угао између лонгитудиналне осе пројектила и тла 62°, удаљеност носа пројектила од ћошкова зграде продавнице НИК 2,65 метара и 5,60 метара- Слика 2.14). Угао између лонгитудиналне осе пројектила и тла је био око 74° у овом случају.

Стога је пројектил постављен у најближу могућу позицију, нос пројектила је померен у нову тачку- 14цм улево од ћошка зграде продавнице НИК (у смеру паралелном са фасадом зграде) и 23цм управно у односу на фасаду зграде продавнице НИК, тада је угао између лонгитудиналне осе пројектила и тла био 62°, види Слика 2.16 и Слика 2.17. (страница 2 и страница 24. превода из 2015 године.)

Не постоје просторно-аналитички два боља ослобађајућа крунска доказа за осуђеног од ова два горња пасуса која су у целини била, дакако у различитој и не овако децидираној форми, позната суду БиХ још док је трајао процес.

Померање носа пројектила да би се добили пресуђени параметри а како су показали Чеси, од:

$$d = \sqrt[2]{(14^2 + 23^2)} = \sqrt[2]{725} = 26,93 \text{ cm},$$

а разлика у падном углу:

$$\Delta\theta = \left[\tan^{-1} \left(\frac{74}{47,27 - 26,93} \right) \right] - 62^\circ = 74,63^\circ - 62^\circ = 12,63^\circ$$

или за више од 12° у односу на пресуђених 62° а то не постоји код овог оруђа ни када гађа са екстремних висина Хималаја ни из велике блискоисточне депресије.

Комбинујући илустрациону слику из чешке студије, доцртан је пројектил каки боје тамо где је морао да буде према подацима др Зечевића.

Са те илустрације је јасно да се крајња падна места ових двају пројектила суштински разликују.

Они се разликују како по правцу долета тако и по падном углу.

Другачије не може ни да буде; Чеси су јасно рекли да је сиви пројектил на једином месту на којем с у датим условима могао да постави а то изазива промену у падном углу за више од $12,5^\circ$ и транслационо померање од око 30 цм.

Падни би угао и његова разлика причинила мању главобољу др Берку да са те слике није очито да сици (наводно Берков проскрибовани) пројектил долази далеко са северозапада а не из правца засеока званог Пањик, нити из његове околине а камо ли са неког другог дела терена којем прилази стабилан добар пут и где је тле мање или више равно и чврсто.

Тако обична сличица најбоље дементује и суд и Тужитељство БиХ. Само те институције на своје лажи и фалсификате гледају као на богомдану истину јер им тако беше наређено.

Слика 3.55а

Разлика у позицијама је првенствено јасна из објашњења а она и упечатљива јер одлично илуструје ситуацију – десни пројектил је постављен у једину могућу позицију за дату падну тачку а стоји неупоредиво стрмије и то толико да такав положај гађањем никако није могуће остварити.

Тако је и урадио Јозеф Шарон из Израела и закључио да је голф Мк1 намештан по потреби и да пројектил није „пао“ тамо где је пријављено и тиме обуставио сва накнадна мерења.

Међутим граната је физичко тело а не бездимензиона линија.

Да не би експлодирала на возилу мора га »пребацити« без икаквог тангирања, као физичко тело. Ако би падни угао остао какав јесте, наиме 62° како то тврди Тужитељства БиХ, онда би у једном тренутку, у тачки Р, доња изводница пројектила пробила каросерију што значи да у стварности пројектил не би могао да прође овом путањом а да не експлодира на возилу, што је закључио и изреалеси стручњак.

Експерти из МО Чешке су мерили на лицу месту и утврдило управо ово што је малопре написано. О томе ће више речи бити касније.

Уосталом, када је 2016. године, а за потребе експеримента, постављен пројектил уз возило голф Мк1, тачно под нагибом од 62° , на сликама-фотографијама је виђено баш оно што су Чеси и описали; доња изводница пројектила »потонула« је испод нивоа каросерије што очигледно доказује да пројектил под овим условима није могао доспети у тачку удаљену 40 цм од десног бока каросерије.

Будући да је каросерија возила на врху свом висока 74 м, добија се:

$$h_1 = h + \left[0,5 \text{ cal} \cdot \sec \left(\frac{\pi}{2} - 62^{\circ} \right) \right] \cdot \tan 62^{\circ}$$

или:

$$h_1 = 74 + [7 \cdot 1,13257] \cdot 1,88073 = 88,91 \text{ cm}$$

Да би дакле, пројектил пао у пријављену тачку у овом међусобном односу параметара он би требао да прелети изнад предњег десног »носа« каросерије за 14,91 цм или на укупној висини од 88,91 цм, како је срачунато, под претпоставком да возило није накнадно (после фабрички) знатније спуштано или да му нису мењане стандардне гуме.

Да би прелетео изнад носа каросерије својом осом на висини 88,91 цм, а пао на удаљеност од 33,346 цм, падни би угао пројектила морао да буде:

$$\theta = \tan^{-1} \left(\frac{88,91}{39,346} \right) = \tan^{-1}(2,2597) = 66,13^{\circ}$$

а да би пао баш на 40 цм, требао би да буде **$65,78^{\circ}$** и то строго линеарно крећући пројектил који не ротира.

Сада уствари долази и оно најважније што је узроковало највише неразумевања.

Сце ово горе срачунато је рађено под условима да пројектил покорно следи задану путању и да не ротира око своје динамичке осе. А будући да он баш то и ради, што зна и др Зечевић јер сам тврди да је падни угао „вероватно био пар степени већи од његовог установљеног минималног од 62° . Могло би дакле то да буде и 64 или 66° , што би имало тенденцију да се сложи.

Али на Слици 3.52 се види илустративни приказ кретања пројектила на путањи чија ос описује нутационо и прецесионо кретање око своје динамичке осе.

Путања је на циљ али динамичка оса пројектила (врх пројектила) описује сложену епицикличну криву која »ваља« пројектил чинећи му виртуално већи пречник од калибра па да би прошао неку препреку на путањи мода да има слободног простора за то у виду дужи Δz и Δh_1 .

Ако се на дуж h_1 (висина пролета осе пројектила) дода бар 2-3 цм (а треба и више) онда се добија потребан падни угао од $66,6^{\circ}$ - 68° , а **проналажење оваквог падног угла који би нам указао на даљину гађања, у предметном случају, нема у сектору др Зечевића у владајућим, стварним условима гађања.**

„There is no any possibility for such a unique think“ како би на чистом босанском језику рекла суткиња Патриша Вејлен.

Али др Зечевић нигде није децидно утврдио да је граната пала на даљину од 40 цм од каросерије. Напротив он је срачунао да је возило ширине 163 цм, својом левом страном удаљено од зида зграде НИК 47 цм, а да је центар експлозије удаљен од зида те исте зграде 226,4 цм.

То допушта само 16,4 цм између каросерије и центра експлозије.

Ту пројектил пречника 14 цм једва стаје вертикално а физички долетети никако не може јер му за то треба падни угао од преко 74° уз одсуство било каквог епицикличног кретања, и то када рачуна по др Берку Зечевићу па се пројектил постави вертикално остаје му само још 9,6 цм да се нагне према каросерији возила неких $7-8^{\circ}$ како је већ који параметар он сам мењао током рачунања.

Ако се рачуна по оригиналној скици криминалистичког техничара Ирфана Џиновића онда пројектилу мањка још **0,6** цм да стане у поменути простор вертикално.

Ово је ново откриће у историји цивилизације и др Берка би требало бар дебело повалити за то –замислите пронашао човек и услове и пројектил који је пао са падним углом од **90,46°**! Невиђено и нечувено! Мења историју света и артиљерије.

Пад пројектила 130 мм са падним углом од Зечевићевских 62° могућ је само ако је пројектил пао не поред већ испред возила а да је пристигао из смера без било ккве примећене опструкције на путањи.

Но томе протуречи одсуство сваког одбацивања возила уназад што би оваезно морало да се деси као и целокупно сведочење Тужитељства БиХ.

Наравно, свом овим мерама треба приступати разумно.

Возила се чешће спуштају (вешање им се спушта намерно) пре него што се дижу, опремају се новим ширим а нижим гумама што све утиче на резултат али ма колико то чинило не мења ствари јер су првобитни параметри толико напумпани и фантастично претерани да иако малене промене вредности унутар инпута много утичу на падне углове они их не могу спустити испод 67° ни при каквим поступцима, а таквог падног угла једноставно нема, што је и сам др Берко немушто доказао својом Таблицом (Сликом 88. унутар своје Анализе услова)

Детаљнија графичка анализа просторне ситуације која дефинише односе између возила голф Мк1, зграде, пројектила 130 мм и падног угла, биће представљена и касније у оквиру графичког доказивања где ће се само геометријским једноставним алгоритима доказивати колико је претерана хипотеза Тужитељства БиХ и његовог вештака проф др Берка Зечевића о присуству пројектила М79 и његове експлозије на тргу „Капија“ 25. маја 1995. године, чак и да се радило о стандардном регистрованом аутомобилу а не оном који није регистрован ни вожен најмање 3 године, а на трг је довучен искључиво ради маскирања припрема и извођења тешког терористичког акта над сопственим народом а у циљу окривљавања другог.

Слика 3.56 Друга слика са опита Цјера Лоран-а

Немогућност долета пројектила под овом стрмином је очито немогућа

На овој слици, неоптерећеној детаљима види се боље. Да би пројектил пао у пријављену тачку он не може да буде ближе од 47 цм од бока каросерије или 30 цм од десног врха моторног простора.

У томе би се случају, обод кратера за којег Тужитељство тврди да је пречника 50 цм а са центром у тачки С, налазио на $47-25=22$ цм од десне стране каросерије.

Из свих судско-истражних фотографија се видљиво да је кратер својим највећим делом испод самог возила што указује неопозиво да се експлозија десила на неупоредиво мањој удаљености од 43 цм у односу на десну страну возила а ту пројектил 130 мм никако гађањем приспети не може.

Може само као импровизирана експлозивна направа.

Уосталом сам инспектор ЦСБ Тузла при увиђају је изјавио да је експлозија била испод аута.

Све ове слике недвоједно и без икакве сумње доказују да овде није експлодирала граната 130 мм и лако их је поновити сваким прилично јефтиним опитом ако се нађе такво возило (голф Мк1) у иоле пристојном стању.

Јако сам забринут око начина на који је проф др Зечевић обавио свој експертски задатак.....

Примећује се да је проф Берко Зечевић поставио аутомобил на 0,47м од зграде НИК. Није познато зашто је проф. Берко Зечевић поставио аутомобил тако близу зида. Он лично сматра да је тротоар широк 1,15 м.

Ово је важно зато што постоје графички докази, у наредном поглављу, да је аутомобил био уз тротоар а не напола на тротоару као што је то описао проф. Берко Зечевић. Не бих спорио да је ширина тротоара можда мало мања од 1,15м, рецимо 1,0м на пример, али ни у ком случају ширина тротоара није била ни близу 0,47м.

Ово је велики проблем јер, да би се усагласили са стварним фотографијама лица места, морали бисмо да померимо аутомобил око 0,5 м у страну према тргу (налево на горњој фотографији). Онда, пројектил би морао да буде постављен вертикално на начин који једноставно није могућ са балистичке тачке гледишта осим ако је пројектил коришћен као ИЕН.

(Импровизована Експлозивна Направа).

Даље, ако бисмо померили аутомобил у страну и унатраг да бисмо осигурали правилан положај кратера испред десног точка, онда постаје немогуће урачунати путање фрагмената који би требали да пробију рупе у десном крилу аутомобила голф приказане на фотографијама. (Пјер Лик Лоран 2016.г. страна 10.)

ОСНОВНА ПРОСТОРНА ЛАЖ ТУЖИТЕЉСТВА БиХ

Сви подаци које је накнадно кривотворио и нумерички произвољно мењао вештак Тужитељства БиХ проф др Берко Зечевић постављају врх наводног пројектила 130 мм на 40 цм од ивице његове каросерије и уз предњу десну најистуренију тачку возила, док се возило левом страном налази на 47 цм од зида зграде НИК (зида са излогом).

Оваква поставка не може да поднесе ни најмање просторно-аналитичке провере.

На ту вештакову флоскулу о минималном падном углу од 62° а због прецесионог и нутационог кретања „вероватно неколико степени већем“ насели су и неки страни експерти и сви су, осим Чеха, иницијално тако и рачунали.

И заиста, неискривљена дуж на Слици 3.50 која представља тангенту на изводницу пројектила у падној тачки за падно угао од 62° позиционира нос пројектила на 39,5 цм, или врло блиско тој удаљености.

Блиско али јако далеко јер је он по Тужитељству свега 16 цм од каросерије.

У стварности се највећи део »кратера« нашао испод возила без обзира на све манипулације са њим и накнадна прекопавања; тако би падни угао за пад у тако позиционирану тачку блиску каросерији (тек око 10-так центимедата) био тако велик по апсолутној вредности да у пракси уопште не постоји нити се гађањем може добити, јер пројектил није линија ни тачка већ физичко тело пречника 14 цм преко водећег прстена.

Да би се врх пројектила сместио у центар експлозије а под углом од 62° , половина његовог пречника (7 цм) мора да »прође« кроз каросерију возила (Слика 3.55а).

Реч »прође« је условна јер се два сукцесивна догађаја »место удара упаљача« и »последична тренутна експлозија« и пролаз кроз препреку не могу приказати на једној слици у истом времену.

Оптужба ни у једном од ових случајева није ни мало водила рачуна о било којем од ових параметара.

Она се уздала у то да су речи које изрекне ма и не написала чист закон ван сваке сумње. За то су имали итекако спремну подршку.

Један од циљева овога текста је и тај да покаже да ни оптужени нису весла сисали и да се тако неутемељено не могу оптуживати људи чији су преци индустријализацију своје земље отпочели са ливењем топовских цеви и израдом лафета,

Слика 3.57

Слика 3.58

Ко ме год је иоле стало до истине треба да види ову слику. Првих девет фотографија представљају остатке возила голф Mk1 са тестова са стварном експлозијом пројектила 130 мм у симулираним условима а на дну је аутомобилиз стварног догађаја маја 1995. године са целим точком и целим рефлектором фара после експлозије 3,64 кг ТНТ-а. Летимичан прорачун по Кини- Грахаму показује да би при експлозији од 3,64 кг ТНТ надпритисак на точку и фару био 223,8 бара а рефлектовани притисак 1750,4 бара!

То се није десило. Напротив; све фотографије са лица места неопозиво указују на експлозију која је дејствовала испод нивоа тла на десни доњи крај крила возила а не одозго, на што посебно указују Израелци.

Фар и точак возила су отприлике једнако удаљени од пријављене тачке експлозије.

Стање ових делова возила као и остале каросерије а посебно стање прислоне фасаде зграде НИК после предметног догађаја не може да поднесе ни најминималнију критику без апсолутног рушења целокупне хипотезе Тужитељства БиХ о експлозији пројектила 130 мм на том месту на којем је експлозија пријављена па потом тумачена на суду БиХ.

Приликом експлозије пројектила 130 мм на точак и фар се обара неколико стотина фрагмената челичне кошуљице пројектила који носе огромну кинетичку енергију која редовито, при сваком изведеном експерименту деструише блиски фар возила у целини до потпуне непознатљивости.

При томе експлозивни удар уз асистенцију остатака разорене средине буши челичне наплатке предњег десног точка али и понеки од задњих, уз кидање предње гуме у више делова.

Током експеримента, фрагменти челичне кошуљице доњег дела пројектила међу којима су, законито, и неки од најкрупнијих делова распаднуте облоге-кошуљице, крећући се уназад видно оштећују предњи десни део фасаде зграде НИК како у којем опиту, али никада не са мање од 28 фрагмената на до 4 м висине.

Део распаднуте кошуљице крупним фрагментима руинира доњи део фасаде зграде и нивелише ивичњак сводећи га на висину уличне калдрме на дужини од 50-так центиметара.

Ништа од овога се није десило у стварном случају, па ништа важеће не може да преостане ни од тврдње Тужитељства БиХ о експлозији инкриминисаног пројектила као но од кривице осуђеног.

Потпуна реализациона несагласност последица коју изазива судско приказани, предметни, инкриминисани пројектил 130 мм и његови експериментални примерци у опитима изведеним 13 пута у условима

које је презентовало Тужитељство БиХ а које је суд прихватио и према њима судио и пресуђивао иако је могао и морао да зна да за такве закључке нема материјалних основа – у целости аболирају осуђеног.

Кратка је истина, на коју је било који суд логично обавезан, била и Суду БиХ доступна узимањем обичног папира од 7,4 цм висине и такође папирног кружног смотка у виду цигаре пречника 1,4 цм и покушаја да се овај други прислони уз овај први а да падни угао буде једнак раније нацртаном од 62° .

Јесу ли могли бар да покушају?

Питање није реторичко јер је утемељено у стварности и снажно подржано природном људском жељом да спозна истину.

Али ово питање јесте реторичко:

»Ко је све њих, а без изузетка, и којом екстирпацијом лишио те елементарне жеље«?

Да би пројектил са падним углом од 62° у целости мимоишао каросерију и пао поред возила на око 40 цм удаљености, његов водећи прстен мора да прође поред каросерије на теоретској удаљености од минимално $h+7$ цм а практично и до $h+11$ цм када се води рачуна о начину његовог кретања, где је h , висина »носа« возила 74 см.

А да је пројектил пао поред возила на 226,4 цм удаљености од зида зграде НИК како је то пријављено као и касније обележен кратер, његов падни угао мора да буде од $72,15^{\circ}$ минимално „или пар (дакле бар 2°) степени „ већи како то пише сам др Берко. Дакле, бар 74° !

Таквог падног угла, у стварним условима времена и материјала који фигуришу у случају »Капија«– НЕМА.

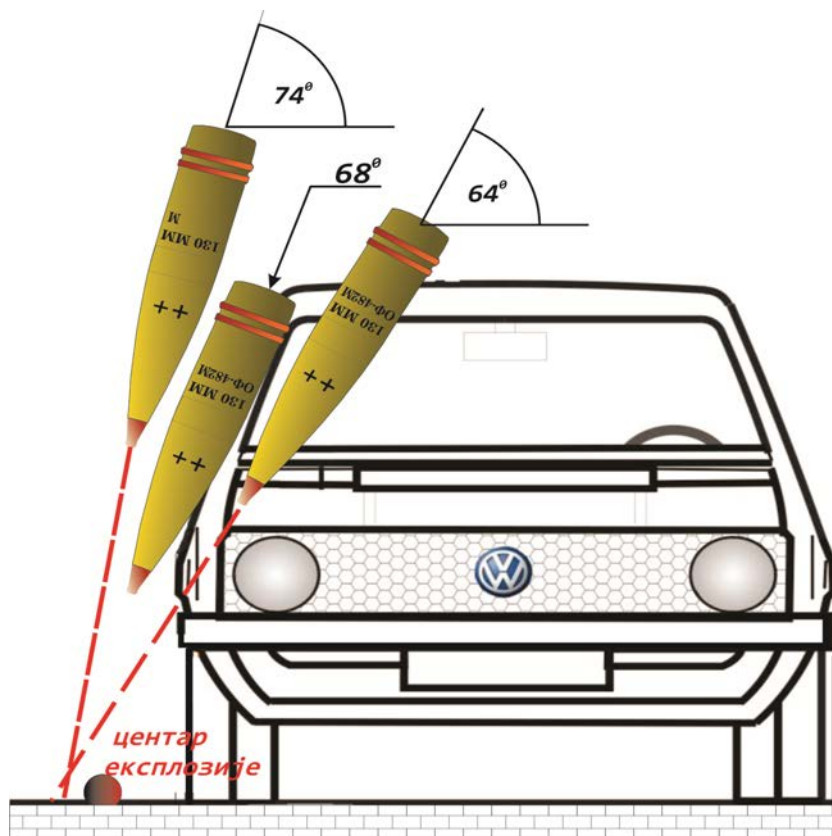
Он се не може добити ни на ком домету чак ни у условима на Кашмиру где исти топ има домет 36 км а камо ли при домету од 27,48 км а то је и сам др Зечевић показао **завршавајући гађање са елевацијом од 43°** , после чега напушта сектор у којег је сместио могући ватрени положај топа 130 мм.

Чак шта више, и на Хималајима где би домет био већи од 45 км, падни би угао био бар 10° мањи од наведеног.

Само ко ће загледати и проверавати падне углове после акта којим је највећи од пријатеља свих балистичара овога века утврдио шта се десило предметном приликом.

Ко би требао да оспори тврдње проф Берка? Његови прилежни асистенти?

И колико су то пројектила 130 мм испалила ова тројица заједно а да би се усудили да поставе и бране све непостојеће могуће исходе свога чина? И што је горе – то би требало да репрезентује целу цевну артиљерију која постоји, па јел'те г'осн судија?

Слика 3.59 Приказ аналитичко-експерименталних резултата прорачуна о падном углу пројектила који је урадио тим чешких стручњака МО Чешке Републике из Универзитета у Брну а који показују да пројектил не може никако да пребаци возило Голф Мк1 и падне на пријављено место ни са 64° ни са 68° па чак ни са 74° и већим падним углом.

Тиме је много, ако не и све речено. Овде није место балистичким разматрањима (они су рађени посебно) али је просторно-топографски ово доказ првог еда који директно указује:

- није било никаквог пројектила 130 мм на тргу „Капија“ у Тузли;
- Трагичне последице није узроковала артиљерија:
- Новак Ђукић није крив.

Но када смо већ код балистике. Побољшани балистички прорачуни који заустављају путању када дође по даљини и правцу над десни предњи угао каросерије позиционирају вентар тежишта пројектила на 229,55 цм, односно на 55 цм изнад тла, односно, условно, под поклопцем моторног простора возила.

Суд БиХ је пропустио да утврди елементарне чињенице. Он није судио ценећи узроке и последице већ је утврђивао максимални степен лажи и преваре који је ногуће имплементирати у оптужницу и пресуде а да то, бар по њиховим оценама, нико не примети.

Све до сада узете податке у процес је увео сам вештак Тужилаштва проф др Берко Зечевић; подаци криминалистичког техничара са лица места се унеколико разликују због мање ширине зграде НИК за 5 цм и краће дужи АК за такођер 5 цм. Наизглед то је безначајно, али није тако јер су у игри стотине метара. За сада ће то бити занемарено.

Успутно се он, вештак, многим боговима молио, не знам коме се сада клања али неко за њега треба уистину срдечно да се помоли.

Јер он грозничаво тражећи и поред свих лажи, изречених и написаних, није до сада нашао адекватан ватрени положај који би обезбедио описано му дејство.

У Прилогу 2 који је топографска карта приказана су места где се налазе висине од 260 м и ту се јасно види да постављање топа од 8 тона не долази у обзир, па чак је немочуће и његово ближе привлачење таквим тачкама.

Једини ватрени положаји могу бити уз сам пут али у том случају су они преблизу.

То и не би било страшно, дешава се, да на то мјесте не може да се приђе само од Тузле преко Пурачића и Модрачког језера јер прилаза са запада са Озрена нема, па то, по Тужитељству БиХ, мора да су Тузлаци те топове сами довукли ВРС да их ова њима гађа.

Слика 3.61 Кад год нешто у прорачуну не одговара доктор мења место експлозије. Дотераће човек цара до дуvara и гранату до Фојнице! Од три приказана места ЦЕ само је на оном централном обележено место неке експлозије меморијалн-споменичком плочом. Али без бриге, има проф Берко оваквих места експлозије колко год вам треба, а за сваку прилику може још неко да смисли и да благоречиво оправда па јел'те г'осн судија!

А да би било све још горе исто важи и за јужну половину сектора др Берка, док из северне пројектил не може да доспе на пријављено место без да удари у сверозападну фасаду НИК-а у Мајевичкој (тада) улици.

Ма не плашите се, не може понестати лажи у торбаку проф др МораштакоРећи.

Племенита је Босна по дрвљу позната али се не сме наставити, јер да би се пописале све наказне и накарадне »тезе и докази« који је у овом предметном случају извело Тужитељство БиХ, све са Мирсадом Стриком и Берком Зечевићем и папира би понестало.

Ако се у некој од тих замишљених фалсификата нашака реч која почиње , завршава или унутар себе садржи фонем или слово »к«, велико или мало, то је протумачено као апсолутна кривица оптуженог. Јер је толике кривотворине тешко описати. Толико су невероватне да би за свако слово страница контрадоказа требала.

А имали су и вредне помагаче који су чекали на крају спољне балистике. А ту, на крају чекао је врхунски терминални балистичар, дррр Берко:

Слика 3.62 Потколенице Атиковић Лејле по чијој је екстремној нагорелости и изразито ортопедским повредама доњих екстемитета, врхунски »терминални балистичар« закључио да су настале дејством гранате. Да је била тако близу експлозије гранате ногу би јој биле разнете у парампарчад, а да је била даље само метар или два ни нагорелости ни овако ниских, доњих повреда не би било јер пројектил тако не дејствује.

И ту се више не ради ни о Новаку Ђукићу ни о пресуди већ о криминалном акту у којем се најниже спрдње и изјаве лове по улици и представљају као докази – то је дело у којем суд БиХ учествује здушно и радосно радујући се свакој наводној »неоспорно ново-доказаној« глупости као млада мајка која купа малу бебу у топлој води.

Јер где је год нека брљотина могла бити направљена треба бити сигуран да ју Тужитељство БиХ са својим вајним вештако оптужбе није прескочило нити заборавило.

Није ни могло да се деси другачије јер су ту додатно кантали уцењени и заплашени многи доктори prof.dr.mr. sci. med. што се доле добро види.

Слика 3.63 Тешке ортопедске повреде Мемид Едиде, жртве која посве документовано, уопште није била ни близу експлозије код НИК-а, а чији тип непогрешиво указује на контакт са блиским извором ниско постављене „прљаве“ експлозије, док је, у исто време задобила укупно 45 рана без ових додатних 30 на слици које, замислите, врсни лекари из болнице »Градина« и додатно одасвуг позајмљени приликом пажљивог и савесног постмортем прегледа нису видели ни забележили.

Нажалост, и ово је балистика!

ДОКАЗИ ТУЖИТЕЉСТВА БИХ И ЊЕГОВОГ ВЕШТАКА СУ ИЗМИШЕНИ НАМЕРНО ЕКСТРЕМНО ПОДЛИ, ФАЛСИФИКОВАНИ З СВИМ ДЕТАЉИМА И ОЧИТО ФИЗИКАЛНО НЕМОГУЋИ.

ЧЕТВРТИ ДЕО

Она (граната) два пута у исту рупу не удара!

Народна

КРАТЕРИ И БРАЗДЕ

Предметни случај сугерише балистички долет и пад као и дејство тренутно фугасног- пројектила 130 мм, са тротилским пуњењем од 3,64 кг, као последицу ударног гађања са упаљачем подешеним на тренутно дејство (контактним упаљачем) и приспелим са падним углом од, наводно 62° а »највјероватније са пар степени више«.

Дејство таквог пројектила и трагови које његова експлозија оставља у околини места пада (експлозије) зависе од више фактора, од којих ће овде бити наведено само неколико најважнијих за предметни случај.

Силна, експлозијом готово тренутно ослобођена енергија делује на средину унутар које се експлозија десила а та средина одговара на ту енергију.

При експлозији на тлу стварају се површински (компресиони и приземни компресионо-смичући) таласи и подземни који се крећу дуж земљине површине али не истим брзинама.

Овде није место за лабораторију и објашњавање дејства поменутих таласа али се треба устврдити да ова два тек поменута дејствују при експлозијама ниско испод испод нивоа тла, док тзв. Рајли-јеве таласи који присилвљу честице медијума и продуката експлозије да се крећу кружно, дејствују при површинским експлозијама.

Међу површинским таласима је тзв. љуљајући талас, најбрже ширећи од свих површинских таласа, којем само име казује како дејствује и ми их осећамо приликом сваког потреса, док ове друге, који узрокују кружно кретање честица медијума у смеру ширења таласа уочавамо тек накнадно по последицама.

Међутим, данас је могуће по последицама које је оставила експлозија (ако је околина неконтаминирана природним или вештачким деловањем), непогрешиво пост фестум одредити тип, врсту експлозији и количину експлозива о којем се ту ради.

То је данас могуће учинити и у случају »Капија« јер је обилно документован иако је највећи део документације недоступан јавности или уништен.

То је било и тада непогрешиво проценити и проверити јер се радило о познатим феноменима али то никоме није ишло у прилог- напратив свима је требала некаква пресуда без упита колико лажи стоји иза ње да је подупиरे као »светска« истина.

Интензивирањем терористичких напада експлозивом у другој половини XX века убрзало је изучавање феномена експлозија које је са форензичких убрзо скренуло на војне потребе, али је и даље допринело развоју ове гране људске праксе.

Неки од феномена експлозија посебно оних који прате везе између места, врсте и снаге експлозије и последица у виду кратера на различитим теренима и људских губитака услед последица експлозивног деловања, како се показало, били су обавијени многим наслеђеним предрасудама а посебно се односе на последице дејства контејнираним експлозивима (експлозивима у металној облози као што су бомбе и артиљеријски пројектили) јер су само војске биле за то довољно заинтересоване.

Обимно су истраживани али су били потпуно доступни само радови који су се односили на експлозије у тлима у привредне сврхе (често су и ти били штићени). (Рихард 1975, Ринехерт 1975, Граф 1975, Грахам и Кини 1985, Миклович 1978, Булмаш и Кингери 1985 итд.)

Многа су истраживања спроведена о ширењу таласа у тлима и стенама (Дрејк и Литтл, 1983; Вестине и Фринзенхан, 1983; Ву ет ал., 2004).

Дејк и Литтл (1983) су изјавили да три важне варијабле утичу на интензитет удара на земљу индукован конвенционалним оружјем.

То су величина и удаљеност пројектила од грађевине, дубина продора пројектила и својства околног тла или насипа.

У том смислу, дакле:

Према теорији ширења таласа додатне су величине утицајне као узрочници интензитета експлозивног удара у земљу:

А.) врста пројектила;

Б.) масе и врста експлозивног пуњења;

В.) крајња брзина пројектила у моменту пада;

Г.) Начин подешавања упаљача (тренутно, инерционо или са успорењем);

Д.) Падни угао θ (угао тангенте на путању у тренутку експлозије у односу на хоризонт) и ударног угла, Q (угао сусрета врха пројектила-упаљача) са препреком у хоризонталној равни;

У зависности од горе наведених фактора, експлозија узрокована ударним дејством пројектила, последује разарањем околине у одређеном степену које, поред основног дејства на живе циљеве, карактерише већи или мањи кратер а каткада и онај готово неприметан – ако је тло екстремно тврдо, упаљач подешен на тренутно дејство, падни угао велик а поготово ако је ближа околина кратера накнадно контаминирана проласком времена или накнадним присуством већег броја људи.

Када се ради о самом обиму, облику или о постексплозивном фрагментационом ширењу, препознавање и категоризација узрока нужно овиси о падном углу пројектила.

Без несумњивих иницијалних података о типу, смеру долета пројектила, фрагментационом ширењу на тлу, падном углу, за иоле поуздано дијагнозу треба поседовати обимно знање, вештине и навике као и велико искуство.

Интензитет земљиног удара може се предвидети употребом емпиријских једначина.

Неколико досадашњих студија представљају емпиријске једначине за предвиђање вршног стреса узрокованог ограниченим детонацијама експлозива у тлима. Све једначине су истог облика за вршни напон, σ_{pk} , и представљене су као

$$\sigma_{pk} = f \left(\frac{R}{W^{1/3}} \right)^{-n}$$

где су f и n константе зависно од карактеристика места, а R и W су удаљености од експлозивног пуњења и његове масе, респективно. Табела 2.2 приказује вредности пријављене за f и n из прошлих истраживања.

Таблица 4,3.– Емпиријске константе за једначине вршног притиска

f	n	Карактеристике места	Референце
59	1.05	Засићени песак	Лијаков (1961)
10	3	Мокро тло	Крофорд и сар.(1971)
47	1.5	Засићено тло	Дрејк и Литл (1983)
50	1.5	Засићени песак	Брец(1989)

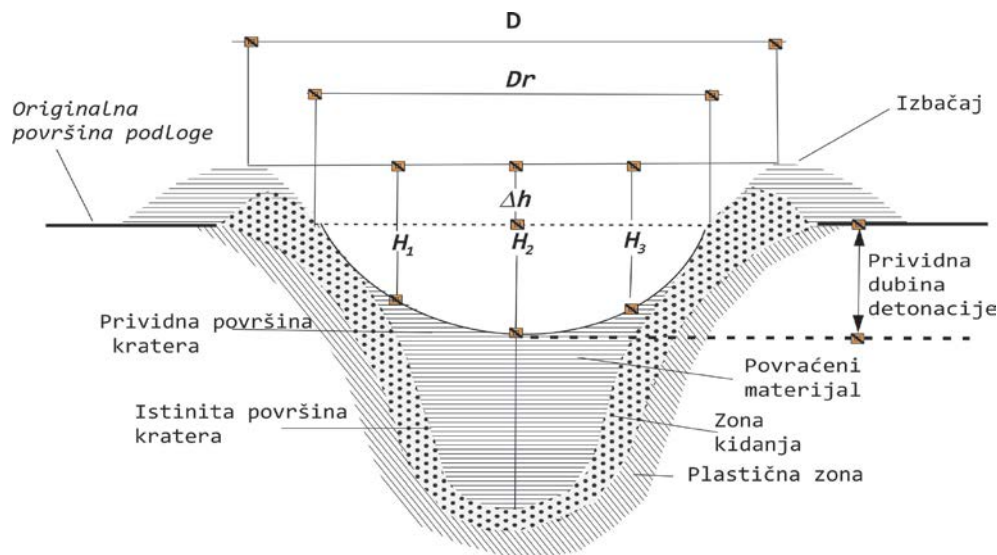
Напомена: σ_{pk} у Mpa , R у m , W у kg

ФОРМИРАЊЕ КРАТЕРА

У случају експлозија изнад или испод земље, одзив и механизам стварања кратера су још сложенији због анизотропије и нелинеарне природе материјала, до променљивости механичких својстава тла. На слици 2.5 приказан је кратер произведен експлозивним набојем који се налази на или изнад нивоа земље. Киннеи и Грахам (1985) дефинисали су димензије кратера произведене експлозијом на земљи или изнад ње. Према овим ознакама, D је привидни пречник кратера, D_r је стварни пречник кратера, Δh је промена висине од природне површине тла, а H_1 , H_2 и H_3 су привидна дубина кратера на различитим локацијама.

Дубина кратера створена експлозијом је обично око једне четвртине његовог пречника, али тај омјер зависи од врсте тла. Пречник кратера произведен експлозијом такође зависи од релативног места налета експлозива према површини земље.

Експлозије изнад површине можда уопште не стварају кратере на тлу (Кини и Грахам, 1985; Амбросини и Лучиони, 2007).

Слика 4.1. Дефиниције димензија кратера (Амброзини и Луђиони, 2007)

Већина се истраживања односи на подземне експлозије, а само неколико радова бави се експлозијама при земљи. Ако је експлозија близу површине, формира се кратер. Најважније променљиве које дефинишу облик и величину кратера су маса експлозива, W и дубина детонације испод интерфејса ваздух / земља, d . Када је $d < 0$, експлозив се детонира изнад површине тла, када је $d = 0$, детонација се дешава на тлу, а када је $d > 0$, експлозив експлодира под земљом. Бакер ет ал. (1991) представљају димензионалну студију за моделирање феномена формирања кратера у подземним експлозијама. Они су добили следећи функционални однос између дубине набоја експлозива и привидног радијуса кратера, након димензионалне анализе и многих емпиријских опажања.

$$\frac{R}{d} = f\left(\frac{W^{7/24}}{\sigma^{1/6} \cdot K^{1/8} \cdot d}\right)$$

Где: $-R$ је привидни полумер кратера, d је дубина набоја експлозива, W је маса експлозива, а σ и K су два параметра чврстоће за дефинисање својстава тла. Амброзини и др. (2002) добио је следећи однос између дубине кратера и његовог пречника створеног експлозијама на или изнад нивоа земље као што је дато у наредној једначини.

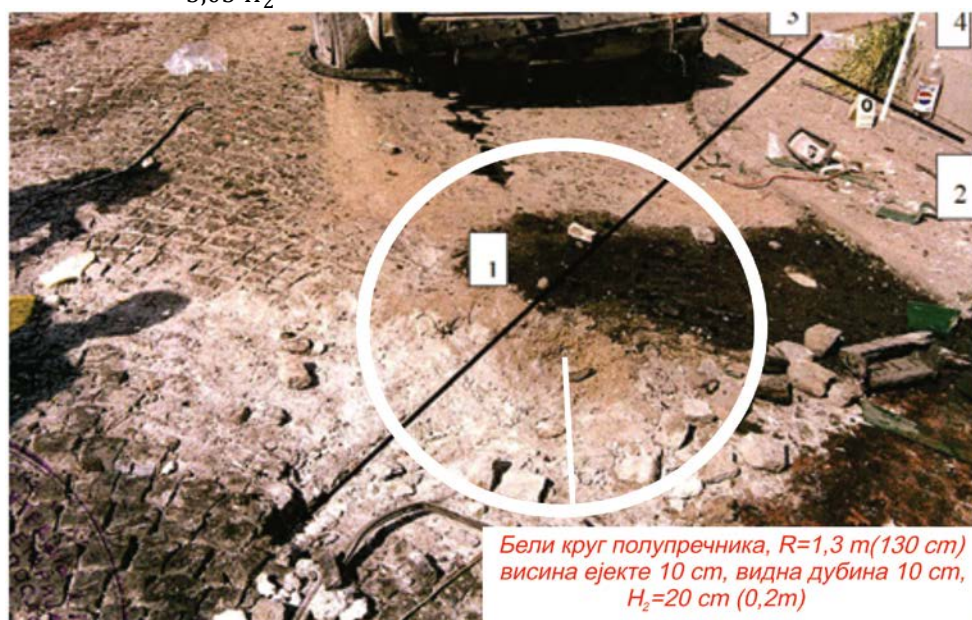
Тамо су тестирали 1, 2, 4, 7 и 10 кг ТНТ-а смештеног у земљи, 0,5 м над земљом и 1 м над нивоом земље. Штавише, Амброзини и др. (2004) наводе да еластична својства тла не утичу значајно на пречник кратера. Међутим, у одређеним случајевима може се добити одступање од $\pm 5\%$.

$$\frac{D}{H_2} = 5,78 + 5,05 \cdot d$$

или:

$$d = K_E - 1,145 \text{ (m)},$$

где је $K_E = \frac{D}{5,05 \cdot H_2}$

Слика 4.3

Напомена: »ејекта« је назив за материјал избачен непосредно око ивица кратера, а не и онај унутар левка кратера.

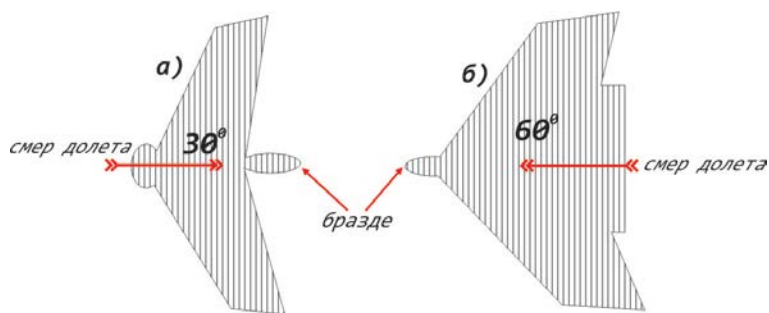
Узимајући у обзир димензије са претходне две слике и рачунајући за $K_E = 1,288$, добије се $d = 0,14 \text{ m} = 14 \text{ cm}$.

Рачунајући, дакле, по Амброзини-ју експлозија некојтејнираног експлозива у Тузли је произашла на дубини од 14 cm испод тла.

Интересантно је да се однос првобитно пријављеног кратера на гранитној коцки, не може довести у везу ни са једним артиљеријским пројектилом било којом познатом формулом али ова горе готово потпуно одговара дешавању у Тузли, маја 1995. године.

Ако не постоји адекватно искуство и опрез озбиљног истраживача, могу се десити катастрофалне грешке као што су се и десиле и у овом предметном случају.

Неки од почетних нужно потребних, извиђачко-инструменталних, података о смеру долета пројектила типа *»увек нас гађају са те стране«, »нема другог смера из којег би нас гађали«, или »наши су извиђачи поуздано утврдили да је гађано из тога смера«, у конкретном је, Тузланском случају у целости изостала – баш насупротив, заменик бригадира Јупа Хокланда за сектор Југоисток, пуковник Шарлеф Бранц, на суду БиХ изричито изјављује да никада до тада нису регистровали ватру из тога смера. Зато је одређивање смера долета сложен поступак, а намерно још и тешко злоупотребљен у конкретном, предметном случају.*

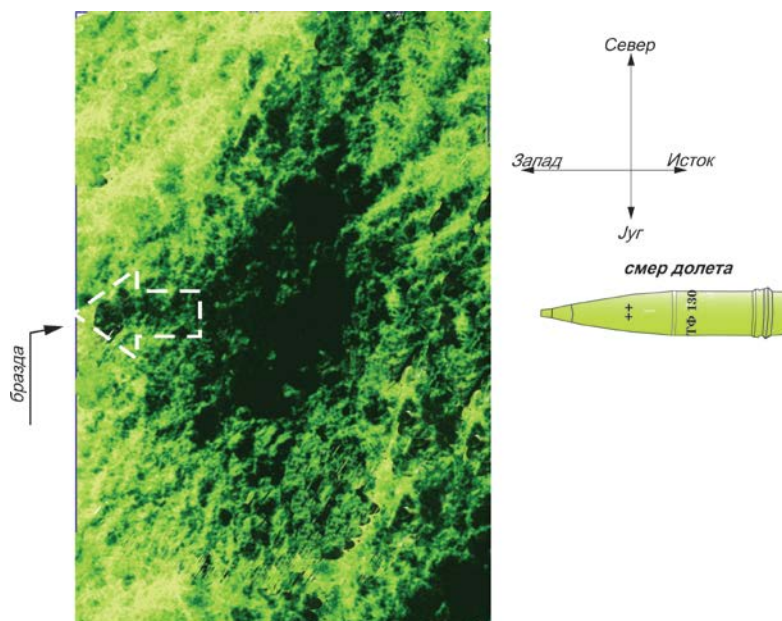

Зависност облика фрагментационог ширења продуката експлозије на тлу од смера долета и падног угла

Слика 4.2

Конкретно, **долећући са запада са малим падним углом од 30°** , како је то показала првобитна истрага Унпрофор-а, због величине тога падног угла већина парчади лети увис не остављајући знатније трагове на тлу. При том фрагментационо ширење има облик као на Слици а), јако тупог и плитког раширеног врха стреле који *»гледа«* према циљу са нешто наслага на врху *»главе стреле«* и са евентуалном (ако се створи) браздом унутар њезиних кракова, али само под тако малим падним углом $\leq 20^{\circ}$, па у овако представљеном случају (падни угао $31,6^{\circ}$) престаје да се то дешава или се дешава врло, врло ретко.

Напротив, долећући **са истока са великим падним углом од 30°**, због величине тога падног угла већина парчади лети право надоле (Слика б) а фрагментацио ширење има облик, као нешто оштрији врх стреле продужен уназад (Слика б) са браздом (која се готово никада не формира на врху »шиљка стреле« када пројектил долеће под великим падним углом.

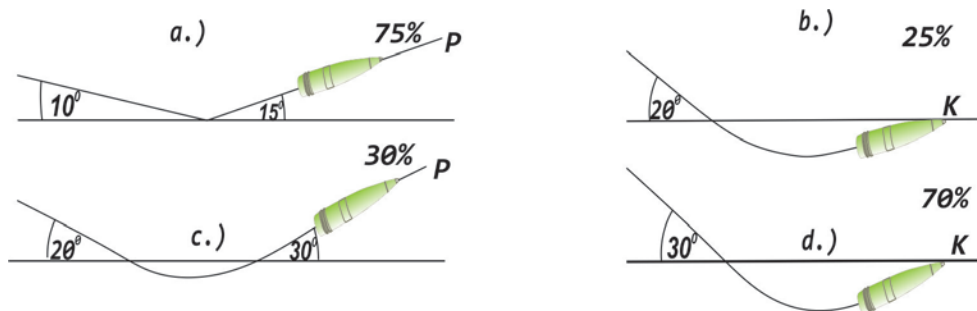

Слика 4.6. Очита сагласност са фигуром са Сликe 4.5. је несумњива

Са свих судских слика и фотографија расположивих у случају »Капија« а које су проглашене неспорним, одлично је видљиво да облик фрагментационог ширења продуката експлозије на тлу у овом случају безусловно не одговара ни једном од два горе приказана типа, већ је идентичан овом са Сликe 42б—основа троугла лежи нормално на извор ватре са истока али једне битне особине нема- а то је бразда која би требала да буде »забијена« испод возила голф и невидљива али није тако; напротив она је видљива сам јер је таквом проглашена од стране Тужитељства БиХ и нотирана позади, међу краковима ове фигуре.

Одбијајући резолутно да Зечевићево тврђење да је његова »бразда« на тлу заиста бразда а да је права бразда или непостојећа или прикривена остацима возила голф Мк1, и израелски стручњак као и вештак одбране су инсистирали да обаве реалне опите активирањем гранате која као да долази са истока јер то показују фрагментационо ширење на тлу у стварном Тузланском догађају.

Стварање бразде и уопште услови за њену појаву добро су познати и у теорији и у пракси.

Рикошет и камуфлет
Слика 4.7.

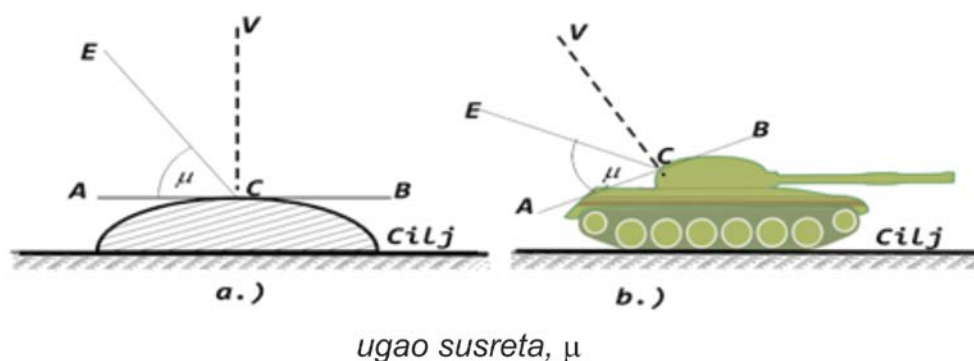
При ударном гађању са тренутним упаљачем, испод 10° падног угла пројектили готову у целини рикошетирају, а често ни не дејствују одмах већ после 2-гог или трећег одскока. То очито није предметни случај. При падном углу од 10° , на тлу, рикошетира 75% пројектила. Тада би после одскока граната експлодирала над Гулам кафеом.

При падним угловима од 10° - 20° рикошетира око 30% пројектила остављајући на удаљењу од места контакт са тлом од 1,5 м бразду (али без кратера на бетону и камену). Бразда је обично површинска и скреће по правилу удесно код овога топа а пре експлозије.

Иако је др Берко пронашао неку »бразду« на 1,5 м удаљености она није могла бити последица експлозије 130 мм јер је већ био оформљен кратер у камену дубок 20 цм. Бразда може бити подземна или надземна-отворена.

Са падним углом преко 20° рикошетира 25% а са 30° око 70% док иста не изроне из земље и добија се камуфлет.

Рикошет а са њом бразда као појаву при падним угловима преко 40° препознаје се у артиљеријској пракси ко редак феномен који се не среће на каменитом тлу осим у ретким случајевима када се појављује и ударни уго или угао сусрета μ ;

Слика 4.8.

Строго узевши угао μ који представља угао тангенте на путању E и тангенте на сусретну раван C, је једнак падном углу само када је циљ хоризонталан.

У супротном случају он може заузети вредности од 0 до 90^0 и створити оптималне услове за рикошетирање на покривкама армираних фортификацијских обеката или на куполама оклопних борбених средстава, али ни то очито није предмет разматрања када се посматра случај »Капија«.

Американци су чак и једну »бразду«, ради едукативних разлога, доцртали на обичном кратеру у стандардним условима да би слушаоцима показали како то изгледа (види Слику 43.)

Имамо дакле редак феномен, који је вештак Тужитељства сам себи а без потребе натоварио на врат јер је прошло 12,5 година а да ту »бразду« нико није видео ни именовано па чак ни онај који је неку промену на тлу обележио, некада давно, одмах после догађаја.

Вишеструки су експерименти иницирани Берковом »браздом« у потпуности оборили хипотезу о постојању било какве бразде, како по изгледу фрагментационог простирања тако и по дистрибуцији фрагмената који су оштећивали здања и повређивали људе и који су пронађени као потпуно опречни оном у стварном догађају.

Исто тако се уочава из анализе др Зечевића да је он, у конкретном случају, присвојио облик и изглед фрагментационог ширења продуката експлозије на тлу као на Слици 4.5. под а иако је падни угао повећао више него 2 (два) пута, што је потпуно немогуће, а методолошки темељно погрешно, јер се облик фрагментационог ширења суштински мења са променом падног угла.

При падним угловима већим од 35° бразда се редовито или готово никада никада и не формира, посебно на каменом тлу као што је калдрма.

Тешко се уздржати а да се не прикаже и неколико следећих стварних фотографија.

На равном тлу, средње тврдоће, лишеном камења и густог људског присуства и непосредно по експлозији, може се по фрагментационом ширењу приближно утврдити смер долета пројектила и то, у погодним условима, осредње обучени раде веома успешно.

Насупрот при крашком, каменитом или калдрмисаном тлу, уз присуство возила, људи у великом броју, блиских зграда или каснијом контаминацијом места пада, лик фрагментационог ширења може постати потпуно неупотребљив за ту намену (одређивање смера долета).

Чак и при врло повољним условима за одређење смера долета потребна је вештина и искуство. Посебно се то односи на предметни случај где је околина кратера контаминирана а ни једног дугог, помоћног, нема.

Зато је доктор Берко тражио бразду.

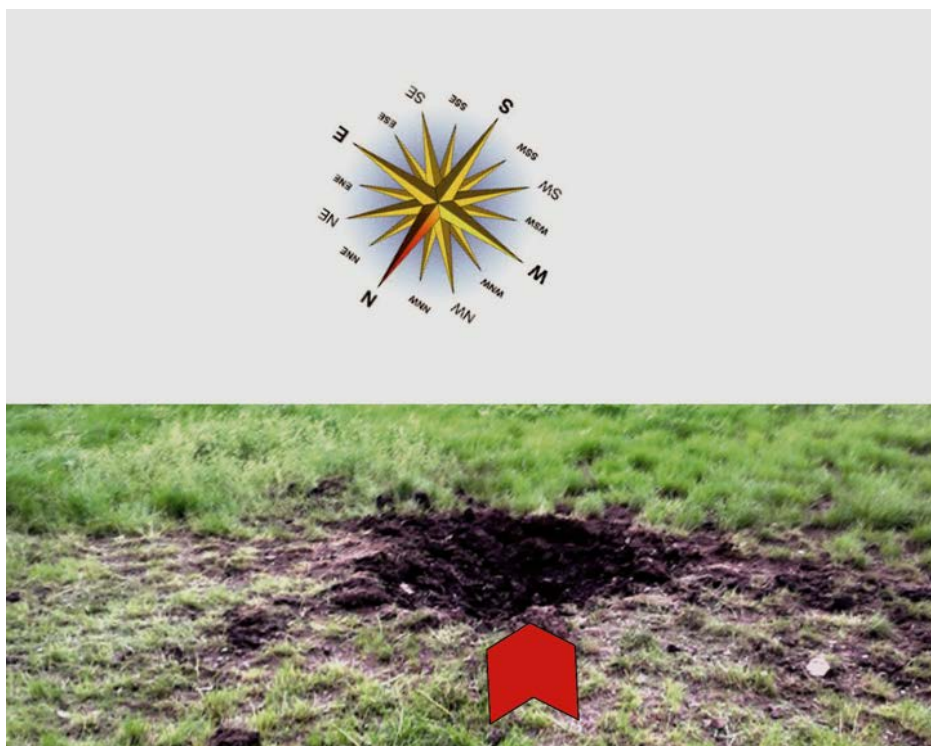
Да би помоћу друге тачке у у равни одредио правац према наводном извору ватре.

А када ту тачку стави на произвољно а шпекулативно одређено место може извор ватре да тражи у кругу од свих 360.

Ко год тврди на је на калдрми ноћу само под батеријском лампом и при претходном а после накнадног људског стампеда ноћу одмах открио смер долета по траговима на тлу није ништа друго до обичан лажов.

Проблем је што у Тузланском случају изворну фотографију кратера није видео нико иако има неколико фотографији од којих ни једна није ни слична јер је такви »кратер« час леп и чист и празан а после одмах у целости затрпан.

Поред тога и саме полицијске патроле ЦСБ Тузла су на суду признале да су многе неовлаштене особе којима они »нису имали право бранити приступ месту злочина« вршљале ареатом целе ноћи са 25/26. мај. те 1995-те изводећи неке бучне радње.

Слика 4.9.

Андрејевка, Украјина 2015. година. Чист неконтаминиран кратер на ливади) фудбалском игралишту) после експлозије пројектила 122 мм ОФ462, приспелог са северозапада. Пројектил је пао под углом од 41° . Тло релативно меко, нема никакве бразде а да је има она би била испред куда показује врх црвене стреле.

Добро је погледати што о томе кажу други.

Izvor FM 6-4, USA War Department, Section 67-88, 1939: Page, 50:

e. With a quick fuse, the shell usually burst before it penetrates. At very small angles of impact, the body instead of the fuze may strike the ground, resulting in a nonbursting ricochet.

Idem, a. Page 49

With angles of impact between zero and 125 mills (6,8°) a projectile usually ricochets, leaving a narrow furrow in the ground

With angles of impact between 450 and 700 mills (25,3° -39,4°) the projectile tend to rise in the ground but usually does not emerge.

Превод:

Са брзим(контактним) упљачем граната обично експлодира пре него што продре у препреку. При врло малим падним угловима, уместо упљача тело гранате удара тло што резултира рикошетом без распрснућа.....

Са падним угловима између 0 и 125 хиљадитих (0 - 6,8°) пројектил обично рикошетира остављајући блиску бразду на тлу.....(крај превода).....

Извор: Учебник по стрельбе наземной артиллерии, книга первая, МО СССР, Москва, 1961. 5, стр. 186.

Я не верю, что автор настолько тупой, что не в состоянии определить - откуда прилетел снаряд. Определить направление очень просто: при взрыве боеголовки на грунте со стороны прилёта формируется характерный треугольник от воздействия осколков. Здесь мы видим, что основа "треугольника" перпендикулярна бровке обочины:

Слика 4.10. Ево једног пројектила 122мм система ГРАД са упљачем подешеним на фугасно дејство (на успорење). Опет из Украјине и опет са северозапада. Забио се у асфалт, под углом од 47 степени али није направио значајан кратер а тачно се види одкле је долетео и онај ко ово пише написао је то изнад слике. Иронију је немогуће избећи. Али Берков 130 је по њему самом био наоружан контактним (трентним, PD упљачем а не оним на успорење.

При установке взрывателя на осколочное действие получается воронка минимальной глубины и образуются не од углубления снаряда в грунт, а от действия газов разрывного заряда..... на каменистом и зимнем грунте, эсли угол падения $>>20^{\circ}$, воронка почти не наблюдается.....

Превод:

При упаљачу подешеном на тренутно дејство добија се на тлу кратер минималне дубине.....и не образује се од продора гранате у тло већ од дејства гасова експлозивног пуњења.....на каменитој подлози, и на зимском тлу кратер се чак ни не појављује... (крај превода)

Где је тај господин судски вештак стајао када је своју бразду, коју нико сем њега није видео, у Тузли, под углом $67,7^{\circ}$ орао – испред или иза плуга?

Очевидно нема никакве бразде при падном углу преко 30° а да не говоримо о оном од преко 65° какав треба вештак Тужилаштва.

Али он човек има све што му треба и када му треба и када му не треба.

Што се тиче „бразде“ много би му боље било да је то прећутао.

Првобитна истрага Унпрофор-а, показала је, по њиховим наводима, ван сваке сумње (чак је наредбодавно забрањен и покушај сваке сумње), да је наводни пројектил долетео са падним углом од $31,6^{\circ}$ са запада под средњем азимуту од 270° . Тако су написали – **ван сваке сумње.**

Слика 4.11. Неексплодирани пројектил система Град забијен у тло, долетео на циљ са максималним падним углом, при таном слоју уличног асфалта

Слика фрагментационог ширења на тлу тада би нужно требала да буде као на слици 4.5 под а, али без икакве бразде. Уосталом, ту »бразду« током изворне првобитне истраге нико од особља власти БиХ или Унпрофора није ни видео а камо ли нагласио или забележио.

Изразито видљив смер долета, падни угао 44° , нема бразде систем ГРАД

*Очит смер долета, падни угао 34° , нема бразде али је удар чеоних фрагмената видљиво оштетио дебло
Слика 4.12.*

Украјина, фебруар 20115, падни угао пројектила 40° , нема никакве бразде, снимљено са запада, смер долета показан црвеном стрелицом

Генерално узевши, нема бразде при падним угловима већим од 45° ни на ратреситим тлима а камоли на камену или калдрми

Украјина, фебруар 20115, падни угао пројектила 39° , нема никакве бразде, иако би неки могли да је пронађу, смер долета показан црвеном стрелицом

Слика 4.13

Нажалост, 12,5 година касније, Тужитељства БиХ, проф др Берко Зечевић, намерно види неку »бразду«, потом мења основни податак о томе да је наводни пројектил долетео са падним углом од $31,6^{\circ}$ са запада и мења тај угао са $31,6^{\circ}$ на 62° а фрагментациону слику оставља недирнутом (она је у стварности као на слици 4.2 под б), али јој је бразда премештена на супротну страну.

Тако је начињен невероватан феномен који се не може начинити несвесно, једном једином грешком. Он је последица свесног, сукцесивног гомилања измишљених чињеница који су биле потребне да се креирају инпути из којих ће бити изведени метафизички, у овом свету непостојећи, закључци потребни да се окриви и из друштва одстрани неки унапред изабрани субјект.

Учињено је немогуће; смер запада је очуван, падни угао повећан два пута, фрагментациони облици остављени малетене исти, а да се не би десило немогуће, тј да се **најпре деси кратер па потом бразда, што се не дешава никада**, та наводна бразда је пребачена на опозитну страну.

Ма бива после бразде експлозија, али код рикошетног гађања, но после бразде доле на тлу се дешава експлозија горе у ваздуху па последичног кратера нема. Не постоји.

Али при ударном гађању бразда, ма каква да је, ако се уопште креирала, произлази из кратера и само и искључиво из њега ; она је радијус- вектор (радио- радиус – паок, жбица, тј оно што има почетак у центру кратера, што из њега произлази).

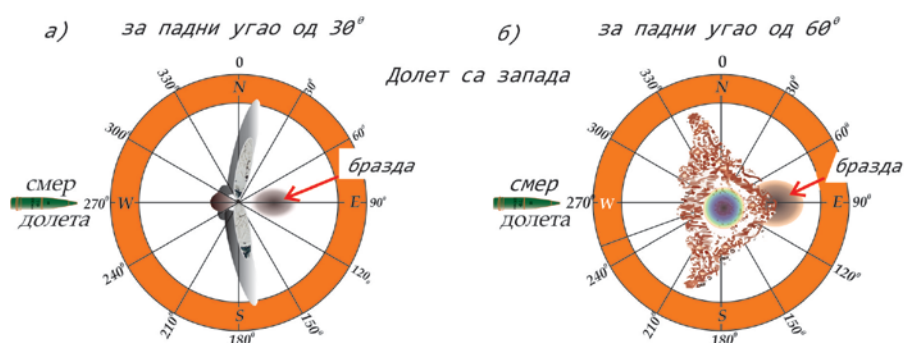
Поред тога, поменута бразда додатно припада типу везаних вектора па га његово произвољно померање, макар та транслагација и била извођена под истим углом, лишава сваког смисла.

А управо то и ради др Зечевић у својој »експертизи« при чему он не изводи само просту транслагација почетка те »бразде«, већ је чак и произвољно ротира у равни и окреће у смер који му тренутно треба.

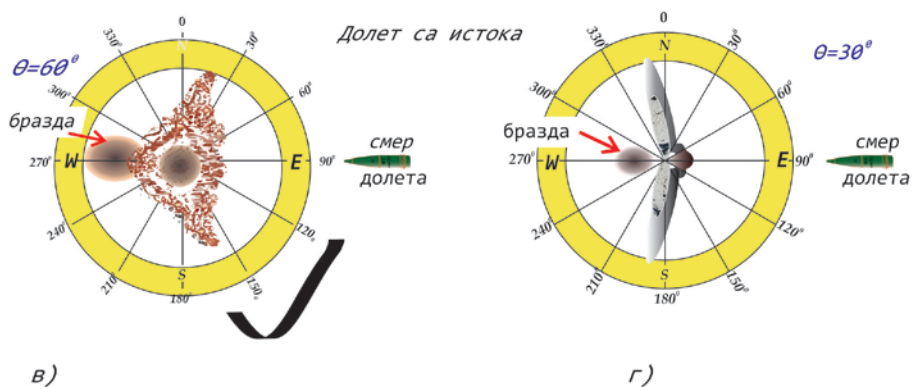
Како у БиХ и у његовом суду и Тужитељству постоји наредбодавни смер долета пројектила одређиван од стране сивих еминенција типа

Емина Туркушића или њему сличних, надређених, то ма какав облик фрагментационог ширења има бити прихваћен без поговора ма какав да је падни угао или смер долета пројектила, без обзира да ли се ради о топу 130 мм или 37 мм или замотуљку експлозива у амбалажи home made типа.

Изглед фрагментационог ширења на тлу за различите падне углове истих пројектила при идентичним смеровима долета (овде са запада)

НАПОМЕНА: При падним угловима већим од 35° на бетону или на гранитним коцкама формирање «бразде» је толико ретко да се у пракси, сматра изузетним феноменом.

Слика 4.14.

Када се ради о одређивању смера долета помоћу фрагментационог ширења на тлу, углавном се све зна још од почетних година 20. века. Познате су предности и недостаци методе која је више пута дорађивана од првог коришћења па надаље. Урађена је и адекватна типологија за лагано препознавање у одређеним условима и приликама.

Установљене су и добро описане све могуће замке које чекају онога ко се овом методом служи у пракси.

На овој слици овде су четири основна типа фрагментационог ширења при супротним смеровима долета и падним угловима од 30° и 60° . Површан увид у ту слику (али и у претходну) показује да овде ни један тип фрагментационог ширења није ни сличан ономе који се показао у предметном трагичном случају. Не слаже се, наиме, ни облик ни смер долета за референтни падни угао др Зечевића (сем донекле можда онај на слици в)иако је и у стварном догађају супротно усмерено правцем исток-запад као и на горњој слици) ни положај ни облик бразде као ни форма фрагментационе слике ширења на тлу.

То показује да је за бразду узета ознака на тлу која то није и не може бити, што је одлично описао франуски форензичар, судски вештак при Апелационом суду у Паризу, професор на Универзитету у Греноблу Пјер-Лик Лоран, као и Јозеф Шарон, постблест форензичар из Израела.

Обојица су, наиме, потврдили да на месту трагедије у Тузли само др Зечевић види неку »бразду« и нико други – ни током прве истраге од 25. 05. 1995. као ни двадесет година касније.

У већини земаља на свету се резултати ове методе и не признају ако није пронађен водећи прстен пројектила или бар део тела кошуљице пројектила која тај прстен носи, а све због трагичних неспоразума почињених од стране искусних људи са дугогодишњом ратном праксом који су пресудили криво користећи се овом методом.

Слика 4.15.

Описујући предност новоткривених метода лоцирања непријатељске артиљерије, 1921. године, Французи су описали трагичан пример заблуде која је узела много људских живота пошто је I CP већ био

практично завршен на фронту успостављено примирје, у току којег су француски војници играли неку игру испред својих ровова. Рат је престао али трава није порасла као овде. Није ово горе баш то место. Ово је само симулација али довољно слична.

Недалеко од њих пала је артиљеријска граната коју су сви (а имали су огромно искуство) препознали као калибар 150 мм. Рањено је тек неколико људи и то лакше али је покренут осветни ланац јер је одмах окривљена немачка страна и њихова пољска хаубица 15 cm sFH. То су отприлике показивали и прикупљени фрагменти гранате али водећи прстен није био пронађен као ни део гранате која га носи Немци су то одмах одлучно порекли, тврдећи да таквог оруђа код њих сада нема.

Наравно, нико у то није поверовао.

Околно земљиште било је раније преровано артиљеријском ватром и отисак фрагментационог ширења на тлу није био најјаснији. На тлу пуном старих разрованих кратера, рупа, спаљеног дрвећа и камења, пронађено је нешто, некакав отисак (1.) сличан ономе који је показан на слици.

»То је типично деловало ваше, француско оруђе са малим полазним и падним углом, отисак на тлу је као крила птице која лети према вама, тј. слово „V“ гледа крацима према нама« – тврдили су Немци.

»То може да буде само ваша хаубица 15 cm sFH. Лепо се види тупа, дебела стрела врхом окренута према нама, Французима на запад, а граната је дошла под великим полазним углом« – објашњавали су Французи.

Мало по мало трупе се се потукле са крајњим исходом од 87 мртвих, све док се нису уплеле владе у Паризу и Берлину и зауставила трајући покољ.

На терен је упућена мешовита комисија која је после детаљне претраге пронашла водећи прстен пројектила у дну кратера који је припадао француској гранати за топ 155m Filloux, Grande Puissance, GPF.

Уместо да, са источне стране, буде испаљена немачка граната 150 мм са даљине од око 7200 м са падним углом од око 59,5° (великим), доказано је, грешком је испаљена граната 155 мм са западне, француске, стране са скоро 1.7 пута веће удаљености (12150м) и са малим (36,6°) падним углом.

Од тада па све до замирања њене употребе, се методи која је поменута приступа са много опреза, посебно када ситуација око кратера није јасна а у конкретном случају је то било више него очигледно јер је стварни, предметни кратер био више пута затрпаван и прекопаван, а судски га вештак никада и није видео у стварности.

И још једном разлика између кратера какав је био у Тузли 1995 (десно) и оног каквог је истумачио др Зечевић, који је најпре резолутно одбацио идеју о малом падном углу од $31,6^{\circ}$, из првобитне истраге Унпрофор-а, претворио га у двоструко већи од 62° , а потом истим тумачио западни смер долета али са углом од $31,6^{\circ}$ иако су трагови на тлу показивали апсолутно супротно наводећи форензичаре да раде вишеструке поновљене опите са активирањем правога пројектила 130 мм за источне стране.

Познато је како су ти опити завршили, на велику жалост вештака Тужилаштва.

Непосредно над кратером се налазио аутомобил а свуда околу људи. Тако је порођен додатни феномен, до тада непознат у пракси; нико од блиских људи у периметру од 1,4 м није разнесен, а из вековне је калдрме експлозијом исчупано преко 1,5 пута већи број калдрмских коцки него што их стане у исти дотични кратер.

Али то је овде неважно (сем начиа на који вештак Тужитељства др Берко Зечевић тумачи тај феномен у стилу »бежанија била, војска, долазили, камење односили и доносили....итд.«).

Исто таква поука из школе као ова горе је поука да се кроз две тачке може провући само један правац док се смер мора накнадно одредити неким методом.

То значи, да је, као у овом предметном случају, приликом нејасног или контаминираног постексплозивног фрагментационог отиска на тлу, екстремно важно да постоји друга тачка помоћу које би се могао одредити смер долета пројектила.

То је такозвана бразда, најчешће траг од упаљача и неколицине блиских фрагмената око њему блиског навоја на тело-кушуљицу пројектила, остављен у виртуелном иницијалном »продужетку« путање. Дакле увек и баш увек, макар и минимално али увек на већој удаљености од извора ватре у односу на кратер.

Наравно та бразда је ретка а при угловима већим од 50^0 . а посебно на веома тврдом или чак каменитом тлу, као што је то трг »Капија« у Тузли, изузетно редак, уствари готово потпуно немогућ догађај.

Али допустимо да је у конкретном случају таква бразда постојала.

Ако је постојала, а др Зечевић један и једини и нико више тврди да јесте, онда је она, та несрећна **»бразда«** и **само она једини** регулаторни фактор за одређивање смера долета пројектила а никако не кратер како то изразито тврди проф др Берко Зечевић на страни 45. своје анализе под насловом «Анализа кратера», јер се његовом тврдњом раде 3 процесиона корака више уз дуплирање почетне грешке.

Нека је као на слици XX б тачка **B** центар бразде а тачка **K**, центар кратера.

Одређењем азимута са бразде на кратер, тј. азимута са тачке **B** на тачку **K**, односно:

$$Az_B^K = \arctg\left(\frac{\Delta E}{\Delta N}\right) + \frac{\pi}{2}$$

директно се одређује и правац и смер на оруђе-извор ватре.

То је уједно и суштина метода за одређивање смера извора ватре коју је др Зечевоћ на суду БиХ, представио као свој обимни физикални апарат којим се у овом, предметном, поступку на суду користио. Бар је јавно прокламовао да га је дословце следио и да се њиме служио, те да је тако постигао ванредно добре и истините резултате у виду беспрекорних нумеричких величина а **све по законима физике**. Чије – е то се не зна!

Подробна анализа следи.

Када се траже центри кратера и бразде – подразумева се да то нису чисти геометријски облици из разумљивих разлога. На месту је дејствовала јача или слабија експлозија која је рушила и ратресала и презатрпавала околину.

И поред тога центри поменутих места се проналазе али се унапред рачуна са тачношћу са којом је то могуће урадити у пракси.

Предметна тачност је одређена давно, пре једног века у Француској и није мењана од 1911. године. Одступање центра бразде од центра кратера се карактерише средњом вероватном угловном грешком $E_M = 0,7^\circ$.

То генерише сумарну средњу вероватну грешку од $8 \times 0,7^\circ$ или $5,6^\circ$ тј. блиско 100 хиљадитих у подели 1:6400, око 95 хиљадитих у подели 1:6000 или 97,8 милирадијана.

Одступање центра бразде од центра кратера у конкретном случају износи $11,46^\circ$ или око 16 средњих вероватних грешака.

Ошито се ради о абнормалном одступању које не може да уђе у било какав озбиљан прорачун као улазни параметар.

То је др Берко добро знао, па бразду није ни користио нити је приказивао као појаву која садржи битне нумеричке податке, већ ју је само споменуо и »заборавио«. Несрећна грешка, па јел'те, гос'н судија?

Ту ознаку на каменим коцкама ни сам Ирфан Џиновић који је исту забележио и измерио није именовано браздом а првобитна истрага то није ни поменула.

Зашто је др Зечевић користио ту »бразду« какда би му било неупоредиво лакше без ње – то нико не зна. Вероватно ни он сам. Ваљда да буде уверљивији и да тиме допринесе »високо научном« привиду —»бежанија била војска долазила, односила... доносила«!

О бразди су све остало рекли и други експерти.

Овде ће бити показано како њезино постојање, ако се разматра, треба тумачити и како не треба и никако не сме, а како је то радио др Берко вештак Тужитељства и Суда БиХ.

Надаље се представља његов оригинални доказ – скица на слици 69. из његове анализе која треба да представља доказ за поступке око одређења смера долета пројектила.

Да се избегну непотребни описи, на његов сртеж су додане словне ознаке изразито љубичастом бојом.

Поређење ове скице са стварношћу показује све. Наиме, на страницама 44. па све до 51. укључно, вештак Тужитељства БиХ др проф Берко Зечевић, под насловима,

»Анализа кратера ХЕ пројектила«,

»Истраживање локације кратера«,
»Одређивање правца“, Анализа кратера«,

»Кратер код артиљеријских (топовских) пројектила са предњим ударним упаљачем«,

»Анализа фрагмената пројектила«

и »Уређај за одређивање правца долета пројектила«,

на пуних 8 страница показује и доказује бесомучно преписујући трактате са Интернета, како би неки други људи требали да поступају у оваквим прилика да би одредили ко је и одакле је гађао.

Дакле 8,6% од целокупне експертизе.

Додајмо томе наредне 4 или чак пет страница којима објашњава како би сви други људи, сем њега и суда БиХ (наравно и припадајућег Тужитељства,) требали да схвате шта је то тачност а шта прецизност када се говори о артиљеријским гађањима, то износи већ више од 13% експертизе која би требала да буде анализа масакра младих људи на тргу Капија у Тузли, 25.05. 1995. године, обрађена са знатно више пажње и са неупоредиво мање подвала. прев»ара, инсинуација, и измишљених чињеница.

Одмах потом, на странама 57. и 58.-ој, показујући како ће рачунати, он један једноставан метод заснован још крајем 19. века претвара у ретко виђени циркус, показујући јасно да ни једне ставке, ни једног ретка од написаног на горњих 12-13 страна намерно неће да се придржава.

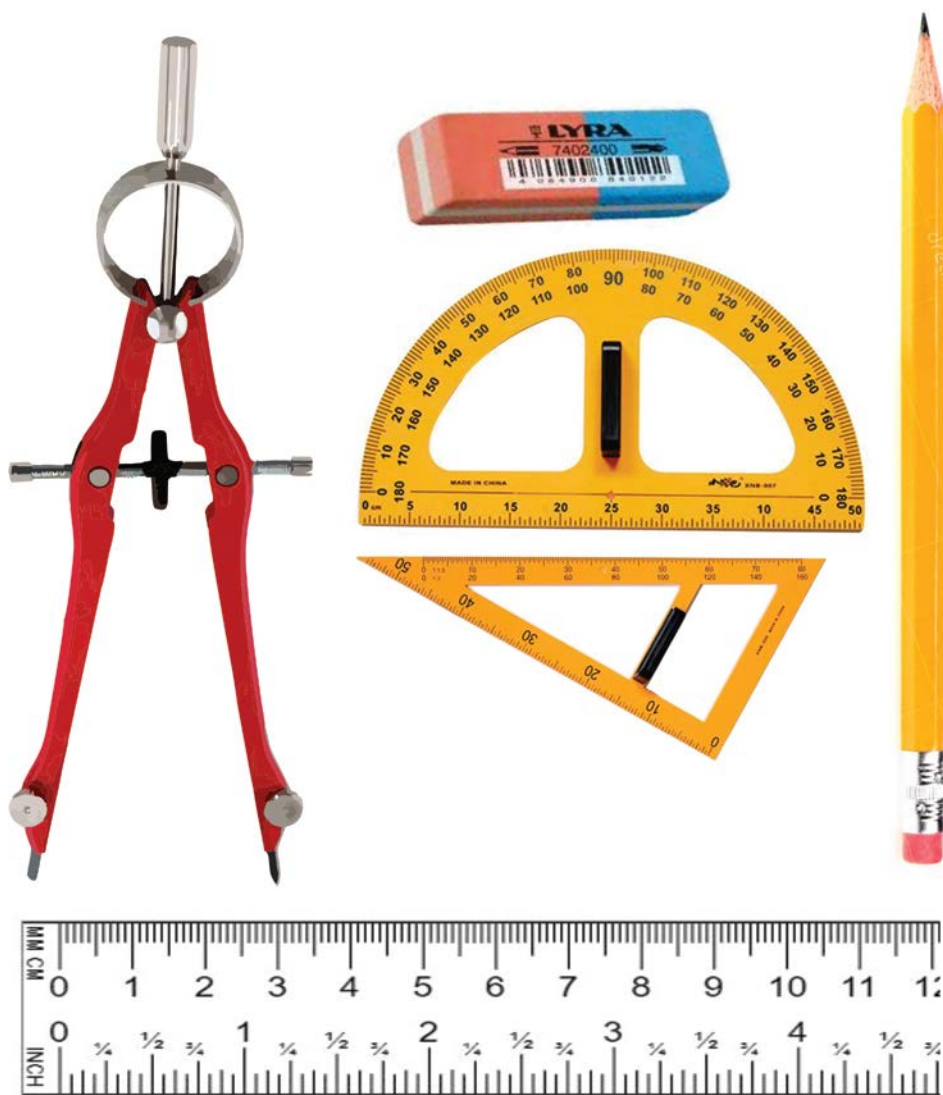
Он има боље методе. Уз њих иде 17—18 година НИР-а у ЈНА а још ко зна колико на Универзитету, довољно да се сви падни углови научно нивелишу и осредњавањем сведу на интервал од 60° — 65° .

ПЕТИ ДЕО

Лаж, фалсификате, кривоклетства и подла подметања Тужилаштва БиХ и њиховог вештака оптужбе не виде само они који то никако не желе да виде!

**И МИ БИ ХТЕЛИ ЗНАТИ
АЛИ МОЖЕМО И ПОМОЋИ**

ПРЕГЛЕД ЗА ДЕЦУ ИЗ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ

Зашто не? Они могу итекако да помогну тамо где је суд БиХ пропустио, а Тужилаштво није хтело да види. Јер они су малени и не могу да се ваде да су све научно заборавили уиме велике правне науке.

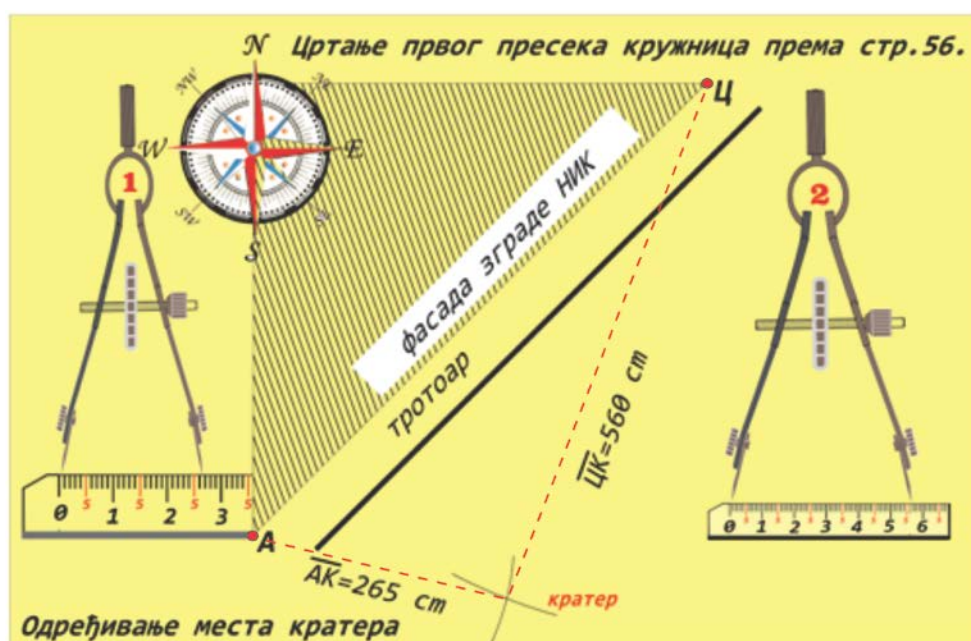
Они који би ово из прве разумели, само помоћу бројки и кратке нумеричке анализе, није брига. Они који би разумеју да се мало

потруде јер им то образовање дозвољава, обично имају паметнија и при томе боље плаћена посла.

Људи који би желели да схвате а не могу томе да посвете године свога живота, заслужили су да им неко објасни.

Они ни не слуте да им уз колено седи неко кога су, о властитом трошку, опремили нужним прибором и знањем, а тај неко једва чека да покаже да он то може да уради.

А може. Малени основац може. Нацрта тачку —слика десно доле, тачка А). Потом узме шестар и лењир или било које друго мерило.

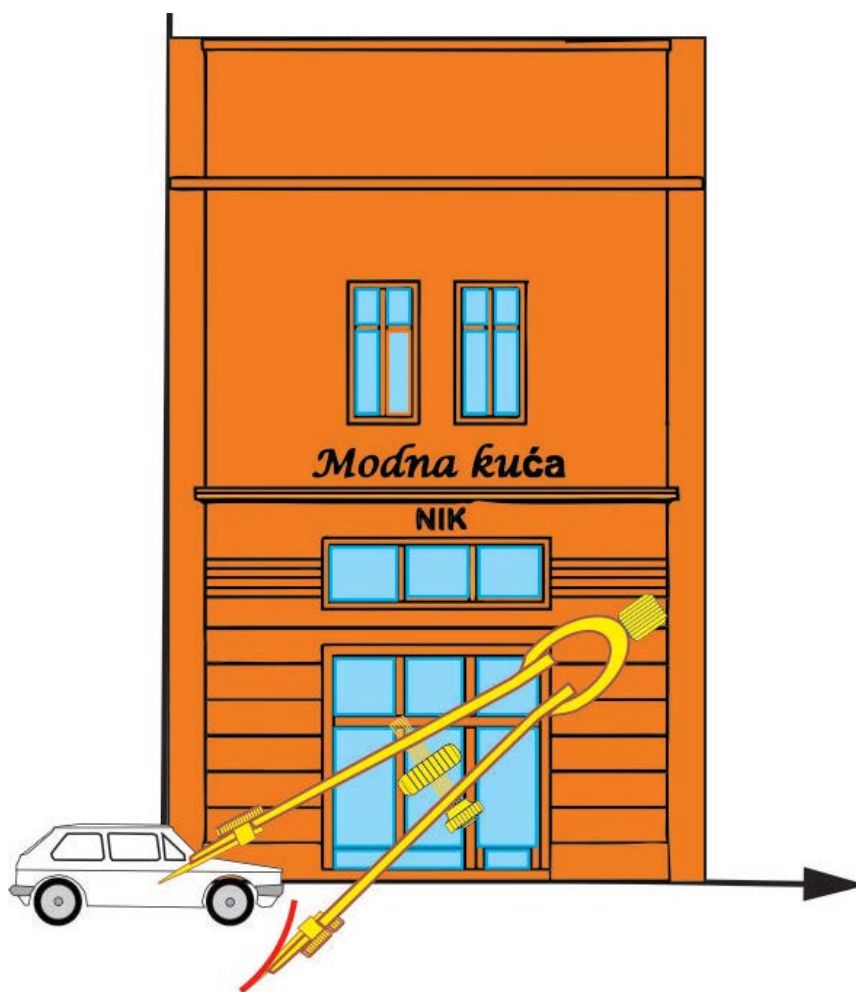

Слика 5.1.

Шестар се пободе врхом на нулу лењира (доле лево) а његов други крак, оловку, на 2,65 м тј. 265 цм (у размери 2,65 цм) колика је удаљеност кратера од левог угла зграде НИК а према обилној судској документацији и нацрта се полукруг) код натписа »кратер« [а опет према писаном налазу вештака Тужитељства БиХ проф др Берка Зечевића, а како је он то установио на страни 56. његове експертизе под насловом: »Analiza uvjeta koji su doveli do masakra osoba na trgu „Карија“ дана 25.05.1995. год у 20:55 сати«]

Иза тога треба у отвор шестара узети другу дужину (где ће оловка бити на другој страни шестара— 5,6 цм на цртежу) колика је удаљеност кратера од десног угла зграде НИК, према судској документацији, —тачка Ц. Око те тачке Ц (десни ћошак зграде НИК) описати лук полупречника 5,6 цм (види слику код натписа »кратер«).

После описивања другог лука, а у пресеку двају делова лука добија се тачка кратера (натпис »кратер« – није написано то сами радите).

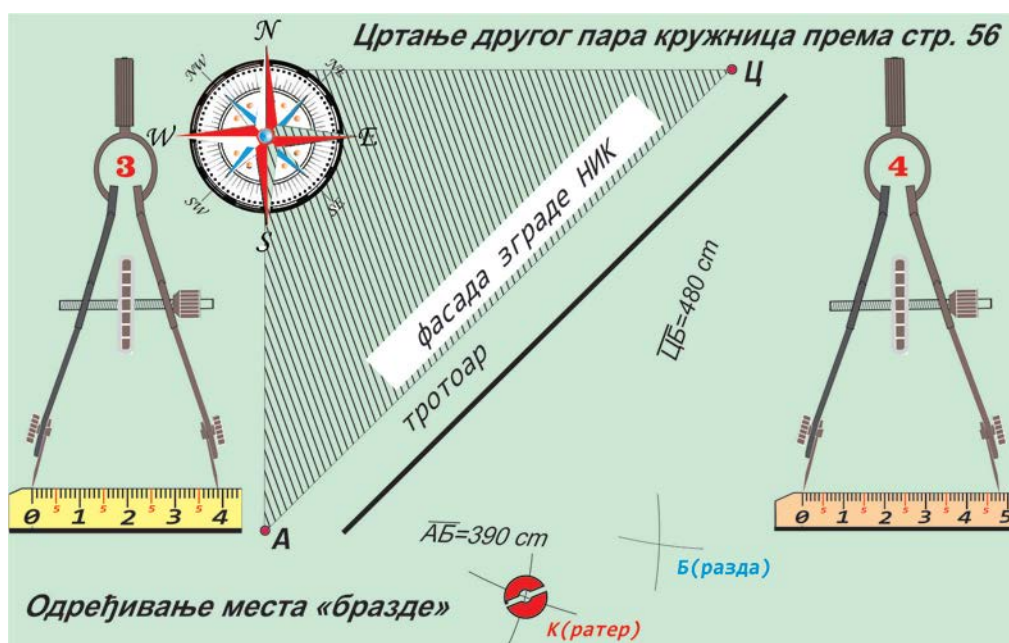

Слика 5.2.

Тек за пример како би то отприлике треба да изгледало ако би се ради у стварности

Ова тачка једнозначно означава место кратера и то тачно онако како је то презентовано Суди и Тужитељству БиХ од стране вештака Тужитељства проф др Берка Зечевића као и од стране судијско-истражног тима—Слика 5.1. Јасно и неопозиво; додатни прорачун је логична последица али прорачуна и не треба - довољан је дечији угломер уз већ постојећу лењирку. Фасада зграде НИК са кратером К, заклапа угао од $58,7^\circ$ уз дуж $AK = 265$ цм. (К потиче од кратер на слици 5.1). Такви су и судски подаци по којима је вођене Новакова суданија.

Сада се, поставља добро видљиви округли црвени маркер на пресек двају кружница и дефинише **К(ратер)**, чије је место сада једнозначно одређено у координатном систему зграде са почетком у њезином левом доњем углу. Следи цртање другог пара предметних кружница.

Слика 5.3.

Овде су, ради бољег разумевања, плавом бојом већ нацртани полукругови са $r_3=390$ и $r_4=480$ цм (3,9 и 4,8цм) и дописано **Б(разда)** иако провођење тог поступка тек следи.

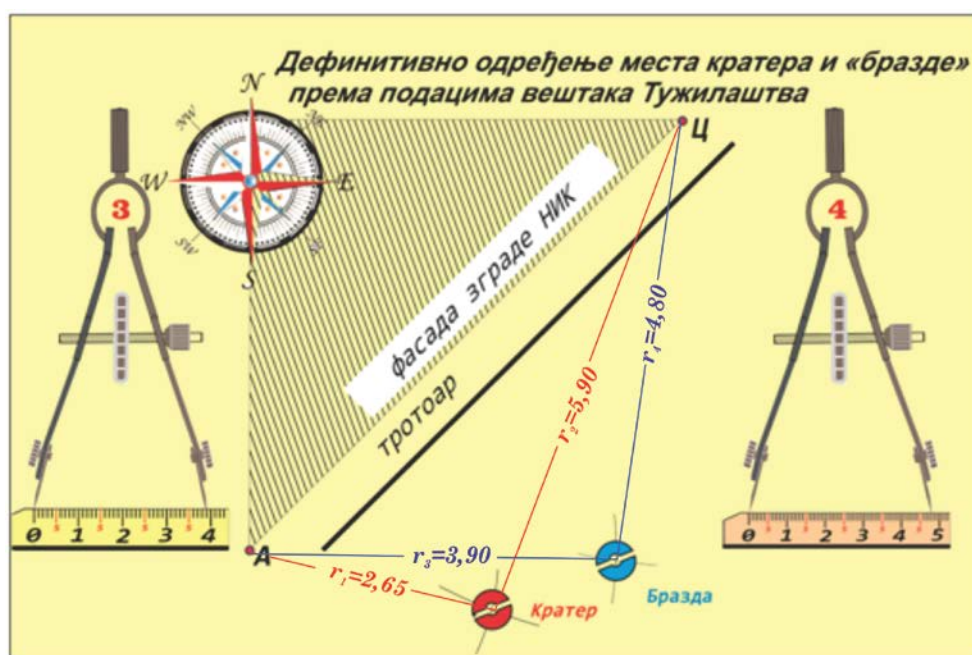
Приступа се одређивању места пресека следећих двају кружница које представљају »бразду« др Зечевића. Поступак је идентичан само су мере различите јер се та два објекта налазе на различитим местима на калдрми Тузланског трга »Капија«.

У наредна два приказана корака представља се поступак за добијање бразде.

Шестар треба поставити металним врхом на нулу, а други крај на 3,90 м, тј. 390 цм (оловку) колика је удаљеност наводне бразде од левог угла зграде НИК (према судској документацији)- доле лево на слици.

Око тачке А (леви ћошак зграде НИК) описати лук полупречника 3,9 м (390 цм (види слику код натписа Б(разда). Слика 5.3 и 5.4, а затим са тачке Ц описати лук полупречника 4,8 м (480 цм)- на слици 4,8 цм.

Поступак се завршава приказом као на слици која следи:

Слика 5.4.

После налажења пресека двају кружница са полупречницима од $AB=390$ цм и $CB=480$ цм добија се пресек који се обележава као бразда. Остаје само још да се на том месту постави плави маркер, као на слици 5.4, и ради разумевања, допише »Бразда«

Сада су у размери нацртана оба суштинска артефакта из предметног случаја а према оптужби – усмено и писано.

Надаље је потребно следити описани алгоритам налажења извора ватре како је то сам вештак обимно представио али није урадио.

Овим је дефинитивно (дечији) посао завршен. По свом значају и обиму он никако није дечији. Напротив, он је крајње озбиљан, па ни кованица смртно озбиљан не би била претерана.

Њиме је доказана велика лаж вештака Тужитељства проф др Берка Зечевића и његовим ментора унутар те исте институције и шире, али и дволичност и дубоко срамна тривијално – политичка зависност Суда БиХ који је све ово прихватио као материјалну истину.

Додуше, удаљеност од левог угла зграде НИК па до центра кратера је овде одређена као дуж од 265 цм (2,65м) иако је и првобитна истрага као и власти БиХ, а посебно криминалистички техничар Ирфан Џиновић ову величину у свом (судски вреднованом, признатом и презентованом) документу-цртежу са лица места означио као 2,6 м или 260 цм.

Но на такво произвољно Зечевићево мењање постојећих, судско-полицијских утврђених параметара а без икаквих питања, провера а камоли санкција, су и од много раније, већ сви на суду БиХ навикли.

Јер им одговара. Поклапа се са њиховим смерницама и када он својевољно мења параметре они радосно чују оно што жарко желе да чују иако не знају на што ће то изаћи. Јер баш зато и служи др Берко Зечевић, проф.

Да разјасни, па јел'те гос'н судија?

Па ако неко и посумња биће одговор др Берка као и за оне сувишне коцке на калдрми на месту експлозије којих ту није могло бити пре ње:

»Па неznam, да будем поштен... Бежанија била, војска долазила па то доносила...односила«.

Како коцке тако и центиметре и лучне степене.

Стварно та војска много незгодна, воли свашта да сакупља и односи..

Ако би ове поменуте мере биле према првобитним подацима, то би било далеко неповољније по вештака Тужитељства (због смањења критичних углова, видеће се касније и зашто) али ће овде бити узимане само мере др Зечевића да би се испратио његов поступак.

Да се резимира; овде је метод за свакога ко тражи истину – довољан је, како се видело, папир, гумица, шестар, лењир и дечји угломер.

Ове направе имају и малени и њихови родитељи, било да су њихови лично или припадају очевима и унуцима.

Нека понове, претходни поступак све следећи величине др Зечевића са његових страна 56,57,58 и 59 његове слике и вајну Табелу 4 на страни 59-тој, у којој је рачунао смер те »бразде«, па нека се сами увере ко их лаже и ко њихову жртву ниподаштава.

У СЛУЧАЈУ ДА СЕ ПОСЛЕ ВЛАСТИТИХ ПРОРАЧУНА УВЕРЕ У НЕШТО СУПРОТНО ОД ОВДЕ НАПИСАНОГА НЕКА УЗМУ ГОЛЕМ КАМЕН ДА ГА БАЦЕ НА ОНОГА КО ИМ ОВАЈ МЕТОД ПРОВЕРЕ НУДИ. БИЋЕ ЧЕКАНИ!

Прорачун све показује јасно (као и примитивно мерење угломером и лењиром);

Угао који заклапа фасада зграде НИК са том браздом износи 92,24°, а удаљеност од тачке А до центра наводне бразде је 3,9 м (390 цм). Нека буде и 91,65° по Ирфану Џиновићу!

Нека буде и 271° како то осредњава проф др Берко Зечевић.

ВАЖНА НАПОМЕНА:

Да се неко не би хватао на размере цртежа, отвор шестара је рађен над посебно припремљеној лењирци и служи као илустрација. На свакој паралелној десној слици су реални односи у стварности приказани у некој размери.

Јер може сваки судија ма колико му се прохте да не познаје одбрамбене технологије као проф др Берко, али не може и не сме да заборави темељни наук о шестару са почетка основношколске обуке.

Никоме за то не треба ни геометрија ни аналитика ни тригонометрија ни планиметрија.

Са наредне слике се све види.

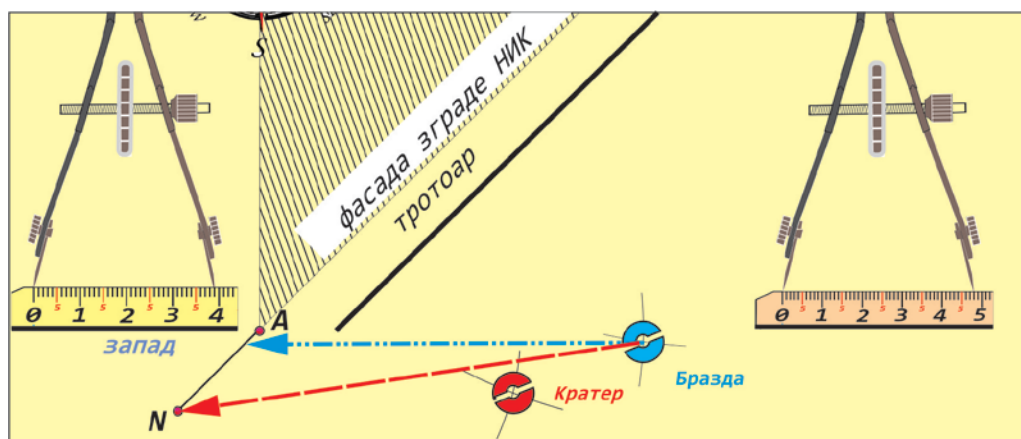
Не само да се све види него је јасно да је др Берко лагао у сваком поједином детаљу и да је сваки доказ фалсификовао.

Ако је истина онаква каквом је представља вештак Тужитељства, проф др Берко, онда остају потпуно нерешена практична питања на којих он нема никакав одговор, али не само он:

(а) зашто “бразда” има два смера а ни један ни приближно не гледа према извору ватре (не сме да се заборави да Унпрофор указује на могући долазак гранате са простора севернијег за чак 4352 м а др Берко и до 1200 м) а ни један од ових података се не може довести у везу са овако усмереном браздом;

(б) зашто није следио методу коју је сам прогласио референтном и

(в) зашто на месту које је означио као могући извор ватре нема ни једног параметра којим би се то могло потврдити.

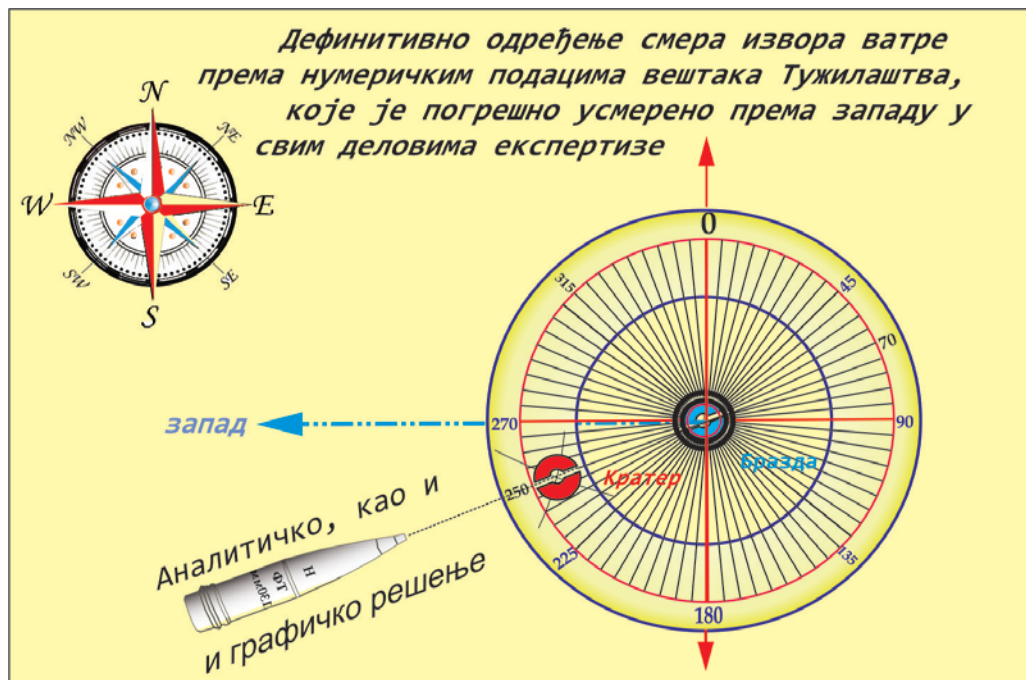
Слика 5.5.

Прво; суштинска основа методе тражења извора ватре који је дејствовао у датом, предметном, случају је **поравнање »бразде« са кратером, али са места »бразде« да би се добио смер одакле је долетео пројектил.**

У супротно тај метод нема никаквог смисла – **бразда служи као друга осново- оријентациона тачка и без ње се не може материјализовати никакав правац ни смер ни у равни ни у простору.**

Упуте тога метода су изричите; инструмент поставити на центар бразде, преко средине левка кратера штап или пикет, и у продужетку тражити азимут извора ватре.

Тако је доктор и преписао са Интернета, а на његову крупну неопростиву жалост, доследно—тачно.

Слика 5.6.

Када је вештак Тужитељства и где приказао тај поступак? **Нигде и никада**, иако је намрчио доста папира да покаже другима како се то ради, јер он и без тога може.

А да и не може, шта се може – тако је натеђено, а бефел је бефел.

Овако како се вештак Тужитељства све са њим заједно удостојио приказати суду БиХ место долета испало је да је он долетео под азимутом $70,24^\circ$ односно $250,24^\circ$.

Свакако се подразумева да било ко да црта мора да води рачуна о некој размери (овде је најпогоднија центиметарска 1:100 тј. један центиметар на папиру 100 цм у стварности), јер шестаром се и не могу заузимати велике дужине а и папир би био велики проблем.

Са последње слике се се јасно види положај кратера и положај наводне бразде према **резултатима истраге**;

А.) За сваког јужног, југоисточног и југо-западног посматрача, кратер је лево и на мањој а бразда десно и на већој удаљености од левог угла пред-метне зграде што је чињеница од прво-разредног значаја – њезино накнадно извртање у супротном смеру за 180° обара оптичку линију

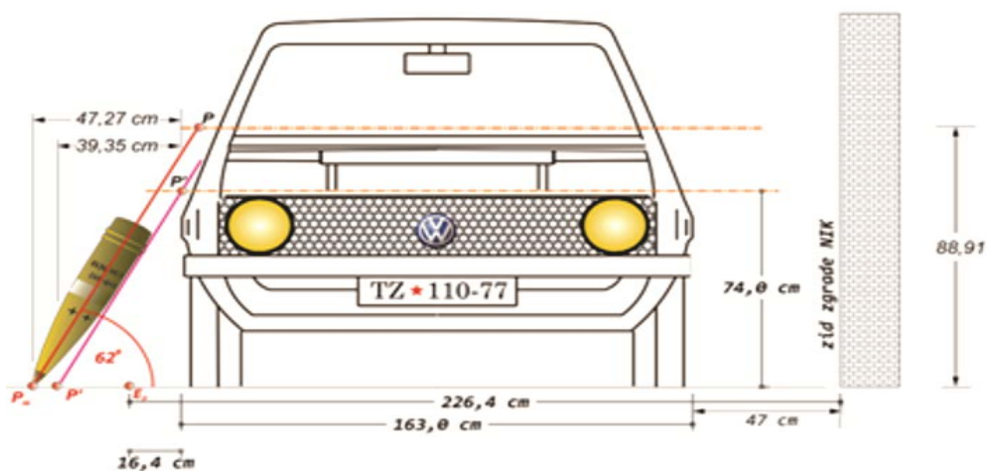
Тужитељства БиХ у целини, потпуно, и то је неопориво а потпуно једноставно доказано.

Истим методом, наоружани основним прибором, приступамо анализи односа возила голф Мк1 и кратера.

Возило је широко 163 цм а његов нос 74 цм. (испрекидана оранж линија).

Пријављено место експлозије E_p на 226,4 цм од зида зграде НИК. Користећи тачку E_p , хоризонт и P' конструишемо пријављени падни угао од 62° , (љубичаста линија).

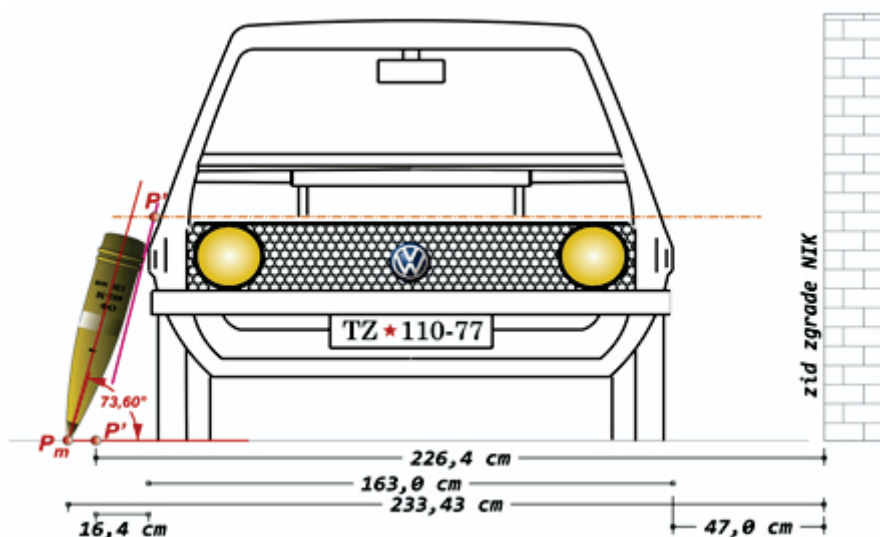
Сада уз ту линију прислањамо гранату која мора у целости да прође (мимоиђе) каросерију па њена оса мора да прође тачком P која је на висини од 88,91 цм.

Слика 5.7.

Са слике се види да је једино могуће место пада и експлозије, овако пријављене гранате тачка P_m , удаљена 47,27 цм од бока каросерије а 257,27 цм од зида зграде НИК.

Са оваквим падним углом од 62° , граната 130 мм нема никакве шансе да приђе тачки E_p , а да не удари директно у каросерију возила, чиме је немогућност ове тезе Тужитељства доказана.

Слика 5.8.

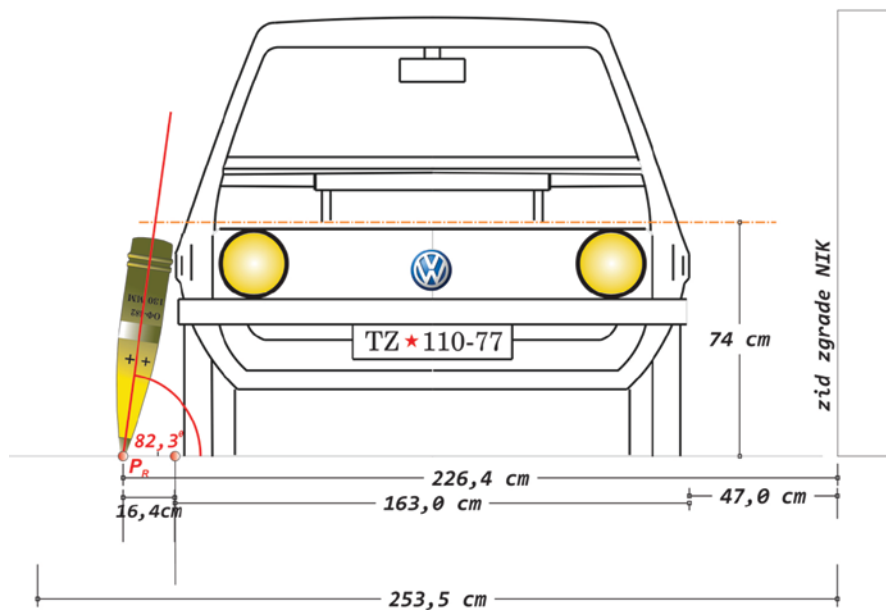
Користећи исте почетне услове добијамо нову тачку P_m у којој се може срести граната 130 мм са тлом а да успут не „очеше“ каросерију.

Падна тачка се сада налази 233,43 цм од зида зграде, дакле више за 7,03 цм више (али се падна тачка налази још увек ван дохвата упаљача а падни је угао $73,6^\circ$ а то се гађањем не може добити јер у пракси не постоји.

На крају, да би се добио погодак у пријављену тачку пада (кратер) потребно је заузети 82° падног угла већег него код већине минобацача.

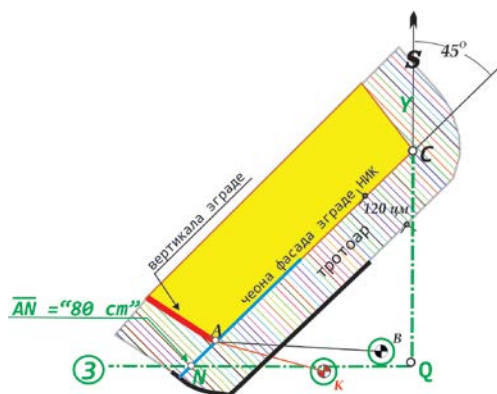
То се сигурно није десило јер није могуће, па је једини закључак да возило није било на том месту – да је било знатније улево било би погођено одозго а да би било пребачено са 62° падног угла, требало је да буде бар 30 цм до зида својим левом страном.

Заиста ко тако паркира уза зид да на другу страну возила излази док га сви гледају а посебно полиција јер није обавио регистрацију бар неколико протеклих година а најмање три.

Слика 5.9.

Могућност да је падна тачка била испред возила много је гора по Тужитељство БиХ и њиховог вештака од до сада приказаних варијанти јер предњи браник, да не би био директно погођен, подиже потребни падни угу на преко 86° . Зато они ни не спомињу ову варијанту.

Слика 5.10

Да се потсетите они који су заборавили. Просте релације казују: онај ватрени положај, са којег се одашиље пројектил који посматрано са »бразде« мимоилази угао зграде за $\frac{1}{2}$ калибра (7 цм) мора да буде северније за преко 500 м од оног који би са названим максималним, северним азимутом гађања од $91,39^0$, средином упаљача ударио у леви угао зграде НИК.

То је немилосрдна тригонометрија. Уствари топографија. Али гађање артиљеријом се не изводи на папиру.

Зато су ствари неупоредиво горе по оне који толмакују кривицу осуђенога Новака Ђукића, не због Новака него због онога што су, по вокацији балистичара морали да знају, а намерно нису хтели да знају да би њихове махинације прошле.

Топовски пројектил није бездимензионална тачка. Није ни материјална тачка са занемарљивим димензијама.

То је физичко тело дужине око 0,671 м и пречника (преко ротирајуег прстена) од 14 цм. Да би цео пречник пројектила мимоишао угао зграде наклоњене под 45^0 , његов привидни радијус треба да буде:

$$\varepsilon = \arcsin \left(\frac{0,5 \text{ cal} * \operatorname{cosec}(45)}{390} \right) = \arcsin \left(\frac{10}{390} \right) = 1,45^0$$

Где је ε , минимална угловна вечичина за коју треба скренути пројектил да би како тако прошао бар тик поред угла зграде.

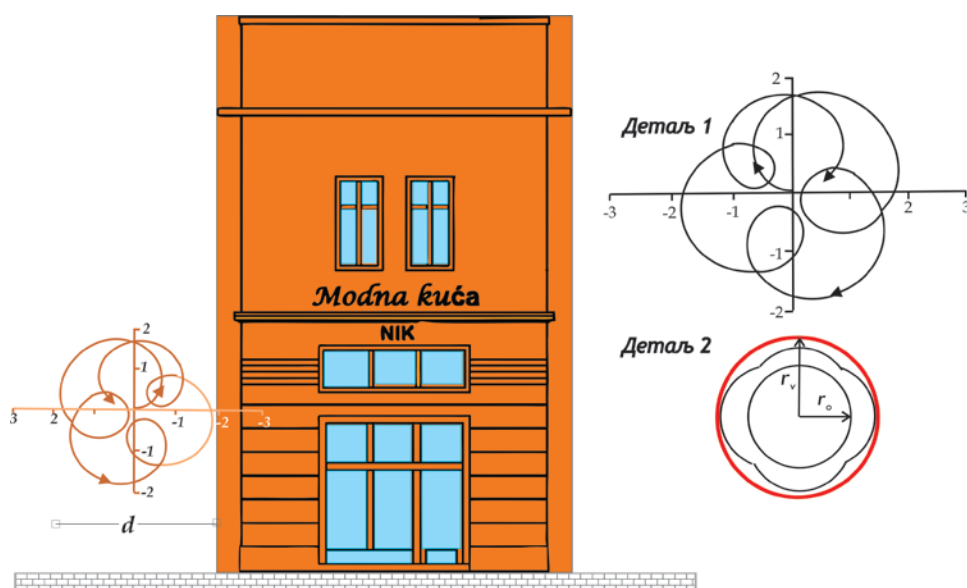
Током свога коничног (еипцикличног) кретања према циљу врх пројектила описује путању која је приказана на Детаљу 1. Амплитуда нутационог кретања је пригушена али је амортизован њезин прираст но не и дотадашња контрибуција кретању.

Прецесионо кретање има опсервирану амплитуду 2^0 , услед чега се цео пројектил »љуља«, односно клати и дно пројектила творећи (према Детаљу 2) виртуални калибар r_v изразито већи од стварног калибра r_a .

Са слике се види да пројектил треба додатно скренути још улево бар два степена (2^0) или око додатних 13,6 цм да би прошао поред зграде. Укупно скретање је сада $3,46^0$, због чега минимално могући азимут којим се наводна бразда може дохватити сада износи $88,18^0$ или $268,18^0$.

Из документације се јасно види а то не сакрива ни вештак Тужитељства да је лако могуће да је азимут зграде и 44° , што смањује горње вредности на $87,18^{\circ}$ или $267,18^{\circ}$

И поред ових скретања, добијена путања је тзв. тангирајућа путање (grazing trajectory) која удара у зграду НИК у најмање 50% случајева. (унутар слике растурања треба на њезиној левој страни додати све оне поготке који би пребацили зграду НИК али то не могу због њезине висине)

Слика 5.11.

Будући да је крајњи јужни азимут сектора вештака Тужитељства $268,5^{\circ}$, сам вештак показује **врло демонстративно и уверљиво да пројектил никако није могао да долети из сектора који је он прорачунао.**

И тако он (вештак оптужбе) грешке метода, како га је сам схватио, претвара у рутински алгоритам и препоруку за све оне који су вољни да сведоче кривоклетно на ближњег свoga; **устврди непостојећу претпоставку као неоспорну истину, егзактном науком покажи да је то немогуће** (јер то Савле прогонитељ поштених вештака не види и не зна) а потом стручно закључи да се десило оно прво (**немогуће**) и да је зато **крив онај на кога дотични Суд или Тужитељство »notat et designat oculis«** покаже.

ШЕСТИ ДЕО

*»Hoc facias homini, quod cupis esse tibi.
Justitia omni auro carior «*

*»Чини другоме оно што желиш да се теби чини.
Праавичност је скупоценија од свог злата«*

*»Постоје само две врсте људи: праведници који
се сматрају грешнима и грешници који се
сматрају праведнима«
Blaise Pascal*

*» Ко лопову гледа кроз прсте и сам је лопов.«
шпањолска народна*

In dubio pro reo.

Сумњаш ли пресуди у корист оптуженог.

КАКО ЈЕ ФАБРИКОВАНА ОПТУЖНИЦА

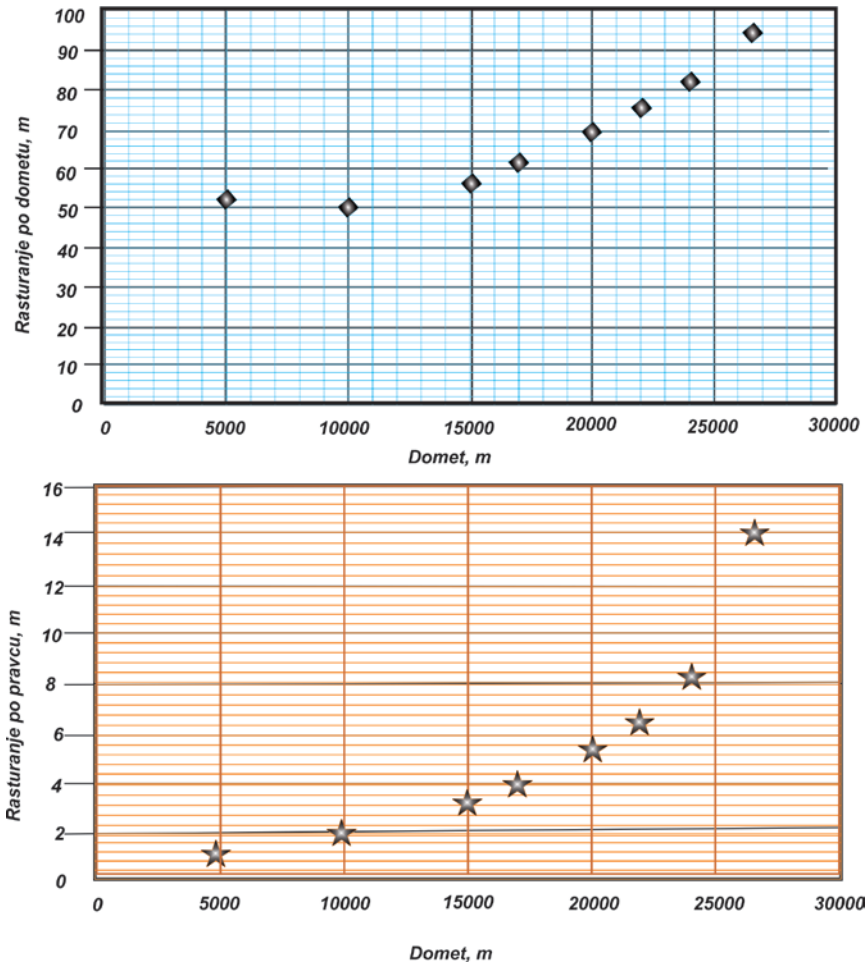
Поступак неспорног кривотворења и фалсификовања доказа се савршено види са факсификоване слике 103. из експертизе вештака оптужбе ддр Зечевића: »Analiza uvjeta koji su doveli do masakra osoba na trgu „Karija“ dana 25.05.1995. god u 20:55 sati« и са приложеног фотоскена из Таблица гађања ВТИ-а из 1984. године.

Ево како је то урадило Тужитељство БиХ са својим вештаком.

Узело је податке из Таблица гађања за пројектил ОФ482-М са упаљачем В-90, каквога те 1995. године није више било у оперативној употреби 10 година.

**ТАКО УЗЕТЕ ПОДАТКЕ ЗА ЊЕГА, ЈЕ ДОСЛОВЦЕ ПРИПИСАЛО ДОМАЋЕМ
ПРОЈЕКТИЛ М79 ЗА ТОП 130 ММ КОЈИ НИКАДА НИЈЕ НОСИО И
ФИЗИЧКИ НИЈЕ МОГАО ДА НОСИ ОВАКАВ УПАЉАЧ.**

Из преписаних података креирало је свју Слика 103. (прилог—следи)

Sl. 103. Tablično rasturanje po pravcu i dometu za projektil 130 mm M79 lansiran iz topa 130 mm M46

Za top 130 mm M46 i projektil 130 mm M79 to podrazumijeva da će u uvjetima potpunog poznavanja parametara atmosfere (temperatura, pritisak, vlažnost, brzina vjetra), mase projektila, istrošenosti cijevi topa itd., tada je moguće da padna tačka projektila po dometu se nalazi do $\pm 4V_d$ u odnosu na tačku gađanja (± 380 m na dometu od 27.450 m), a po pravcu $\pm 4V_p$ (lijevo ili desno od pravca gađanja 56 m).

Дослован приказ Слике 103. и извора помоћу којег је та слика сачињена а са свим нумеричким подацима изгледа овако:

Страна 85. експертисе др Зечевића, са две од више колосалних будалаштина и бесмислица толико тешко терете Одсек за Обрамбене технологије Универзитета у Сарајеву да би било неизрециво боље да никада нису написане, јер је штета немерљива.

Уједно сама 30 себе, ова 85-та страна је комплетан ослобађајући доказ.

Свако ко жели да се увери треба само да погледа Таблицу IIb која следи па да се увери а је слика 103. према њој грађена.

То је први део доказа.

Tablica IIb

TRENTNO FUGASNI PROJEKTIL OF-482-M UPALJAČEM V-90

Daljina	Daljinar 1/6000	Tablični ugao	Ordinata temena	Vreme letenja	Krajnja brzina	Padni ugo	Tempiriranje	Verovatno skretanje putanja		
								Po daljini (Vd)	Po pravcu (Vp)	Po isini (Vv)
25200	631	37° 51'	7195	75,2	339	990	382	86	9,9	145
25400	648	38° 51'	7483	76,8	340	1004	391	86	10	151
25600	666	39° 54'	7796	78,5	341	1018	399	87	11	157
25800	685	41° 05'	8145	80,4	342	1033	409	88	11	165
26000	708	42° 24'	8542	82,5	343	1049	419	89	12	175
26200	734	43° 58'	9020	84,9	345	1066	432	89	12	184
26400	770	46° 07'	9676	88,3	347	1089		91	13	199
26542	832	49° 55'	10354	93,9	352	1124		95	14	229

АЛИ ОВАЈ ПРОЈЕКТИЛ ОФ482-М СА ТЕМПИРНИМ УПАЉАЧЕМ В-90 НЕМА НИКАКВЕ ВЕЗЕ СА СЛУЧАЈЕМ ЕКСПЛОЗИЈЕ НА ТРГУ »КАПИЈА« У ТУЗЛИ.

КОРИСТЕЊИ ТАКО ПОДАТКЕ КОЈИ СЕ ОДНОСЕ НА НЕПРЕДМЕТНИ ПРОЈЕКТИЛ СА ОКО 1000 М МАЊИМ ДОМЕТОМ И 15 СЕКУНДИ ВЕЋИМ ВРЕМЕНОМ ЛЕТА ЗА ДОМЕТ МАЊИ ОД ОКО 1000 М —КРЕИРА СЕ БИТАН А У ЦЕЛОСТИ ЛАЖАН И ФАБРИКОВАН ОПТУЖНИ ЗАКЉУЧАК.

ТАКО СЕ КРЕИРА КРИВИЦА ПОМОЋУ ПОДМЕТНУТИХ ФАКАТА А ОПТУЖНА ПРЕВАРА КОЈА СЕ ОДНОСИ НА МЕСТО ЕКСПЛОЗИЈЕ СЕ ПОМЕРА НА НЕКУ ДРУГУ ЛОКАЦИЈУ КОЈА ЈЕ $[15+3] \times 340 = 6120$ М ДАЉЕ.

Ко год погледа слику 103. др Зечевића и доње болдовано његово објашњење увидеће кукавичје јаје у врапчијем гнезду.

Непостојећи пројектил са неостојећим упаљачем управљан је према наводној кривици параметрима којих на овом свету нема.

Фалсификат, у првотном значењу те речи, ради сваки онај који неки скуп карактеристика поништава или брани подацима који истом скупу не припадају.

Основни логички аксиом нас учи да ни један ентитет не може на неки други пренети својство које сам не поседује.

Пројектил ОФ 482-М са упаљачем В-90 не поседује таблични домет преко 26 542 м. Предметни домет од 27 480 м ($\approx + 938$ м већи) не може бити од претходног предат » сродном брату « М79 и још са неким другим упаљачем будући да овај упаљач В-90 не може да на њему да се употреби.

И тако — др Берко је експертски протумачио и доказао узрок морталитет баба са бројем поуздано пребројених побеглих жаба са датог ареата.

КОМЕНТАР

ПОТСЕТНИК НА В-90

Шесту и седму деценију 20. века карактерише грозничава трка у наоружању са тежишћу на нуклеарном и ракетном. Остало наоружање артиљерије напредује много, много спорије.

Поред нових ракетних система, прво се само ударне јединице Варшавског уговора стидљиво опремају тек развијеним новим цевним системима; првенствено се ту ради о топу 130 мм М46, топу 203 Гиацинт, хаубици 122 мм Д-30, СХ 122мм Гвоздика, хаубици 152 мм Д-20 и сл. и новим ПО системима.

Увођењем ових система Руси се полако ослобађају својих некадашњих легендарних оруђа из времена Отацбинског рата, као 152 мм МЛ-20, 122 мм топ А-19 и МНБ 160 мм.

Из 2. СР, у служби је масовно остала још само стара хаубица 122 мм М-38 али уз нама тешко схватљиво огромне, преостале количине артиљеријске муниције и упаљача, посебно једног овде интересантног — В-90.

Зато је развој руске артиљеријске цевне технике увек био оптерећен ТТЗ-има који су захтевали од нових система способност прихвата и коришћења старе муниције.

Слика 6.1 Поредица упаљача V-90(горе лево) и RGM2, са УТИУ М72 и В-429. Само три последња упаљача су компатибилна, међусобно замењива и могу се користити како са домаћим пројектиlima М79 тако и са руским ОФ482-М, док се упаљач В-90 може користити само са за то посебно припређеним руским пројектиlima ОФ-482-М. При томе је упаљач В-90 димензионо и балистички толико различит да радикално мења домет пројектила и балистичке параметре његове путање, па смањује домет за око 1 (један) километар у односу на оба пројектила опремљена са преостала три упаљача. (види облик и дно В-90, навоје, доњи у пројектил урањајући и горњи видљиви део)

Овде је, дакле, примарно од интереса један упаљач и то упаљач В-90.

Упаљач В-90 се по габаритима, маси и посебно дубини налегања у унутрашњост гранате не слаже са основним руским стандардом и да би био правилно навијен на гранату ова мора бити за њега посебно припремљена.

То је већ тада врло застарео двогуби механички (првенствено темпирни) упаљач заступљен у великим резервним количинама.

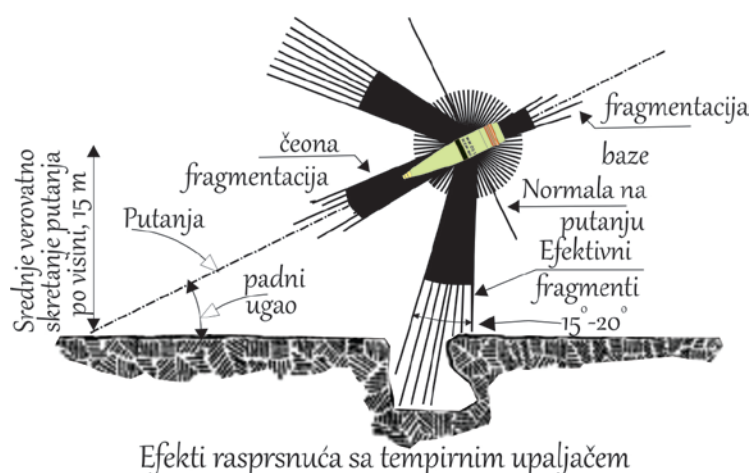
Двогуби је јер ако закаже да темпира распрснуће, дејствује на удар.

Он јесте био застарео али се за своје намене и до даљина гађања 12 км показао као веома поуздан пре свега а и квалитетан, због чега је и био произвођен у огромним количинама и још је био употребљив за хаубице 122 мм Д-30 и оне старе 122 мм М-38.

Осим тога његова је израда била сложена и за Русе екстремно скупа.

Све је то балистичар, како се декларише др Зечевић морао да зна, а ако и није знао тренутно, што је посве допустиво, могао је да се упозна само летимичним увидом у било које адекватне Таблице гађања.

Познато је да се успешно дејство темпирним упаљачем постиже када је средње вероватно растурање путања (распрснућа) по висини ≤ 15 м. За пројектил 130 мм ОФ 482-М са упаљачем В-90 средње растурање путања (распрснућа) по висини >15 м наступа после постизања топографских даљина од 13 200 м, што значи да је гађање преко те даљине потпуно неефикасно и може да се обави само тако да се тај упаљач користи као обични и много јефтинији општи упаљач РГМ-2¹.

Слика 6.2

Зашто онда уместо екстремно јефтиног РГМ-2 користити скупи В-90 када се претходним јефтинијим добија исти ефекат на више од повине домета. Руси су на то посебно осетљиви, далеко осетљивији од нас.

Новонастали услови су учинили да за топ 130 мм на већем делу домета то постане врло неприкладан, скоро неупотребљив упаљач.

¹ Руси су 1944. године код Краљева стрељали комадира батерије и командира дивизиона »Каћуша« јер су »у празно« испалили плотун дивизиона неколико минута након што су Немци напустили тај положај.

Треба ли посебно напомињати да су Руси потпуно искључили употребу упаљача В-90 са пројектилом ОФ482-М још далеке 1961. године, Таблицама гађања трећег издања .

Када је СФРЈ куповала топове 130 М46 и лиценцу за производњу муниције за њих и за хаубицу Д-30, као везани контингент је купљена извесна количина упаљача В-90 да би се омогућило темпирно гађање топом 130 мм, јер тада у СФРЈ адекватне замене није било.

Али, тај купљени контингент је подразумевао комплет метак са пројектилом ОФ482-М и са тим В-90 упаљачем јер тадашњи ВТИ није намеравао да производи домаће пројектиле М79 који би се разликовали због употребе различитог В-90 упаљача. И никада није.

Будући да то никада није било урађено а и због домаће наменске индустрије, после куповине друге серије оруђа 130 мм је био развијен домаћи радио—упаљач БУ-130-М83 урађен у хибридној технологији, док је грозничаво рађена и развијана његова минијатурна верзија у CMOS технологији са стандардним прихватом на гранати као и за остале компатибилне упаљаче, јер је и за тада развијени упаљач БУ-130-М83 прихватни интерфејс на гранати био другачији од онога за упаљач УТИУ, РГМ, В-429 а за - В-90 – био би опет посебан.

Следећи настало, макар неповољно, стање, а због обилније куповине упаљача В-90, ВТИ је био присиљен да уради (дословно препише) старе руске Таблице гађања првог издања за пројектил ОФ482-М са упаљачем В90. (скен Прилог Tablica 11b).

Руси су у време продаје поседовали свој тек развијени радио упаљач али нису хтели да га продају СФРЈ (или ова није хтела да га купи због релативне скупоће), а услед таквог стања, домаћини су се порадовали продаји прекомерних залиха темпирног упаљача В-90 правдајући то потребама за нову Д-30 хаубицу (лиценца истовремено купљена и за оруђе и за муницију иако не и за В-90 упаљач) и још заосталу , али и даље у оперативној употреби, у СФРЈ хаубицу 122 мм М38.

Како нико није хтео да ради толике различите верзије пројектила са адаптерима, упаљач В-90 се користио још неко време да би његови

Слика 6.3 Близински упаљач БУ-130-М83

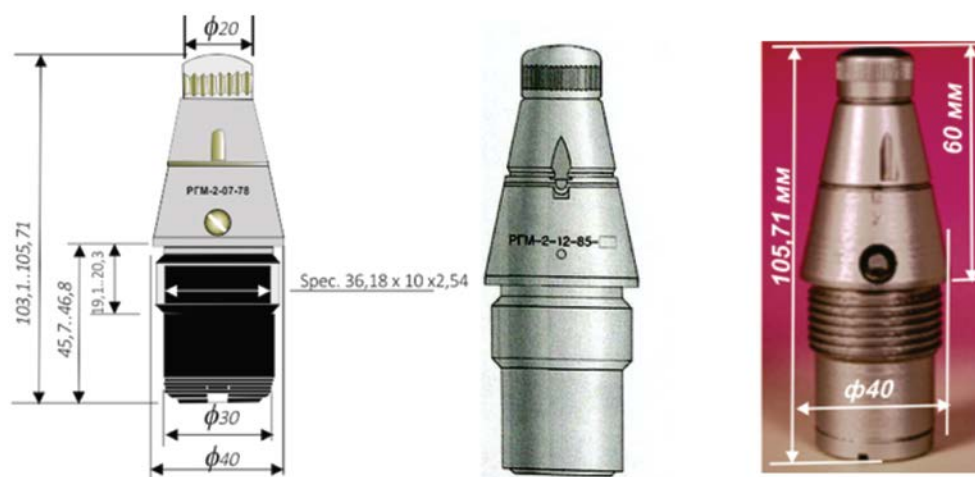
последњи примерци на гранатама ОФ 482-М били испаљени 1985. године на пологону »Црвена земља« на Динари.

Није искључено да су поједини огледни примерци В-90 лишени експлозивно—иницирајуће способности налазе још понегде у лабораторијама ВТИ, али то је све.

Остали су упаљачи В-90 за Д-30, али то је друга прича јер се тај упаљач и даље никако не може заврнути на врх пројектила М79.

Никада, ама баш никада ни један домаћи пројектил М79 за топ 130 мм ије био опремљен упаљачем В-90.

ЈЕДНО ЈЕ АПСОЛУТНО ИСПРАВНО И ТАЧНО — ЈУГОСЛОВЕНСКИ ПРОЈЕКТИЛ М79 БИО ЈЕ СТАНДАРДНО ОРУЖАН САМО УПАЉАЧЕМ УТИУ М72 ИЛИ БЛИЗИНСКИМ БУ-130-М 83.

Слика 6.4 Поређење упаљача РГМ-2 (лево цртеж, графика у средини) са упаљачем УТИУ М-72 (десно)

Преваривши се, игноранти (несвесни или још горе, посве свесни) око др Зечевића, сачинили су слику 103, приписујући дословно податке за пројектил ОФ482-М са упаљачем В—90, домаћем пројектилу М79 не схвативши да се ради о нечему чега те 1995, у тадашњој држави и шире — једноставно нема већ дуже од једне деценије.

Ко би год било којем суду или суцу на овом свету истовремено донео страну 85. и страну 76. анализе др Берка, било где ван БиХ, могао се радосно вратити кући, убеђен да од пресуде ништа нема.

Нити се ко на то осврнуо нити је тамо носио, а и да јесте то би Суду БиХ било непотребно и сувишно јер је исти још раније пресудио не обазирјући се на материјалну истину.

И ЈОШ ЈЕДНОМ, ПОРЕД СВЕГА ТОГА, ТРЕБА ДА СЕ НАПОМЕНЕ ДА ПРОЈЕКТИЛ ОФ482-М СА УПАЉАЧЕМ В-90 ИМА ОКО 1000 М МАЊИ ДОМЕТ ОД ПРОЈЕКТИЛА ОПРЕМЉЕНИМ УПАЉАЧИМА РГМ-2, УТИУ, БУ-130-М83 И В-429.

Pregled 5 – mod. deo, strana 36. Tablica gađanja, 1984.g.				
Oznaka upaljača/ projektil	Dejstvo	Podešavanje upaljača		Transp. položaj
		Kapica	Regulator	
UTIУ M72 ^x Samo M79	Trenutno	Skinuta	Na »Т«(»О«)	Kapica je navijena, regulator na »Т«(»О«)
RGM-2 Samo OF482-M	Fugasno	Navijena	Na »Т«(»О«)	
V-429 Samo OF482-M	Rikošetno ili fugasno sa usporenjem	Navijena*	Na »U«(»Z«)	
BU-130-M83	Blizinsko, podešavanje nepotrebo			
V-90 Samo OF482-M	Rasprnuće	Zaštitna kapica skinuta Tempiranje prema komandi		Tempirni kolut na »UD«
	Trenutno	Odviti zaštitnu kapu I kapicu upaljača		Zaštitna kapica navijena
	Fugasno	Odviti samo zaštitnu kapu		

*Pri rikošetnom gađanju TF projektilom OF482-M sa V-429, obavezno skinuti kapicu upaljača.

^x Upaljači UTIU M72 i RGM-2 su analogni – dejstvo i podešavanje su vice versa

За трајно укидање шпекулација др Берка Зечевића око предметног пројектила и упаљача, овде је додан, ради бољег разумевања, мало модификован преглед 5 из Таблица гађања за топ 130 да сви заувек утуве да у БиХ није било југословенског пројектила М79 са иједним

другим упаљачем осим УТИУ М-72, као и да није било упаљача В-90, јер би, уз њега, било који пројектил (М79 или ОФ482-М) обавезно морао бити модификован.

ДОДАТНО — КОМБИНАЦИЈА ПРОЈЕКТИЛ ОФ482-М СА УПАЉАЧЕМ В-90 НИЈЕ НИ ПОМЕНУТ У СЛУЧАЈУ »КАПИЈА« АЛИ ЈЕ НИ МАЊЕ НИ ВИШЕ КОРИШЋЕН ДА СЕ ОФОРМИ СТРУЧНИ ЗАКЉУЧАК РАДА : »ANALIZA UVJETA KOJI SU DOVELI DO MASAKRA OSOVA NA TRGU „КАРИЈА" DANA 25.05.1995. GOD U 20:55 SATI« НА СТРАНИ 93. О ДУБИНИ ОПТУЖНОГ СЕКТОРА И ЊЕГОВОЈ ИНИЦИЈАЛНОЈ ШИРИНИ. (ВИДИ ИСПОД ГОРЊЕ СЛИКЕ 103, БОЛДОВАН ПАСУС —ГОРЕ) .

ТУ СЕ ДИРЕКТНО ОЧИТУЈЕ ФАЛСИФИКАТ: ПОДАЦИ СА СЛИКЕ ОД ЈЕДНОГ СЕ АПЛИЦИРАЈУ НА ПОСВЕ РАЗЛИЧИТ ПРЕДМЕТНИ ПРОЈЕКТИЛ М79.

ЗАУМНА СТВАРНОСТ

Тако је оформљењем оптужнице у случају »Капија« стварана и нова стварност изван свега што је нама познато.

Неколико примера биће наведено овде.

До сада је свакаким именима називано поступање оптужбе и Суда БиХ у овом случају. Један који је изгледао да је из уличног жаргона, а испало је да није и да је исти изворни синоним за поступке вештака оптужбе, Тужитељства БиХ и његових помоћних органа, у овом случају, изговорио је човек који је некада био рачунач у РОд-у код топова 130 мм.

Он је, 2000. године располагао балистичким рачунаром за топ 130 мм који је био робустизирана верзија персоналног рачунара 386 SX, будући да војни артиљеријски рачунар АРА са екраном од тек 2 реда по 16 карактера, иако прошао званична испитивања није масовније увођен у оперативну употребу.

Није заборавио да ради на њему јер се цело време после служења војног рока бавио сличним пословима.

За потребе овог рада је пронађен тај човек а и један примерак рачунара АВ-97 којим је покушано да се узрачунају елементи за гађање топом под иницијалним условима са 85-те странице експертизе др Зечевића: »Analiza uvjeta koji su doveli do masakra osoba na trgu „Karija“ dana 25.05.1995. god u 20:55 sati« , а за адекватни наводно највероватније могући ватрени положај $X= 33846$, $Y= 27056$, $Z= 339$, $Az_g= 91^{\circ}$, $Az_{OP}=15-00$, који, по дубини, твори стохастички одређену, највероватнију средину сектора др Зечевића од 27128 м.

У рачунар су прописним редом унет ватрени положај према подацима који су изведени из подтака др Берка са 85-странице именованог рада. Наравно, узима се висина ватреног положаја коју је дало Тужитељство БиХ, од 260 м (иако таква висина на карти није могла бити нађена на азимуту 271° и адекватној даљини), поменуто даљину гађања из закључка по табlici сл.90 за падни угао од наводно 62° , те азимут за средину закљученог сектора др Зечевића од 271° . У првом покушају да се изврши прорачун елемената, рачунар одговара:

»Не постоји такав пројектил, исправи улаз!« - наравно то се односило на пројектил 130 мм м79 са упаљачем В-90. (а све према Берковој сл.90.)

Руководалац бира пројектил ОФ 482-М са упаљачем В-90. Рачунар на наредбу *»Пали«*, одговара:

»Гребен заклона на путањи, удар неизбежан!«

Стрпљиви руководалац поновно улази у програм и уклања гребен заклона –зграду НИК, и поновно активира команду: *»Пали«*, а рачунар, не дајући елементе гађања, исписује:

»Темпирање ван опсега упаљача, висина распрснућа од ± 900 м. Јесте ли сигурни да хоћете да гађате на удар? Слика растурања 138 пута већа од циља!«

Руководалац одбија ударно гађање саа темпирним упаљачем, са командом: *»Одустани!«*, а рачунар одговара:

»Враћам пројектил бр2. ОФ 482-М са упаљачем РГМ-2!«

Руководалац и то одбија са командом: *»Одустани!«*, а рачунар одговара:

»Враћам пројектил бр1. М79 са упаљачем бр1.УТИУ М72!«

Стрпљиви руководалац, иако видљиво изнервиран и љут, окреће се и пита хладнокрвно:»Људи је'л ово нека зајеванција? Да није нека скривена камера или тако нешто?«—а онда са олакшањем; »Сад нешто и ради. Напокон, рат заврши, а ја људи не израчунах елементе!«

Топограф. елементи:	Даљина гађања [m]	АзГ [хиљ]	С [хиљ]
	27128	15-17	-0-01
Основни елементи	Угломер	Даљинар	Мес. справа
	7-95	6-76	29-99
Помоћни елементи	Падни угао [°]	Vo [m]	ОТП [m]
	61,5° (10-25)	347	8427
	Вд [m]	Вп [m]	Вв [m]
	82	12	147
	Време лета [s]		М [m]

На захтев да се у истим условима добију елементи за исту даљину али да падни угао буде тачно 62°, рачунар је показао.

Топограф. елементи:	Даљина гађања [m]	АзГ [хиљ]	С [хиљ]
	27284	15-17	-0-01
Основни елементи	Угломер	Даљинар	Мес. справа
	7-95	6-90	29-99
Помоћни елементи	Падни угао [°]	Vo [m]	ОТП [m]
	62° (10-34)	348	8589
	Вд [m]	Вп [m]	Вв [m]
	81	12	153
	Време лета [s]		М [m]
		13	

Она реч »зајѣбанџија« која је излетела изнервираном руковаоцу рачунара, међу нама се сматра непристојном или бар непогодном у неким круговима, али она, зачудо, није из жаргона.

Узето све скупа није ни јако неуобичајено – била је то током, комуникације са машином, типична реакција рачунара на ситуације које током његове израде (формирања софтвера) нису предвиђене.

Облик те реакције потиче из маште творца изворног програма; наиме рачунар се понаша према претпоставци коју је о неком посве дозвољеном степену непознавања стања могао имати корисник, а према схватању аутора истог софтвера.

Другим речима – не оостоји југословенски пројектил М79 оружан са В-90 упаљачем. Можда човек није имао појма да то не постоји.

Следи— И онај који уистину и има пројектил ОФ482-М са упаљачем В-90, сазнаје да са дотичног положаја тај упаљач више не делује темпирно, а његово ударно дејство се среће се гребеном заклона, тј. гарантован је удар у зграду која чини »заклон« »циљу« - бразди..

И на крају — Ни са том се комбинацијом не постиже успех.

Горепоменута неопрезна реч »зајѣбанџија« као синоним за подвалу, подметање или превару, тј. као поступак којим се други намерно доводи у заблуду. ту је равноправно са још, у првом реду:

1. подметачина, смицалица, заблуда, измишљотина, бесмислица, будалаштина, крађа, намештаљка, проневера; а у другом:

2. замена теза, навлакуша, злоупотреба, дезинформација, провокација, а потом мање уобичајено:

3. мугљавина, перверзија, саботажа, небулоза, муљавина, зајѣбанџија, свињарија, махинација, отимачина, урота, фарса, демагогија, хипокризија, будалаштина, манипулација,

као и безброј других речи а све оне описују поступке којима се за наручену осуду служило Тужитељство БиХ, вештак оптужбе проф др Зечевић а и сам суд, па им и ове ново придошле речи итекако приличе; чему се може још и додати;

3. а. дриблинг, петљарија, муљање, хињење, обмана, намештаљка, кумст, вожња, израђивање. псина, махинација и масло.

И заједно са овим туђицама и све жаргоном, премало је постојећи речи да опишу поступке горе наведених институција.

Прилог уз 6. део

Некадашња ДИАС свеска број 11 је обухватала појединачне негације ставова Тужилаштва БиХ и његовог вештака оптужбе. Негације су се, дакле, односиле на ставке из материјала- експертизе проф др Берка Зечевића која финализује оптужним закључком(цима), а у целини, носи назив: *»Analiza uvjeta koji su doveli do masakra osoba na trgu „Karija“ dana 25.05.1995. god u 2055 sati«*

Део те свеске су докази *»sui generis«* и не представљају туђе контрааргументе већ несувислости, неистине, небулозе и контрадикције унутар самог теста и стручних закључака које је дао наведени вештак.

Зато и није потребно да их се обара. Потребно је само да се изјаве др Зечевића споје у једну целину и да се укаже на наказну несагласност унутар њих самих и потпуно неосновану подлогу на којој се грађене. Прва од таквих изјава се налази на страни 74-тој његове експертизе—цитат:

»Određena je udaljenost topa 130 mm M46 je bio 26.500 m (na karti) je to naznačeno kao minimalni domet) pri kojoj je ispunjen uvjet da je minimalni upadni ugao projektila u trenutku udara u tlo 620, a koji je određen u ovoj analizi..«—крај цитата.

Да је било који адвокат у било којем тренутку суђења одлучно принео или поднео судијама на увид бар део Таблице 11 или само Таблице гађања које су морали да имају у документацији, они би сви одреда уочили да је горња тврдња да је услов падни угао од 62⁰/на 26500 м даљине (страна 74-та) испуњен, потпуна али намерна бесмислица, јер то не постоји.

Не постоји када је и оруђе и циљ на истој истој, нултој висини (сви услови потпуно таблични) а камо ли када се висина оруђа повећава а висина циља смањује. НЕ ПОСТОЈИ!

Наиме на надморској висини циља и положаја од 0 метара над морем, горњи услов није испуњен (лева страна Таблице 11, нумерички ред 9. [ТГ] као ни на десној страни [Берковој] нумерички ред 12. жута боја)

Тако први увид у адекватан документ у целини анулира (негира је боља реч) следеће закључке Тужитељства БиХ, уз деинкриминацију оптуженог:

- ✓ Поменути тврдњу са стр.74. о испуњењу услова 62⁰/ на 26500 м;
- ✓ Могућност да је топ био на удаљености мањој од 27128 м, што се аутоматски односи и на апсолутно поништавање става из закључка др Зечевића са стране 93-ће а под редним бројем 5. [где стоји да је гађајући топ могао бити у интервалу даљина од 26500—27128 м];
- ✓ Одбацивање тврдње да је ватрени положај био у засеку Пањик или у његовом ширем рејону јер је *»даљина гађања«* од 27 128м далеко од Пањика од, доброг пута као и од адекватног моста.

Са друге стране, поменута таблица нуди необориво доказане чињенице, (јер потичу од самог аутора) а које он журно нуди на стр.75:

Osnovna odbrambena Tablica br.11

Tablica osnovnih početnih elemenata za različite visine vatrenih položaja za top 130m sa projektilom M79 i upaljačem UTIU M72 u tabličnim uslovima

					Visina padne tačke 229 m nm				
Dg	Nadmorska visina 0 m				Dg	Nadmorska visina 260 m			
	Dar(h)	Dar(°)	Θ(h)	Θ(°)		Dar(h)	Dar(°)	Θ(h)	Θ(°)
25000	5-67		9-35	56,1	25000	5-40		9-12	54,7
25200	5-79		9-46	56,8	25200	5-51		9-23	55,4
25400	5-92		9-58	57,5	25400	5-63		9-34	56,0
25600	6-05		9-70	58,2	25600	5-75		9-45	56,7
25800	6-19		9-82	58,9	25800	5-87		9-56	57,4
26000	6-34		9-94	59,6	26000	6-00		9-67	58,0
26200	6-49		10-07	60,4	26200	6-13		9-79	58,7
26400	6-66		10-20	61,2	26400	6-26		9-91	59,4
26600	6-84		10-33	62,0	26600	6-41		10-02	60,1
26800	7-04		10-48	62,9	26800	6-56		10-15	60,9
27000	7-28		10-63	63,8	27000	6-73		10-27	61,6
—	—	—	—	—	27128	6-85		10-34	62,09
27200	7-57		10-82	64,9	27200	6-91		10-40	62,4
27400	7-98		11-05	66,3	27400	7-12		10-54	63,2
27480	8-39		11-28	67,7	—	—	—	—	—
27600	Ordinata temena putanje izvan atmosfere, visina Ym>11.2 km				27600	7-35		10-69	64,1
27800					27800	7-63		10-86	65,1
28000					28000	8-03		11-07	66-4
—					—	—	—	28050	8-23
28200	Ordinata temena putanje izvan atmosfere, visina Ym=11224				28200				
28400					28400				
28600					28600				
—					—	—	—	—	

Ту одмах после првопоменути лажне констатавије он нуди и другу и лаже двоструко: прво лаже да је у прорачуну користио податке ФХМЗ-а о временским приликама (види његов ауторски текст, стр. 75-та) а потом на суду приликом сведочења изјављује да је то добио од ФХМЗ-Но наводно, то »не игра неку велику улогу али је он, ето, искористио и тај податак«, док на другом месту у самој експертизи пише да је он атмосферске утицаје само »претпоставио«.

»Uzimajući u obzir poznate podatke o projektilu, padnom uglu i **pretpostavljenim** atmosferskim parametrima na dan 25.05. 1995...«- крај цитата. И то написано на истој страници. (пази на реч **»pretpostavljenim«**)

Гле чуда! Створио човек у машти комбинацију пројектил/упаљач која не постоји, фалсификовао падни угао произвољно га дуплирајући, претпоставио време лета и атмосферске параметре и даљину а погодио резултат!!

То је други крупни фалсификат на истој страни док з још знатно гора и већа следе. Само је претпоставио у мислима, је Таблица број 11 показује да нија са њима рачунао.

Наиме, у Таблици број 11, лева половина према Таблицама гађања а десна потиче са Сл. 90-те самог др Берка, дословце само заокружено. **Ту се еклатантно види да он атмосферске услове не само да није преузео од ФХМЗ-а, нити да их је само претпоставио већ да их је у целости игнорисао.**

Је да је узео податке ФХМЗ-а о температури од $17,2^{\circ}$ С и о барометарском притиску од 980 мбар-а, имао би на Вп притисак од 970 мбар дакле за 10 мбар мањи од онога на АМС која је само (по њему) 30 м ниже, а бар 2° већу температуру на АМС него што је нормална за вертикалну расподелу што даје исти падни угао а за даљину гађања повећану за $130+50 = 180$ м.

Таблица br. 11 врло добро показује ове тврдње.

Сам др Берко показује да нема падног угла већег од 62° [сл.90 његове Анализе..] све до 27128 м или 628 м више од места где је он »пронашао« бивша места ватреног положаја. То га не омета да устврди да је **то чега бити не може — доказ да је то било** и да се то десило. Није него—**оно што не може то може** ако треба осудити некога а по проф др Берку Зечевићу.

Било би бар још око 180 м више од 27128 м (око **27 300±10** м)да је рачунао гађајући на исток а не на север и да је узео у обзир и наводне атмосферске параметре које је »после детаљне процене« **у целости испустио.**

О енормној Берковој Универзитетској срамоти и лажи са стране 94-е »Анализе.«, где се актуелни а предметно више пута пресуђени тип пројектила замењује непостојећим а са непостојећим (код нас) упаљачем В-90, па се такви подаци користе у предметном случају, све је шире описано у другим деловима текста.

При томе званичне Таблице гађања за топ 130 мм М46 више пута опомињу, још у уводу пре нумеричког дела, да је немогуће наврнути поменути упаљач В-90 на пројектил М79 и нигде, ама баш нигде балистички подаци, за ту и такву комбинацију, нису могли бити нађени осим у кривотворној машти вештака оптужбе.

Прилог број 4

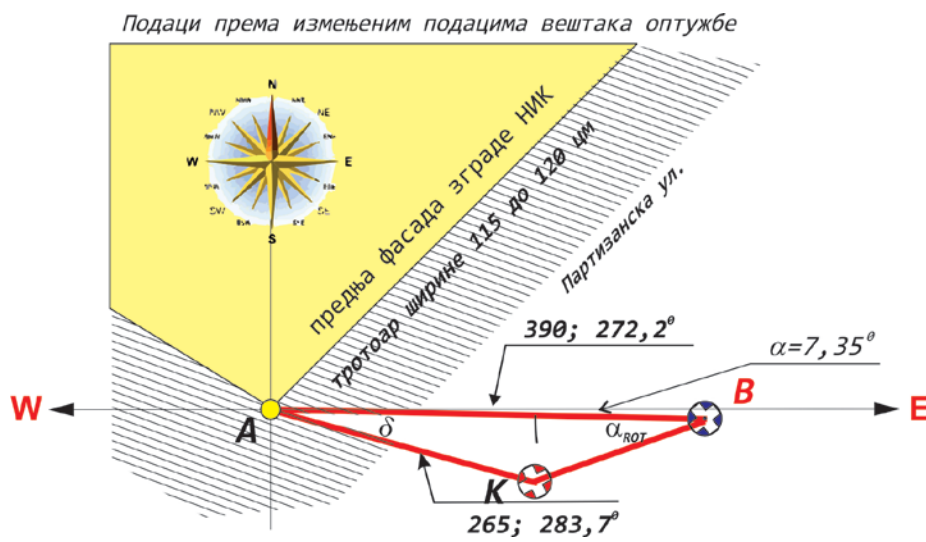
ПРИЛОГ IV

*Реците ми неке бројке, јер ако Ви о
томе нешто знате Ви и неке бројке
знате!*

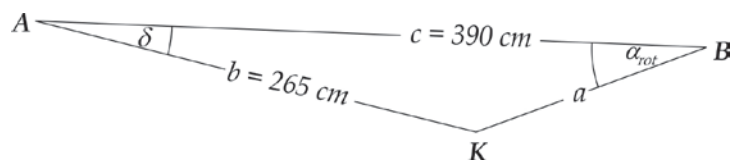
лорд Келвин

II МЕТОД

Разрешењем троугла АКВ

Слика 4.1 Троугао АВК: леви угао зграде, А-кратер-К, и »бразда«, В

$$\delta = Az_A^B - Az_A^K$$

$$\text{sgn}\delta = \begin{cases} -1 \forall \delta < 0 \\ +1 \forall \delta > 0 \end{cases}$$

$$\alpha_{rot} = \text{arctg} \left[\frac{b \cdot \sin\delta}{a - b \cdot \cos\delta} \right]$$

Како је $a = 390$ цм, $b = 265$ цм и $\angle A = 11,46^\circ$, следи:

$$\alpha_{rot} = \arctg \left[\frac{265 \cdot \sin 11,46^\circ}{390 - 265 \cdot \cos 11,46^\circ} \right]$$

$$\alpha_{rot} = \arctg \left[\frac{265 \cdot 0,199}{390 - 265 \cdot 0,980} \right]$$

$$\alpha_{rot} = \arctg \left[\frac{265 \cdot 0,199}{390 - 265 \cdot 0,980} \right] = \frac{52,651}{130,283} = 0,404$$

$$\alpha_{rot} = 22,005^\circ \cong 22^\circ$$

$$\operatorname{sgn} \alpha_{rot} = \begin{cases} -1 \vee \delta < 0 \\ +1 \vee \delta > 0 \end{cases}$$

$$\operatorname{sgn} \alpha_{rot} = -1$$

$$a = \frac{b \cdot \sin \delta}{\sin \alpha_{rot}} = \frac{52,651}{0,375} = 140,4 \text{ cm}$$

одакле директно прилази:

$$Az_B^K = Az_B^{Or} = Az_B^A + (\alpha_{rot} \cdot \operatorname{sgn} \alpha_{rot})$$

или:

$$Az_B^K = Az_B^{Or} = 272,2^\circ + [22^\circ \cdot (-1)] = 250,2^\circ$$

чиме је податак о локацији наводног извора ватре, у целости двоструко потврђен.

III МЕТОД

Према раније приказаном, види образац хх, види се да је:

$$|\delta| = Az_A^B - Az_A^K = 272,2^\circ - 283,7^\circ = 11,5^\circ$$

Ничим утемељеном и непотребном ротацијом „ишчашеног“ координатног система, вештак Тужитељства БиХ, др Берко Зечевић, творбом правоуглаоног греша за $8,36^\circ$ у односу на угао γ (види његову слику хх) и додатно за $2,2^\circ$, изједначавајући азимут „бразда“- угао зграде НИК од $272,2^\circ$ на 270° (изнова погледати скицу хх др Берка).

Таквим поступком он твори нови угао разлике између бразде и кратера у координатном систему зграде од, $|\delta| = 11,5^\circ + 2,2^\circ = 13,7^\circ$.

Ова последња вредност се надаље појављује као чаробни број (WN-Wizard Number). Када др Зечевић, током своје запрепашћујуће нетачне анализе почне да комбинује знакове на тлу и њихове азимуте уз истовремену замену њихових нумеричких вредности – показаће се да је у равни греша најмање за $2 \times 13,7^\circ$ а укупно $3 \times 13,7^\circ$.

Када се од ове вредности одузме иницијална орјентациона грешка вештака од $8,36^\circ$, добија се додатни угао разлике $\alpha = 13,7^\circ - 8,36^\circ = 5,34^\circ$.

Када се са центра наводне „бразде“, а она је кључни регулациони фактор унутар метода одеређивања локације извора ватре који је и сам вештак, др Зечевић прихватио и опширно објашњавао у свом раду, онда се види да се у односу на центар поменутог бразде ради о координатном систему ротираном $\alpha = 2,24^\circ \cong 2,2^\circ$, која је у суштини угловна разлика азимута извора ватре у координатном систему зграде (наводног ватреног положаја ВП топа на Озрену) и азимута извора ватре у апсолутном координатном систему.

Рачунајући према (образац хх)

$$Az_B^K = \left\{ \arctg \left(\frac{\Delta E_B^K}{\Delta N_B^K} \right) + \frac{\pi}{2} \cdot [1 - \text{sgn} \Delta N_B^K] \right\} \quad \Delta N \neq 0$$

$$Az_B^K = \left\{ \arctg \left(\frac{1,27}{0,5128} \right) + \frac{\pi}{2} \cdot [2] \right\} \quad \Delta N \neq 0$$

$$Az_B^K = \left\{ \arctg(2,477) + \frac{\pi}{2} \cdot [2] \right\} \quad \Delta N \neq 0$$

$$Az_B^K = \{68^\circ + 180^\circ\} = 268^\circ \quad \Delta N \neq 0$$

Азимут у апсолутном координатном систему Az_1 , једнак је:

$$Az_1 = Az_B^K + \alpha = \{68^\circ + 180^\circ\} + 2,2^\circ = 268^\circ + 2,2^\circ = 250,2^\circ$$

што је трећа и коначна потврда о могућем смеру (азимуту) наводног ватреног положаја у односу на бразду, а сада и у њезином (268°) и у апсолутном координатном систему.

Може се са лакоћом набројати бар још пет метода које ће потврдити тачност горњих резултата, природно, када се узму у обзир грешке због заокруживања

Наравно, из вида се не сме испуштати чињеница да горњи прорачуни имају неког смисла само онда када су међусобни однос кратера и »бразде« и нумеричке вредности приписане овим ентитетима тачно онакве како је то и потврдила трострука првобитна истрага (власти, Унпрофора и суда) и овериле писане и усмене декларације током суђења.

А да ли је то тако? Целокупни горњи прорачун заснован је на претпоставкама првобитних истрага.

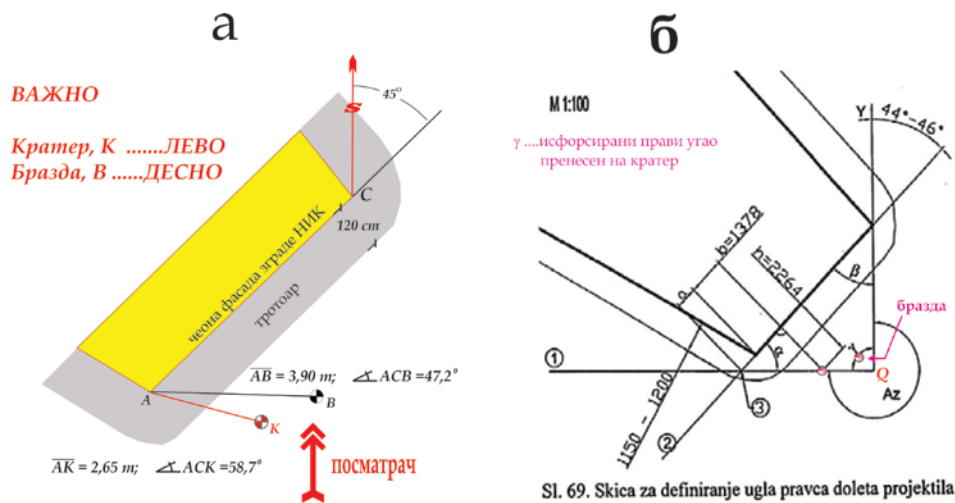
Али то нису подаци које је на лицу места прикупио вештак Тужитељства профдр Берко Зечевић јер се он, као свеприсутно-незаобилазни вештак, на лицу места нашао тек после више од 12,5 година.

Подаци углавном потичу од накнадно проскрибованог инспектора ЦСБ Тузла Недима Мутапчића али се позивање на њега сматрало неупутно неопрезним и светогрдним због става да је експлозија била теракт а не последица дејства артиљерије,, па је др Берко компиловао податке како у се хтело успут их мењајући када му је то требало.

Значи да је вештак Тужитељства доказано узео посве произвољне, напамет одређене (ипак прорачунате) параметре и онда као тобоже минуциозно рачунао смер долета за који је знао да није такав.

Залуду најбољи компјутер у којег се ђубре од података убацује – исто смеће вани излази само је лепо упаковано.

Овде беше чисто зло и умишљај уместо смећа.

НАПОМЕНА: ОЗНАКЕ ЉУБИЧАСТОМ БОЈОМ НАНЕСЕНЕ НА ОРИГИНАЛНУ СКИЦУ ДР ЗЕЧЕВИЋА УНЕТЕ СУ РАДИ ЛАКШЕ КОМПАРАЦИЈЕ

Слика 4.2 Овако је (види слику 18.) КРАТЕР ЈЕ ЛЕВО А БРАЗДА ЈЕ ДЕСНО, азимут кратера је накнадно обележен меморијалном плочом

Да ли је констатација са Слике 18 да је тако и сам вештак проф др Берко Зечевић рачунао, утемељена:

Узимају са Слике 18б податке; за кратер; $b = 137,8$ cm и $h = 226,4$ cm,

Одатле је:

$$\sphericalangle ADK = \arctg \left(\frac{226,4}{137,8} \right) = 1,643$$

$$\sphericalangle ADK = 58,673^\circ \approx 58,7^\circ$$

као и удаљеност између угла зграде НИК и кратера:

$$d_A^B = \sqrt{b^2 + h^2} = \sqrt{137,8^2 + 226,4^2} = 265,039 \cong 265 \text{ cm}$$

Што је идентично као на слици а, посебно када се додатно узме у обзир да је уместо цифре 137,8 баратано са 137,67 cm, одакле произлазе ситне и неважне разлике. Дакле, и вештак Тужитељства рачуна да је кратер ЛЕВО, а „бразда“ ДЕСНО, како би то видео посматрач са слике, добијајући, наравно, идентичне резултате.

Али комплетни горњи прорачуни су потпуно безвредни осим у погледу потреба да се дезавуише скандалозно погрешна експертиза др Берка Зечевића у погледу правца долета наводног пројектила.

И у погледу много чега другог. Наиме, основна судско-истражна документација нуди следеће:

Ево истине Господње у тумачењу највећег од свих ахбаба:
[Radiokameleon.ba/2016/02/27/ Vještak-Berko-Zečević-odgovara-na-nove-laži-iz-Beogradapreko-kapije-zele-dovesti-u-pitanje-markale/](http://Radiokameleon.ba/2016/02/27/Vještak-Berko-Zečević-odgovara-na-nove-laži-iz-Beogradapreko-kapije-zele-dovesti-u-pitanje-markale/)- цитат:

»Ja sam stručnjak koji ima 17 godina intenzivnog istraživačkog rada u bivšoj Jugoslaviji, četiri godine iskustva u toku rata, a i iskustvo u poslijeratnom periodu na Univerzitetu u Sarajevu iz oblasti odbrambenih tehnologija.

Bez dvoumljenja mogu da izjavim da sve što je napisano, stoji i dalje, i oni to ne mogu opovrgnuti – porучio je profesor.«

Они није желио коментарисати налазе страних “стручњака”, те **је додао да су његова истраживања заснована на законима физике.**

Сада господин стручњак са интензивним научно-истраживачким стажом од 17 година, а све на основама закона физике, треба да објасни неке чињенице и да одговори на једно туце релеватних питања, јер је на њих до данас неодговорено, а без одговора на њих срамота ће довека остати.

1. Када су у послератном периоду, пост-фестум, а после безбројних прекопавања и поплочавања трга »Капија«, **бразда и кратер променили позиције на тлу а задржали своје првобитном истрагом одређене нумеричке карактеристике?** Или их успут погубили или измешали, нудећи после 12,5 година физичку подлогу за наставак надасве плодног 17-годишњег »научног истраживања« проф др Берка?

2. Како се трансляцијом у координатном систему у равни замењује ротација и по којем закону физике? Како се врши трансляција везаног вектора-бразде „ишчашењем“ из његовог почетка, према новој а непознатој доктрини одбрамбених технологија?

3. Како и када је „бразда“ чији је долазни азимут сам узео од крим. техничара Ирфана Џиновића уз обилате промене података (бар 2 од укупно 3) и срачунао као $92,2^0$ а обрнути азимут (према извору ватре $272,2^0$) одједном, (у послератном богатом истраживачком раду на

Универзитету у Сарајеву) одскочила у десно па да са својим азимутом од $92,2^{\circ}$ ($272,2^{\circ}$), надмаши азимут кратера од $103,7^{\circ}$ ($283,7^{\circ}$)?

4. По којем закону физике је $92,2^{\circ} \gg 103,7^{\circ}$?

5. По којим необоривим законима физике се »бразда« са обрнутим азимутом од $272,2^{\circ}$, поставља на азимут од $283,7^{\circ}$ који припада кратеру задржавајући при томе своју првобитну нумеричку вредност од $272,2^{\circ}$, а центар кратера избацује удесно из самог његовог центра (као на слици xxx) када је на свим оригиналним судским документима, као и према шпекулативним калкулацијама др Зечевића, очигледна разлика између азимута кратера и бразде $11,5^{\circ}$?

6. Како то да најпре експлодира упаљач, па отпадне и направи бразду а потом безглава граната продужава, па потом експлодира и уназад прави кратер а као то др Берко својом следећом сликом показује али сада источно а не западно од бразде? Је ли такву појао опсерваториоком богатих научноистраживачког рада од 17 (или 18) година у ЈНА?

7. Који то тренутни упаљач који долеће под падним углом (»вероватно неколико степени већим«-цитат) од 62° , прави бразду на гранитним коцкама и то 1,25 м ван обода кратера истовремено избацујући из тога кратера 2 пута више материјала но што је у њега првобитно могло да стане?

With angles of impact between 450 and 700 mills ($25,3^{\circ}$ - $39,4^{\circ}$) the projectile tend to rise in the ground but usually does not emerge. (плодотворним радом исправио ову тешку заблуду др Берко)

Са брзим(контактним) упаљачем граната обично експлодира пре него што продре у препреку...(надасве благословеним и плодотворним научно-истраживачким радом и ову опасну и тешку руску заблуду исправио, благош нама, др Берко)

8. Ко је после догађаја донео на место експлозије толико сувишних гранитних коцки колика је запремина кратера на калдрми и ко у свом власништву располаже са резервама обрађених гранитних коцки за поплочавање улица? Иако их нема нико иако се калдрма више не поврвља доводећи у првобитно стање, где су их набавили?

9. Каквим се експлозивом пуне руске или српске гранате када на слободном простору на 2,5 м удаљености од центра експлозије остављају потпуно неоштећен зид а лутке у излогу остају у стојећем ставу, док на два метра од ЦЕ нема никаквих биолошких остатака?

10. Када је проф др Берко Зечевић дошао до наредних генијалних одбрамбено-технолошких открића и зашто их је до сада држао необелодањене, јер је устврдио на 42. страни своје експертизе:

а.)

тј. устврдио је сличност пројектила 155мм М107 старије изведбе (6,8 кг ТНТ, 43 кг укупне масе) са пројектилом 130 мм (3,64 кг ТНТ, 34 кг укупне масе) и успут одмах констатовао за 155 мм М107 пројектил летални **убојни пречник (дијаметар) од 36 м.**

projektil 155 mm M107 (vema zastareo dizajn i sličan po performansama projektilu 130 mm M79) pored zone smrtonosnog djelovanja od 36 m u prečniku

Слика 4.3

б.) Да би одмах потом (на 70.стр. своје експертизе » Analiza uvjeta koji su doveli do masakra osoba na trgu „Карпја“ дана 25.05.1995. год у 20:55 sati...«) писано сведочио да пројектил 130 мм М79 (ОФ-482М) има **радијус смртоносне зоне од 27 м...**дакле, 34 кг-амска граната 130 мм са 3,64 кг ТНТ , за вештака др проф умилно упитанога, има тек 25% мањи **убојни радијус** од гранате од 155 мм М1 са 43 кг са 6,8 кг ТНТ.

Радјус смртоносне зоне код HE пројектила 130 мм М79 је 27 м од центра експлозије. Хипотетски, под увјетима константне густине фрагмената, свака особа која је била лицем или леђима окренута према центру експлозије је била погођена са једним смртоносним фрагментом (усваја се да је тада површина пројекције човјечеје фигуре једнака 1 m^2) или 2,2 фрагмента различите енергије удара.

Слика 4.4 Пројектил 130 мм ОФ-482М упоређен са пројектилом 155мм М107. Овај последњи је еквивалентан пројектилу 152 мм и по калибру и по маси иако је калибар номинално различит јер постоје два начина мерења унутрашњег пречника цеви. Скалирани односи количина експлозива унутар граната 130 и 155мм су 1,25:1,00 и пројектил од 130мм се води као 30% убојно слабији у свим постојећим експертизама и упоредним табелама. Унутар М107 се налази 6,8 кг ТНТ а у новом типу исто толика маса али не ТНТ него новог експлозива чија је моћ (NEQ- Net Explosive Quantity) 1,75 пута већа као, сада уосталом и код пројектила 152 мм ОФ540.

Дорађена слика 3.21 показује преварну и надасве непоштену, кривици подложну фалсификаторску методу Тужилаштва БиХ:

Слика 4.5 Сви „кратери“ др Зечевића како када треба. Суштински, овде нацртана разлика углова између два азимута је $11,46^{\circ}$ а не $10,5^{\circ}$ али толико вештак није смео лагати јер би тада врх гранате померио још пар центиметара удесно па би у целисти сишао са металне меморијалне плоче.

11.) Уљудно се моли уважени вештак Тужитељства проф др Берко Зечевић са дугогодишњим научно-истраживачким радом да према слици 75. своје анализе одговори потврдно или одречно да ли је лично на страни 56. своје анализе написао где је центар експлозије а на страни 58. децидирано одредио азимут са кратера на леви доњи угао зграде НИК од $283,7^{\circ}$, и да ли га је овде пребацио на супротну страну и то за 22° , да би показао лажни азимут домета?

Правац долета је постављен на 271° , и сам др Берко је то, у горњем десном углу, кредом означио белом стрелицом. Да ли је ово прочити примитивни фалсификат који не доликује институцији Универзитета или није?

По којим аксиомима просторне анализе и договореног мерења углова и азимута, а гледајући у правцу казаљке на сату најпре долази азимут $283,7^{\circ}$ па потом у даљем десном кретању азимут $261,7^{\circ}$? Какав и чији теодолите, бусолу, компас, гоноиометар или ГПС станицу има др

Зечевић на располагању? Може ли да нам покаже њезине угловне поделе? Да није мерио у градима а приказивао у степенима?

12.) Такође се моли љубазни одговор где су дубоко повређени и унесређени људи у Тузли стављали меморијалну плочу – на месту кратера, на месту „бразде“ коју је само др Берко видео после 12,5 година на слици па му се причинило или на ободу саме те плоче тако да би по кратеру могли сви да газе?

Међутим ознака на центру меморијалне плоче којом су људи обележили центар експлозије (где завршава зута испрекидана линија) нема азимут од 271° како доказује Тужитељство БиХ, већ је јасно показано (у судским документима, у истрази и по Берковим калкулацијама) да та ознака има повратни азимут од $283,7^{\circ}$ у односу на леви угао зграде НИК, а апсолутно, према северу има азимут од $264,71^{\circ}$ ако пролази смером показаним на Слици 3.22

Слика 4.6 Ово је такође оригинална судска фотографија која је премаркирана и обележена ћириличним текстом приликом превода са енглеског, што се може лако проверити. Да би се стање усагласило са стварним сликама са терена, треба врх наводног пројектила 130 мм избацити у десно са ознаке 0, у центар плавог круга што нема никаквог упоришта у стварности. Др Берков оригинал је са латиничним натписом.

Ако је бразда лево а кратер десно, док је кратер ту где јесте и не може се померати са центра меморијалне плоче онда »бразда« мора бити, да

би била улево као на судским сликама-фотографијама, постављена у нови азимут $A_{zn} = 283,7^{\circ} + 11,5^{\circ} = 295,2^{\circ}$

Грешити је људски, али не признати сукцесивни низ подвала, лажи превара, математичких манипулација неслушајног карактера, намерног непознавања ноторних чињеница – није људски.

Поравнањем бразде и кратера по изабраном методу, добија се нови азимут извора ватре, и то сада не треба рачунати јер то уистину замара, већ само приказати графички, па да се схвати какви су необориви закони „новифизике“ наведеног доктора.

13.) Последње питање за Тужитељство и Суд БиХ на које су они морали резолутно одречно да одговоре 2010. године је са претходне 3.22 слике. Од левог доњег угла зграде НИК (лево од пластичне боце Пепси коле) па до дрвеног оквира излога (штока) има 167,5 цм (165 цм зида и 2,5 цм цокле од које је почињало изворно мерење.

Ако је голф Мк1 био носом удаљен 138 цм од левог доњег угла зграде НИК, или 30-так цм од руба излога а на плочнику ширином од 47 цм онда би својим предњим крајем додиривао садашњи обод плавог круга, што се поклапа са мрљом моторног уља на улици. Може се то и данас одговорити, присутан је и жив тај голф само сада (када се ово пише) са регистарским бројем 991-Ј-331.

Регистровали га само тако, нико није питао шта је са старим таблицама TZ-110-777, под којима је, оштећен, просипао уље.

„Ok, but where is the beef, где је срж, јер ово горе је неко несувисло објашњење?

Па право 13. питање гласи:

„Зашто на тротораку нема ни капи моторног уља ако је је возило било на њему???

Јер оно пред излогом је крв а и да није ауто није било тамо предњим крајем.

Ма каква питања, лажи ваше сежу до неба, сагледати се не могу, то можете само ви ујутро у огледалу и велика вам се отпорност мора признати!

Треба ли сада да чуди изјава нагрђиваног »квази вештака« из Израела који на страни бр. 18 и бр. 19. своје експертизе, наводи:

»Насупрот горепоменутом, др Зечевић је одредио оригинални правац ватре ослањајући се на одређену бразду у тлу, одређујући да су њен извор фрагменти пројектила, и да би то могло да указује на правац гађања.

Ипак, дубље разматрање исте бразде указује да ова **бразда не потиче од центра бласта већ наставља паралелно са центром бласта**, као што се може видети на слици.

Лева стрелица показује бразду начињену ударима фрагмената у гранитне коцке, а десна стрелица правац лета.

Вероватно је да је бразда, на основу које је Др. Зечевић засновао своје одређивање, резултат пуцања, ломљења и раздвајања камених плоча поређаних у полукружне облике и које су служиле за поплочавање пута и тротоара.

Заснивање одређивања на овој бразди је погрешно и не указује на извор ватре.

Према стандардним методама које се користе за откривање правца гађања, као што је горе поменуто, потребно је повући праву линију која дели центар бласта у 2 једнака дела кроз центар слике растурања фрагмената на тлу.

Др Зечевић је користио мерење које је **контрадикторно чак и методама назначеним у његовом мишљењу**. Анализа правца гађања, према опште прихваћеним методама, указује **да би извор ватре требао бити нађен у северозападном правцу насупрот фасаде суседне зграде НИК**, а не у правцу запада како је др. Зечевић нагласио.

Другим речима, **пројектил је требао да пробије зид зграде „НИК“ пре експлодирања.**

Стварно стање – реални трагични догађај потпуно поништава ту могућност.

Можда је заиста поткупљен и Пјер-Лик Лоран са Универзитета у Греноблу који своју експертизу осигурава са 2 милиона долара (колико су тек морали да га плате да би га подмитили, ако му др Б. Зечевић као дугогодишњи научни радник обори експертизу, па тако унакази Лоранову осигуравајућу кућу?), који пише:

»Јако сам забринут око начина на који је др Берко Зечевић обавио свој експертски задатак.

Не могу се сложити да је било могуће одредити икакав правац долета.

Током »реконструкције« лица места, вештак није поставио аутомобил голф према мерењима, скицама, фотографијама и снимцима полиције.

ОВО ПОТПУНО ИСКЉУЧУЈЕ ДОЛЕТ И ПАД ПРОЈЕКТИЛА 130 ММ НА НАЧИН НА КОЈИ ЈЕ ТО ТУЖИТЕЉСТВО ОПИСАЛО.

Фотографије су лошег квалитета и неизометријске.

Трагови на гранитним коцкама су у више смерова.

»Бразда«није поравната са центром кратера, што значи да уопште није „бразда“ (чак претпостављајући да пројектил са падним углом 62° и даље прави бразду).

Осим тога, проф Берко Зечевић користи координате кратера да израчуна азимут од његове „бразде“, што **није исправно са математичке тачке гледишта.**

Рачунање азимута долета се онда врши од неочигледне „бразде“ коју само он види на фотографијама и коју је помешао са координатама кратера.

А та „бразда“ није чак ни поравната са кратером? Није поравната са округлим кратером и предалеко је да би била начињена експлозијом једног пројектила.»

Што се тиче идентификације „бразде“ на основу фотографија, поредећи две узастопне фотографије, изгледа да има више везе са јутарњом сенком на просторима између гранитних коцки него са било чиме другим.

Ето тако је Тужитељство заменило сенке са истином. Али не дајте да Вас заварају, јер они то нису учинили нехотице из незнања или немара; то је учињено смишљено и са крајње злочиначком намером.

Слика 4.7

Потпуно разоткривање. Са фотографије се види да ознаке на тлу после експлозије немају никакве везе са параметрима који су коришћени за прорачун правца долета.

Овај допуњени преложак је допуњен на стварној судско-истражној фотографији. Кратер означен црвеним словом К има очигледно мањи азимут од „бразде“ према томе бразда никако не може имати смер „запада“ како је то утврдило Тужитељство БиХ, већ смер минимално мањи за $11,46^{\circ}$ (види десни горњи угао слике) а због постављања објеката обрнуто, бар још $10,5^{\circ}$ толико, односно 22° мање.

Смер долета би у том случају био $272,24^{\circ}-22^{\circ}=250,24^{\circ}$.

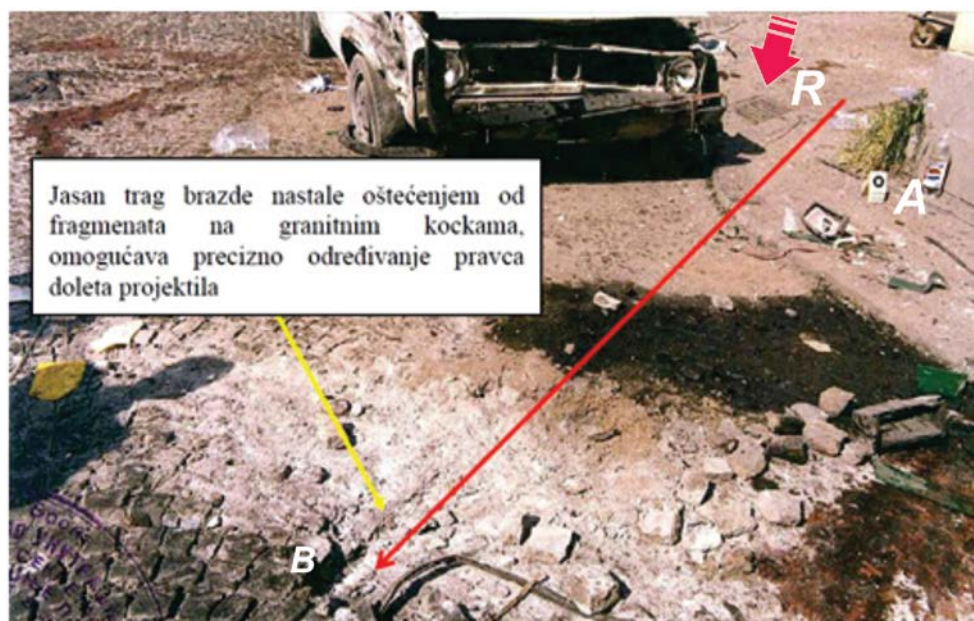
Али то је немогуће и до сада су сви требали да види ма колико овај текст био смушен да су учињене све могуће подвале у подметању података прје почетка прорачуна.

Бразда нема азимут који је приказао вештак Тужитељства на запад (270° или 271°) свеједно него има азимут од $283,7^{\circ}$ док је прави кратер на азимуту од 2720 (црвени круг).

Са друге стране меморијална метална плоча која означава центар неке некадашње експлозије се налази са центром у тачки К (центар жутог круга) дакле није ни на стварној бразди ни на стварном кратеру, већ тамо где то треба Тужитељству и суду БиХ за правдање лажних пресуда.

Иницијална грешка због пресликавања стања позиција као у огледалу је $2 \times 11,46^{\circ}+22^{\circ}= 44,92^{\circ}$.

Додајући ову вредност смеру „бразде“ какоав произлази из њеног поуздано забележеног места на земљишту од $272,24^{\circ}$, добија се азимут долета од $317,16^{\circ}$ или дубоко са северозапада, тамо негде преко Атик Бејове џамије, како је то и утврдио израелски стручњак Јозеф Шарон.

Слика 4.8.
Оригинална слика др Зечевића са његовог сајта

Журећи се у доказивању своје интелектуалне надмоћи и виспрености, вештак Тужитељства пожурio је да објави неке од слика које је добио од Тужитељства БиХ, чак и пре сведочења у случају Ђукић.

Горња је слика репликована, у разним варијацима, више пута, Некога може да чуди толико понављање, али је оно логично када се садржај те слике испољи у свом пуном значењу.

Две се последње деценије ова тужна слика (прилично неопрезно ојављена од стране др Зечевића који је познат као мајстор за склањање неповољних артефаката испред лица јавности) нуди да покаже властиту вредност и покупи адекватна признања и накнаде— залуду неуспешно као проститутка пред остарелим женским манастиром.

У десном горњом углу поменуте слике (означена црвеном стрелицом), а лево од врха црвене линије која је од др Зечевића прокламована као »прецизни индикатор« смера долета пројектила у предметом случају, налази се једна канализациона решетка.

Исте данас више нема, макнута је при накнадној реконструкцији трга »Капија« али се ради о уобичајеној канализационој решетки за такве и сличне сливне површине.

Иако се не зна одакле потиче, зна се да је таква димензија око 40x40 цм а ако је била стара, аустријска, око 15 бечких цола што је веома слично.

Уосталом, у БиХ и блиској Хрватској има много малих ливница које су се бавиле опсрбом комуналним потрештинама али су све производеле према неким врло блиским димензијама.

МИСТЕРИЈА ЈЕДНЕ ОБИЧНЕ КАНАЛИЗАЦИОНЕ РЕШЕТКЕ

Целокупна горња слика 4.8 дела трга »Капија« је неизометријска и величине појединих објеката се због тога не могу поуздано утврдити и треба им прилазити са изузетним обзиром.

Међутим, у овом случају, ради се о практично наслоњеним блиским објектима (дно црвене линије набеђеног смера долета и те решетке, што знатно редукује компарациону грешку.

Претпоставимо да тротоар ширине само 1 м. Тада би на завоју код левог угла зграде НИК био широк око 140 цм а како је у заобљен при чему је одузето бар 0,2 м –удаљеност од угла зграде НИК (тачка А, лево од боце Пепси коле) и дна црвене линије смера и удаљеност између те исте линије и канализационе решетке заиста стоје у односу приближно 2:1 , односно 80:40 цм, што се поклапа са тврдњом др Зечевића са стране 57. и 58. његове анализе, да је његовом анализом:

Da bi se odredila ta udaljenost korišten je podatak što se na fotografiji vidi dio pločnika sa ivičnjakom, a kojeg presjeca pravac označen sa „3“. Pošto je širina ivičnjaka 180 mm, može se izračunati metodom sličnosti da je tražena udaljenost oko 800 mm. Pri tome je u sistem proračuna ugrađena greška mjerenja i da bi se utvrdio utjecaj te greške, razmatrat će se da je presječna tačka na udaljenosti $800^{±100}$ mm od ćoška zgrade. Pored toga, radi dopunske provjere metode izvršen je proračun širine pješačkog kolnika i dobijena je vrijednost od oko 1150 mm. Sa urbanističkog crteža šireg područja trga Kapija, dobijenog od Službe za geodetske i imovinsko-pravne poslove općine Tuzla može se odrediti da je širina pločnika na tom mjestu između 1150-1200 mm.

смер долета пројектила одређен обрнутим азимутом који је такав да пролази, у средњем, 80 цм од угла зграде НИК.

$$Az_{obr} = Az_B^A - \arcsin\left(\frac{80}{390}\right) = 271,8 - 11,8 = 260^\circ$$

И сада се у пуној снази непобитног контраргумента појављује ова горња слика као аутентични и непорециви сведок огромне лажи и фалсификата Тужитељства БиХ и његовог вештака, која си није залуду јављала за пажњу..

Нема никакве сумње да је црвена линија-наводни индикатор смера долета, одређена од стране Ирфана Џиновића, а некритички преузета од др Берка Зечевића а без позива на извор, дефинисана обрнутим азимутом од $Az_{obr} = 271,6^\circ$.

Др Зечевић мења произвољно неке параметре, па је према њему исти тај азимут, $Az_{obr} = 272,2^\circ$. То није замерљива разлика и може се прихватити, уз ограду да су подаци из којих се то добија без ауторитетног извора.

Осредњено то је , $Az_{obr} = 271,8^\circ$, као из горњег обрасца.

Сада наилазимо на епохалну једном и никада до тада ни после пројављену научну лаж др Зечевића – о томе како један правац има 4 обрнута азимута и 8 смерова; први азимут иде из тачке В са наводне »бразде« на тачку А (угао зграде НИК) други 70 цм у лево, трећи 80 а четврти 90 цм у исту страну.

Једно је када у незнању постављамо хипотезе, 70 цм, 80, цм, 90 цм па их проверавамо тражећи сложеним прорачунима најпогоднију а посве друго ненаучно и лажно прогласити за истину једну хипотезу као што је она да је $Az_{obr} = 271^\circ$ (тако то ради најбољи пријатељ сви доктора и судских вештака др Зечевић) иако из управо презентованих података неумољиво произлази да је обрнути азимут тога смера $Az_{obr} = 260^\circ$ а затим накнадно рачунати три пове различите хипотезе са врло удаљеним различитим резултатима.

Када, на крају, све »срачуна« потом све и меша и мућка да би као последицу свим параметрима, у ђутуре, прикрипо првобитну вредност не марећи за рачун, односно: $Az_{obr} = 261,46^\circ = 260^\circ = 258,46^\circ = 271^\circ$. Е, од кога је да је, превршило је меру!

И то сваки нови смер који по цца 1,5⁰ улево,показује на друга места, односно 706■1412■2118 м јужније од места где је био наводни ватрени положај.

Ова лаж вапије до неба. Али доћи ће време када ће се неко згрозити над њом.

Јер није то речено у ветер. То је записано.

На крају треба истини погледати у зубе ма какви су и какав задах емитују.

Посве је јасно да овде није крив само вештак оптужбе.

Кривица његова сеже додуше мало шире од самог лагања и фалсификата, али овде је додатно криво како Тужитељство тако и Суд БиХ, који су те лажи прихватили без било какве провере и питања.

Накнадно изучавање и детаљисање а посебно осврт на 2018-ту када Тужитељство БиХ доставља руком ретуширане и дорађиване фотографије са места злочина заједно са оригиналним, које нису репагиниране, садржајно осиромашене, печатиране накнадно рађеним печатима ни рекадроване као достављени флсификати, показује ко је све учествовао у предметном комплоту.

Сваки разуман човек могао је да постави адекватно питање на које не може бити одговора што аутоматски нијече било чију или било какву повезану кривицу.

Никоме није било ни дозвољено да таква питања постави, а онај који је био на то обавезан — био је уцењен и присиљен да их не поставља.

Говори нам проф др Берко Зечевић:

»Ја сам стручњак који има 17 година интензивног истраживачког рада у бившој Југославији, четири године искуства у току рата, а и искуство у послјератном периоду на Универзитету у Сарајеву из области одбрамбених технологија.

Bez dvoumljenja mogu da izjavim da sve što je napisano, stoji i dalje, i oni to ne mogu opovrgnuti .« -крај цитата.

Јесте, господине професоре, Тузла је на обали мора у нултој варијалној равни јер Тузла је слана, дакле биће да је како ви кажете, и ми то оповргнути не можемо као ни оних 17-18 година НИР-а у ЈНА.!

O tempora, o mores!

ЗБЛИЖАВАЊЕ МЕРИДИЈАНА

Овај запис потиче из 7. ДИАС свеске чији је задатак био Да И Адвокати Схвате неке основне ствари из топографије.

Неколико њих је радећи на предметном судском случају наслутило да се прљавштине крију у злоупотреби топографских карата и координата али су се однах обесхрабрили покушавајући да разумеју разлике између доступних домаћих и НАТО карата.

Различито геопозиционирани углови карата, различити азимути, и номенклатуре карата, неједнаке зоне и ознаке листове и координатне мреже које никако нису у симпатији су снажно обесхрабривале и тражиле много учења а све ото тада није тада имао ко да им објасни или они нису знали ко би то могао да уради.

Многи судски процеси, посебно они вођени од стране туђинских, октроисаних судова олако су окривљавали људе (и данас то раде) вадећи се на разлике између топографских карата (мапа) које наводно не разумеју, да би истовремено све заблудне разлике између стварних локација и оних мапираних приписују истим тим разликама.

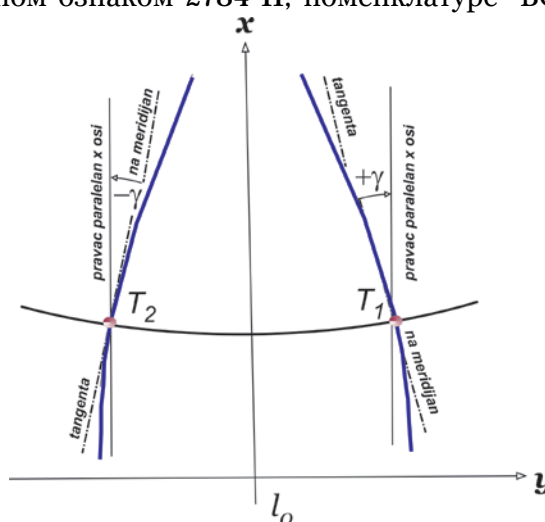
У суштини нема никакве мистерије. И НАТО и наше карте крупнијих размера су Гаусове-е (Меркаторове) карте у истој пројекцији и рађене по истим базичним алгоритмима, са основним циљем да буду угловерне.

Као и увек ђаво је у детаљима- заинтересовани за велике површине а да би проширили зоне мапирања НАТО користи 6-ступене зоне, конкретно на нашој територији зоне 33 и 34 Т, подручја омеђена у првом случају 12-тим и 18-тм степеном и.г.д. са средином на 18-том а у другом 18-тим и 24-тим са средином на 21-ом меридијану, и додатно 40-тим до 48-мим степеном с.г.ш. Домаће, пак, карте, без претензија на шире територије користе мање али и тачније 3-ступене зоне и то 5,6,и 7 са срединама на 15-том,18-том и 21-ом меридијану, па су са НАТО-овим картама блиске само уско уз 21° и.г.д.

Меридијани конвергирају на полу — ван тога су угловно међусобно закрнути. Закренутост изазива конвергенцију а ова разлике у азимуту а то је најопасније при истовременој употреби различитих каарата, јер су то навигационе карте где је азимут најважнији. Даљине се унаточ различитим факторима скале мало разликују тек око 30-так метара на сто километара али се азимути разликују много.

Конкретна НАТО карта која се користи у предметном случају је карта 1: 50 000, Грачаница, са кодном ознаком 2784 II, номенклатуре ВQ, рађена је за 21⁰ и.г.д. који је узет као централни меридијан за њихову 34Т одређену шестостепену (6⁰) пројекциону зону, која се протеже од 18⁰—тог до 24⁰ источне географске дужине а у оквиру северне 34Т зоне.

Слика 5.1. Зближавање меридијана, појам и приказ

Како се предметна топографска карта користи око 18⁰ и.г.д?

Зближавање меридијана је угао γ , који заклапа угао између тангенте на меридијан у датој тачки са правцем паралелним X оси (линије километарске праоугле мреже), мерено у смеру кретања казаљке на сату, па тачке **источно** од централног меридијана имају **позитивно зближавање меридијана, $+\gamma$ (конвергенцију)** док тачке **западно** од централног меридијана имају **негативно зближавање меридијана, $-\gamma$ (конвергенцију)** – види слику 5.1.

Током артиљеријских топографско-геодетских радова ова величина се среће ретко јер се увек користи пројекционо једна те иста карта, међутим, помоћу зближавања меридијана γ , на основу азимута геодетске линије на референтном елипсоиду је могуће одредити пројекциони дирекциони угао те исте линије.

Гаусова (Меркатотова) попречна пројекција је пре свега угловерна пројекција на мању или већу штету дужина и површина.

Будући да се помоћу зближавања меридијана γ , а на основу азимута геодетске линије могуће одредити пројекциони дирекциони угао те исте линије, он да ће тако одређени дирекциони углови, (меерени на правоуглој мрежи карте) у случају **р а з л и к е** у зближавању меридијана исто бити различити.

Када постоји разлика?

Р а з л и к а ће да постоји само ако се користе две различите катре са различитим зближавањима меридијана.

Наравно да је **з б л и ж а в а њ е** м е р и д и ј а н а једнако, за исте остале услове, ако се иста пројекција изводи у истим условима на истом централном меридијану.

Сада је разумљиво зашто се срећу проблеми током наизменичне употребе разних топо-карата. Претпоставимо да се налазимо на источним падинама Озрена на $18^{\circ} 20''$ и.г.д. и $44^{\circ} 30''$ с.г.ш.

Источна географска дужина од $18^{\circ} 20''$, нека буде означена са l , централни меридијан са l_0 , а с.г.ш. са φ ,

Тада је зближавање меридијана једнако:

$$\gamma = (l - l_0) \cdot \sin\varphi$$

или: $\varphi = (18,333.. - 21) \cdot 0,7 = -1,8666.. \approx -1,87^{\circ} (-1^{\circ} 52'')$
или $-33,185 \approx -33$ хиљ. подела 1: 64—00.

На поменутој предметној карти а за њен центар (обично је то довољно) карти издања НИМА фигурише за њен центар $\varphi = 1^{\circ}48''$ или 32 хиљ., а за разлику од овог горе директно срачунатог за дато место.¹

Како се види величина је строго алгебарска и може се израчунати.

Насупрот томе, карта ВГИ је рађена за тростепену зону, па је:

¹ Формула узета овде за прорачун конвергенције, φ је поједностављена јер су изостављени чланови виших редова који минорно утичу на резултат а не помажу у пракси, јер део паралеле на сл. 5,1 T_1T_2 није правац.

$$\varphi_1 = (18,333.. - 18) \cdot 0,7 = 0,333.. \approx 0,23^\circ (0^\circ 14'')$$

или $+4,15 \approx 4$ хиљ. поделе 1: 64-00.

То значи да су ту, у локалу, на картама ВГИ-а дирекциони углови различити за $4 - (-33)$ или 37 хиљадитих у подели 64-00 или око $2,08^\circ$. (блага разлика у наредним сликама је узрокована променом места мерења на карти – мерно није на средини саме карте)

Са друге стране, неалгебарска вредност магнетног азимута који се разликује по години, месецу, дану и добу дана, добро баждареног гониометра са магнетном иглом на истом месту у исто време биће једнака, али ће се конкретна **магнетна деклинација (разлика између магнетног азимута и дирекционог угла, ΔA_m) мењати за вредност разлике у конвергенцији меридијана на разним картама.**

Зато наредник Чесајер проглашава азимут извора ватре на наводно магнетном азимуту 48-00 па га додавањем локалне поправке од 70 хиљадитих доводи до 48-00 — $(- 70) = 48-70$ хиљадитих, или са азимута 270° на азимут 274° , што је тачно за ту карту али нетачно као поступак јер је напамет узео магнетни азимут иако је израчунао правоугли па је, намерно, два пута поправљао.

Али његова поправка на нашој карти је 48-00 — $(- 37) = 48-37$ или 272° !

А на обе карте, где чуда, ти азимути у локалу показују нигде другде него на Пањик, то јест на једино место где постоји једини солидан пут.

Али за Чесајера је то накнадна памет (на почетку истраге то није дао) већ неколико дана касније, али је зато Берко то оберучке прихватио и широко погрешно.

Не рачунају њих обојица, ни он ни Берко да са Пањика нема ни једног услова који се захтева, ни домета, ни елевације ни падног угла ни висине ватреног положаја.

Зато следи карта изохипси за рејон ватрених положаја др Зечевића са неколико унетих топонима и тт. тачака према карти 2784 II 34Г ВQ, Грачаница па да др Берко западно од престанка пута код Пањика а посебно испод платоа Миљевог брда нађе висине ВП-а од 260 м.

Е тога нема! На новом референтом сфероиду на западном делу корита р. Буковице их нема а они који су радили карту мерили су средњу надморску висину [**m**(edium) **s**(ee) **l**(evel)] преко 300 година а ми годину дана у Трсту и то поодавно, али то доктора **не спречава да у Хагу толкује како се његов налаз ни у једној тачци не разликује једнога Унпрофор-овог.**

Овде није време ни место за детаљнију елелборацију свих појмова око меридијанске конвергенције и деклинације магнетних инструмената али је важно да су уочи разлика ако се упоређују резултати са различитих топографских карата.

Укратко, у конкретном случају, мрежни азимут (grid azimuth) НАТО карте Грачааница 1:50 000 је закренут у лево за око -2° у односу на нашу поменућу карту. Толико се разликују и азимути мерени по њима.

Када ми на својој карти измеримо правоугли азимут (дирекциони угао) за неку конкретну тачку на терену (рецимо амбуланта у засеоку Пањик) од на пример 272° , а показујемо га некоме ко има НАТО карту Грачааница 1:50 000 такав дирекциони угао треба повећати за 2° (са 272° на 274°), јер ће само тако инструмент који користи онај коме се показује гледати у исту тачку. **Наравно у обратном случају је и ово повећање (смањење) обратно.**

Даљине се разликују незнатно. Такозвани msf (main scale factor) за шестостепенне зоне мапирања је 0,9996 а за тростепенне је 0,9999. Из тога произлази:

$$\Delta_{msf} = 1 - \frac{0,9996}{0,9999} = 3,0 \cdot 10^{-4}$$

или у предметном случају, даљине мерене по овим двама поменућим картама (НИМА 1:50 000 и ВГИ 1: 50 000) разликоваће се тек око 8,25 м ($27500 \cdot 0,0003$ м) што се на самом листу карте тешко установљава и мерним прибором јер је далеко испод минималне грешке од 0,5 мм у размери и често се само природно гужвање карте такво да поништава могућност мерења такве, па чак и знатно веће, разлике.

Све је то у 8-ој деценији XX. века била езотерична наука са познатим принципима али са инпутима за које су ретки заинтересовани а међу њима они који претендују на цео свет као на властито двориште.

Цео северноамерички континент и делови који гравитирају као Канада, Куба и сл. мапирани су на референтном елипсоиду НАД-83 (**North American Datum -83**) а само малени делови мапигани су у WGS-72.

У овом делу Европе никаквог посебног интересовања за то није било.

Елипсоид GRS-80 и WGS-84 систем, како ознака каже, јављају се много касније, најпре пробно а онда оперативно 1991. године у Заливском рату.

Међутим, већ 1995. године и код нас севсве чешће срећу уређаји и картографски материјали рађени за употребу уз GPS систем и WGS-84 систем (GRS-80 елипсоид). Још дуго то неће бити шире коришћено али су се могли наћи људи који су фамилијарни са тим, па никаквог оправдања за поступање судова у вези са тим нема.

Друга, пак деценија XXI. века је све поменуто учинила доступним и разумљивим и средњошколцима првих разреда гимназије а посебно данас када се масовно користе тзв. »паметни« телофони, што ће шире бити елаборисано нешто касније.

Још се две битне разлике срећу приликом наизменичне употребе поменутих карата. Док је карта ВГИ рађена за референтни елипсоид Бесела чија је већа полуос за преко 750 м мања од референтног елипсоида GRS-80 разликују се и геодетске координате.

По правцу север-југ на нашој територији врло мало али по правцу је разлика око 20“ (око 440 м) па исте гео-дужине на GRS-80 елипсоиду наступају касније.

То има утицаја при конверзији координата али су тога корисници свесни а и разлика је релативно малена и практично непотребна сем када баш неке треба, када то се може правовремено лако исправити.

Друга је битна разлика садржана у томе да се ова два поменута референтна сфероида имају и различите центре. Када би наш систем мапирања проширили на знатно већу територију приметили би да се видно пењемо док нам висина мерена инструментом пада.

На територији бивше СФРЈ се то не примећује али се надморске висине разликују и то видљиво а по принципу већих минималних висина и нешто мањих максималних које нуди адекватна НАТО карта, а то директно утиче на елементе гађања.

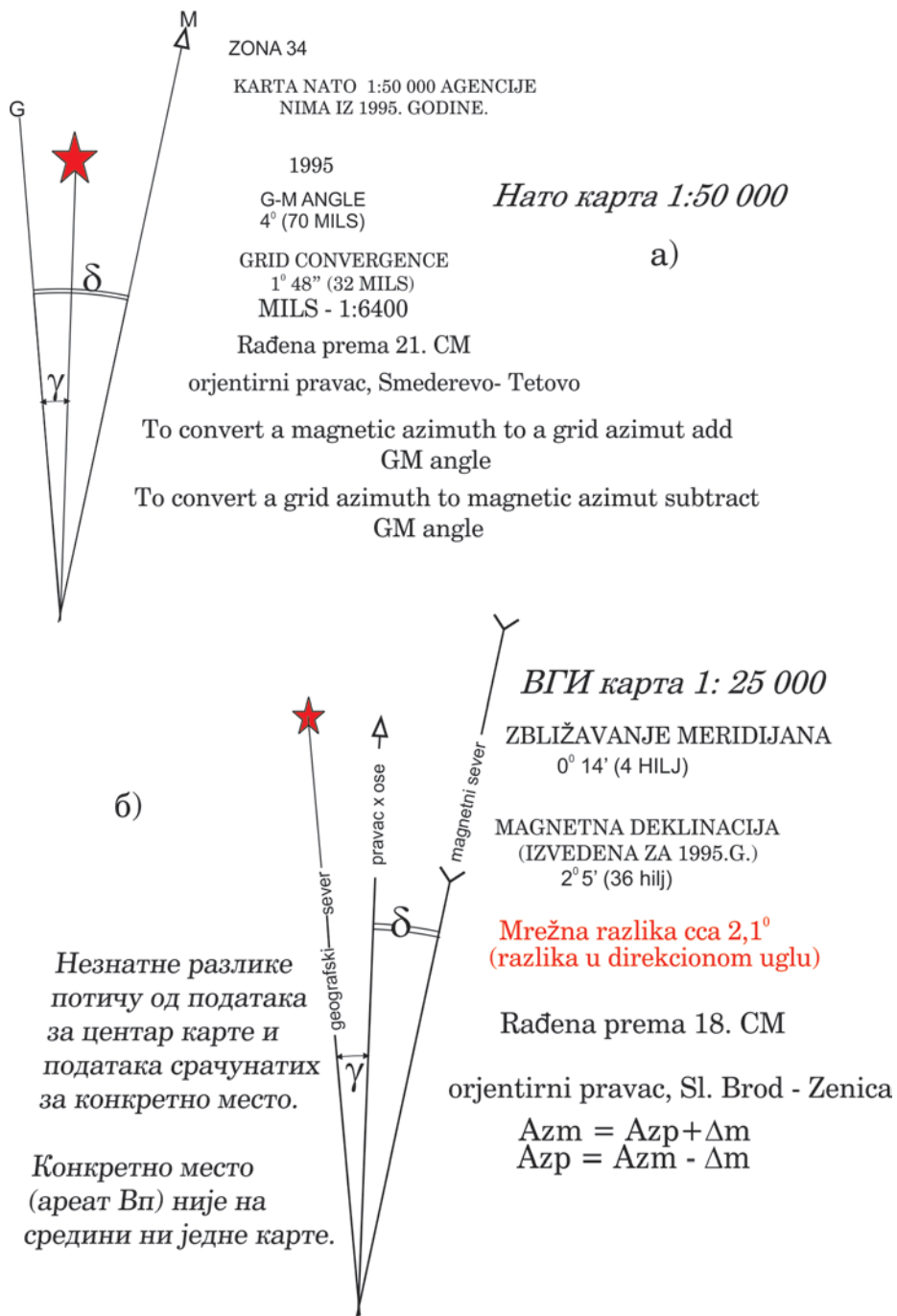
Суд у Хагу је вратио предмет Новака Ђукића у Босну, између осталог, јер је у првом прегледу а по НАТО карти установио да нема таквих висина ВП какви се наводе у оптужним документима. Нажалост, наши адвокати нису искористили те параметре.

Прилог број 5

Прилог број 5

Мрежа меридијанаа и паралела са резолуцијом од 5° . У овој размери је видљивија промењивост мере у зависности од места коришћења те исте мере када меримо у лучним степенима. Блиска константност удаљености за једну лучну секунду по ма ком меридијану (око 31 м) удаљености за једну лучну секунду [или око $111 \text{ km} / 1^{\circ}$] мења изразита промењивост удаљености за једну лучну секунду по паралели која од тих 30-так м на екватору, на 45° северне географске ширине пада на око 22 м удаљености за једну лучну секунду [или око $78 \text{ km} / 1^{\circ}$]

Слика 5.3

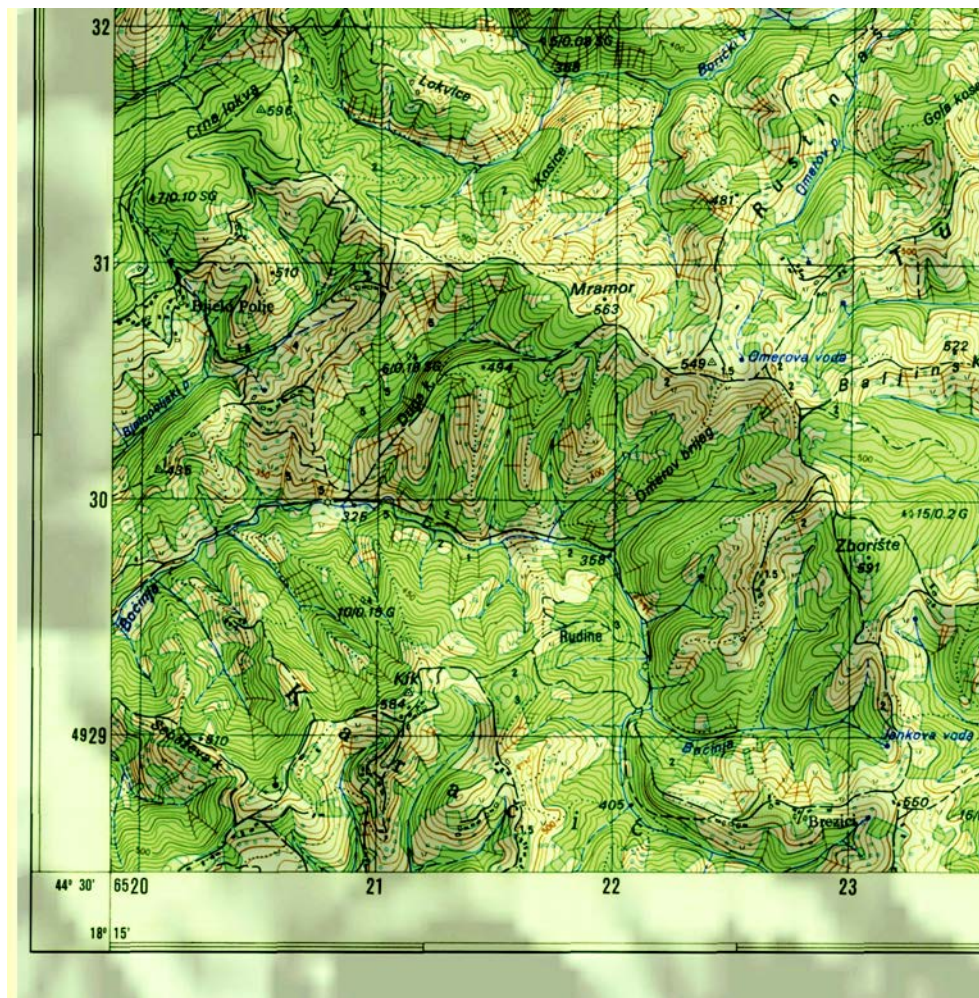

Слика 5.4.

На овој се слици добро уочава меридијанска конвергенција, γ , као разлика између географског севера (црвена линија са звездицом на врху) и мрежног севера (север километарске правоугле мреже), за НАТО карту 1:50 000 из 1995.г.

И без мерног прибора је видљива закошеност међусобна ова два правца. Слика која следи показује карту ВГИ 1:2500 на истој локацији (колико се то може) и на њој се лепо види да такве закошености међусобне нема, односно да се она не може уочити без мерног прибора иако и овде постоји, али док је на Нато карти разлика око —36 хиљадитих (око 2^0), на ВГИ-овој је она око 4 хиљадита ($0,225^0$).

У оба се случаја ради у хиљадитима поделе 1:6400.

Слика бр. 5.5

Посматра се доња лева ивица ВГИ карте 1:25000, Пурачић, а у вези са претходном.

Вертикални део оквира- (две паралелне линије две шрафиране крајње лево показују гео-север. Танка црна линија која почиње између бројева »2« и »0« од броја »65 20«, представља правац мрежног севера и те линије су готово паралелне је је ово близу 18⁰-тог централног меридијана и конвергенција меридијана је минорна.

Она ту износи тек око 4 хиљадита у подели 1:6400 и не може се уоштити оком на карти а на малим даљинама ни мерним прибором

Пример конверзије координата ради олакшавања разумевања

Претпоставимо поседовање неке Нато 1:500000 карте на 21° и.г.д и на $44,5^{\circ}$ с.г.ш.

Одређујемо ЕН координате (поступак није дан овде) али се лако налази на Интернету при чему се добија дужина меридијанског лука од екватора до $44,5^{\circ}$ с.г.ш. како следи;

First Geographical Point		Second Geographical Point		Units of Distance	
First Latitude :	<input type="text" value="0"/>	Second Latitude :	<input type="text" value="44.5"/>	Select desired unit :	<input type="text" value="Metres"/>
First Longitude :	<input type="text" value="21"/>	Second Longitude :	<input type="text" value="21"/>	<input type="button" value="Recalculate"/>	<input type="text" value="4929380.932 m"/>
Azimuth :	<input type="text" value="0.000000°"/>	Back Azimuth :	<input type="text" value="180.000000°"/>		

Note that the Back Azimuth is NOT the Azimuth minus 180° . This is NOT a mistake. In general, the bearing will vary as you follow a great circle path. The final bearing will differ from the initial bearing by varying degrees according to distance and latitude

Слика 5.6.

Како је 21-ви меридијан овде централни меридијан, то је договорно координата по истоку Е, једнака;

$$E = 500\ 000$$

док је координата по северу, N, једнака дужини меридијанског лука (са горње слике) множеног са раније с поменутиим msf , $msf=0,9996$, тј.

$$N = 4929380,932 \cdot 0,9996 = 4927409,18$$

Дакле:

$$E = 500\ 000$$

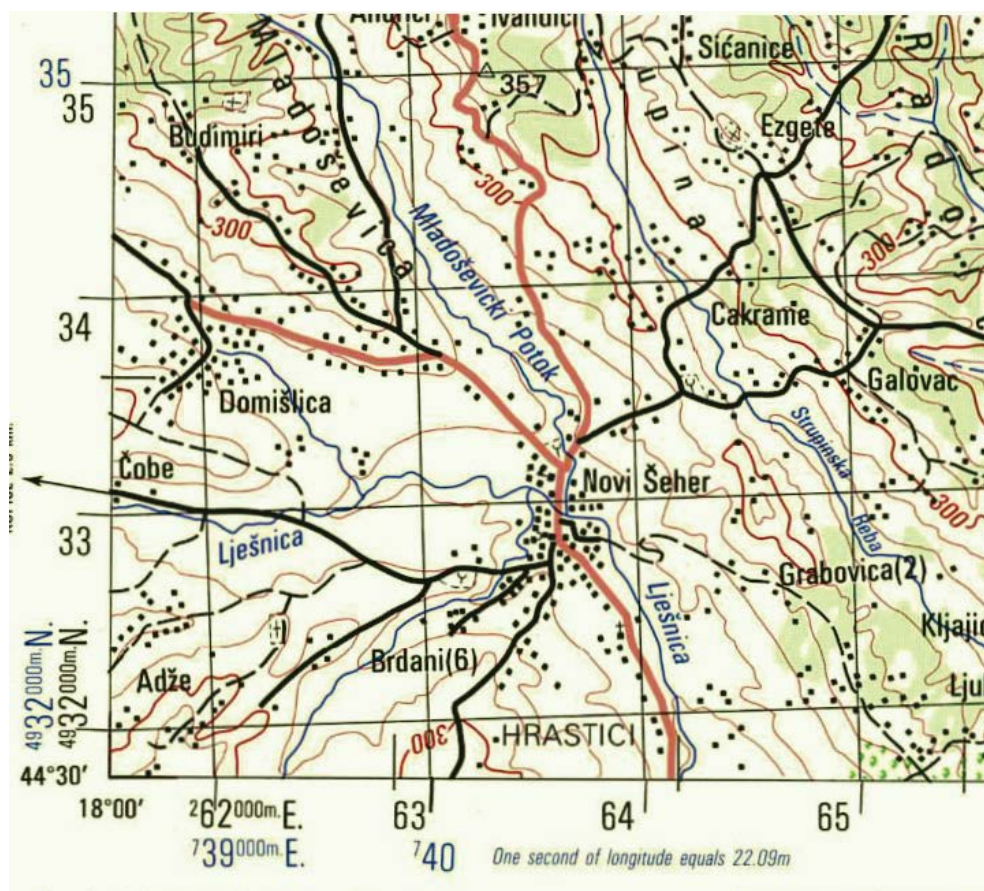
$$N = 4927409$$

Ово су сада тзв. скраћене координате у WGS систему и UTM пројекцији.

Питање гласи:

»Какве су правоугле координате на истој гео-ширини а на лонгитуди од 18° и.г.д. , ако УТМ пројекција не препознаје 18° –ти централни меридијан?«

Како је већ речено ово је задатак који уз кратке упуте решава гимназијски ученик нижих разреда а посебно ако му је телефон при руци јер млади сада рачунају напамет само ради менталних вежби.

Слика 5.7

Спушта се нормала са горњих ЕН координата у западном смеру. Разлика је 3° , односно 10800 лучних секунди а како испод овог исечка карте пише 1 секунда лонгитуде је овде 22,09 м. $10800 \cdot 22,09 = 238572$ м, тј нормала пробија 18-ти меридијан јужније од тачке N за:

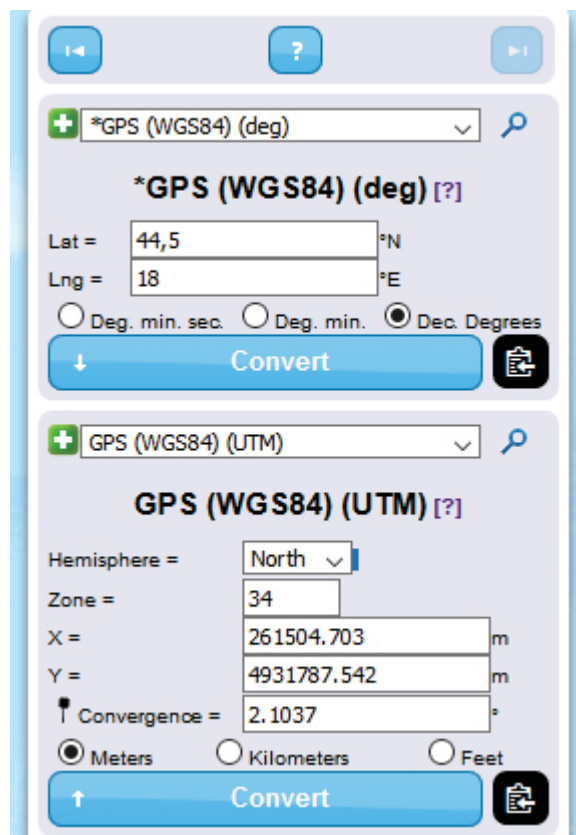
$$238572 \times \sin \gamma = 238572 \cdot \sin 2^{\circ} = 8742,16 \text{ м}$$

Прилог број 5

Половину од тога или 4371 м се узима за »подизање« нормалом померене (спуштене) паралеле назад на ширину $44,5^{\circ}$ а друга половина се додаје на координату N, односно;

$$N_{18} = 4927409 + 4371 = 4931780 \text{ м}$$
$$E_{44,5} = 500\,000 - (238572 \cdot 0,9996) = 261523$$

а на дну ове слике су професионалне координате које се сада могу наћи на сваком углу.

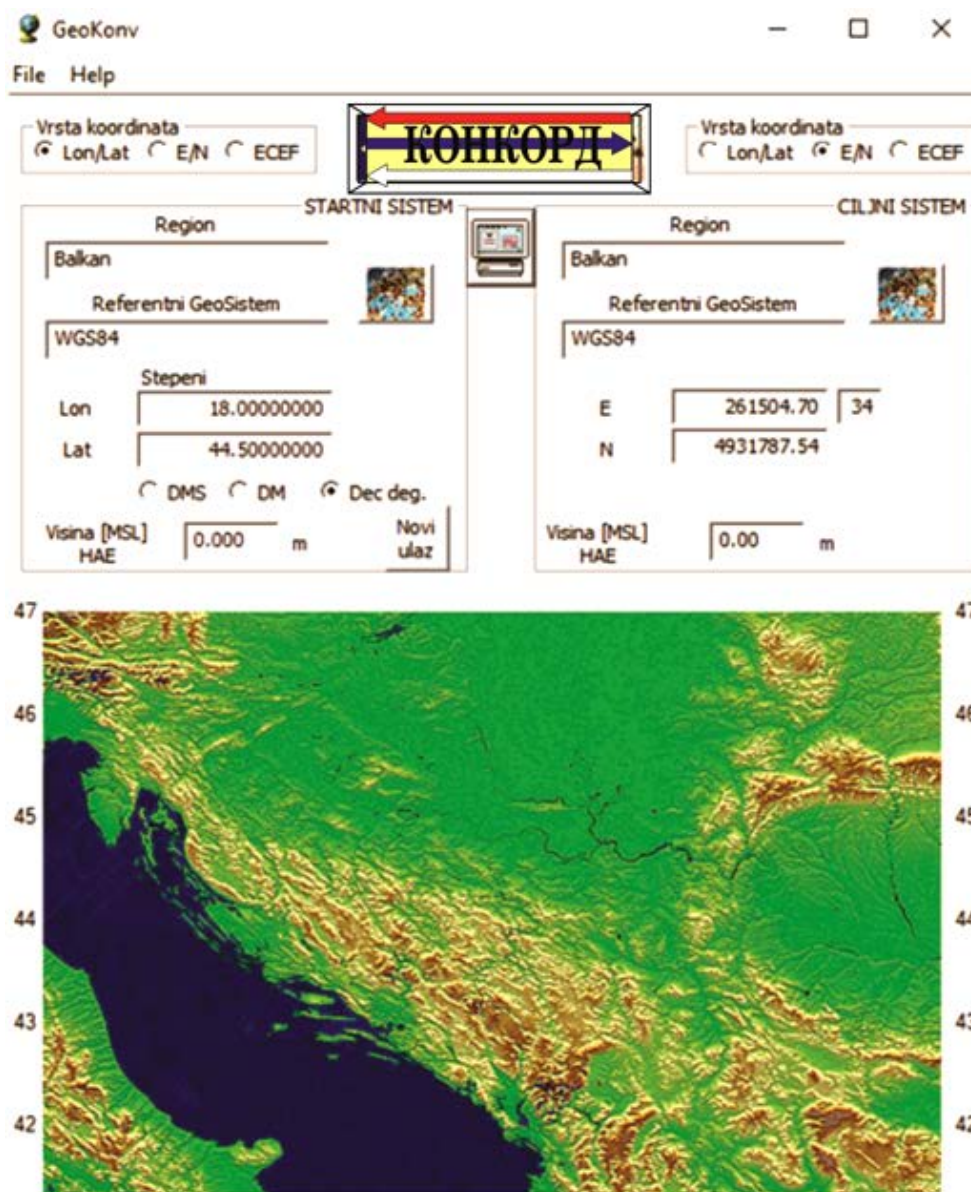
Слика 5.8

Приликом рачунања је потребна мала доза опреза; дужине меридијанских лукова су у милионима метара па свако неопрезно повећање или смањење величине секундног лука за 1 мм мења координату N за пет метара. Иначе и овако примитивно добијене координате су довољне за праксу па чак и за гађање.

Зато више нема никаквих разлога да се судови ваде на разлике у картама и да ту налазе само себи сумњиве кривице и кривце.

Прилог број 5

Најзад, координате уопште не морају да се слажу али разне карте исте пројекције и размере на стакленом столу са светлом испод показују да у главним позицијама готово и нема разлике.

Слика 5.9 Подаци са још једног конвертора координата. Како се види, резултати су идентични, значајно је само заокруживање

БИБЛИОГРАФИЈА

1. Предмет: Гранатирање – скица кратера, бр. 20–1/02–3–9–7–175/95 којег је током 25/26. 05. 1995. године урадио крим. техничар ЦСБ Тузла г. Ирфан Циновић.
2. Скица лица мјеста инспектора ЦСБ Тузла Недима Мутапчића.
3. Проф др Берко Зечевић: Анализа увјета који су довели до масакра особа на тргу „Капија“ дана 25. 05. 1995. год. у 20.55 сати.
4. Ј. Шарон: „Преглед закључака извештаја експертског мишљења Др. Зечевића који се тичу узрока и резултата експлозије која се десила на тргу Капија у граду Тузли 25. 05. 1995.“, Тел Авив 2016. године.
5. П. Л. Лоран: „Техничка процена експлозије у Тузли 25. маја 1995.“, Гренобл 2016. године.
6. Ванредни проф. Јан Коменда, др. Лудек Једличка, др. Роман Витек: „Експертски извештај о Тузланском догађају од 25. Маја 1995. у 20:55“, Брно 2015. година.
7. Судски вештак, Др Мирјана Анђелковић-Лукић, дипл. инж. за област узроци пожара, експлозија и хаварија – експлозивни, Налаз и мишљење: „Стручно и експериментално разматрање догађаја на Тузланској Капији који се догодио 25. 05. 1995. год. у 20.55 сати“, Београд 2014.
8. Судски вештак, Др Мирјана Анђелковић-Лукић, дипл. инж за област узроци пожара, експлозија и хаварија – експлозивни: Допунско вештачење „Стручног и експерименталног разматрања догађаја на Тузланској Капији који се догодио 25. 05.1995. год. у 20.55 сати“: Налаз и мишљење, Београд 2016
9. Попарић Миле, дипл. маш. инж: „Стручно вештачење околности и раније утврђених чињеница у вези случаја експлозије на тргу „Капија“ у Тузли 25. маја 1995. године“, Налаз и мишљење, Београд 2014. године.

10. University of Sarajevo, Mechanical Engineering Faculty, Defense Technologies Department, Case: Tuzla square Kapija, Massacre of young people, Tuzla 25. 05.1995.
11. „Стрельба наземной артиллерии“ КНИГА I, Военное издательство, Министерства Обороны ССР, Москва 1960;
12. Robert L. McCoy: „Modern Exterior Ballistic, The Launch and Flight Dynamics of Symetric Projectiles“, Schiffer Military History, Atglen, Pa. 1998; Pg 191, 2000 јарди (1829 м).
13. Садовский М. А. Механическое действие воздушных ударны волн взрыва по данным экспериментальных исследований, Физика взрыва. Сб. No –Атомниый проект СССР, РАН, ИХФ, 1952
14. Група аутора – професора и сарадника Лењинградске Војне Артиљеријске Академије, под општом редакцијом: Генерал-майор артилле- рии А. И. Матвеев: „Теория стрельбы наземной артиллерии“, учебник, Ленинград 1966.
15. Таблице гађања за топ 130 мм М46, ССНО, УА –156/2, Војно издавачки завод 1984. г.
16. „Таблицы стрельбы 130 мм пушки М-46“, ТС/ГАУ No 265, издание третье, Главное артиллерийское управление, Военное издательство Министерства обороны СССР, Москва 1961.
17. Др Александар Стаматовић: уџбеник, „Физика експлозије“, Београд 1996. године.
18. Др Александар Стаматовић: уџбеник, „Конструисање пројектила“, Београд 1995.
19. В. Д. Большаков: „Теорија грешака посматрања са основама теорије вероватноће“ превод са руског, Научна књига Београд, 1970.
20. Е. С. Вентцель: „Теория вероятностей“, Москва 1962. године.
21. Подаци из више правила и упутстава која регулишу живот, рад и борбена дејства артиљеријских јединица.
22. Рачунарски софтвер за балистички рачунар топа 130 мм М-46.

23. Carlucci, Donald E. Ballistics : theory and design of guns and ammunition / by Donald E. Carlucci and Sidney S.Jacobson.

24. А. А. Дмитриевский: „Внешняя баллистика“, Москва, Машиностроение, 1979.

25. Дмитриевский А. А, Лысенко Л. Н. Внешняя баллистика, Машиностроение, Москва, 2005, ИСБН 5-217-03252-9, 49. стр.

Фотодокументација –

26. Гранатирање Тузла Капија 2 Фотодокументација – 13.

27. Гранатирање Тузла Капија, Записник о увиђају 25.05.1995. Извјештај о истрази гранатирања; Уред команданта (Извјештај бригадног генерала Нагруп-а Наукланд-а).

28. Анекс А (Цртеж лица мјеста 20-1/02-3-9-7-195/95).

29. Анекс Ф (Извјештај истраживање у вези са гранатирањем Тузле-Мешовита комисија МУП Сарајево и Унпрофор-а).

30. Анекс Ф апендикс 1 БСЦ.

31. Анекс Ф апендикс 4 (Прорачун минималног угла пада). Филмски запис о предметном догађају снимљен непосредно после експлозије на тргу.

32. Извештај Техничко-Опитног Центра Београд о извршеним експериментима на полигону Никинци; „Утврђивање дејства убојних сред- става под приближним условима који су били на тргу „Капија“ у Тузли на дан 25. мај 1995. године у 20.55 часова“. Извештај о полигонском испитивању, – број ТОЦ-12-1385, од 23. 09. 2014. године.

33. Топографска карта 1:25000 Добој, 425_3_4, скица лица места криминалистичког техничара Ирфана Џиновића (1), скица лица места инспектора ЦСБ Тузла Недима Мутапчића (2) као и документи самог ту- жилаштва у предметном случају, а посебно горе поменута анализа вештака тужилаштва др Зечевића (11).

34. Explosions and Blast-Related injuries, Nabil M. Elsayed, James L. Atkins, стр. 26.

35. Документи Тужилаштва БиХ, МАТЕРИЈАЛНИ ДОКАЗИ, Документација о погинулима.
36. Документи Тужилаштва БиХ, МАТЕРИЈАЛНИ ДОКАЗИ, Тузла гранатирање 2.
37. Е. С. Вентцель, Л.А. Овчаров: Теория вероятностей, Издательство „НАУКА“, Москва 1973, Издание второе стереотипное.
36. Правила стрельбы и управления огнем наземной артиллерии, дивизион, батарея, взвод, орудие, Мин. обороны СССР, Москва, 1975
37. Експертиза материјалног дејства артиљеријског ТФ пројектила 130 mm – ИЗВЕШТАЈ – од 27. 03. 2010. године на полигону у Центру за испитивање НВО Никинци.
38. Вјештак, проф др сци. мед. Желько П. Каран, специјалиста судске медицине Судско-медицинска анализа, Бања Лука 2014.
39. Попарић Миле дипл. маш. инж. Артиљеријско-балистичка анализа повреда погинулих лица на тргу „Капија“ у Тузли 25. маја 1995. године налаз и мишљење, Београд 2015. год.
40. Sudski veštak za balistiku, vatreno i hladno oružje mr Vlada Kostić, dipl. maš. inž. u saradnji sa stručnim licem za balistiku Brankom Luković, dipl. maš. inž. : Dopunsko balističko veštačenje u vezi sa događajem i okolnostima u slučaju eksplozije na mestu „Kapija“ u Tuzli dana 25. maja 1995. godine Izveštaj i mišljenje, Beograd, 2025. godine.
41. Daniel Corriveau* & Pierre Wey and Claude Berner »Thrusters Pairing Guidelines for Trajectory Corrections of Projectiles« Canadian Department of National Defence, Quebec City, Quebec G3J 1X5, Canada, ISL, French–German Research Institute of Saint-Louis, 68301 Saint-Louis, France, 2011
42. Документ: Justice Report 10 Novembar 2008 и <http://www.justice-report.com/bh/sadržaj-članci/analizađukić-priče-o-prekinutoj-mladosti>
43. Др Бакир Накаш, директор Државне болнице у Сарајеву, Изјава свједока дата истражитељим Међународног кривичног суда за бившу Југославију, од новембра 1995. год. страна 2 (ERN број 03043279), други пасус. Документ: Bakir Nakaš 0304-3278-0304-3282 – 10. 11. 1995.

44. Military Ballistics, A battlefield weapons system, Volume K, CL Farrar&Royal Military College of Science, DW, Leerning Shrivenham, UK.
45. Republika Bosna I Hercegovina, Ministarstvo unutrašnjih poslova, CSB Tuzla, broj: 20-1/02-3-9-7-175/95, dana 30. 5. 1995. godine, Fotodokumentacija: Granatiranje, Tuzla „Kapija“ 2.
46. Dr Bernard Jervis: Tuzla massacre, Massey University, Palmerston , North New Zealand, 2007.
47. V. Karlos, G. Solomos, and M. Larcher. Analysis of the blast wave decay coefficient using the Kingery–Bulmash data. *International Journal of Protective Structures*, 7:409–429, 2016.
48. Корокин Б.Ф. Оценка поражающего действия снарядов, Ленинград 1966.
49. Малаховски Е.К. Зависимость расхода снарядов од различных факторов, Понятие нормы расхода снарядов, Определение уровня (величины) показателя эффективности стрельы характеризующего поражение цели, Ленинград 1966.
50. Романов В. М, Оценка эффективности стрельы, Ленинград 1966.
51. Е.К. Малаховски, С.Л. Шур, В.И.Юункеров; Нормы расхода снарядов и способы стрельы наземной артиллерий на поражение ненаблюдаемы целей, Ленинград 1966.
52. Илија Бранковић, Тузланска Капија Режирана Трагедија, издавач Републички центар за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица“ „Фондација – Правда за генерала Новака Ђукића“ „Филип Вишњић“, Београд, 2019.
53. Swisdak, M. M., et. al., “The DDESB Blast Effects Computer—From Circular Slide Rule to EXCEL Spreadsheet,” PARARI 97 Australian Safety Seminar, November 1997.
54. Splav Rocket Manufacturer (АО «НПО «СПЛАВ»). (2016). (n.d.) Реактивная система залпового огня «Град». <http://splav.org/v3/grad.asp>

55. Hull, Andrew, David R. Markov & Steven J. Zaloga. 1995. Soviet/Russian Armor and Artillery Design Practices: 1945-1995. Alexandria: Institute for Defense Analyses.
56. Brehm, M. (2014). Unacceptable Risk: Use of explosive weapons in populated areas through the lens of three cases before the ICTY. Utrecht: PAX.
57. Field Artillery Manual Cannon Gunnery, Headquarters, Department of the US Army, Washington, April 13 2016
58. FM 6-40- War Department, Field artillery field manual firing, United States Government Printing Office, Washington: 1939 MCWP 3-16.4 FM 6-40 TTP for Field Artillery Manual Cannon Battery U.S. Marine Corps, PCN 143 000003 00, Headquarters, Department of the Army, Washington, DC, 1 October 1999.
59. Jinwon Shin, Andrew S. Whittaker, Amjad J. Aref and David Cormie: Air-Blast Effects on Civil Structures Technical Report MCEER-14-0006, 2014
60. Ivo Häring, Malte von Ramin, Alexander Stottmeister ,& all : Validated 3D Spatial Stepwise Quantitative Hazard, Risk and Resilience Analysis and Management of Explosive Events in Urban Areas, Volume 4, April 2019
61. Omar Hesham: Centroidal Particle Dynamics: An Explicit Model of Pedestrian Personal Space for the Simulation of Short-Range Collision-Avoidance and Emergent Motion Patterns in Dense Crowds, Carleton University Ottawa, Ontario © 2019 Omar Hesham
62. Michael Neff Eugene Fiume: A Visual Model For BlastWaves and FractureDepartment of Computer Science University of Toronto
63. P. Vannucci, Filippo Masi, Ioannis Stefanou: A comparative study on the effects of blast actions on a monumental structure
64. Jinwon Shin; Andrew S. Whittaker, M.ASCE2; and David Cormie, Incident and Normally Reflected Overpressure and Impulse for Detonations of Spherical High Explosives in Free Air

65. Behnam Mobaraki, Mohammad Vaghefi: Numerical study of the depth and cross-sectional shape of tunnel under surface explosion
66. Department of Defense Explosives Safety Board Michael M. Swisdak, Jr. Indian Head Division/Naval Surface Warfare Center and Dr. Jerry M. Ward: The New DDESB Blast Effects Computer
67. Parag Mahajan & Pallavi Pasnur: Department of civil Engineering, Dr. D.Y. Patil School of Engineering & Technology: »Prediction of Blast Loading and Its Impact on Buildings«. oct 2014
68. United States Office of Solid Waste and EPA 505-B-01-001, »Handbook on the Management of Ordnance and Explosives at Closed, Transferred, and Transferring Ranges, A Environmental Protection« Agency 2001
69. James A. Boatright & Gustavo F. Ruiz: »Calculating Yaw of Repose and Spin Drift« , Jan. 2017
70. Vanr. prof. dr. sc. Mirko Borisov, dipl.inž.geod. »Opšta kartografija« Novi Sad, 2017.

САДРЖАЈ

Увод	5
Први део	13
Анатомије једне примитивне судске пресуде	14
I КОМЕНТАР	30
Заборав, забрана и сахрана кликова	31
II КОМЕНТАР	41
Табличне и путање другачијих потенцијала	41
Зашто би то неко радио тако као вештак оптужбе	50
Особито важне напомене	54
Други део	61
Подметни, оптужи, осуди –Анализа репрезентативне подвале	62
Пролог	63
Како се у суду фабрикују докази	73
ANNEX F	76
Уместо закључка	92
Трећи део	101
Спољно-балистичка анализа случаја Капија у Тузли са елементима просторне анализе	102
Истине и преостале лажи Тужитељства БиХ	103
»Истина « Тужилаштва БиХ	109
Ноторна је лаж света истина и обрнуто	117
Па одакле је дошао тај пројектил, покажите?	124

	Садржај- наставак	
Формирање кратера	225
Пети део	247
И ми би хтели знати али можемо и помоћи	248
Преглед за децу из основне школе	249
Шести део	МЛ262
Како је фабрикована оптужница	263
Потсетник на В-90	266
Заумна стврност	272
Прилог уз 6-део	276
Прилог IV	279
II метод	280
Мистерија једне обичне канализационе решетке	297
Прилог број 5		300
Библиографија	317
Место за рецензију		324
Садржај	327